

Notulen van de vergaderingen der Staatscommissie voor de herziening van het Wetboek van Koophandel, ingesteld bij koninklijk besluit van 22 November 1879, no. 26

<https://hdl.handle.net/1874/235493>

I 1-V

- handelsrecht

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK UTRECHT

3655 4867

Inhoud.

bl. 1 - 272 Verg. 121 - 135 ————— Faillissement, 1^e lezing.

bl. 19, 31, 48, 247, 254, 308, 319 en 329. Verg. 122, 123, 124, 134, 135, 138, 139 en 140 ——— Ontwerp tot wijziging van art. 774 Wetb. v. Kooph. of tot regeling der Pauliana.

bl. 273 - 308, 332 en 338. Verg. 136 - 140 ————— Jurisdicte van betaling, 1^e lezing.

bl. 331 en 335. Verg. 139 en 140 ————— Faillissement, 1^e lezing (Bepps. van international recht).

bl. 341. Verg. 140 ————— Vrachtvervoerders en expeditours naar aanl. der adv. v. d. Kamers van Kooph.

bl. 342 - 391, 392, 400 - 431. Verg. 141 - 145 ————— Faillissement, 2^e lezing.

bl. 392, 401. Verg. 143 en 144 ————— Jurisdicte van betaling, 2^e lezing.

bl. 365, 390, 391 - 410. Verg. 144 ————— Faillissement naaml. vennootschaps.

bl. 403 - 449. Verg. 146 en 147 ————— Faillissement naar aanl. memoire v. Toelichting.

Verg. 148 - 151 ————— Vrachtvervoerders en expeditours, wijzigingen.

Verg. 140 en 150 ————— Beurzen van koophandel

Verg. 148, 149, 150, 151 en 153 ————— Maakelaars, kopers en bankiers.

Verg. 149 en 150 ————— Commissiounairs.

Verg. 151 ————— Boekhouding.

Verg. 152_E - 156, 157, 161 - 170 ————— Vennootschappen, wijzigingen.

Verg. 154 en 155 ————— Waandelersregister, id.

Verg. 155 ————— Firmal, " "

bl. 558 - 585, 599 - 594, 601 - 603. Verg. 150 - 162 ————— Faillissement, naar aanl. advies Kamers v. Kooph. en opmerkingen Dept. v. Justitie.

bl. 505 - 508. Verg. 160 ————— Faillissement, Invoeringswet.

Verg. 163, 167 - 170 ————— Vrachtvervoerders en expeditours, wijzigingen.

Verg. 171 - 173 ----- Faillissementwet naar aarl. advies
v.d. Raad v. State en Gm. Dept. v. Justitie.

Verg. 174 ----- Notvergadering.

Deel VI

Honderd en twintigste Ver-
gadering op Saturday 31 Januari 1885
aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering ten
10 ure. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering worden
gelesen en goedgekeurd.

Ingekomen een misive van den Minister
van Justitie dd 31 December 1884 ter begeleiding
van een exemplaar van het verslag door de
Centrale Sectie der Belgische Kamer van Ver-
tegenwoordiging uitgebracht over het Wet-
ontwerp houdende wijzigingen in de wet van
18 Mei 1873 op de Handelsvennootschappen.

Alvorens met de werkzaamheden een
aanvang wordt gemaakt, wenscht de Voor-
zitter in eenige lachelijke woorden den
adjunct-Secretaris namens de Commissie
gelukt met zijne benoeming tot hoogleraar
te Utrecht. Hij stelt tevens met instem-
ming der aanwezige leden voor den Min-
ister te verzoeken om den Adjunct-

Secre

secretaris tot lid der Commissie te be-
 „noemen.

Aan de orde is de behandeling van het
 Afsontwerp op het faillissement, ontwor-
 „pen door den Adjunct-secretaris (N° 41).

Art. 1. Algemeene Bepaling.

De heer Asser wenschte dit artikel te
 schrappen. Het bevat eene definitie van
 die soort, welke in eene korte formule
 de quintessent geven van alle bepalingen,
 die in de overige artikelen der wet voor-
 „komen. Juist daarom acht hij haar over-
 „bodig en bovendien in eene wet niet op
 haar plaats. Uit de verschillende artike-
 „len der wet kan men voldoende afleiden
 wat de wetgever zich als faillissement
 dacht.

De heer Pynappel sluit zich hierbij
 aan; de definitie van dit artikel drukt
 al wat er volgt juist uit of onjuist.
 In het eerste geval is het geheel overbodig,
 in het tweede geval verwerpelyk.

Over de Voorzitter wenschte Artikel 1
 te doen vervallen behalve om de opgegeven

redenen

redenen, ook omdat hij de definitie minder juist acht.

De Adjunct-secretaris verdedigt daar...
 „entegen het behoud van het artikel met er
 op te wijzen dat er twee geheel verschillen-
 „de opvattingen van den aard en het wesen
 van het faillissement bestaan. Merd het vroer
 „ger meer algemeen beschouwd als een maat-
 „regel, waardoor de persoon van den Schul-
 „denaar wordt getroffen, waardoor deze
 onbevoegd wordt om te handelen en als
 het ware een *Capitis diminutio* onder-
 „gaat, thans wint de overtuiging meer
 en meer veld dat het niet anders is dan
 een algemeen gerechtelyk beslag op het ver-
 „mogen van den Schuldenaar gelegd, waar-
 „door uitsluitend de rechtshoestand van dat
 vermogen wordt getroffen, terwijl de per-
 „soon des Schuldenschers intact blijft. Beide
 stelsels hebben hunne aanhangers, de be-
 „palingen van het Wetboek van Koophandel
 zijn een uitloeiisel meer van het eerste
 dan van het laatste. Naar gelang men
 zich op het ene of het andere standpunt
 plaatst zal men tot geheel verschillende

Consequentien komen. De definitie van art.
 „artikel 1 nu strekt om vooral ook in tegen-
 „stelling tot het bestaande recht boven allen
 twyfel te verheffen dat men zich bij de
 uitlegging van het ontwerp alleen op het
 laatste standpunt mag stellen. Het heeft
 dus ten doel verschillende en tegenstrijdige
 uitlegging te voorkomen.

De leden der Commissie achten hier-
 „mede hunne bezwaren tegen het artikel
 niet opgeheven, zij zijn van oordeel dat
 reeleer in de memorie van toelichting het
 bij het ontwerpen der wet ingenomen stand-
 „punt behoort te worden toegelicht en dat
 het daar de plaats is om aan te wijzen
 van welke rechtsbeschouwing de verschil-
 „lende artikelen het uitloeiisel zijn.

Art: 1 wordt derhalve met algemeene
 stemmen geschrapt.

Art: 2. De Voorzitter en de heer Asser
 zenschen ook aan het Openbaar Ministerie
 de bevoegdheid verleend te zien om de fail-
 „tverklaring te provoceren, omdat het
 misdrijf van bankbreuk slechts vervolgd
 kan worden na failitverklaring en schul-

— Senaar

5
„denaar en schuldeischers het niet in hun
macht mochten hebben de toepassing van
de strafwet te verydelen door hun „
„Litteren

De Voorzitter wensent bovendien van
ophouden van behalen te spreken, in plaats
van Staten der betalingen.

De heer Pynappel is het met deze spre-
„kers niet eens wat betreft de bevoegdheid
aan het Openbaar Ministerie toe te kennen.
Hij heeft daarenbegen bezwaar tegen de
terminologie van het artikel, waarin men
leest, dat de boedel van den Schuldenaar
failliet verklaard wordt. Spreker acht dit
onjuist, niet de boedel maar de persoon
van den Schuldenaar wordt k.i. failliet
verklaard. De verkeerde opvatting, waarvoor
dit artikel blijk geeft, heeft ook vo toe
geleid in het ontwerp. Steeds van Schuldenaar
in plaats van gefaillieerde, welke term spreker
veel verkieselijker acht, te spreken.

De adjunct-secretaris verdedigt de uit-
„drukking: „de boedel van den Schuldenaar.“
Hij ziet in het behoud daarvan, vooral
nu artikel 1 geschrapt is, een waarborg

P. J. J. J.

6

voor de richtige uitlegging van het ont-
"werp. Daardoor toch wordt onduubtelkingig
uitgesproken dat het ontwerp uitgaat van
het beginsel dat het faillissement alleen
invloed uitoefent op den rechtshoestand van
den Schuldenaars vermogen. Uit dit
beginsel volgt dat de wet geen personen
kan kennen, die failliet zijn, maar al-
"leen een boedel die dat is. Wat betreft
de bevoegdheid van het Openbaar Minis-
"terie is spreker het geheel eens met den
heer Pijnappel. Aan het openbaar Minis-
"terie mag niet worden toegestaan tegen
den wensch van Schuldenaar en Schuld-
"eischers geweldadig in te grijpen in de
burgerrechtelijke verhoudingen, tusschen
dezen bestaande, en daarmee die be-
"langen te kwetsen. Den Schuldenaar en
Schuldeischers mocht overgelaten worden
om te beslissen of hunne belangen een
faillietverklaring vorderen. Daarop, dat
Strafbare feiten niet onvervolgd mogen blij-
"ven, mag geen beroep gedaan worden, om
"dat het misdrijf van bankbreuk niet
bestaat, zoolang er gene faillietverklaring

7
is geschied, en het Openbaar Ministerie niet
de taak heeft om misdryven te scheppen,
maar alleen om te vervolgen de mis-
„ dryven die er zijn.

De Voorzitter verklaart zich, op grond
dat faillissement is een algemeen rechter-
„ lyk beslag op den boedel van den schul-
„ denaar, voor het behoud van de termine-
„ logie boedel van den schuldenaar." Dit
verhindert echter niet om elders van den
gefaillieerde te spreken, over den persoon,
wiens boedel failliet verklaard is. Spreker
verdedigt nader, evenals de heer Asser, het
optreden van het Openbaar Ministerie.
Met het oog op de bestaande strafwet is
dit optreden noodzakelyk om bij stilzit-
„ ten van de belanghebbenden kwade prak-
„ tyken te kunnen vervolgen. Dit is niet
alleen een strafrechtelyk, maar evenzeer
een algemeen civiel belang. Ook moet het
Openbaar Ministerie optreden voor de be-
„ langden van afwezige en met den toestand
onbekende schuldeischers.

De heer Dijnappel u. de Adjunct. Secre-
„ taris repliceren. Zij betoogen dat de ar-

Gementes

„ Gemenken van den Voorzitter en den
 Heer Asser er noodwendig toe moeten
 leiden het Openbaar Ministerie niet in
 eenige speciale gevallen, zooals deze
 heeren willen en ook Artikel 768 Wet-
 „ boek van Koophandel voorschrijft, maar
steeds die bevoegdheid toe te kennen.

Ten slotte wordt met 271 stem (de heer
 Synappel) besloten achter eigen aangifte
 de woorden: „ hetzij op requisitoir van
 het Openbaar Ministerie” in te lassen
 en daarmee dus aan het Openbaar Mini-
 „ sterie de bevoegdheid verleend in alle
 gevallen handelend op te treden.

De heer Synappel verdedigt nader de
 lezing dat de schuldenaar failliet ver-
 „ klaard wordt. Faillissement, betoogt hij,
 is eigenlijk in gebreke blijven, of liever
 het gevolg van het in gebreke blijven
 van den schuldenaar, een toestand dus
 waarin de schuldenaar verkeert. Bij
 vonnis moet daarom ook verklaard wor-
 „ den dat de schuldenaar in dien staat
 verkeert.

Met 271 stem (die van den Voorzitter)

Worden

worden alsme de woorden „boedel van den”
 in den aanhef van het artikel gescreven.
 De Adjunct-Secretaris licht de keuze van
 de woorden: „die zijne betalingen heeft
 gestaakt” in plaats van „die ophoudt te
 betalen” toe, met er op te wijzen dat
 de geheele instelling van het faillissement
 wordt gemotiveerd door en beruht op de
 aanwezigheid van een Concursus creditorum.
 Dat daarvan dus voor alles moet blijken,
 en dat hij niet bestaan kan indien de schul-
 denaar niet jegens meerdere schuldeissers
 in gebreke is gebleven aan zijne verplichtin-
 gen te voldoen. Er moet dus wesen sta-
 „king der betalingen, niet „ophouden te
 betalen” wat volgens de jurisprudentie
 reeds dan aanwezig is als er van de niet-
 betaling van één schuld blijkt.

Tewijl de heer Pijnappel zich hierbij
 aansluit, wordt dit door den Voorzitter
 en den heer Asser besproken. Naar hunne
 meening moet „ophouden van betalen” eenige
 voorwaarde voor de faillietverklaring zijn;
 „ophouden van betalen” nu is een feitelyk
 toestand, naar welks bestaan of niet be-

— Staan

„Maan de rechter in elk geval onderzoek
 heeft te doen, maar waarvan de aanwezig-
 „heid ook door de niet-betaling van eene
 „Schuld geïndiceerd kan worden. De niet-be-
 „taling van eene Schuld noch kan aan-
 „toonen, dat de Schuldenaar in eenen
 „toestand verkeert, die het hem onmogelijk
 „maakt ook zijne andere Schuldeischers
 „te betalen, indien deze betaling verlangen.
 De heer Asser gaat verder en is van oor-
 „deel dat ook het bestaan van een con-
 „cursus niet vereischt mag worden en
 „het faillissement moet worden uitge-
 „sproken indien blijkt dat de Schuld-
 „naar slechts eene schuldeischer heeft.
 Met 2 > 1 stem (de heer Dijnappel) wordt
 „besloten in Artikel 2 te lezen: „die op-
 „houdt te betalen.“

Art: 3. De Adjunct-Secretaris verklaart
 dat hij met „de boedel der gehuwde Vrouw“
 bedoelt: „de boedel, die voor de schulden
 van de gehuwde vrouw aansprakelijk is,
 dat is met a. w. het eigen vermogen bij
 de buiten gemeenschap gehuwde vrouwen
 de gemeenschap, wanneer deze bestaat en

de vrouw met toestemming van haren
 man openbare koopvrouw is. Na eenige
 discussie over dit artikel, de beide
 volgenden wordt op voorstel van den
 heer Synappel aan den Adjunct-Secretaris
 opgedragen om het vraagstuk van den
 Competentien rechter voor een faillietver-
 .. klaring, die nu wordt aangewend, door a. 3. 4. 5
 in een artikel te beslissen en daarbij
 naast den rechter van de woonplaats
 der keuze van den aanlegger bevoegd te
 verklaren den rechter van het kantoor.
 Art: 4. De Voorzitter wil het vereischte
 van de overlegging van een staat bij
 eigen aangifte laten vervallen, als be-
 .. hebbende een onnoodige u. onpractische
 kwelling voor den schuldenaar, die dit
 .. wijls niet in staat zal zijn om te vol-
 .. doen aan hetgeen van hem verlangd wordt.
 Bovendien het voorschrift van Art: 4 al: 1
 mist een sanctie en leges in perfectae
 behooren vermeden te worden.

De Adjunct-Secretaris is van oordeel
 dat de eisch om een staat over te leggen
 dikwijls heilzaam zal werken, hij zal

er toe leiden dat de Schuldenaar niet
 zoo licht meer de faillietverklaring als
 dreigement zal bezigen en tot aangifte
 plotseling overgaan alleen ter vrijstelling
 van aangevangen executies. Bovendien stelt
 de Staat den rechter in de gelegenheid
 omvang en karakter van het faillissement
 eenigzins te leeren kennen, welke welke
 „Schap van veel waarde is voor den rechter
 met het oog op de doos hem te nemen be-
 „Missingen over den Curator enz.

De heer Dijnappel onderschreef dit; in
 stemming gebracht wordt de overlegging
 van eenen Staat, zoals Art: 4 voorschrijft
 aangenomen met 271 stem (die van den
 Voorzitter).

Evenwel worden in Art: 4 i. f. geschrapt
 de woorden: „Schuldenaars en” en „der
 verplichtingen en”, daar een specificatie
 van alle inschulden zoals die woorden
 verlangen niet noodig schijnt.

In alinea 2 wordt duideljkshalve op
 verzoek van den heer Asser husschengewoos
 „op aangifte van den Schuldenaar.”

Art. 3 wordt voorloopig vastgesteld en

Gere-

geregeld: "Dere Staat is vrij van zegel
en registratie."

Art: 5. Naar aanleiding van eene opmer-
king van den heer Asser, verklaart de ad-
funct. secretaris met Rijk bedoeld te hebben:
"Nederland," "het rijk in Europa". De heer
Asser acht het bezigen van het woord "Rijk"
in dien zin niet gewenscht, omdat de Grond-
wet daarvan eene andere definitie geeft,
zoodat "Rijk" zonder nadere verklaring
de koloniën soude impliceren. Bij wijziging
van Art: 3-5 zal hierop gelet worden.

Art: 6. De aanhef van het artikel wordt ge-
lezen: "Het verzoekschrift tot faculteitverkla-
ring wordt door den Schuldeischer inge-
diend" enz.

De tweede zinrede wordt vastgesteld
als volgt: "de Schuldenaar of zijn gemacht-
igde kan worden gehoord, waartoe hij
bij eenen brief door den Griffier wordt op-
geroepen", om beter te doen uitkomen
zowel het facultatieve van het hooren
als het verplichte van de oproeping bij
brief.

Art: 2. "Maakt toegewezen worden" wordt

Gewij-

gewijzigd in „wordt toegewezen“, en deze
 alinea verder gelezen: „Zoo de verzoeker sum-
 „miertijk bewijst dat hij schuldeischer is en
 dat de schuldenaar heeft opgehouden te
 betalen“, dit laatste in verband met de
 bij Art. 2 genomen beslissing om shating
 der betalingen als voorwaarde tot de
 faillietverklaring los te laten.

Art. 7. De Commissie beschouwt de ver-
 „zegeling als de eenige Conservatoire maat-
 „regel, die kan worden toegelaten, waar-
 „om het artikel wordt geredigeerd: „Kan-
 „gende het onderzoek kan de rechtbank
 den verzoeker bestaan den boedel te
 doen verzegeelen.“

Art. 8. Op voorstel van den Adjunct-Secre-
 „taris wordt dit artikel in fine gelezen:
 „niettegenstaande enige daartegen ge-
 „richte voorziening,“ om een term te
 bezigen, die alle mogelijke gevallen
 omvat.

Art. 9. al. 1 wordt gelezen in den aan-
 „hef: „de schuldenaar, die in staat“ enz.

Op voorstel van den heer Pijnappel wo-
 „den de termijnen voor het hooger beroep

in al. 1 en 3 verkort tot 3 dagen.

Al. 2 wordt gelezen: „ Zoo hij niet is ge-
„ hoord, heeft hij gedurende acht dagen, na
den dag der uitspraak, recht van verzet.”

Al. 4. De bepaling van den dag van behan-
„ deling wordt aan den Voorzitter van het
College opgedragen, omdat de Commissie
dan oordeel is dat de Griffier niet over
de zittingsdagen behoort te beslissen.

Art. 9. al. 5. „ Betekening aan den Schuld-
„ eischer” wordt gewijzigd in „ oproeping
van den Schuld-eischer”; om duidelijk te
doen uitkomen dat de Schuld-eischer
bevoegd is in raadkamer te verschijnen
en dat de zaak daar contradictoir
behandeld wordt. Daar de procedure
op verzoekschrift nergens in de wet is
geregeld wordt duidelijkshalve een 6^e
alinea aan dit artikel toegevoegd lui-
„ dende:

„ De behandeling geschiedt in raadkamer,
het vonnis wordt uitgesproken op de
openbare terechtzitting.”

Art. 10. Op voorstel van de Adjunct. Secre-
„ taris wordt aan dit artikel een 2^{de}

Alinea

alinea toegevoegd luidende: „ de behande-
 „ling van het hooger beroep geschiedt
 op de wijze bij Artikel 6 voorgeschreven.“
 Art: 11. Mitsdukkelyk wordt geconstateerd
 dat dit artikel ten doel heeft verzet tegen
 een arrest in hooger beroep bij verzet
 geweest, uit te sluiten.

Om de te volgen procedure duidelyk
 aan te wyzen worden achter schuldenaar
 de woorden „ op den voet van Artikel 9 “
 en achter schuldeischer de woorden „ op
 den voet van Artikel 6 “ ingelascht.

Art: 12 en 13 worden na eenige discussie
 met algemeene stemmen aangenomen.

In fine van Art: 13 wordt gelezen: „ noch
 tot vereffening van den boedel buiten de
 „stemming van den schuldenaar worden
 overgegaan “ omdat vereffening een meer
 technische term is dan te gelde maken
 en beter doet uitkomen al datgene
 betaald wordt, wat in de zevende af-
 „deeling wordt behandeld.

Art: 14. De heer Pynappel vraest dat
 de rechtbank als zij de faillietverklaring
 uitspreekt in den regel te weinig op

Hooghe
 I

Hoogte van den toestand des boedels zal
 zijn om te kunnen beoordeelen of eene
 Commissie uit de Schuldeischers wensche,
 „lyk is en loofa, welke personen zij
 daartoe zal benoemen, en daarom de
 benoeming eener Commissie meeshal achter-
 „wege zal laten. Spreker zou daarom
 wenschen dat de rechtbank dadelijk bij
 de faillietverklaring eene vergadering van
 Schuldeischers kon bevelen om deze te la-
 „ten beslissen.

De Adjunct-secretaris voert hierheen
 aan dat tegen die regeling hetzelfde be-
 „swaar zou gelden, en dat zij bovendien
 tot noodloose omslag en kosten zoude
 leiden. Door de rechtbank loch zal het
 even moeilyk zijn om te beslissen, wan-
 „neer zij al dan niet eene vergadering
 van Schuldeischers zal bijeenroepen; zij
 zal het daarom allicht als regel altijd
 doen, wat het in kleine faillissementen
 den Schuldeischers onnoodig lastig zoude
 maken. Bovendien wie moeten op eene
 dergelyke aan de verificatie voorafgaan,
 „de vergadering als Schuldeischers toe.

— Gelaten —

gelaten worden?

De heer Dijnappel verklaart zich vooral op den laatste grond bij het artikel neder te leggen.

De Voorzitter sluit de vergadering ten 3 ure.

De Secretaris:

Was geteekend / M. L. P. A. Molengraaff
Adjunct

De Voorzitter:

Was geteekend / J. G. Rist

Honderd twee en twintigste
vergadering op Zaterdag 14 Februari
1885 aan het Departement
van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 ure. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Ingekomen eene missive van den Minister van Justitie dd 4 Februari 1885 ter begeleiding van een schrijven van den Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid dd 21 Januari t. h. b. v. afz. Pas.

Terzies

„ berijen met bijlagen, betreffende een
 voorstel tot wijziging van Art. 774 Wetboek
 van Koophandel omtrent welk voorstel de
 Minister het gevoelen van de Commissie
 wenst te vernemen.

De Voorzitter stelt voor deze misfire
 het eerst aan de orde te stellen, waartoe
 na enige discussie wordt besloten.

De Commissie is van voordeel dat zij een
 onoverwilde wijziging van Artikel 774 Wet-
 „ boek van Koophandel, om het geven van
 surplus bij prolongaties mogelijk te ma-
 „ ken, behoort aan te bevelen, daar de
 ervaring leert dat er waarschijnlijk nog
 vele jaren zullen verlopen eer dat de
 algehele herziening van het Wetboek van
 Koophandel, waarmede de Commissie zich
 thans onledig houdt, haar beslag zal ver-
 „ kregen hebben. Door naar die herziening
 te verwijzen zou de handel thans niet ge-
 „ baat worden.

De vraag rijst of de Commissie den
 Minister de artikelen, op het bedoelde on-
 „ derwerp betrekking hebbende, van het ont-
 „ werp door den adjunct - secretaris bevest

Lal
 —

Zal aanbevelen? Zij wordt ontkenndbaar
 „woord omdat dit ontwerp ombrengt de
 Pauliana andere beginselen huldigt dan
 in de Artikelen 774 vlg Wetboek van Koop-
 „handel zijn nedergelegd, beginselen welke
 niet geschikt zijn indienteel in dit Wet-
 „boek gebracht te worden.

De heer Asser geeft als zijne meening
 te kennen dat het verleenen van pand
 geschiedt bij de overeenkomst, het vestigen
 daarheen bij de overgifte, en dus geen
 wetswijziging noodig is, daar artikel 774
 alleen verbiedt het verleenen van pand
 anders dan tegelyk met de overeenkomst
 niet ook het vestigen daarvan. Het is
 sprekers overtuiging dat art: 774 alleen
 heeft willen bejengaan het maken van eenen
 bloot Chirographaaren Schuldeischer, die
 geen aanspraak op dekking heeft, tot
 een gedekken Schuldeischer, m. a. w. het
 onverplicht geven van pand.

De Voorzitter en de heer Synappel
 kunnen dit niet toegeven; zij meenen
 althans dat het arrest van den Hoogen
 Raad dd 10 April 1884 (Streekblad van

Hier

het Recht van 9 Juni 1884), hetwelk het Be.
 „Stuur der Postspaarbank aanleiding gaf
 het verzoek tot wetswijziging te doen, wel
 degelyk toepasselyk is op het geven van
 Surplus of het ruilen van onderpand bij
 prolongaties.

De door den Raad van Overzicht op de
 Rykspostspaarbank voorgestelde aanvulling
 met het Artikel 774 Wetboek van Koophandel
 met de woorden: „de vorenstaande be-
 „palingen sijn niet toepasselyk wanneer
 hij, die het pand of de hypotheek verleende,
 krachtens wet of overeenkomst daartoe
 verbonden was;“ is dus onvoldoende en
 kan niet in de behoefte voorzien; daar-
 „door toch zou ruiling van onderpand
 niet geldig worden.

Aitvoering wordt de vraag besproken,
 of de bepaling van Artikel 774 niet toepas-
 „selyk verklaard moet worden alleen op
 beleenings- en prolongatiecontracten, dan
 wel in het algemeen op elke verplichte
 pandgeving. Het laatste acht de Commissie
 wenschelyk.

Terwylgens wordt overwogen of ruiling

Jan

van onderpand altijd moet worden toege-
 „taken, dan wel alleen als de bevoegdheid,
 daartoe bij de overeenkomst aan den Schul-
 „denaar is toegekend, wat bij de prolonga-
 „tie contracten in den regel niet geschiedt.
 De Commissie verklaart zich voor het
 laatste, daar anders aan handelingen tot
 verkorting van de rechten der schuldeischers
 te veel voet lende worden gegeven.

Ten Slotte stelt de heer Pijnappel de
 volgende redactie voor:

„De vorenstaande bepalingen zijn niet
 toepasselijk op pand of hypotheek ver-
 „leend in gevallen, waarin de schuldenaar
 krachtens de wet of de overeenkomst tot
 verleenig of tot aanvulling van vroeger
 verleend pand of hypotheek verplicht of
 tot verwanging daarvan bevoegd is.”

De heer Asser zou verder willen gaan
 en het geheele artikel 774 eene andere re-
 „dactie geven, zoodat daarin uitgedrukt
 wordt de zinnigheid door spreker omtrent
 de beteekenis van dat artikel uitgesproken
 meening. Het artikel zou dan ook veel
 conciser gesteld kunnen worden, daar N.º 1

en 2 daarvan eigenlijk hetzelfde zeggen.
 Spreker zou de volgende redactie voor
 het geheele artikel wenschen: „Pand en
 hypotheek is nietig, indien het is verleend
 tot waarborg van verbintenissen zonder
 beding van pand of hypotheek aangegeven.”

Na nadere discussie wordt besloten,
 om de beslissing over de keuze tusschen
 deze voorstellen aan te houden tot de
 volgende vergadering, waarin door den
 heer Synappel een memorie van toelich-
 „ting tot zijn voorstel ter tafel gebracht
 zal worden.

De beraadslaging over het ontwerp Tail-
 „lisement wordt hervat.

Art. 14 al: 1. De voorzitter wil der recht-
 „bank de bevoegdheid geven meerdere
 Curators te benoemen, wanneer zij dit
 wenschelijk acht, iets wat door dit ar-
 „tikel en artikel 13 van het ontwerp wordt
 uitgesloten. Spreker stelt voor in fine te
 lezen: „een of meer curators.”

De heer Synappel sluit zich hierbij aan.
 De benoeming van twee advocaten, b.v. van
 een jongeren naast een anderen, kan dik.

— Mijls
 K

„mijls Leed nuttig zijn, vooral als de be-
„del omvangrijk is.

De Adjunct-secretaris verdedigt de ont-
„worpen bepaling dat er slechts één curator
„zal zijn. Hij beoogt dat één verantwoorde-
„lyk persoon gewoontijk beheren en vlietter
„werk verricht dan twee, wier verantwoor-
„delijkheid gedeeld en daardoor minder
„groot is, die zich op elkander zullen
„beroepen en achter elkander verschuilen.
Verder wijst hij op de moeijeligheden, die
„uit een tweehoofdig bestuur kunnen voort-
„spruiten, als gebrek aan eenstemmigheid,
„gevaar voor de belangen en rechten van
„derden, die met een der beide curators
„gehandeld hebben, enz. Ook rijst de vraag
„wie de Kas moet bewaren. Spreker is van
„oordeel dat als het beheren voor één curator
„te lastig is, deze zich Leed wel gesala-
„diërde hulp bij de administratie kan
„schaffen.

De Voorzitter en de heer Sijmappel ach-
„ten deze bezwaren niet afdoende. De
„laatste meent dat de bijv. grootendeels
„opgeheven zullen worden, door de beide

Curator

curators hoofdelijk aansprakelijk te stellen
 voor beider daden van beheer, en ont-
 „ trent hunne bevoegdheid voorschrijven in
 de wet op te nemen.

Met algemeene stemmen wordt het voor-
 „ stel van den Voorzitter aangenomen.

Arts 3, 4, 5. De Adjunct-secretaris heeft in
 „ gevolge besluit van de vorige vergadering
 het volgende artikel ontrent de bevoegdheid
 van den rechter tot faillietverklaring ont-
 „ worpen:

„ De faillietverklaring geschiedt door de
 Arrondissements Rechtbank van de woon-
 „ plaats des schuldenaars. Indien deze
 een beroep of bedrijf uitoefent, is de
 Arrondissements - Rechtbank, binnen welker
 gebied hij zijn kantoor of hoofdkantoor
 heeft, mede bevoegd.

Indien de schuldenaar eenegemee-
 „ prouwe is, die zelfstandig een bedrijf uit-
 „ oefent, of wier man in het buitenland
 woont, is de Arrondissements Rechtbank
 bevoegd, binnen welker gebied hij dat be-
 „ drijf uitoefent of haar verblijf houdt.

Indien de schuldenaar zich naar

Buitens.

buitenlands heeft begeven, is de Arrondisse-
 „ments Rechtbank zijner laatste woonplaats
 bevoegd, zoo hij voortdurend buitenlands
 verblijf houdt, doch binnen het Rijk in
 Europa een kantoor heeft, de Arrondisse-
 „ments Rechtbank binnen welker gebied,
 het kantoor is gevestigd.”

De voorsteller acht de bepaling van
 al: 3 omtrent de gehuwde vrouw, wier man
 buitenlands woont wenschelyk, omdat de
 schuldeischers anders genoodzaakt zijn hun
 recht in het buitenland te zoeken, vokal
 heeft de vrouw, buiten gemeenschap ge-
 „huwd, alhier haar vermogen.

De bepaling van al: 4 omtrent de Schuld-
 „eischer, die het land verlaten heeft, vindt
 hare aanleiding in het bekende geval Bui-
 „tentant.

Na eenige discussie besluit de Commissie
 al: 3 te laten vervallen, omdat de casus
 van de gehuwde vrouw, die een bedrijf
 uitoefent, reeds onder al: 2 valt, en al: 4
 aldus is te wijzigen, dat zij ook slaat op
 de gehuwde vrouw, wier man buitenland
 verlaat.

In dien einde wordt in al: 4 in fine gelezen:
 „ Zoo hij voortdurend buitenlands woonplaats
heeft; doch binnen het Rijk in Europa verblijf
houdt of een kantoor heeft, de Arrondisse-
 „ ments Rechtbank binnen welker gebied
hij verblijf houdt of het kantoor is geves-
 „ tigt.“ Immers de gehuwde vrouw, wier man
 buitenlands woont, heeft buitenlands hare
 woonplaats (domicilie), doch houdt binnen
 het Rijk verblijf.

Perder wordt in al: 4 „ buitenlandsch“ de eerste
 keer veranderd in „ buiten het Rijk in Europa“,
 met het oog op de terminologie van de Gron-
 „ wet.

Aldus gewijzigd wordt het voorgestelde
 artikel, dat artikel 3 zal worden, aange-
 „ nomen.

De heer Synappel wijst er op dat bepa-
 „ lingen ontbreken omtrent de behandeling
 van de eigen aangifte in raadkamer en de
 uitspraak van het daarop te wijzen vonnis
 ter openbare terechtzitting, zooals en en
 ander in Arts 6 bij het verzoek der schul-
 „ eischers is voorgeschreven, alsmede om-
 „ trent de bevoegdheid van den schulde-
 „ naar

naar

„naar om hooger beroep in te stellen na af-
 „wijking van zijn verzoek tot faillietverklaring.
 Na eenige discussie wordt den Adjunct-Secre-
 „taris opgedragen daaronder in de volgende
 vergadering voorstellen te doen.

Art. 15. In regel 3 wordt achter „de woon-
 „plaats“ gevoegd „(het kantoor)“, in verband
 met de Competentverklaring van den rech-
 „ter van het kantoor om de faillietverkla-
 „ring uit te spreken. Indien deze de woon-
 „plaats niet kent moet vermelding van het
 kantoor voldoende zijn.

Regel 7. „mitsgaders“ wordt veranderd in
 „alsmede“, en vervolgens gelezen: „van naam,
 beroep, woonplaats of kantoor van ieder lid
 der Commissie.“

In fine wordt „nieuwsbladen“ voor „dag-
 „bladen“ gesteld, omdat couranten, die
 bijvoorbeeld zondags niet uitkomen, wel
 geen dagbladen meer zijn, en om aan
 den P. O. ruimere keuze te laten.

Art. 16. Met het oog op de terminologie
 bij Art. 4 aangenomen, wordt in al: 1 om-
 „gezegelde geschrift“, en al: 2 gelezen: „dit
 stuk is vrij van zegel en registratie.“

Art.

Art. 17. Omdat naar de meening van de Com.
 „missie„ aanwezige goederen, soude kunnen
 uitgelegd worden als goederen ter plaatse
 zich bevindende, wordt dit artikel gelezen:
 „Het faillissement omvat het geheele ver-
 „mogen van den Schuldenaar ten tijde van
 de faillietverklaring, alsmede de goederen,
 die hij gedurende het faillissement ver-
 „werft.“

Art. 18 N.º 1 aangenomen.

N.º 2. De Voorzitter en de heer Pijnappel
 verklaren zich tegen dit nummer... Nood-
 „zakelijke huisraad“ achten zij een veel te
 vage term. Dat den Schuldenaar en staal
 en hofel gelaten worden is goed, hem ech-
 „ter in 't algemeen recht op huisraad toe
 te kennen gaat naar hunne meening te
 ver.

De Adjunct. Secretaris verdedigt de voor-
 „geschelde bepaling; hij wijst er op dat
 Art. 447 N.º 2 Wetboek van Burgerlyke Rechts-
 „vordering, thans in N.º 1 van dit artikel
 opgenomen, spreekt van het noodige bed
en beddegoed, eene gelijkwaardige uit-
 „drukking, die toch nimmer tot onwettijk-

heden

„heden aanleiding gaf. Evenveel als dit nood-
 „dige beteekent noodzakelyk datgene, wa-
 men niet buiten kan. Spreker acht het
 verkeerd den Schuldenaar alles tot het laat-

„de stuk huisraad te ontnemen en hier-
 daardoor armlasheid te maken. Des Schuld-
 „eischers brengh dit niets geen voordeel,
 integendeel, algeheele vernietiging van
 het economische en maatschappelyke
 bestaan van den Schuldenaar, sluit
 mogelijkheid van later redres uit.

De verdere discussie wordt verdaagd.
 De Voorzitter sluit de vergadering
 ten 3 ure.

De Secretaris:	De Voorzitter:
/Was getekend/ W. L. P. A. Molengraaff	/Was getekend/ J. G. Kist
Afz. van	

Honderd drie en twintigste
 vergadering op Zaterdag 21 Febru-
 „ari 1885 aan het Departement
 „ment van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering ten

10 ure. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De heer Synappel brengt ter tafel het door hem ontworpen voorstel tot wijziging van artikel 774 Wetboek van Koophandel, met daarbij behorende memorie van toelichting. Het eenige artikel van het wetsontwerp luidt:

„De vorenstaande bepalingen zijn niet
 „toepasselijk op pand of hypotheek verkleend
 „in gevallen, waarin de schuldenaar krachtens
 „hens de wet of de overeenkomst tot ver-
 „leening van of tot aanvulling van vroeger
 „verkleend pand of hypotheek verplicht of tot
 „vervanging daarvan bevoegd is.”

Dan de memorie van toelichting geeft de voorsteller lectuur.

Daar in de missive van den Minister bloot het gevoelen van de Commissie wordt gevraagd, niet een herindiening gereed wetsontwerp, wordt den Voorzitter opgedragen met den Minister omtrent dit punt nader in overleg te treden.

Immiddels zal de memorie van toelichting

— Sing

"ding circuleeren.

Aan de orde is de verdere behandeling van den titel van faillissement, en wel in de eerste plaats de nadere redactie van de Artt: 4-10 in de vorige vergadering aangehouden.

De adjunct-secretaris stelt voor deze artikelen te lezen als volgt.

Art: 4. "De aangifte of het verzoek tot faillietverklaring wordt ingediend ter griffie en met den meesten spoed in raadkamer behandeld.

"Het vonnis van faillietverklaring wordt ter openbare terechtzitting uitgesproken en is bij voorraad, op de minute en vóór de registratie uitvoerbaar, niet tegenstaande enige daarheen gerichtte voorziening."

Met algemeene stemmen aangenomen.

Art: 5. "De Schuldverschrijver is verplicht bij zijne aangifte over te leggen een staak, waaruit de aard en het bedrag zijner baten en schulden, de namen en woonplaatsen zijner Schuldverschrijvers, alsmede het bedrag der vorderingen van ieder hunner blijkt."

Al

al: 2 = Art: 4 al: 3 ontwerp.

al: 3 = Art: 4 al: 2 ontwerp.

De heer Asser oppert bedenkingen tegen het
 ont-heffen van den Schuldenaar van de ver-
 „ plichting om aangifte te doen van het sha-
 „ ken Lijner behalvingen. Spreker meent dat
 zoo er een hoeshand is, die liquidatie ver-
 „ eischt, de schuldenaar verplicht moet zijn,
 daarvan openbaring te doen. Of de Strafwet
 daarop al of niet eene sanctie wil stel-
 „ len, mag op de beslissing der Commissie
 niet influenceeren.

De heer Dijnappel kan dit niet toege-
 „ ven. Reeds thans, nu op de niet-nakoming
 nog straf staat, wordt het voorschrift van
 Art: 765 Wetboek van Koophandel niet nage-
 „ leefd, a fortiori zal dit niet geschieden
 als het Strafwetboek is ingevoerd, waarin
 dergelyke straffepenalij gemist wordt. Ook
 acht spreker het voorschrift zelf niet
 wenschelyk. De schuldenaar moet vrij
 zijn om met zijne schuldeischers eene
 andere regeling te treffen, zoo hij daar
 kans toe ziet.

De adjunct-secretaris sluit zich hierbij

Adm

aan. Hij gelooft dat het voorschrift, waar
 „op, afgezien van de niet-strafbaarstelling,
 ook geen Civielrechtelijke Sanctie staat,
 geen effect kan sorteren. Door het weg-
 „laten der verplichting zal de wet meer
 waar zijn.

Ook de Voorzitter is van deze meening,
 waarop de heer Asser verklaart zijne be-
 „swaren te laten vallen.

Art. 5 aangenomen.

Art. 6.

Art. 6 „ Indien een Schuldeischer of het Openbaar
 „Ministerie de faillietverklaring vraagt, kan
 „de rechter bevelen, dat de Schuldenaar
 „worde opgeroepen om persoonlijk of by
 „gemachtigde gehoord te worden. De op-
 „roeping geschiedt by brief door den Griff-
 „fier.”

Aangenomen.

Alinea 2 van dit artikel wordt na eenige
 discussie over de redactie vastgesteld als
 volgt:

„De faillietverklaring wordt uitgesproken
 „indien sommertijk blijkt van het ophouden
 „van betalen, alsmede, indien een Schuld-

— Visser

„eischer het verzoek doch, van het vorderings-
„recht van deken.“

Art: 7 = Art: 7 ontwerp

Art: 8 vervalt als opgenomen in het nieuwe
Art: 4 al: 2.

Art: 9. De laatste, in de vergadering daar-
„aan toegevoegde alinea wordt vervangen
door de volgende:

„De behandeling geschiedt op de wijze bij
„Art: 4 voorgeschreven.“

Bij dit artikel wordt de vraag bespro-
„ken of niet ook in al: 4 een voorschrift
moet worden opgenomen omtrent de be-
„tekening van het verzoek of hooger beroep
aan het Openbaar Ministerie, indien op
zijn requisitoir de faillietverklaring is
uitgesproken. De Commissie acht dit on-
„noodig daar het Openbaar Ministerie
van zelf van de zaak geïnspiceerd wordt,
omdat het hoek gehoord moet worden.

Art: 10 wordt ten slotte, met het oog om
het te doen staan loowel op het hooger
beroep van den Schuldischer, als van het
Openbaar Ministerie en den Schuldenaar;
aldus geredigeerd:

Afwyking

„ Afwijking van de aanvraag tot failliet.
 „ verklaring geeft recht van hooger beroep,
 „ gedurende acht dagen na den dag der
 „ afwijking.

„ De behandeling van het hooger beroep ge-
 „ schiedt op de wijze in de artikelen 4 en 6
 „ voorgeschreven.”

Art: 11 wordt eindelijk, om ook daarin
 de bevoegdheid van het Openbaar Ministerie
 uitgedrukt, gelezen: „ Van het arrest,
 „ in hooger beroep geweten, kunnen de schul-
 „ denaar, op den voet van Art: 9, de schul-
 „ eischers en het Openbaar Ministerie, op
 „ den voet van Art: 4 en 6, gedurende veertien
 „ dagen na den dag der uitspraak in cas-
 „ satione komen.”

De beraadslagingen over Art: 18 worden
 hervat.

De Adjunct-Secretaris stelt voor, om
 aan de bezwaren in de vorige vergadering
 tegen N: 2 van dit artikel geopperd te
 gemaakt te komen, dit nummer weg te
 laten, doch aan Art: 175 eene tweede
 alinea toe te geven, luidende:

„ Niettemin zal den schuldenaar eenig

Luís-

„huissraad, door den Rechter-Commissaris aan
„te wijzen, worden gelaten.”

Principieel zal het huissraad dus geheel tot
den faillieten boedel behooren, doch niet „
„hemin in geval van insolventie, die al „
„leen tot realisatie den curator recht
„geeft, de gelegenheid geopend worden om
den gefailleerde menschelyk te behande-
„len en niet van het allernoodzakelykste
te berooven.

N°. 3. De heeren Dynappel en Asser zyn van
oordeel dat deze alinea te ver gaat, en
den Schuldenaar niet meer dan een deel
van die verdiensten, moet gelaten worden.
De Voorzitter gaat verder en kan zich
niet de geheele bepaling niet vereenigen.
L. i. zyn ook de verdiensten van den gefail-
„leerde het onderpand zynner Schuldeischers
en is het niet den aard van het faillite „
„ment in stryd hem toe te staan, wien voor
eigen rekening en eigen winst te gaan
handelen.

De adjunct-Secretaris zet uiteen dat
hy deze bepaling heeft voorgesteld, omdat
indien men hetgeen de gefailleerde door

eigen
f

eigen werkzaamheid mocht verdienen, voor den boedel confiskeert, hij niet zal werken, en dus noch de schuldeischers noch hij zelf eenig voordeel zullen trekken, wat in alle opzichten een onwenschelyk doch niet te voorkomen resultaat is.

Op voorstel van den heer Asser wordt ten Slotte gelezen:

„ hetgeen de gefaillieerde (gedurende het
„ faillissement) door persoonlyke werkzaam-
„ heid verkrijgt, of een gedeelte daarvan,
„ ter bevoordeeling van den Rechter-Commissaris
„ Paris.”

Zoodat de Rechter-Commissaris naar bevoegd van zaken zal kunnen beslissen.

N° 4 wordt onveranderd aangenomen.

Als nieuw N° 5 stelt de Adjunct-Secretaris voor aan het artikel toe te voegen:
„ de uitkeering, die hij krachtens de bepaling van Art. 373 B.W. uit de inkomsten zijner kinderen, geniet.”

De heer Fynappel is van oordeel dat dit N^o wegens de verwantschap van het daarin behandelde met het volgende artikel, te gischer als tweede alinea aan dit laatste

werd

werd toegevoegd.

De adjunct-Secretaris merkt hier nog op, dat in Art. 18 al de uitboudingen op Art. 17 bijeengevoegd zijn, al datgene wat buiten het faillissement valt, terwijl Art. 19 in zijne tegenwoordige redactie spreekt over iets wat juist in het faillissement valt. Hij moet echter toegeven dat de kracht van Art. 19 zit in de daarin hevens ver-
 „vatte uitbouding „ het dus eigenlijk ook onder Art. 18 behoort.

Na verdere gedachtenwisseling wordt besloten Art. 19 te maken tot een N.º 5 van Art. 18 in de volgende redactie:

„eind door den Rechter Commissaris te bepalen
 „bedrag uit de opbrengst van het in art. 1.
 „kel 366 B. W. bedoelde vruchtgenot, her
 „bestrijding van de in art. 367 B. W. ver-
 „melde lasten.”

N.º 6 wordt als nu: „de uitkeering, die
 „de gefailleerde krachtens de bepaling van
 „Art. 373 B. W. uit de inkomsten zijner
 „kinderen geniet.”

Art. 20. De heer Asser verlangt, dat de eenige zuivere regeling deze is, het verlies

van beheer en beschikking te doen aan.
 „vangen met den dag, waarop de aan-
 „vraag tot faillietverklaring wordt gedaan,
 „gelyk in het Wetboek van Koophandel ge-
 „schiedt, evenwel met publicatie der
 „faillietaanvraag. Spreker moet echter
 „erkennen, dat tegen dit stelsel zeer ge-
 „wichtige praktische bezwaren kunnen
 „aangevoerd worden. Hij legt zich dus
 „bij het voorgestelde artikel neder.

Het artikel wordt met algemeene
 „stemmen aangenomen, evenwel de re-
 „dactie aldus gewijzigd:

„Door de faillietverklaring verliest de
 „Schuldenaar van rechtswege de beschik-
 „king en het beheer over zyne tot het
 „faillissement behorende goederen, te
 „rekeneren van den dag, waarop de failliet-
 „verklaring wordt uitgesproken.”

Art. 21. De heer Asser acht de term
 „rechtshandelingen” hier minder juist
 „althans te eng. Rechtshandelingen om-
 „vatten alleen overeenkomsten, maar ook
 „uit verbintenissen die niet uit overeen-
 „komst maar uit de wet voortvloeien.”

Maet

moet men geen aanspraken tegen den boedel kunnen ontlenen. Het woord „ver-
„ bintenissen “ is hier dus beher.

De Voorzitter wijst er op dat het ar-
„ tikel te absoluut is. Indien er ten bate
van den boedel een in een versum heeft
plaats gehad, moeten derden wel degelijk
deswege tegen den boedel een aanspraak
hebben. Bijvoorbeeld de gefailleerde verkoopt
een tot den boedel behoorend vermogensbe-
„ standdeel en stelt den koopprijs aan den cu-
„ ratord ter hand, dan moet de koper den
boedel ten beloope van dien koopprijs kun-
„ nen aanspreken.

Naar aanleiding deser opmerkingen
wordt het artikel, na verdere discussie,
aangenomen in den volgende gewijzigden
vorm:

„ Uit verbintenissen, door den gefailleerde
„ na de faillietverklaring aangegaan, ont-
„ staan geen aanspraken tegen den fail-
„ lieten boedel, dan voortloovende deze er
„ door verrijkt is.”

Art. 22. De heer Asser herinnert dat vol-
„ gens het Wetboek van Burgerlijke Rechts-

— vordering

„vordering door het wisselen der conclusi-
 „sien de litiis contestatio plaats heeft, en
 derhalve van het oogenblik der laatste
 Conclusie geen verandering meer in de
 dingtalen kan plaats hebben. Hij wenscht
 dus het beginsel van Art. 22 te beperken
 tot ueroordeelingen in zaken, waarin
 op het oogenblik der faillietverklaring
 de Conclusiën zijn gewisseld.

De Adjunct-Secretaris erkent de juist-
 „heid van het door den vorigen Spreker
 aangevoerde, voor loovere dat, als in
 de dingtalen geen verandering meer ge-
 „bracht kan worden na de faillietverkla-
 „ring, de later verkregen ueroordeeling
 van den schuldenaar ook den boedel
 bindt. Hij ontkent daarenbegen dat het
 tijdstip, waarna geen verdere middelen
 of handelingen meer in het proces aan-
 „gevoerd kunnen worden, de laatste
 Conclusie londe zijn. Het is datgene, waar
 „op de stukken worden gefourneerd, loc.
 „als de procespiëte term luidt. Al moge
 dit misschien niet stroken met den geest
 van het Wetboek van Burgerlyke Rechtsvor-

— dering

„dering, aldus is de opvatting van de
praktijk.

„Aard en strekking van het artikel, voor-
„al ook in verband met de volgende arti-
„kelen, geven aanleiding tot eene langdu-
„rige discussie.

De adjunct-Secretaris Conshabeert, dat
hy in het artikel den algemeenen regel
heeft willen stellen voor het geval de
processen na de faillietverklaring onge-
„schorst voor of tegen den gefailleerde
blijven doorloopen, en partijen dus geen
gebruik maken van de faculteiten hem
in de volgende artikelen gegeven. Het
is een logisch uitloeiisel van Art: 20
en gelykwaardig met Art: 21. Beide artike-
„len te zamen geven te kennen dat alle
aanspraken, op welke wijze ook tegen
den gefailleerde zonder medewerking
van den Curator verkregen, tegen den
boedel niet vervolgd kunnen worden.
Ten Slotte wordt het artikel voor-
„loopig vastgesteld, met deze toevoe-
„ging voor de faillietverklaring de stuk-
„ken reeds aan den rechter waren over-

— gelegd

„gelegd, hem einde eene beslissing te geven.”
 Art: 23. De Commissie acht de tweeledige
 uitdrukking „wordt gestaakt en overvalt”
 dubbelzinnig, en stelt daarvoor in de
 plaats „een einde neemt.”

In fine wordt „van lijfswang” veran-
 „derd in „bij lijfswang.”

Art: 24. Met algemeene stemmen aange-
 „nomen.

Art: 25. De alinea 2 wordt geschrapt (met
 2 > 1 stem, die van den Voorzitter) op grond
 dat machtiging van den Rechter Commissar
 hier overbodig is en aan den curator het
 best de beslissing over het al of niet voer-
 „ren van processen wordt overgelaten.

De heer Asser heeft overwegend be-
 „zwaar tegen de tweede Linsmede van
 alinea 1. L. i. Dit deere de deur voor
 Conventies wijd open, daar, indien
 de schuldenaar het van hem gevor-
 „derde erkent en op dien grond ver-
 „oordeeld wordt tot praestatie daarin-
 „van, daaruit van zelf voortvloeit dat
 de boedel gebonden zou zijn de schade
 wegens niet nakoming der schuldeischeren

te behalen. Spreker wenscht dus deze lin.
„ snede te schrappen.

De Voorzitter en de heer Pynappel
achten haar integendeel noodzakelyk, daar
Londer haar de Schuldeischers niet tot hun
recht Louden kunnen komen, wanneer
zij op eene persoonlijke praestatie aan.
„ spraak hebben. Men kan toch niet van
den Curator vorderen, wat de gefailleerde
alleen persoonlijk kan verrichten.

De adjunct-secretaris voert verder aan,
dat de erkenenis van den gefailleerde
Lyns erackens den Curator niet bindt
en deze dus og alleen veroordeeld kan
worden als hij zelf erkent. De persoon.
„ lyke praestatie kan alleen van den
gefailleerde gevraagd worden, daarom
moet hij medegebaagd kunnen worden.

De Schadevergoeding wegens niet-nako.
„ ming richt zich daarenbegen tegen den
Curator. Maar daarhae moet tegenover
den Curator zelfstandig bewijs geleverd
worden. Wat de failliet op zich zelf
doet, ook in een proces, bindt den cu.
„ rator niet. Spreker acht dit reeds

Vol-

voldoende in Art: 22 aangeduid, krachtens
hetwelk het vonnis tot persoonlijke praes.
"latie geen rechtskracht heeft tegen den
boedel. Dat de curator medegedaagde
is kan hierin geen verschil maken.

De heer Asser, hoewel het in theorie
met het een en ander eens zijnde leest
het niet in het Wetontwerp.

Naar aanleiding hiervan ontstaat
eene langdurige discussie, waarna be.
"sloten wordt bij de definitieve vast.
"stelling van Art: 22 ook dit punt aldaar
te regelen.

Art: 1 wordt pervolgens aangenomen.

Art: 26. "Schuldenaar" wordt overal in
het artikel gewijzigd in "gefaillieerde."

Dezelfde wijziging wordt in Art: 25 al: 1
aangebracht.

In alinea 2 wordt "levens eene" ver.
"vangen door" eenige."

Al: 4 wordt her fine van nadere
redactie aan den Adjunct-Secretaris
gerenoveerd. De bedoeling is, dat
de eischer in het geval van deze alinea
voor de proceskosten alleen als concurrente

Schuld.

Schuldreischer hand opkomend, en deze dus
geen boedelkosten zijn, komt niet vol-
doende tot haar recht.

De Voorzitter sluit de vergadering
ten vier uur.

De Secretaris:

was geteekend / M. L. P. A. Molengraaff
Adjunct

De Voorzitter:

was geteekend / J. G. Kist

Zonder vier en twintigste
vergadering op Zaterdag 7 Maart
1885 aan het Departement van
Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering
te kwart voor tien uur. Afwezig de heer
Beelaerts.

Ingekomen een afschrift van het Konink-
lijk Besluit van 24 Februari 1885, n.º 8,
waardoor M. L. P. A. Molengraaff, hoog-
leraar aan de Rijksuniversiteit te
Utrecht, benoemd wordt tot lid der
Staatscommissie tot herziening van het
Wetboek van Koophandel, met behoud

Dijner

Lijner betrekking van Adjunct-secretaris
dier Staatscommissie.

De Voorzitter wenscht den nieuw be-
„ noemde geluk.

De notulen der vorige vergadering wor-
„ den gelezen en goedgekeurd.

Van de orde is de nadere overweging
van het ontwerp van wet tot wijziging
van Art: 774 Wetboek van Koophandel met
daarby behoorende Memorie van toe-
„ lichting.

De heer Asser verdedigt op nieuw Lijne
Lierswijke, dat het de voorkeur verdient
eene meer principieele wijziging van
Art: 774 voor te stellen, en wel in het
algemeen van de in dat artikel bedreigde
nietigheid uit te londen alle gevallen,
waarin pand of hypotheek gegeven wordt,
terwijl a priori bij overeenkomst het ge-
„ veen daarvan bedongen is. Dit zou geheel
in overeenstemming zijn met de ratio van
Art: 774, waardoor de Wetgever heeft
willen treffen het maken van een niet
gedekken schuldeischer of van eenen,
die op dekking geen aanspraak kan

Maaken

maken, tot een gedekken schuldecker.
 Ook zal daardoor beter in alle gevallen,
 ook dat van ruiling, worden voorzien
 dan door het specialiseeren zoals het
 ontwerp doet.

De andere leden der Commissie blijven
 het wenschelijker achten niet verder te
 gaan dan in het voorloopig vastgestelde
 ontwerp geschiedt. Zij zijn van oordeel
 dat meer ingrijpende wijzigingen tot
 de geheele herziening van de faillieten-
 „wet behooren te wachten, en thans niet
 meer moet gedaan worden dan voorzien
 in het speciale geval, waarombrent on-
 „verwijlde voorziening dringend noodig
 is gebleken.

Door den heer Stolengraaff is een ge-
 „wijzigde redactie van het eenige artikel
 van het ontwerp voorgesteld, luidende:
 „De vorenstaande bepalingen zijn niet toe-
 „passelijk op pand of hypotheek verleend
 hetzij uit kracht ener wettelijke of
 Contractuele verplichting, hetzij tot ge-
 „heele of gedeeltelijke vervanging van
 vroeger gegeven pand of hypotheek,

Wraasthuis

Krachten daartoe bestaande bevestiging.
 Door den heer Asser is in den geest van
 het gevoelen der meerderheid voorgesteld
 te lezen:

„De vorenstaande bepalingen zijn niet
 toepasselijk op pand of hypotheek ver-
 leend krachten eene uit de wet of
 de overeenkomst voortvloeiende verplicht-
 „ing, of tot aanvulling of gedeeltelijke
 verwanging van vroeger verleend pand
 of hypotheek, wanneer de schuldenaar
 krachten de wet of de overeenkomst
 tot aanvulling verplicht of tot ver-
 „wanging bevoegd is.”

Beide voorstellen beoogen het eenig-
 „kinds vage van de voorloopig aange-
 „nomen redactie, vooral gelegen in de
 woorden „in gevallen waarin”, weg te
 nemen.

Na eenige discussie wordt de re-
 „dactie aangenomen met 371 stemmen, die
 van den Voorzitter, die aan de redactie
 Synappel (de voorloopig vastgestelde)
 de voorkeur geeft, aangenomen, met
 wijziging evenwel van de woorden

uit
 —

„uit kracht" in „ten gevolge" en van
 „vroeger gegeven" in „vroeger verleend".
 De heer Asser verzoekt aanteekening,
 dat hij niettemin volhardt bij zijne mee-
 „ning, dat alleen absoluut niets moet
 worden verklaard het binnen veertig
 dagen vóór den aanvang van het fail-
 „issement verleenen van pand of hij-
 „potheek aan bestaande schuldeischers,
 die aanvankelijk geene zakelijke zeker-
 „heid bedongen hebben, behoudens de
 werking der Pauliana bij fraudulente
 verhooging van a priori gestelde
 zekerheid.

De Memorie van toelichting wordt
 vervolgens goedgekeurd.

De heer Asser constateert met nadruk
 dat hij de voorstelling in de Memorie van
 Toelichting als lende de economische func-
 „tie van het prolongatiecontract hier-
 „in gelegen zijn dat het, om de groote
 zekerheid die het biedt, uitsluitend of
 bij uitsluitend geschikt lende zijn voor
 tijdelijke geldbelegging, niet juist acht.
 Juist om die zekerheid wordt het naar

Asser

Sprekers meening evenzeer gezocht en
 is het ook nog meer geschikt voor voort
 .. durende geldbelegging. Evenmin acht
 Spreker afdoende het argument volgens
 welk byzondere zekerheid voor het geval
 van daling van het onderpand juist daar
 .. om zou worden gevorderd, omdat pro.
 .. longatie meer bepaald voor geldbeleg.
 .. ging voor korten tijd geberigd wordt.
 Ware dit anders, de waarborg tegen
 daling van het onderpand zou nog
 noodzakelijker zijn.

De vraag of ruiling van onderpand
 steeds moet worden toegestaan, dan
 wel alleen als daartoe de bevoegdheid
 aan den Schuldenaar bij de overeenkomst
 is verleend, zoals het ontwerp thans
 doet, geeft nog aanleiding tot lang
 .. durende discussie. De heer Asser ver.
 .. dedigt het eerste. Indien dit niet
 wordt aangenomen zal de wijziging
 van Art: 774 het beoogde doel, het
 ratihabeeren van de gebruikelijke wijze
 om geld op prolongatie op te nemen,
 missen. Immers de gebruikelijke pro.

— Prolongatie

„ prolongatie contracten geven de bevoegdheid
 om het onderpand te ruilen den schul-
 „ denaar niet. Stelt nu de wet den
 eisch dat die bevoegdheid gegeven zij,
 dan zal ruiling feitelijk nimmer gel-
 „ dig kunnen geschieden.

De andere leden erkennen dat het
 ontwerp hier slechts onvolkomen zijn
 doel zal bereiken, dat het althans de
 gevers en nemers van prolongaties
 dwingt om omtrent de ruiling van
 het onderpand uitdrukkelijk overeen
 te komen; doch gaan zij niet met den
 heer Asser mede; omdat het geheel
 vrijlaten van ruiling een leev bedeu-
 „ telijke zijde zoude hebben. Ruiling
 toch kan gereede gelegenheid geven
 om slecht onderpand te verbeteren;
 het in elk geval toelaten van ruiling
 zou dus het vereichte, dat het geven
 van surplus bedongen moet zijn, ge-
 „ heel illusoir maken. Bovendien is
 het bedingen van de bevoegdheid om
 te ruilen niet uitgesloten en het
 bestaande gebruik om dit niet te doen

Proor

voor wijziging vatbaar.

Ten Slotte wordt met 371 stem (die van den heer Asser) het ontrent dit punt bepaalde gehandhaafd.

Op voorstel van den heer Asser wordt een artikel 2 aan het ontwerp toegevoegd, luidende:

„Deze wet treedt in werking op den dag harer afdrukking.”

Ontwerp en Memorie van Toelichting zullen met een begeleidend schrijven aan den Minister worden aangeboden.

Aan de orde is het ontwerp op het „Faillissement.”

De gewijzigde redactie van Artikel 1-11, zooals zij luidt in bylage n° 44, wordt definitief vastgesteld.

Art. 26. Op voorstel van den heer Molengraaff wordt de laatste alinea geschrapt en in plaats daarvan aan al. 2 een tweede zinrede toegevoegd luidende: „Indien den eischer zijn eis wordt toegewezen, zijn de proceskosten door hem na de faillietverklaring tegen den Curator gemaakt, boedelschuld, ten

" Zij de Curator verschijnende dadelijk in den eisch toestemt."

Art: 24. Het woord Schuldenaar in dit artikel wordt hellens veranderd in gefail.
leerde.

Aangelegd op regel 2 wordt gewijzigd in ingesield, het Lynen bate en Schade in al: 2 in het Lynen Koske, en te Shellen in fine al: 3 in te doen Shellen.

het Lynen Koske niet het Lynen bate en Schade omdat de Commissie van oordeel is, dat, indien het door den Schuld-

naar voortgezette proces voor dezen eene bate afwerpt, die bate in het faillissement behoort te vallen, althans de curator de bevoegdheid behoort te hebben haar tot zich te trekken.

Art: 28. Met het oog op het bestaan van vorderingen van gemengden aard, die gedeeltelyk voldoening uit den boedel beoogen, gedeeltelyk iets anders, wordt de aanhef van dit artikel gelezen:

" Voorzoverre aanhangige vorderingen, voldoening uit den boedel hen doel hebben, wordt het geding na de fail.

- liet

"Lietverklaring geschorst" enz.

"Procespartij in fine wordt "partij."

Art. 27

Daar het onnauwkeurig is te spreken van rechtsvorderingen, die geschorst worden, wordt de aanhef van Artikel 27 alomog gewijzigd in:

"Indien eene vordering, waarbij belang gen van den boedel betrokken zijn, door den gefailleerde ingesteld, tijdens de faill. lietverklaring aanhangig is, wordt het geding hem vertraakt van den gedaagde" enz.

Art. 29 wordt aangenomen.

Art. 30. Proceshandelingen (regel 4) wordt veranderd in handelingen. Schuldenaar wordt gefailleerde.

Het artikel wordt te dezelve plaats behouden, en niet gewijgd bij de artikelen, die over de Pauliana handelen, zoals de heer Asser opperde, uit overweging dat het eene speciale hoepartij bevat van de Pauliana op aanhangige procedures.

Art. 31. De Voorzitter, alsook de heeren Dijnappel en Asser bestrijden het artikel.

Hy

Zij gelooven niet dat de rechter voldoende
 gegevens zal bezitten om de betrouwbaar-
 ..heid en het karakter van den gefailleer-
 ..de te beoordeelen, en achten het evenmin
 wenschelyk om den Schuldenaar in elk
 geval de bevoegdheid te geven om in een
 geding voor of tegen den curator een
 beslissenden eed af te leggen en dus
 een bewijsmiddel bij te brengen, waar-
 ..van de toe- of afwyking der vordering
 geheel zal afhangen. De laatste sprekers
 achten daarentegen dezelfde bezwaren
 niet aanwezig tegen het opleggen van
 eenen suppletoire, of van den ankima-
 ..toirien eed. Deze hoch staan steeds geheel
 in het arbitrium judicis. Bovendien dient
 de eerste tot aanvulling van reeds ge-
 ..leverd bewijs, en heeft de andere een
 zeer beperkte strekking, zoodat geen van
 beide zulk een gevaarlyk bewijsmiddel
 is als de decisoire eed.

De Voorzitter is van oordeel dat de
 gefailleerde op geenlei wyze invloed
 op de beslissing van het geding moeth
 worden gegeven. De heer Wolengraaff

Sluit

sluit zich bij de heeren Asser, Synappel
aan.

Het artikel wordt alomt met algemeene
stemmen verworpen en met 371 stem (die
vanden Voorzitter) en nieuw artikel 31
aangenomen, luidende in fine:

„Kan de rechter den gefailleerde den
eed opleggen, bedoeld bij Artikel 1977 en
1978 van het Burgerlijk Wetboek.“

Thans is op nieuw aan de orde het voor-
„loopig vastgestelde en aangehouden ar-
„tikel 22.

De Commissie is van oordeel, dat ook
behoort te worden uitgedrukt dat schor-
„ring van het geding niet meer te pas
komt, als de stukken reeds gefourneerd
zyn.

Te dien einde wordt de toevoeging bij
Art. 22 gemaakt wêr geschrapt en een
nieuw Art. 29^x na Art. 29 geplaatst
luidende:

„Indien voor de faillietverklaring
de stukken van het geding aan den
rechter tot het geven van eene beslis-
„sing zyn overgelegd, zyn te dien aan-“

— Liers

„Lien de Artikelen 22. en 26-28 niet hoe
„passelyk.”

Art. 32. De Voorzitter bestrijkt het arti-
„kel. De faillitenwet moet geen wijzi-
„gingen brengen in het burgerlijk recht,
„henry die door den aard van het faillie-
„siment worden geboden. Dit nu is
hier niet het geval. Spreker betoogt
dat de levering van onroerend geschiedt
door de akte, niet door de overschrijving,
omdat levering een daad van den ver-
„kooper is, en deze door het opmaken
der akte zynertyds alles doet wat
noodig is om het goed in de macht
van den koper te brengen, daar toch
de koper bevoegd is de akte ook son-
„der medewerking van den verkoper
over te schrijven. Geldt dit in het alge-
„meen, de faillietverklaring van den
verkoper kan daarin geene verandering
brengen. De akte blijft perfect en de
koper dus bevoegd haar over te schrij-
„ven.

Met acht spreker de pure Constitueudo
gewenscht voor de overschrijving van de

Akte

akke de medewerking des verkoopers te ver-
 „ deren, en kan hij zich dus in Theorie met
 de eerste alinea van het voorgeselde artikel
 zeer wel vereenigen, dit neemt echter niet
 weg dat deze bepaling niet op zich zelf
 mag staan. Stil men wijziging van den
 bestaanden toestand dan moet het Burger-
 „ lyke Wetboek op dit punt herzien worden.
 De regel te laten bestaan en alleen een
 uitzondering voor het faillissement te
 maken, keurt hij af.

De heer Tyrappel is het hiermede princi-
 „ piel oneens. Art: 671 Burgerlyk Wetboek
 zegt dat de levering geschiedt door over-
 „ schrijving der akke. Levering is een daad
 van den verkooper; daaruit trekt spre-
 „ ker de Conclusie dat de overschrijving
 uit hare aard door den verkooper moet
 geschieden, en dat derhalve overschrijving
 door den koper, ook waar dit niet uit-
 „ drukkelyk bedongen is, berust op de stel-
 „ ling dat hem stilzwijgend het recht daar-
 „ toe verleend is. Daar afgescheiden hier-
 „ van bestaat er geen reden om het ver-
 „ anderen van een persoonlijk in een

Lakelyk

Lakelyk recht ook in faillissement toe
 he laten.

De heer Stolengraaff sluit zich by den
 heer Dijnappel aan in Looerre dat de eigen-
 „ dom eerst door de overschrijving overgaat.
 Hij is van oordeel dat het voorgestelde
 artikel (al. 1) een uitloeiisel is juist
 van den eigenaardigen aard van het fail-
 „ lissement. Het faillissement toch is een
 gerechtelyk beslag op alle goederen op
 het oogenblik der faillietverklaring den
 gefailleerde toebehoorende. Daarhae beho-
 „ ren ook verkochte onroerende goederen,
 Zoolang de verkoopakte niet is overge-
 „ schreven; deze blyven tot die overschry-
 „ ving eigendom van den gefailleerde en
 vallen dus in het beslag. Nu zou, in
 „ dien na de faillietverklaring (de inbe-
 „ slagneming) overschrijving der akte
 mogelyk bleef, de koper bevoegd zyn
 om eenzydig goederen aan het beslag te
 onttrekken, wat naar sprekers meening
 in stryd is met de natuur van het fail-
 „ lissement.

De heer Asser is enerzijds van oordeel

dat

dat de faillissementswet zoo min mogelijk
 verandering in het Burgerlijk Wetboek moet
 brengen, doch acht anderzijds de voorge-
 „ stelde regeling zeer wenschelijk. De
 overschrijving der akte wordt juist ge-
 „ vorderd om de belangen van derden te
 beschermen; door haar na de faillietver-
 „ klaring hoe te laten ontsstaat onzeker-
 „ heid omtrent de laten van den boedel.
 Spreker stelt voor nog geen definitieve
 beslissing te nemen, echter het artikel
 voorloopig aan te nemen en cursief te
 doen drukken.

Dus wordt besloten met 371 stem (die
 van den Voorzitter). Met dezelfde stem-
 „ men wordt al. 2 geschrapt en al. 1 in
 dien voege gewijzigd dat ook de in-
 „ schrijving van hypotheek na de
 faillietverklaring niet geldig meer kan
 geschieden.

Alinea 1 luidt alom: „ (p.a.) overschrijving
 en van bevorens verleende hypotheek de
 inschrijving na de faillietverklaring „ enz.
 Art: 33. De heer Asser wenscht de eerste
 Lidsnede van dit artikel te doen vervallen.

Lij

Zij is geheel overbodig, daar faillissement
in het Burgerlijk Wetboek niet onder
de redenen tot schikking van verjaring
wordt opgenoemd. In stemming gebracht
blijken de heeren Synappel en Molengraaff
voor het behoud der Levensnede te zijn;
de beslissende stem des Voorzitters be-
„slust dat zij geschrapt zal worden.

De tweede Levensnede wordt met alge-
„meene stemmen aangenomen.

Art. 34. Schuldenaar wordt gefailleerde. De
heer Synappel acht den termijn van 3 x 24
uren te kort, hij zou 8 dagen willen be-
„leven. De Voorzitter het liefst binnen
een redelyken tyd. Hierheen wordt aan-
„gevoerd, dat daardoor de rechten van
den medecontractant des gefailleerden
geheel onzeker zouden worden; wanneer
kan hij veilig aannemen dat er een red-
„lyke tyd verlopen is?

Bij wyke van Compromis wordt met 371
stem (die van den Voorzitter) besloten, bin-
„nen vijf dagen te leven. Dit wil zeg-
„gen binnen 5 dagen na den dag der
Sommatie, wat de heer Asser speciaal

Drenschte

wenschte uit te drukken, doch door de
andere leden als van zelf sprekend om
„ noodig wordt geacht.

De woorden al dan niet worden als
overbodig geschrapt.

De tweede Linsmede wordt aldus gerevis-
„ geerd: „ Wanneer de curator zich daar-
„ toe binnen dien tijd niet bereid ver-
„ klaart” om duidelijk de beide gevallen
te omvatten, zoowel dat hij weigert
als dat hij niet antwoordt.

Art: 35 wordt met algemeene stemmen
aangenomen.

Het woord praesentatie wordt echter
zoowel in dit artikel als in Artikel 25
en 26 veranderd in handeling. Achter
gefaillerde wordt het woord uitsluitend
gevoegd, om alle overeenkomsten, die
een gemengd karakter dragen, d. w. z.
waarbij de verbintenissen van den gefail-
„ leerde slechts gedeeltelijk door den al-
„ leen persoonlijk kan worden gekweken,
onder Art: 34 te doen vallen.

De heer Asser acht door Art: 34 de
belangen van den medecontractant des

Gefail-

gefaillerden, voor het geval dat de cu-
 „rator verklaart de overeenkomst gestand
 te willen doen, niet genoeg verzekerd. Hij
 meent dat de Curator verplicht moet
 worden alsdan voor de richtige nakoo-
 „ming der overeenkomst zekerheid te
 stellen. Men vergeet niet dat men hier
 staat tegenover een failliet, gewoon-
 „lijk insolventen boedel. Na eenige dis-
 „cussie wordt dit voorstel aangenomen,
 en het artikel her fine van nadere
 redactie gerevoicied aan den ontvan-
 „ger.

Art. 36. Het artikel wordt aangenomen,
 doch tevens door den Voorzitter en de
 Heeren Asser en Pynappel de wensche-
 „lykheid uitgesproken om de bepaling
 van dit artikel tot algemeen regel te
 verheffen en daaraan dus ook de over-
 „eenkomsten in Art. 34 bedoeld te onder-
 „werpen. Zij lier geen voldoende reden
 om te onderscheiden tusschen overeen-
 „komsten met termijnbepaling voor de
 levering en overeenkomsten zonder der-
 „gelyke bepaling. Bij de laatste kan

Levering

levering zelfs direct gevorderd worden.
 Het belang van hen, die met den gefail-
 „ leerde gehandeld hebben, eischt dat de fail-
 „ lietverklaring met wanpraestatie gelyk
 „ gesheld wordt en eo ipso ontbinding van
 „ alle loopende overeenkomsten hen gevolge
 „ heeft. Bij voortzetting der affaire kan
 „ de Curator nieuwe Contracten sluiten.
 „ De heer Molengraaff verzoekt de beslis-
 „ sing omtrent dit punt aan te houden,
 „ daar hij eene wyking van zoo ingrij-
 „ pend aard nader wenst te over-
 „ wegen.

Art. 37. De heer Dijnappel kan zich met de
 „ strekking van het artikel zeer goed ver-
 „ eenigen, doch acht het bepaald noodig
 „ voor te schrijven dat de opzegging moet
 „ geschieden tegen het voor het eindigen
 „ van huur- of pachtovereenkomsten ge-
 „ bruikelijke tydstip. Men moet geen huis-
 „ „ huur kunnen opzeggen bijvoorbeeld tegen
 „ 1 Januari, als de gewone verhuurdag 1 Mei
 „ is.

De Commissie vereenigt zich met deze
 „ Lienswijze en renvoieert het artikel

Naar

naar den ontwerper der fine van nabere
redactie met het oog op dit besluit.

Art: 38 wordt aangenomen. Bij gesalarieer.
„ de betrekkingen zijn geen gebruikelijke
tydschappen voor het eindigen der dienst.
„ betrekking. „ Gesalarieerde“ wordt „ be.
„ Soldigde.“

Art: 39. Desgevraagd verklaart de heer
Molengraaff in dit artikel de bevoegd.
„ heid, om ontbinding der overeenkomst
te vragen, te hebben uitgesloten, om.
„ dat ingevolge Art: 1301 B. W. de ontbin.
„ ding eener overeenkomst niet ex tunc
maar ex tunc werkt, wat hij geheel
in strijd acht met de belangen van het
verkeer en de rechtszekerheid. Althans
bij faillissement heeft hij aan den
daaruit geboren toestand een einde
willen maken.

De Voorzitter meent dat deze be.
„ paling strijdt met de eerste beginselen
van burgerlijk recht. De werking der
ontbindende voorwaarde moet de zaken
in haren vorigen stand terugbrengen. Een
recht dat afhangt van eene voorwaarde

is geen zuiver recht. In elk geval vindt
 hij het artikel onaannemelijk. Indien ont-
 „ binding in 't algemeen resolutie ex hunc
 medebrengt, dan is er geen enkele reden
 denkbaar waarom daarvan bij faillisse,
 „ ment Loude moeten worden afgeweken.
 Is resolutie ex hunc verkeerd, dan moet
 het Burgerlijk Wetboek gewijzigd worden.
 De Commissie mag niet buiten haar man-
 „ daat gaan.

De heer Pynappel verdedigt het artikel.
 Feitelijk heeft reeds thans de resolutie ex
 hunc, wanneer de overeenkomst roerende
 goederen betreft, nimmer plaats, en zal
 zij meermal onmogelijk zijn. Alleen als
 de overeenkomst onroerende goederen be-
 „ treft kan zij effect sorteren, en dan
 juist acht spreker die werking zeer ver-
 „ keerd. Afgescheiden van de vraag of het
 B.W. in dezen eene juiste bepaling bevat,
 brengt de eisch van gelijke behandeling
 van alle crediteuren de uitsluiting
 van de ontbinding der overeenkomst
 niet lict.

De heer Asser gaat mede met de

Pyn.

Voorzitter en wenscht ook hier bepaald
 te zien, dat de faillietverklaring ontbindend
 „ding der overeenkomst het gevolg heeft.
 Daarhaer wordt besloten met 272 stemmen
 (voor de heeren Rijk en Asser, de stem
 des Voorzitters beslist). Het artikel wordt
 aan den ontwerper geresubstitueerd.

Art. 40 aangenomen, nadat besloten is
 dat artikel 35 en dit artikel samen
 gesmolten zullen worden respectievelijk
 met artikel 34 en 39.

Art. 41. De Voorzitter is van vordal dat
 de rechten van den inbruitken - nemer
 door de bepaling van dit artikel on-
 „noodig geschonden worden. Er is geen
 reden waarom faillissement dit contract
 zou behooren te ontbinden.

De Adjunct Secretaris verdedigt het ar-
 „tikel door er op te wijzen, dat bruits-
 „leningen ditwijls voor zeer langen tijd
 gesloten worden en dus de inbruitken
 gegeven zaken, zoo als curator niet de
 bevoegdheid bezit de overeenkomst op
 te leggen, inexecutabel zullen zijn en
 in dien feitelijke voor den boedel ver-

— Lozen

.. lozen gaan.

In stemming gebracht wordt het artikel met 272 stemmen (door de beslissende stem des Voorzitters; voor de heeren Synappel en Molengraaff) verworpen. Art. 42 wordt geschrapt, omdat de Commissie van oordeel is dat de curator ook bevoegd moet zijn een erfenis lui.. .. vor te aanvaarden.

De Voorzitter sluit de vergadering te 4 1/2 uur.

De Secretaris:

Was geteekend / St. P. A. Molengraaff
Adjunct

De Voorzitter:

Was geteekend / J. G. Risch

Honderd vijf en twintigste
Vergadering op zaterdag 14
Maart 1885, aan het Departement
.. ment van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 ure. Afwezig de heer Beelaerts.
De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Jan

Aan de orde zijn de artikelen in de vorige vergadering her nadere redactie aan den heer Molengraaff gerveuicere. Art: 34, 35. De heer Molengraaff stelt voor aan dit artikel toe te voegen: „; verklaart de curator zich daartoe wel „ bereid, dan is hij verplicht dezerheid te „ stellen voor de rickhige nakoming der „ overeenkomst.

„ Porenschaande bepalingen zijn niet hoepas „ setijk op overeenkomsten” enz. Soals ar „ bikel 35 ontwerp verder luidt.

De redactie wordt goedgekeurd met tusschenvoeging van de woorden „ bij die verklaring ” tusschen „ verplicht ” en „ dezerheid te stellen.”

Art: 37. De ontwerper stelt voor (in plaats van de twee eerste zinsneden) te lezen: „ Indien de gefaillerde huurder of pach „ der is, kan doowel de curator als de verhuurder of verpachter de huur of pacht tusschen tyds oves eindigen, mits de opzegging geschiedde tegen een tydskip, waarop dergelyke overeenkomsten gewoon „ tyk eindigen. Bovendien moet bij de

Op -

72
opregging de daarvoor gebruikelijke of over-
„ eengetomen termijn in acht genomen worden,
met dien verstande echter dat een termijn
van drie maanden in elk geval voldoende
zal zijn". enz.

De afzonderlijke vermelding van de pacht
wordt als overbodig en reeds in het woord
huur begrepen, weggelaten en dus de
woorden „ of pachter „ of verpachter”
en „ of pacht” geschrapt.

Nadat het artikel eerst is goedgekeurd,
ontstaan er weder langdurige debatten
Zowel over dit artikel als het volgende.

Perschiende dubia worden geopperd.
De heer Assis wil beide artikels later
vervallen, en in deze alles aan algemeene
rechtsbeginselen overlaken, of anderszins
„ tikel 34 ook op huur zowel van de
„ ken als diensten toepasselijk verklaren.

De heer Molengraaff bestrijdt dit na-
„ drukkelyk; hij acht een regeling in
den geest van de voorgestelde absoluut
noodzakelyk en wijst er op dat onder
de bestaande wet, die geen regeling
inhoudt, bij elk faillissement de huur

Over

„overeenkomsten tot steeds wederkeerende
 moeijeligheden aanleiding geven. De heer
 Pynappel behoogt dat het geval voorkien
 moet worden, dat de huur door den ge-
 „faillende vooruit betaald is. Gedurende
 den tijd, waarvoor betaald is, moet geen
 opzegging kunnen geschieden. De Voorzitter
 acht Art: 38 bezwarend voor den boedel
 en het niet voldoende gerechtvaardigt
 de in dat artikel bedoelde personen
 in eene bevoorrechte positie te brengen,
 door het na de faillietverklaring ver-
 „vallende salaris ook als deze personen
 niet in dienst gehouden worden tot
 boedelschutz te maken.

Na eene langdurige, warme discussie
 worden de artikelen 37 en 38 voorloopig
 aangehouden.

Na het votum van de vorige ver-
 „gadering ontrent Art: 39 wordt dit
 en het volgende artikel geschrapt.
 Art: 36 wordt vervolgens definitief
 vastgesteld met wijziging van „de leve-
 „ring van waren" in „de levering van wa-
 „ren, die een markt- of beursprijs hebben."

Art
 39

74
Art. 42. Op voorstel van den heer Noltingraaff
wordt in de plaats van het verworpen Art.
„kel 42 een nieuw artikel gesteld, luidende:
„ Bij aanvaarding ener gedurende het faillit
„ sement aan den gefailleerde optkomende ver
„ fenis door den curator heeft van rechtswege
de boedelafschieding plaats in Artikel 1153
B. W. bedoeld."

Liivere aanvaarding noch van een erfe
„ nis door den curator zal vermeniging
van de nalatenschap met den faillietes
boedel ten gevolge hebben, wat loowel
tot nadeel van de Schuldeischers van den
erflater als van die des gefailleerden
kan strekken. Voor het aangenomen ar
„ tikel wordt dit voorkomen.

Art. 43 wordt na kort debat goedgekeurd,
met wijziging van „ met wien hij handel
„ de" in „ met wien of ten wiens behoefte
hij handelde."

Art. 44 wordt goedgekeurd met de volgen
„ de wijzigingen.

In art. 1 wordt weggelaten: „ het gepraat
„ berde of" als begrepen in de verbintenissen
en omdat het geen Hollandsch is.

Over

„overbrest” wordt „aanmerkelijk overbrest.”
 Al. 2. De Slotkin „en, wat de voldoening
 betreft, deze ook niet op een in het ver.
 „keer gebruikelijke wijze geschiedde” wordt
 weggelaten. De voorsteller had hiermede
 op het oog het geven van wissels, cheques,
 bankbillethen in plaats van betaling in
 Contanten; de heer Asser merkt echter
 op dat daarmede steeds minder gegeven
 wordt dan eigenlijk verschuldigd is,
 en dus novit benadeeling en misbruik
 ook dit artikel niet toepasselijk zal
 zijn.

Al. 3. Als overbodig worden geschrapt
 de woorden „gedaan of” (tweemaal).
 Evenzo de woorden: „hetzij” ----- „het,
 „zij na de Staking van betaling;” desmet
 3 > 1 stem, die van den ontwerper. Grond
 voor deze beslissen was o.a. dit, dat de
 Staking van betaling een niet voldoende
 voor waarneming vanbaar feit is en het
 daarom voor de rechtszekerheid gevaar.
 „lyk zoude zijn haar op de rechten van
 derden invloed te laten uitoefenen.

De heer Synappel wenscht de termijn

van Leshig dagen op hien dagen te sien
 verkorten. Naar Sprekers meening moet
 men derden zoo min mogelijk blootstellen
 aan de risico dat hunne handelingen bij
 faillissement van hun Schuldenaar ver-
 „nietigd worden, terwijl bovendien de
 wisselingen van voor- en tegenspoed in
 den tegenwoordigen tijd zoo snel plaats
 vinden, dat daarmee een langer ter-
 „min in dit artikel niet in overeenstem-
 „ming zoude zijn. De overige leden zijn
 van oordeel dat dit te ver gaat. Na
 eenige discussie wordt bepaalde termijn
 ten slotte in aansluiting aan het Wet-
 „boek van Koophandel vastgesteld op
veertig dagen (begins de ontwerper).

Art. 45. In dit artikel wordt eveneens
 de staking van betaling als terminus
 a quo geschrapt, waardoor de woorden
 „hetzij“ „hetzij na de staking van
 betaling“ wegvallen.

Art. 46 wordt goedgekeurd, met weglating
 van de woorden „onvermijdelijk of reeds“.

Art. 47. Voor „een voor overdracht vat-
 „baar papier“ wordt gelezen „een papier“

aan onder of hoorder" en verder.. die, om
 zijne rechtsverhouding tot vroegere houders
 tot aanneming" enz.

In al: 2 worden weggelaten, de woorden:
 "voor overdracht vatbare" als overbodig,
 wordt "ken wiens behoeve" gewijzigd in
 "ken wiens bate" en in plaats van de woor-
 "den" tot teruggave der betaalde som
 verplicht" aan het slot van het artikel
 toegevoegd het volgende.. verplicht de
 door den gefailleerde betaalde som aan
 den boedel terug te geven"; de beide laat-
 "ste veranderingen strekken om den
 zin van het artikel te verduidelijken.

Art: 48. Ten gevolge van de besluiten
 bij Art: 44 en 45 genomen omtrent de sta-
 "king van betaling vervalt dit artikel.

Art: 49 en 50 worden achtereenvolgens
 goedgekeurd.

Art: 51 en 52. De aanhef van Art: 51 wordt
 gelezen: "Hetgeen - - - - van den gefail-
 "leerde gegaan is, moet" enz.

Art: 52 wordt als derde alinea aan Art:
 51 verbonden, en vashgeschikt als volgt:
 "Daarenbegen wordt het door den gefail-
 "leerde

leerde

„ leende ontvangene door den curator terug-
 „ gegeven, zoo het nog in den boedel aan-
 „ werig is. Is het verkocht, doch de koop-
 „ prijs bij den aanvang van het faillisse-
 „ ment nog verschuldigd, dan breekt deze
 „ in de plaats van de Laak. Is noch het
 „ een noch het ander het geval, of het
 „ ontvangene in verminderden toestand
 „ teruggegeven dan treedt degene, tegen
 „ wien de rieghheid wordt ingeroepen,
 „ voor de daardoor geleden schade als
 „ schuldeischer in het faillissement op."

Art. 53. De uitbreiding van de Pau-
 „ liana tot derde vindt bedentking, en
 geeft aanleiding tot langdurige discussie.
 Het artikel wordt aangehouden tot de
 volgende vergadering.

De Voorzitter sluit de vergadering
 ten 4 ure.

De Secretaris:

/ Was geteekend / H. L. P. A. Molengraaff
 Adjunct

De Voorzitter:

/ Was geteekend / J. G. Rietz

Fondero

Sonderd Les en twintigste Ver-
 „gadering op Zaterdag 21. Maart 1885
 aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering ten
 10 ure.

Afwezig de heeren Asser, wegens ongescheld-
 „heid, en Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering worden
 gelezen en goedgekeurd.

De heer Molengraaff vestigt de aandacht
 op de gewijzigde redactie van Art: 52, in de
 vorige vergadering vastgesteld. Daarin heet
 het thans „Is het verkocht, doch de koop-
 „prijs bij den aanvang van het faillissement
 nog verschuldigd, dan breedt deze in de
 plaats van de zaak.“ Dit is aangenomen
 op voorstel van den heer Synappel, die de
 koopprijs, ook dan wanneer hij door den
 Curator is ontvangen, in de plaats van
 de zaak wil laten breedten, niet zoals
 spreker wenschte, alleen dan als die prijs,
 op het oogenblik dat tot basis der afre-
 „kening strekt, nog niet ontvangen is. De
 aangenomen wijziging heeft, in den zin
 van den heer Synappel beslissende, echter

de fout het geval ongeregeld te laten, dat
 de Curator na de faillietverklaring ver-
 „koopt, en dus op het tijdstip der faillietver-
 „klaring nog geen koop prijs verschuldigd kan
 „zijn.

Naar aanleiding dieser opmerking wordt
 het artikel ter nadere redactie tot eene vol-
 „gende vergadering aangehouden.

Art: 53. De Voorzitter en de heer Pijnappel
 handhaven hunne bezwaren tegen dit ar-
 „tikel.

Zij achten het niet gerechtvaardigd de
 Pauliana tegen den derde te geven, die
 misschien de oorspronkelijk door den gefail-
 „leerde verweende zaken tegen den vol-
 „prijs van den koper heeft gekocht, op den
 enkelen grond, dat die derde bekend was
 met de omstandigheden waaronder de
 gefailleerde die verweending deed.

De heer Molengraaff verdedigt de be-
 „spaling van het artikel nader, met er-
 „op te wijzen dat het zijn grond daarin
 vindt dat de derde dan toch is con-
 „cius fraudis en meestal slechts zal op-
 „ treden om op eene bij de wet gewraakte

Greijff

wijne verkregen goederen te bergen.

Ten slotte wordt het artikel geschrapt met 271 stem (die van den ontwerper).

Art: 54. De Voorzitter geeft den wensch te kennen, om dit artikel onmiddellijk te laten volgen op artikel 20, wat z. e. systematisch juistere soude zijn. Hieraan wordt echter geen gevolg gegeven.

Ten einde het gebruik van het woord „praesentaties“ te vermijden, wordt de aanhef van het artikel gelezen, als volgt:
 „Voldoening, na de faillietverklaring ---
 --- aan den schuldenaar gedaan, her vervulling van verbintenissen.“

In al: 2 wordt „praesentaties“ door „vol-
 doening“ vervangen.

De heer Molengraaff vraagt of ook moet worden uitgedrukt, dat aan de bepaling van Art. 1421 tweede lid Burger-
 „lyk Stetboek door dit artikel niet wordt gederogerd.“

De Commissie acht dit niet noodig. Zelfs soude een dergelyk voorbehoud gewaarlyk kunnen zijn, omdat het tot verkeerde gevolgtrekkingen aanleiding

Loude

Loude kunnen geven. Immers door de bepalingen van deze afdeling van het ontwerp worden de Algemeene regels van het Burgerlijk Wetboek niet buiten werking gesteld. Wordt dit bij dit artikel uitdrukkelijk gezegd, dan zoude men daaruit een argumentum a contrario kunnen putten, voor de in de andere artikelen behandelde onderwerpen.

Art: 55 wordt aangenomen. Insgelijks Art: 56. In fine van het laatste artikel wordt duidelijkshalve voor „terwijl hij wist of kon weten“ gelezen „terwijl die schuldenaar naar of schuldeischer wist“ enz.

Art: 57. Met 271 stemmen (die van den ontwerper) worden de woorden „ontledigende gescraft. Naar men het geheele vermogen van den schuldenaar executeert en daarmede elk onderpand wegneemt, waarop de vorderingen op tijd eventueel verhaald kunnen worden, mag men deze vorderingen, naar de meening der meerderheid, niet geheel buiten het faillissement laten. De heer Molengraaff kan dit niet toegeven, hij zoude geen eene vordering

op tijd opeischbaar willen stellen, ook de rentedragende niet. Al wordt ook het geheele vermogen van den gefailleerde geëxecuteerd, niets belet dat deze later weer tot welstand komen. Spreker ziet dus geene voldoende redenen, om hem, die tijdens het faillissement nog geen vorderingsrecht bezitten, dit ook toe te kennen, ten praepjudicie van de overige schuldeischers.

De vraag voor welk bedrag de schuldeischers van een rentedragende vordering op tijd kan optkomen, zal in de afdeeling over de verificatie beslist worden.

Art: 58 wordt onveranderd goedgekeurd.

Derde afdeeling. Van het bestuur des faillietij boedels.

§ 1. Van den Rechter. Commissaris.

Art. 59. Geschrapt worden de woorden „geeft daaromtrent den Curator de noodige bevelen“ uit overweging dat de Rechter Commissaris alleen toezicht moet uitoefenen op het beheer, doch dat beheer zelf niet moet voeren. De hier bedoelde

woorden

woorden maken hem tegen de bedoeling
omnipotent.

In fine van alinea 1 wordt gelezen:
„door de wet niet aan de rechtbank
is opgedragen”; omdat dit ook in eene
andere wet dan het ontwerp zoude
kunnen geschieden.

Alinea 2 wordt geschrapt. De heer
Synappel bevoegt, dat het letter zeer
wenschelijk is dat de Rechter-Commissaris
rele van hem gevraagde beschikkingen
den Curator mondeling geeft, maar
dat dit daarom nog niet in de wet
behoort te worden vermeld, het is vol.
„doende dat deze het niet verbiedt.

Dikwerf zal juist een schriftelijk be-
„wijstuk van de gegeven beschikking
noodig zijn. De wet behoort niet op
een modus procedendi, waarvan geen
bewijs overblijft, te wijzen, omdat daarin
eene aanbeveling zoude kunnen worden
gezien.

Art. 60 wordt zonder discussie aange-
„nomen.

Art. 61 De heer Synappel merkt op dat

de bestaande wet en de reglementen van openbaar bestuur de benoeming van een Rechter Commissaris voor faillissementen op de wijze in dit artikel omschreven nergens verbieden en dit dus z. e. reeds thans mogelijk is. Is het voorgestelde artikel daarom onnoodig. Spreker acht het tevens verkeerd, omdat naar hied daarvan iedere rechtbank tot benoeming van een vasten Rechter Commissaris zoude kunnen overgaan. Immers er wordt niet aangewezen, wie de beslissing heeft over de vraag of behoefte aan de benoeming van zulk een Rechter Commissaris bestaat; deze beslissing berust dus bij de Rechtbank zelve.

De ontwerper verdedigt het artikel niet op de wijze, dat de wenschelijkheid van de benoeming van vaste Rechter-Commissarissen uitsluitend voor faillissementen meermalen ter sprake is gekomen en het dus aanbeveling verdient dat de wet daaraan toe de faculteit geeft. Dat dergelyke benoeming reeds thans zoude kunnen geschieden acht hij niet zoo zekker. Het artikel wordt geschrapt.

Art.

Art. 62. De Voorzitter is van oordeel dat dit artikel geheel overbodig is, daar het niet anders zegt dan wat reeds thans geldend recht is, en waarvoor de rechtbank bevoegd is tenzij het tegendeel bepaald ware. Het artikel wordt alom verworpen met 271 stem, die van den ontwerper.

Art. 63 wordt goedgekeurd.

Art. 64. De heer Molengraaff Constabeert, dat hij de voorkeur zoude geven aan een bepaling, welke schuldeischers niet benoembaar tot curator verklaart. Een curator behoort een onpartijdige deskundige te zijn. Het eerste is een schuldeischer novit, het tweede dat hij zelden zijn.

De Voorzitter en de heer Dijnappel verklaren zich tegen het artikel. Het nietkeuren bij voorkeur" aanwijzen van bepaalde personen, is een voorschrift dat elke sanctie mist. Thans wil de wet bij voorkeur schuldeischers benoemen zien en toch geschiedt het feitelyk niet dan bij uitzondering. De uitsluiting der schuldeischers wenschen de sprekers niet met het oog op de gevallen dat een

Schuld.

Schuldeischer de meest geschikte persoon is; dan moet zijne benoeming niet onmogelijk zijn.

In de Memorie van Toelichting kan mede gedeeld worden dat het wenschelijk is dat de benoeming van een Schuldeischer uitzondering zijne.

Art. 65. Alinea 1 wordt aangenomen, met invoeging van „ of behoorlijk opgeroepen” achter de woorden „ na hem gehoord.”

In alinea 2 worden de woorden „ en de Commissie uit de Schuldeischers, zoo er eene is” geschrapt.

De Commissie moet adviseeren, niet mede bekeeren. Er wordt daarom tevens besloten dit artikel (65) in Artikel 71 over de werkszaamheid der Commissie aan te halen.

Ten slotte wordt het artikel verplaatst naar het einde der paragraaf.

Art. 66 wordt gelezen: „ de Curator is belast met het beheer en de vereffening des faillieten boedels.”

Het verdere als overbodig weggelaten.

Art. 67. Ten einde te doen uitkomen, dat ook de Commissie uit de Schuldeischers

qua talis het in dit artikel bevoelde recht heeft, wordt de aanhef van het artikel gewijzigd in: „Ieder der schuldeischers, de Commissie uit hun midden benoemd en ook de gefaulteerde kan,” enz.

„Den Curator gehoord” wordt gewijzigd in „na den Curator gehoord te hebben.” Het artikel wordt vervolgens goedgekeurd.

Art. 68. Met 271 stem (die van den ontwerper) wordt dit artikel geschrapt op grond dat het daarin bepaalde recht uit algemeene rechtsbeginselen volgt, en daarom tot verkeerde gevolgtrekkingen aanleiding zou kunnen geven. Men zal een reden zoeken waarom het artikel nog eens uitdrukkelijk zegt, wat ook zonder dat zou gelden.

De ontwerper geeft dit alleen toe voor zover het betreft de aansprakelijkheid jegens den schuldenaar. Of zij ook tegenover de schuldeischers bestaat zou betwijfeld kunnen worden. In elk geval acht deze spreker het wenschelijk dat de wet die aansprakelijkheid uit-

„dukkelyk constateere.

Art. 69. Bij artikel 14 heeft de Commissie beslist, dat in een faillissement meerdere Curators kunnen benoemd worden. Naar aanleiding van dit votum moet de daar „uit geboren toestand bij dit artikel ge„regeld worden. Verschillende vragen doen zich daarbij voor, zoals: moeten de Curators steeds allen gezamenlyk handelen, of kan ieder hunner alleen alle daden van beheer verrichten, moet meerderheid van stemmen beslissen, of als een hunner tegen de handeling is deze niet geldig kunnen geschieden, of wel moet bij verschil van meening de Rechter-Commissaris beslissen, in hoeverre wordt de boedel door hunne handelingen verbonden enz. Na langdurige discussie wordt het artikel ten einde deze punten nader te overwegen aangehouden en den heer Pynappel opgedragen eene nieuwe redactie te ontwerpen.

Art. 70. „Salaris“ wordt gewijzigd in „loon.“ De Voorzitter en de heer Pynappel hebben overwegend berwaard tegen de be„

— praling

„paling van een minimum loon in de wet.
Het daaromtrent voorgestelde wordt dus
geschrapt.

Ten slotte wordt de volgende redactie
aangenomen:

„Het loon van den curator wordt
in elk faillissement door de rechtbank,
na den rechter-Commissaris gehoord te
hebben, vastgesteld.

In geval van accoord” enz.

Art: 71. Het beginsel van dit artikel
ontmaakt bij den Voorzitter en den heer
Tynappel bedenking. Het wordt na eene
langdurige discussie ten slotte aange-
houden.

Art: 72 wordt onveranderd goed-gekeurd.

Art: 73 al: 2 wordt geredigeerd: „ Een
verslag van het hieromtrent verhandelde
wordt in het proces-verbaal der vergadering
opgenomen; en vervolgens het geheele ar-
tikel aangenomen.

Art: 74. De woorden „ alsmede tot de
kas, zoo die onder den curator berust;”
worden weggelaten op grond dat het con-
„troleeren van de kas uitoefenen van

toe-
—

toezicht is, wat tot de Raak van den Reck.
 „ her Commissaris behoort, niet tot die van
 de bloot adviseerende Commissie. Wat de
 boeken betreft wordth eene andere beslis.
 „ sing daarmede gemotiveerd dat de kennis.
 „ neming van boeken noodig kan zijn om
 advies te kunnen uitbrengen.

Art: 75 wordth zonder discussie goedgekeurd.

Art: 76 Eveneens goedgekeurd. De aanhaling.
 „ gen van Artth. „ 41" en „ 53" vallen weg, omdat
 de betrokken artikelen verworpen zijn. In.
 „ gevegd wordth „ 65 2: lid" overeenkomstig
 het bij dat artikel genomen besluit.

De woorden „ te houden" worden weg.
 „ gelaten.

Art: 77. Wordth aangenomen behoudens wij.
 „ ziging van „ Zoo zij dit doet" in „ Zoo
 zij verklaart dit te doen."

Art: 78. De derde alinea wordth wegge.
 „ laten, daar deze aanleiding zoude kun.
 „ nen geven tot de meening, dat de pand.
 en hypotheek-houdende Schuldeischers
 ook niet her verificatievergadering moege
 toegelaten worden, terwijl de bedoeling
 dener alinea evengoed bereikt kan wor.

Des

„den door in Artikel 81 het stemrecht
tot de Concurrente Schuldeischers te be-
„perken.

Art. 79 al. 1 wordt onveranderd aangenomen.
In al. 2 wordt „na de faillietverklaring
gewijzigd in „na de verificatie.”

De ontwerper wilde overdracht van
vorderingen ook gedurende het tijdsverloop
tuschen de faillietverklaring en de veri-
„ficatie verbieden, ten einde te voorkomen
dat een Schuldeischer zich door vordering
op te koop, een hem niet toekomend on-
„wicht verschaft op den loop van zaken en
daardoor de vrijheid zijner medeschuldeischer
vernietigt.

De Voorzitter en de heer Pijnappel achtte
dene overweging geen voldoende motief om
alle overdracht reeds vóór de verificatie
te verbieden. Dat een Schuldeischer, ten
einde meer invloed uit te oefenen, vord-
„ringen koopt en dus zijn belang bij den
faillissementsgang vergroot, is naar hun
oordeel niet zoo nadeelig.

Art. 80. De heer Pijnappel heeft bezwaar
tegen dit artikel. Het vorderen van een

eenvoudige meerderheid kan hen gevolge heb.
 „ben, dat iemand met een zeer gering aan.
 „tal stemmen gekozen wordt, wat niet
 wenschelijk is. Bovendien zal een volbrekte
 meerderheid niet zoveel stemmings, noodig
 maken, dat dit moeilijkheid kan opleveren.

Na eenige discussie, wordt het artikel
 geschrapt.

Art: 81. „Toegelaten schuldeischers“ wordt
 met het oog op de verwerping van al: 3
 van Art: 78 gewijzigd in „toegelaten con.
 „currente schuldeischers.“

Het artikel wordt vervolgens aange.
 „houden tot na behandeling van de arti.
 „kel en over de verschillende wijzen van
 verificatie (ben name van honderd enz).

Art: 81bis wordt onder discussie goedgekeurd.

Art: 82 wordt aangenomen met verandering
 van: „een vijfde deel der erkende en voor.
 „waardelyk toegelaten schuldvorderingen“
 in „een vijfde deel der erkende en der
 voorwaardelyk toegelaten Concurrente
 schuldvorderingen.“

Bij „in elk geval“ zal een nieuwe
 alinea beginnen.

Pierde

Pierde afdeeling.

Pauze voorzieningen na de failliet
 „ klaring en het beheer der Curators.

Art: 83. Alinea 1 wordt goedgekeurd met
 wijziging van "den Rechter-Commissaris
 gehoord" in: "na den Rechter-Commissaris
 „ is gehoord te hebben."

Art: 83 alinea 2. De heer Pynappel ver
 „ klaart zich tegen deze bepaling. Hij wenst
 de vraag, wie de kosten moet betalen
 een opene vraag te laten. De recht-
 „ bank kan dan bijvoorbeeld de inbe-
 „ waringstelling toelaten mits de boer
 „ deel de kosten draagt. De heer Molengraaf
 verdedigt de alinea. Hij acht het wensch-
 „ lijk de bestaande controversen, wie de kos-
 „ ten moet betalen, te beslissen. Hij
 meent dat het rationeel is, dat die
 door den Staat gedragen worden, een
 „ deels omdat deze inbewaringstelling
 een dwangmiddel is om den schulde-
 „ naar te brengen tot nakoming van
 wettelijke verplichtingen hem in het

Alge-
 /

algemeen belang opgelegd, anderszideels omdat de beslissing aan de Rechtbank is opgedragen en de executie aan het Openbaar Ministerie en dus niet in handen van de schuldeischers berust, zooals bij lijfswang.

De Voorzitter is van oordeel dat deze quaestie niet in de faillitenwet behoort te worden, waarop de woorden "den" de Staatskosten" met 271 stem (die van den ontwerper) geschrapt worden.

Art: 84 wordt goedgekeurd.

Art: 85 eveneens, met weglating op regel 4 van de woorden "door den schuldenaar" als overbodig.

Art: 86 al: 1 wordt aangenomen, evenzoo al: 2 met vervanging van "het Openbaar Ministerie" door "de Rechter-Commissaris."

Art: 87. "Ten blyke van Lyne boestemming geeft de rechter-Commissaris een vrygeleide" wordt weggelaten, op grond dat de gefailleerde alleen dan zal kunnen worden aangehouden als hij ge-

— Signaleerd

„ signaleerd is. Dit nu zal alleen dan g
 „ schieden, als hij geen verlof heeft. Het
 „ vrijgeleide is dus niet noodig.

Art: 88. De aanhef van het artikel wordt
 geredigeerd als volgt: „ De curator zorgt
 „ dadelyk na de aanvaarding zijner be-
 „ trekking door alle noodige en gepaste
 „ middelen voor de bewaring des boedels.

Perder wordt geschrapt de bepaling dat
 „ hij de boeken onmiddelyk moech afslu-
 „ ten, omdat afsluiting bijvoorbeeld van
 „ het rekening-courant en het grootboek
 „ zeer veel lang vereischt en niet zoo spo-
 „ dig nauwkeurig kan geschieden. De
 „ inventarisatie geeft daarvoor een betere
 „ gelegenheid.

De nadere redactie van deze alinea
 „ wordt vervolgens aangehouden.

Al: 2 wordt verworpen op grond dat
 „ deze vrijstelling niet de moeite waard
 „ is. Het legelrecht van beide onvraagde
 „ wijken te samen zal niet meer bedragen
 „ dan f 0.45, terwijl de registratie on-
 „ noodig is.

De Voorzitter sluit de vergadering

te

te vier ure.

De Secretaris:
 Was geteekend / M. P. A. Molengraaff
 Adjunct

De Voorzitter:
 Was geteekend / J. G. Rist

Zonder Levens, twintigste
 Vergadering op Zaterdag 9
 Mei 1885 aan het Departement
 van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering
 ten 10 ure.

Afwegig de heer Beelaerts en de heer
 Asser, die te elf ure verschijnt.

De notulen der vorige vergadering wor-
 den gelezen en goedgekeurd.

De heer Molengraaff deelt mede dat
 Mevrouw de weduwe Fruin hem het
 exemplaar der notulen van wijlen het
 lid der Commissie Professor Fruin heeft
 afgestaan.

Art. 88. In de vorige vergadering aange-
 houden.

Op voorstel van den heer Synappel

Proost

wordt alinea 1 gelezen als volgt:

„ Hij neemt onmiddellijk de boeken tegen
ontvangbewijs aan den gefailleerde onder
Lich. Evenzo handelt hij met de gelden,
geldswaardige papieren en effecten, doch
is bevoegd deze aan den ontvanger van
de gerechtelijke consignatie in bewa-
„ ring te geven.”

Art: 89. De heer Pijnappel heeft bevestigd
tegen de verplichting om te verreegen
als de inventarisatie niet binnen 3 da-
„ gen kan worden opgemaakt.

Spreeker acht het niet wel mogelijk
dit a priori te weten. Bovendien, blijft
uit het artikel niet of de boedelbesch-
„ ring alleen maar begonnen of ook reeds
afgelopen moet zijn.

De heer Molengraaff zegt het laat-
„ ste bedoeld te hebben. Hij acht het
niet zoo moeijlijk om te beoordeelen of
de boedelbeschrijving al dan niet in
een paar dagen afgelopen zal zijn.

In de zoo talrijke kleine faillissementen
„ kan dit steeds kunnen geschieden,
en daarin is verreegeling in den regel

ook geheel onwoudig. Wanneer de cura.
 „ zoo twijfelt zal hij tot verregeling over-
 „ hen overgaan. Spreker acht het wensche-
 „ lyk den Curator door deze bepaling te
 noodmaken althans een van de beide
 conservatoire middelen: verregeling of
 beschrijving, zoo spoedig mogelyk te
 doen plaats hebben.

Na eenige discussie wordt de laatste
 Linsmede van het artikel („Hij is daarvoor
 verplicht“ enz) met 271 stem (die van den
 ontwerper) geschrapt. De aanhef van
 het artikel wordt thans gelezen: „De
 Curator gaat, zoo hij, of de rechter-Com.
 „ misfaris dit noodig acht.“

Art. 90 De voorzitter heeft tegen de eer-
 „ ste alinea van dit artikel overwegend
 bezwaar. L. i. behoort de verregeling aan
 niemand anders dan den Kantourecht-
 se worden opgedragen. Indien de deure
 „ waarder daarmede belast wordt, mist
 men elke waarborg voor onpartijdigheid.
 Alleen de Kantourechtse, die een in waar-
 „ heid onpartijdig persoon is, immers nooit
 in dienst staat van een der partijen, zoo

— als

„ als de deurwaarder, kan dien waarborg
 geven. Bovendien behoort naar sprekers
 overtuiging deze bepaling hier niet
 thuis. Er is geen reden om voor de ver-
 „ regeling bij faillissement iets anders
 te bepalen dan in het algemeen voor
 alle andere verregelingen geldt. Al
 achtte dus de Commissie het beter, dat
 de verregeling voor een deurwaarder ge-
 „ schiedde, dan nog londe zij het hier
 niet moeten bepalen, omdat hare taak
 alleen is de eigenaardige bepalingen van
 het faillissementsproces te herzien, niet
 om ook wijzigingen in het gemeen recht
 voor te stellen. De opdracht van de verreg-
 „ ling aan den deurwaarder zou moeten ge-
 „ schieden door wijziging der bepalingen om-
 „ trent de verregeling van erfenszen in het
 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, die
 geacht worden algemeen voor alle verreg-
 „ lingen geschreven te zijn.

De heer Molengraaff is van oordeel dat
 de Voorzitter de taak van de Commissie
 te eng opvat. Naar sprekers meening is
 hare taak deze: het faillietrecht in

Zijn

zijn geheel zoo goed mogelijk te regelen,
 en dus ook al die wijzigingen in het gemeene
 recht te maken die, om welke reden dan
 ook, naar het oordeel van de Commissie, door
 eene goede regeling van het faillissement
 gevorderd worden. Acht de Commissie het
 beter dat verregeling door een deurwaarder
 geschiedde, dan bringe zij die ook voor
 het faillitenrecht gewenschte verbetering
 althans daarvoor tot stand. Wat de zaak
 zelve betreft blijft spreker tegenover den
 Voorzitter het ontwerp handhaven. L. i.
 is het beneden de waardigheid van een
 rechter dezen met het doen van verreg-
 „lingen te belasten; dat behoort tot de
 executie, tot den taak dus van den deur-
 „waarder die wel degelijk een onpartijdig
 persoon is, of althans behoort te zijn.

De heer Pijnappel, hoewel niet geheel
 instemmende met de door den vorigen
 spreker aangevoerde motieven, gaat toch
 mede met het voorgestelde artikel, in
 zoverre het de verregeling niet opdraagt
 aan den Kantourechtter, die, met name
 in de grootere Steden, met loovele an-

— Dene
 —

„dere werkzaamheden is belast, dat hem
 voor het doen van verregelingen den roo-
 dyd ontbreekt. Spreker is overigens van
 oordeel dat er onder het corps deenwaardige
 personen voorkomen aan wie hij deze taak
 liever niet lag opgedragen en stelt daarom
 voor den notaris met de verregeling te
 belasten.

De Voorzitter heeft ook tegen den notaris
 „is hetzelfde bewaard, dat hij namelijk
 in dienst staat van partijen en dus niet
 volmaakt onpartijdig is. Wel verre dat
 de Voorzitter het verregelen beneden de
 waardigheid van den kantourechtter acht
 zoals de heer Stolengraaff, is hij juist
 van oordeel dat de waardigheid van den
 kantourechtter bij de verregeling noodig is.
 De heer Asser acht de vraag of de Com-
 „missie zich van alle bepalingen moet
 onthouden, die toepassingen zijn, van een
 door haar voor het geheele burgerlijke recht
 wenschelyk geacht en algemeen regel,
 door vroegere besluiten gepraejudiceerd
 en wel in dien zin dat zij dit niet be-
 „hoeft te doen. Ook in de overige reeds

Past-

vastgestelde titels komen voorschrijven, voor,
 die zij in het gemeene recht soude wenschen
 te sien opgenomen. Spreker is wijders van
 oordeel dat er naar gestreeft moet worden
 den Kantonsrechter alleen te belasten met
 de rechtspraak ende hem thans opge-
 „dragen handelingen van Loogenaamde
 vrijwillige jurisdictie op andere ambtenaren
 over te brengen. Zoo ook hier, Spreker
 vereenigt zich dus met het voorstel van
 den heer Pynappel, daar ook hij bezwaar
 heeft tegen den deurwaarder.

Met 371 stem (die van den Voorzitter)
 wordt dus besloten notaris te leeren in
 plaats van deurwaarder (De Voorzitter
 tril Kantonsrechter).

In alinea 2 wordt Artikel 18 N: 1 en 2
 vervangen door artikel 18 N: 1, daar N: 2
 van dat artikel is vervallen.

Art: 91. Al: 2 wordt gewijzigd in: „De boedel
 „beschrijving kan ook onderhands worden
 opgemaakt ende waardeering door den
 Curator zelven geschieden, een en ander
 onder goedkeuring van den Rechter-Com.
 „misfaris.”

Al-

al: 4 „deurwaarder“ wordt vervangen door
„notaris.“

Art: 92 „Artikel 18 h: 1 en 2“ wordt „artikel
18 h: 1“; omdat h: 2 van dit artikel over-
„vallen is.“

Het woordje „daarenlegen“ wordt als
overballyg geschrapt, en de laatste zin
„Inede“ de Curator“ enz weggelaten. De
Commissie acht het onnooig dat de he-
bedoelde goederen gelicht worden; eene
opgave van den curator kan in de he-
„Schrijving worden opgenomen.“

Art: 93. De Keisnede: „de Schuldenaar is
enz wordt geschrapt als overballyg naast
de algemeene bepaling van Art: 102.

Art: 94. De Voorzitter herhaalt zijne reeds
meermalen uitgesproken bezwaren tegen
de telkens wederkeerende vrijstelling van
Legel en registratierechten. Ook de heer
Pynappel kan die niet goedkeuren. De
heer Malengraaff wijst er op dat een
der hoofdogruenen tegen de beskaande wet
„belyke regeling deze is dat de faillite-
„mentskosten veel te hoog zijn. Het is
daarom voor allen wenschelyk die niet

Proq

nog meer te voorkomen. Dit zou geschied
 „ den indien, waar zooals in dit artikel
 een nieuwe formaliteit wordt voorgedrukt
 „ schreven, deze niet van Reg. en Regis.
 „ trahierecht werd vrijgesteld. Dit motief
 doet de Commissie besluiten, de bepaling
 voorloopig te handhaven en hen blyke
 daarvan cursief te doen drukken.

Art. 95 De Voorzitter wil hier een mach-
 „ tiging van den rechter. Commissaris oor-
 „ deren; het ontwerp laat 2. s. veel te veel
 aan het arbitrium van den curator over.
 De heer Molengraaff verdedigt het ar-
 „ tikel, op grond dat de machtiging des
 Rechter. Commissaris geen waarborg geeft
 en van zelf tot een ydele formaliteit
 wordt, in al die gevallen, waarin de
 Rechter. Commissaris, zooals in Casu, zyne
 beslissing alleen kan doen berusten op de
 voorstelling die de curator hem van
 de zaak geeft. De rechter beslisse niet
 over maatregelen, wier opportuniteit
 hij niet zelfstandig kan beoordeelen. De
 Sanctie tegen verkeerde handelingen van
 den curator ligt in Art. 67. Daarin wordt

Het

Het naar Sprekers meening juiste stelsel
gehuldigd dat de rechter eerst beslist
als er strijd is en hij dus van twee systemen
wordt ingelicht.

Na eenige discussie wordt met 371
stem (die van den Ontwerper) in den geest
van den Voorzitter beslist en het artikel
vervolgens aldus geredigeerd:

„De Curator is bevoegd het bedrijf van
den gefailleerde voorloopig voort te zet-
ten. Indien er geen Commissie uit de
Schuldeischers is benoemd, heeft hij daar-
toe de machtiging van den Rechter-
Commissaris noodig.” De tweede zin
„Sede: „ hij kan” enz wordt weggela-
ten, omdat de Commissie van oordeel
is, dat het in den aard der zaak ligt
dat een derde, en ook de gefailleerde,
met de voortzetting der zaak kan
belast worden tegen een door de Com-
missie uit de Schuldeischers of den
Rechter Commissaris goed te keuren
Salaris.

Art: 96. Het woord: houdende wordt
vervangen door gericht.

Art

Art: 97. Het verbod van de Tweede Linnede
 acht de Commissie te streng. Tegenover de
 vrees van collusie tusschen den gefailleerde
 en zijne bloed- of aanverwanten, welke den
 ontwerper dit verbod deed voorstellen,
 staat de mogelijkheid dat de onderhands.
 „ plichtigen weigeren het onderhoud uit te
 keeren en dat er deswege geprocedeed
 moet worden. Gedurende zulk een pro.
 „ ces moet de gefailleerde ook leven. Men
 late dus den curator vrijheid het onder.
 „ houd al dan niet te verleenen; deze kan
 dan alle omstandigheden in aanmerking
 nemen.

Er wordt dus besloten het artikel met
 weglating van den laatste zin aldus
 te lezen: „ De Curator is bevoegd naar om.
 „ standigheden aan den gefailleerde uit
 de gereede penningen een door de Com.
 „ missie uit de schuldeischers of, zoo die
 er niet is, door den Rechter Commissaris
 vast te stellen som aan laatstgenoemde
 uit te keeren.”

In Art: 96 wordt de aanhaling van dit
 artikel (97) als overtoellig geschrapt.

Art:

Art: 98. In al: 2 worden de woorden „ een
 en ander met inachtneming van de be-
 „palingen van Artikel 176“ geschrapt en
 vervangen door eene nieuwe al: 3 lui-
 „dende: „ De bepalingen van Art: 176 zijn
 hierop toepasselijk; ten einde te doen uit-
 „komen dat het beide alinea's geldt.

Art: 99. De Commissie besluit het artikel aldus
 te lezen: „ De Curator bewaart alle gelden,
 effecten en geldswaardige papieren.
 Tenzij door den rechter. Commissaris eene an-
 „dere wijze van bewaring wordt bepaald;“
 Op grond dat deze redactie de drie in
 het oorspronkelijke artikel aangeduide ge-
 „valten omvat.

Art: 100. wordt zonder discussie aangenomen.

Art: 101. Het gevraagd geeft de heer Stolten-
 „graaff te kennen dat hij met de aanhaling
 van dit artikel in Art: 76 niet heeft bedoeld
 de goedkeuring van den Rechter Commissaris
 onnoodig te maken als het advies van de
 Commissie van Schuldeischers is ingewonnen.
 Integendeel was het zijne bedoeling dat die
 goedkeuring steeds vereischt zou zijn, maar
 tevens dat de Curator indien er eene

Commissie van schuldeischers is het advies
 der Commissie aan den Rechter Commissaris
 moet overleggen. Om dit duidelijker te doen
 uitkomen wordt in Art: 76 de verwijzing naar
 Art: 101 geschrapt en in Art: 101 zelf de aan-
 „hef gewijzigd in:

„ De Curator is, na ingewonnen advies
 van de Commissie uit de schuldeischers, zoo
 die er is, en onder goedkeuring" enz. „bevoegd"
 enz.

Bovendien worden de woorden „ met de
 schuldenaren des baedels" weggelaten, om
 „ dat de Commissie het wenschelijk acht dat
 ook met schuldeischers en andere personen,
 die noch onder het begrip schuldenaren
 noch onder dat van schuldeischers vallen,
 bijvoorbeeld zij die een zakelijk recht heb-
 „ ben, dadingen getroffen kunnen worden.
 Het is juist eene lacune van de bestaan-
 „ de wet dat met schuldeischers niet getran-
 „ sigereerd kan worden.

Art: 102. Het woord „ gevraagde" wordt als
 overbodig geschrapt.

Art: 103. De tweede lijsmede: „ deze af-
 „ schriften" enz wordt weggelaten, naar

de meerderheid geen enkelen grond voor de daarin voorgestelde vrijstelling van legel- en registratierecht aanwenig acht. Hij zou er bovendien aanleiding toe kunnen geven dat ieder schuldeischer een afschrift kwam vragen.

De Voorzitter sluit de vergadering te 2 $\frac{1}{4}$ ure.

De Secretaris:	De Voorzitter:
Was geteekend / W. L. P. S. Molengraaff	Was geteekend / J. G. Riet.
Adjunct	

Honderd acht en twintigste
Vergadering op Laterdag 30 Mei
1885 aan het Departement van
Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering te
10 ure.

Afwenig de heeren Beelaerts en Asser, de
laatske wegens ziekte.

De notulen der vorige vergadering worden
gelesen en goedgekeurd.

Aan de orde is het ontwerp-faillieken

— Licht

„recht, vijfde Afdeling van de verificatie
van schuldvorderingen.

Art. 104. De heer Pynappel oppert bezwaar te.
„gen de bepaling sub 1.º van een minimum
en maximum-termyen. Binnen dat mini-
„mum en maximum moech men de beslis-
„sing aan het arbitrium van den rechter
overlaten, zoodat de wet toch nimmer kan
voorkomen dat bij voortkomende gevallen, een
te lange of te korte termijn wordt bepaald;
bovendien zal de Rechter-Commissaris geheel
vrij zijn met betrekking tot de bepaling
van de verificatievergadering, zoodat ook
daardoor het doel van de wet, bespoedi-
„ging van de faillissementsafwikkeling,
kan verijdeld worden. Spreker geeft er
daarom de voorkeur aan den Rechter-Com-
„missaris geheel vrij te laten.

De ontwerper stelde deze bepaling als
middel om zoveel mogelijk vertraging
van de faillissementsafwikkeling tegen
te gaan. Zij is een wijziging aan den
Rechter-Commissaris tot bespoediging, en
voorkomt het stellen van zeer ruime
termijnen op grond dat er buitenlandse

Schuld-

Schuldeischers zijn. Op dezen mag het fait
 „ lissement &c. niet wachten. En ten
 „ mijn van 3 maanden komt hem teuinge,
 „ noeg voor ook bij alle eventualiteiten.
 De Voorzitter deelt de meening van den
 heer Pynappel, waarop de woorden „ van
 minstens drie weken en hoogstens drie
 maanden” worden geschrapt.

De heer Pynappel wijst er op dat in
 Art. 112 eene nadere bepaling vervat is
 omtrent de vaststelling van de verificatie
 „ vergadering; het komt hem voor dat deze
 meer eigenaardig in dit artikel 104 op zijn
 plaats zoude zijn. Op grond hiervan wordt
 besloten aan Artikel 104 eene nieuwe alinea
 toe te voegen, luidende: „ Tusschen het
 einde van den onder 1° vermelden heren
 „ mijn en den dag der verificatievergade-
 „ ring moeten minstens tien dagen ver-
 „ loopen.”

Art. 105 wordt zonder discussie goedgekeurd.
 Art. 106. Op voorstel van den heer Pynappel
 wordt, ten einde de bedoeling van dit arti-
 „ kel te verduidelijken, gelezen: „ of op
 voorrecht, pand of hypotheek aanspraak

wordt

wordt gemaakt "in plaats van" of zij al dan niet bevoorrecht, of door pand of hypotheek verzeerd is."

Art. 107 alinea 2 wordt geschrapt als onnoo.
 "dij naast de Algemeene bepaling van Art.
 "artikel 102.

Art. 108 wordt zonder discussie goedgekeurd.

Art. 109 Om duidelyk te doen uitkomen, dat hier geene definitieve beslissing bedaald wordt, worden de woorden "naar de meening van den Curator" gevoegd tusschen "of zij" en "bevoorrecht enz."

Verder vervallen de woorden "de aard van" in regel 2. De Commissie is van oordeel dat het ook zonder die woorden voldoende blijft dat de lijsten de aanwijzing van de Schuldvoorzaak moeten bevatten.

Het woord "het voorrecht" in de tweede Liniende wordt gewijzigd in "den voorrang", omdat hier zowel "voorrecht als pand en hypotheek" bedaald is.

Art. 110 wordt geschrapt, daar de Commissie van oordeel is dat door artikel 107 voldoende voor de belangen van de Schuldeischers wordt gewaakt.

Art.

Art: 111. De aanhef van dit artikel wordt gelezen: "Van ieder der lijsten, in artikel 108 bedoeld, wordt een afschrift enz." Het tweede lid wordt voorloopig aangehouden, in overeenstemming met hetgeen vroeger omtrent getijpsvoortige bepalingen van vrijstelling werd besloten.

Art: 112. In verband met het bij artikel 104 genomen besluit worden de woorden "minstens tien dagen na den afloop van den termijn, bedoeld in artikel 104 1." geschrapt.

Art: 113. Het artikel wordt geplaatst tus-
schen Artikel 111 en 112 ten einde een betere volgorde te verkrijgen.

Art: 114. De heer Pynappel acht het
"komst van den rechter-Commissaris, waar het vragen geldt door de schuldeischers te doen, niet voldoende; hij zoude dezen de bevoegdheid toegekend willen zien om des noodig van de voorgestelde, de minder gepaste vragen te ecarteeren.

De heer Molengraaff legt dat het zijne bedoeling was den Rechter-Commissaris die macht te geven. Ten einde daarombreid

Allen

allen twyffel weg te nemen worden de
 woorden: „door tusschenkomst van den
 Rechter-Commissaris” geschrapt en wordt
 aan het artikel een tweede alinea toegevoegd
 luidende: „de schuldeischers kunnen den
 rechter-Commissaris voortaan ontrent be-
 „paalde door hem op te geven punten in
 „lichtingen aan den gefailleerde te vragen.”
 De tweede lezing wordt als nu een der
 „de alinea aanvangende met de woorden:
 „de den gefailleerde gestelde vragen.”

Art. 115. De Voorzitter en de heer Pynappel
 kunnen niet met dit artikel medegaan.
 Ten eed als de hier voorgeschrevene is. e.
 bij de boedelbeschrijving op zijn plaats, niet
 op de verificatievergadering.

De heer Malengraaff constateert dat hij
 dit artikel in het ontwerp heeft opgenomen
 op grond van de bij gelegenheid van de be-
 „handeling der vraagpunten over faillieten”
 „recht door de Commissie geuite wensch
 naar een amendement van Art. 16 van de Bankruptcy
 Act van 1883, hetwelk een beëdigde ver-
 „klaring van den gefailleerde vordert, ana-
 „loge bepaling. Spreker heeft overigens geen

Be-

berwaard tegen weglating van Artikel 115.
Daarop wordt besloten.

Art: 116. De tweede Leismede (vrijstelling der
volmachten van zegel en registratierechten)
wordt voorloopig aangehouden, nadat de Curator
„Likker haar heeft bestreden en de ontwerper
„per haar verdedigd met eene herinnering
aan de bestaande praktijk, die met mondelinge
„linge volmachten genoegen neemt, om de
kosten van zegel- en registratierechten, die
op eene schriftelijke volmacht vallen.

Art: 117. „Het beweerde voorrecht“ wordt
gewijzigd in „den beweerden voorrang,“ als
„mede het slot van het artikel gelezen
„dat hij zich bij de betwisting van den curator
„rator aansluit.“

Ten einde te doen uitkomen dat de curator
„rator de bevoegdheid heeft om ter verificatie-
„catie vergadering, bijvoorbeeld op grond der
door hem geworden inlichtingen, op eene
door hem gedaan voorloopige erkenning
terug te komen, wordt eene Leismede aan
het artikel toegevoegd luidende: „Ook is
de curator bevoegd op de door hem gedaan
voorloopige erkenning terug te komen.“

Act.

Art: 118. De aanhef wordt gelezen: "De vorderingen, welke niet bewist worden, worden overgebracht op een in het procesverbaal op te nemen lijst van geverifieerde schuldeischers." Deze redactie wordt gekozen om het houden van een lijst van erkende schuldeischers nevens het procesverbaal, zoo als thans de praktijk medebrengt, overbodig te verklaren.

"Op de bewijsstukken" wordt op papier aan order of aan boorder, uit overweging dat alleen op deze papieren, waarvan gemeentijk meerdere exemplaren bestaan, een aanbeekening der erkenning van nut zal zijn, immers dat zij op andere bewijsstukken, als notariële akte, bestanden, koopmansboeken veilig gemist kan worden.

Art: 119. In fine wordt gelezen: "kan de Curator daarvan vernietiging vorderen."

Art: 120 en 121. De heer Pynappel verklaart zich tegen de bepaling van Art: 121 al: 2 en daarom ook tegen Art: 120 dat zijne betrekking ontleent juist aan die alinea. Goede Motieven er voor zijn Spreker niet be-

— Koud

„Kend, wel vele die er tegen plecken. Als
 Loovanig voert hij aan:

1° dat de waarheid niet aan den vorm mag
 worden opgeofferd. Het is altijd wenschelyk
 dat de eerste triumpheer ook in renvoor-
 „processen. Dit wordt bemoeilykt indien de
 behuister de plicht wordt opgelegd reeds ten
 verificatievergadering alle zijne weeren
 aan te voeren op straffe van de niet mee-
 te kunnen doen gelden.

2° dat het aanvoeren van een grond reeds
 voldoende is om de verwijting te verkrijgen.
 Het dus overbodig is er meerdere te noemen
 en londer nut daarhaer te verplichten.

3° Er kunnen gronden van bewijzing ont-
 „staan naar aanleiding van de door den
 eischer in het proces gevoerde verdediging.
 Het voorgestelde artikel maakt het licht te
 „dienen ook van deze gronden onmogelyk.
 De heer Molengraaff heeft de aangevallen
 bepalingen voorgesteld omdat zy z. e. een
 wenschelyke vereenvoudiging in bespaer-
 „ging der renvoor-processen ten gevolge
 zullen hebben. Bovendien zullen zij het
 ongemotiveerd vragen van renvoor voorkom-

De
 —

De Voorzitter verklaart met den heer Pynappel mede te gaan, waarop Art: 120 en 121 al: 2 worden geschrapt.

Art: 122 wordt goedgekeurd, uit overweging dat daardoor eene bestaande Controverse wordt beslist, hoewel de Commissie van meening is dat de bepaling van het ar. „littel geheel voorbaloeit uit den aard van het faillissement, en daarom ook zonder uitdrukkelijke vermelding londe gelden.

Art: 123. Ten einde duidelyk te doen worden dat dit artikel alleen ten doel heeft het den Schuldverschers gemakkelijck te maken, meer niet, wordt er eene tweede alinea aan toegevoegd luidende:

„De Schuldverschers kan sich in het ge-
„ding op het ontbreken dier kennisgeving
niet beroepen.“

Art: 124. De Voorzitter acht dit artikel geheel overbodig; wat er in Staat is ontwij-
felbaar juist maar behoeft daarom ook niet uitdrukkelijck gezegd te worden.

Op deze gronden wordt het artikel ge-
„schrapt.

Art: 5

Art: 125. De eerste huismede wordt gewijzigd in:

"vorderingen, die bewist worden, kunnen door den Rechter. Commissaris voorwaardelijk worden toegelaten tot een bedrag door hem te bepalen."

Art: 126 wordt zonder discussie goedgekeurd.

Art: 127. Ter verduidelijking wordt de aanhef van art: 2 gelezen: "Vorderingen, voor het eerst op de verificatie-vergadering ingediend verder wordt "buitenlands" gewijzigd in "buiten het Rijk in Europa."

Art: 128. De heer Molengraaff wijst er op dat shifting der renteloop niet mocht gelden voor vorderingen door pand of hypotheek verzekerd, omdat deze juist gegeven worden ook tot zekerheid van het verhaal der interesten. Hetzelfde kan niet gezegd worden van bloot bevoorrechte schuldevorderingen, er is geen reden deze renteloop te doen dragen, als alle andere vorderingen renteloos worden.

Het artikel wordt dus gelezen: "Interest van vorderingen, niet verzekerd door pand of hypotheek, na de faillietverklaring

Loopende

loopende, kunnen niet geverifieerd worden." Het verbod van verificatie eener vordering wegens schenking wordt na bespreking door den Voorzitter en den heer Pynappel wegge-
 "laten.

Art. 129. De heer Pynappel acht het on-
 "juist de vorderingen onder ontbindende
 voorwaarde tot onvoorwaardelijke te ma-
 "ken. De heer Molengraaff antwoordt dat
 dit ook niet geschiedt, dat het althans
 zijne bedoeling was niet anders te bepa-
 "len dan dat deze vorderingen wat te-
 "keft de verificatie behandeld moeten
 worden als waren zij luivere. Schuld-
 "eischers onder ontbindende voorwaarde
 staan toch getype met luivere tot dat de
 voorwaarde vervuld is. Spreker heeft voor
 dit artikel te kennen willen geven, dat
 deze vorderingen niet getaxeerd behoeven
 te worden.

De heer Pynappel en de Voorzitter wor-
 "den met deze beschouwingen kunne
 instemming, maar achten de redactie van
 het artikel niet duidelyk.

"Als onvoorwaardelyk" wordt gewijzigd

in „voor het volle bedrag.“

Art: 130. De heer Molengraaff merkt op de
de woorden „met tijdsbepaling en niet een
„bedragende“ vervalten zijn door de beslissing
van de Commissie ad Art: 57. Dat betreft
de vorderingen onder opschorkende voor-
„waarde, deze behooren z. e. alleen dan in
het faillissement thuis als zij gedurende het
faillissement door vervulling der voorwaarde
„de duiver worden. Voor dien tijd heeft de
Schuldeischer geen vorderingsrecht en dus
ook geen recht om mede te deelen in de
opbrengst des boedels. Indien zijn recht
sich later uitwijst kan hij dit doen
gelden op het vermogen dat de schulde-
„naar alsdan zal bezitten.

De Voorzitter en de heer Pynappel keur-
„den geen van beiden met deze opvatting
medegaan. Zij geven bovende voorges-
„de bepaling aan de voorschriften van
de Artikelen 779-782 Wetboek van Koop-
„handel de voorkeur. Het faillissement
ontneemt den schuldenaar zijn geheele
vermogen, alles wat hij bezit, het is
dus niet meer dan billijk dat ook zij

die

die een boekomschij recht hebben in de
opbrengst mogen deelen. Men mag hen niet
verwijken naar hun executierecht, indien
men te voren den Schuldeenaar al datgene
ontneemt, wat voor executie vatbaar is.
A priori kan men weten dat ook deze
Schuldeischers niet voldaan zullen worden.
De heer Molengraaff blijft volhouden, dat
alleen zijn Stelsel strookt met de aard
van het faillissement als vermogensreccu.
„die hen behoeve van hen, die iets bevoor-
„deren hebben.

Bovendien ontwikkelt hij tegen de arti-
„kel 779-782 Wetboek van Koophandel
eenige bezwaren. Ten oorechte maakt h. e.
Art: 779 de schuldeischer onder een on-
„waarde tot onvoorwaardelijke schuldeischer
voor de getaceerde kans. Het kan toch
achteraf blijken dat hij in het geheel niets
te vorderen heeft. De overige schuldeischers
zijn dan benadeeld. Bovendien zal het
taceeren der kans haast nimmer moge-
„lijk zijn.

En het Stelsel van den Voorzitter
en den heer Pynappel acht spreker de

Wijze

wijze van behandeling in Art: 782 voor.
 „ geschreeven de eenig juiste, deze houdt
 echter de vereffening van den baedel
 tegen.

De heer Pynappel merkt hier tegen
 op, dat eene vordering onder opscho-
 „ kende voorwaarde zeer wel voor eene
 schatting of herleiding op de contante
 waarde vatbaar kan zijn. Zoo dik,
 „ wijls de gegevens voor eene waarschijn-
 „ lijkheds berekening aanwezig zijn zal
 schatting mogelijk zijn.

Art 271 (stemt die van den voor-
 „ steller) wordt vervolgens Art: 130 ge-
 „ schrapt en besloten in plaats daarvan
 bepalingen te ontwerpen analoog aan
 de artikelen 779-782 Wetboek van
 Koophandel.

Art: 131. De Voorzitter en de heer Pyn-
 „ appel formuleeren tegen dit artikel
 hetzelfde bezwaar als tegen het voor-
 „ gaande. Zij geven de voorkeur aan de
 bepaling van Art: 1820 B.W.

De heer Molengraaff meent dat het
 dan in elk geval aanbeveling ver-

— dient

„ dient in dit geval de verificatie te doen
 geschieden voor de Contante waarde, en
 daarover de percenten uit te keeren. Art.
 „ titel 1820 B. W. belast den curator met
 een administratie, die jaren na afloop
 van het faillissement kan voortduren.
 De heer Pynappel geeft dit toe, maar
 acht dan elke bepaling daaromtrent over-
 „ bodig. Uit de bepaling ontrent de voor-
 „ deringen onder opschortende voorwaarde
 onder welke categorie z. e. de vordering,
 die recht geeft op periodieke uitkeering,
 valt, alzeit wat de vorige spreker wil
 van zelf voort.

Deze opvatting wordt niet gedeeld door
 den heer Molengraaff, die beweegt dat
 vorderingen van periodieke uitkeeringen
 niet geacht kunnen worden begrepen
 te zijn onder de gewone vorderingen
 met opschortende voorwaarde. Bij de
 laatste weet men a priori hoeveel
 verschuldigd zal zijn, indien de voor-
 „ waarde vervuld wordt, onzeker is
 alleen of er verschuldigd zal zijn; bij
 de eerste is ook het hoeveel onzeker,

Omdat

omdat dit geheel afhangt van het tijdsverloop gedurende hetwelk uitgekeerd wordt. Spreker acht derhalve eene bijzondere bepaling voor deze vorderingen noodzakelijken einde allen twijfel wegnemen.

Na eenige verdere discussie wordt Art: 131 geschrapt met 271 Stem (die van den Ontwerper) en besloten ontrent vorderingen rechtgevend op periodieke uitkeeringen geen bijzondere bepalingen in het ontwerp op te nemen, maar dan ook de inbrekking van Art: 1820 B. W.

by Art: 258 van het ontwerp voor te dragen. Met betrekking tot vorderingen met tijdsbepaling doch niet rentbedragende wordt nog besloten de bepaling van § 58 der Konkursordnung over te nemen.

Door de daarin opgenomen wijze van berekening gebiedend voor te schrijven wordt het bevoemen van deskundigen ter sanatie dixer vorderingen onnoodig.

Art: 132. Desgevraagd verklaart de heer Molengraaff, dat het zijne bedoeling niet is, verlies van den voorrang te veroorzaken aan de gebruikmaking van de

in dit artikel aan de bevoorrechte schulde-
"eischers gegeven faculteit.

Ten einde dit duidelyk te doen uit-
"komen wordt het artikel geloken:
"Schuldeischers enz bevoorrecht zyn,
maar die kunnen aantoonen dat een
deel hunner vorderingen vermoedelyk
niet baly gerangschikt zal kunnen
worden op de opbrengst der verbonden
goederen, kunnen verlangen dat hun
voor dat deel de rechten van Concur-
"rente schuldeischers worden begehend
met behoud van hun recht van voor-
"rang."

Art. 133 wordt louter discussie aan-
"genomen.

Art. 134. Tot haelichting wyft de heer
Molengraaff op het geval dat het laste
van den gefailleerde een obligatie-
"leening is uitgegeven. Indien de obli-
"gatie niet ten name van hoonder
geverifieerd kunnen worden, worden
zij onverhandelbaar. Dit acht spreker
niet wenschelyk. Voor papier aan order
zal daarentegen verificatie op naam

Minder

Minder behouden medebrengen. Dit
wordt van zelf door faillissement on-
„ vatbaar voor circulatie.

De Voorzitter is van eene andere mee-
„ ning. Hij die met eene vordering aan-
toonder optkomt is de Schuldseker, of
zijn naam moet worden geverificeerd.
Hem komt de verificatie op naam. Steek
het meest gewenscht voor. Door verificatie
ten name van toonder wordt de handte-
in noodlydende fondsen aangemaedige
waarvan spreker het nut niet inrikt.
Met 271 stemmen (die van de Voorzitter)
wordt besloten de verificatie ten name
van toonder toe te laten.

De heer Pynappel behooft dat thans
beslist moet worden, of elke obligatie
voor een schuldecker zal tellen, wat
van groot belang is voor de berekening
van de by accord vereischte meerder-
„ heid. Hij stelt tevens voor de verifi-
„ catie ten name van toonder gebie-
„ dend voor te schrijven.

Ik heb bloot een faculteit, dan zal
geheel van de wijze van verificatie

Afhangig

afhangen hoeveel stemmen iemand uit,
"brengt.

De heer Stolengraaff acht dit geen
overwegend bezwaar tegen de voorge-
"stelde facultatieve bepaling. Maarom
iemand dwingen tot verificatie ten
name van boonder als hij die niet
wenscht. Dat men bij verificatie op
naam minder invloed uit kan oefenen
op het tot Stand komen van een accord
meet men immers vooruit. Iemand
te dwingen zyne rechten op eene be-
"paalde wijze uit te oefenen, acht spre-
"ker steeds bedenkelijk.

De Voorzitter sluit zich hierbij aan,
waarna Art. 134 met 271 stemmen (die
van den heer Pynappel) wordt aan-
"genomen.

Pervolgens wordt als tweede alinea
vastgesteld:

"Ieder ten name van boonder geve-
"nigde vordering wordt als de worde-
"ring van een afzonderlijk schuldeischer
beschouwd."

Art. 135. In alinea 2 worden de worde-

— des
—

„den „alleen“, en „voor de faciliter
 „klaring“ geschrapt, terwijl de tweede
 Lijnede wordt aangevangen met de
 woorden: „Bovendien kan hij“ enz., ten
 einde aan te toonen dat de dag der
 verificatie de dag is die de rechten van
 Schuldeischer en borg fixeert.

Art: 136 wordt na haelichting worden
 ontwerper aangenomen.

Art: 137. De laatste Lijnede wordt
 voorloopig aangehouden en cursief
 gesteld.

Naar aanleiding van de beslissing
 Art: 81 „geween oprichte van de Art: 130 en
 131 genomen wordt de laatste Lijnede
 „suede van Art: 81 geschrapt.

De Voorzitter sluit de vergadering
 ten 4 ure.

De Secretaris:

De Voorzitter:

/ was geteekend / M. L. P. Molengraaff / was geteekend / J. G. Kist
 Adjunct.

Londree

Zonder negen en twintig,
 „ ligste vergadering op Later,
 „ dag 6 Juni 1885 aan het
 Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering
 ten 10 ure.

Afwezig de heeren Beelaerts en Asser,
 de laatste wegens verblijf buitenlands.

De notulen der vorige vergadering
 worden gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde is de eerste lezing
 van het ontwerp - faillietenwet, Lesde
 Afdeling, van het accord.

Alvorens hier toe wordt overgegaan
 brengt de heer Molengraaff eene
 nieuwe redactie ter tafel van de
 Artikelen 130 en 131, overeenkomstig
 de besluiten in de vorige vergade-
 ring genomen.

„ Art. 130. Vorderingen onder eene
 afschortende voorwaarde worden ge-
 „ verifieerd voo'd hunne contante waar-
 „ de, tot bepaling waarvan de rechter-
 Commissaris des noodig deskundigen
 kan benoemen.

Indici

Indien deze waarde niet voor be-
 „ rekening vatbaar is, worden zij voor
 het volle bedrag voorwaardelijk toe-
 „ gelaten.”

„ Art: 131. Vorderingen met bydebepaling
 en niet rentedragende, of welke recht
 geven op periodieke uitkeeringen
 worden geverifieerd voor hunne con-
 „ tante waarde, des noodig door des-
 „ kundigen te berekenen.”

De heer Pynappel ontwikkelt eeni-
 „ ge bezwaren tegen de redactie
 van Art: 130.

Met den Voorzitter acht hij de uit-
 „ drukking „ Contante waarde” voor
 een voorwaardelijke vordering minder
 juist. Beter ware het van „ Kanswaar-
 „ de” te spreken, welk woord echter
 ongebruikelijk is. Spreker stelt daarom
 voor te lezen: „ worden geverifieerd
 voor hunne waarde op het oogenblik
 der faillietverklaring.”

De bepaling dat de rechter-Commissie
 „ is deskundigen kan benoemen doet
 de vraag rijzen, welke de invloed

Deer

dier benoeming, die dan noch heroverin-
 „ficatievergadering zal moeten geschieden,
 op den faillissementsgang zal zijn.
 Zullen hangende hun onderraakte
 verificatiewerkzaamheden geschorst wor-
 „den? En zoo niet, moet dan niet de
 vordering evenals de behuiste vorderin-
 „gen voorwaardelyk toegelaten worden?

Op grond van deze overwegingen acht
 de heer Pynappel het menschelyker van
 de benoeming en sanatie door des-
 „kundigen liever niet te spreken. Het
 in het ontwerp aangenomen stelsel van
 verplichte voorafgaande indiening der
 vorderingen by den curator, verschaft
 dezen en den schuldeischer gelegenheid
 om zich te verstaan over de sanatie
 der vordering, desnoods onder inwin-
 „ning van een advies van deskundigen.
 De in de tweede alinea van het voorge-
 „stelde artikel voorgeschreven wyze
 van verificatie kan dan plaats heb-
 „ben indien by het niet onderlingens
 kunnen worden over de wyze van
 sanatie of de curator sanatie in

Styrt

Strijd recht met de belangen des boer.
 „ deels, of wanneer op de verificatierversameling
 „ gadering een der schuldeischers berwaard
 heeft tegen deze wijze van verificatie.
 Indien dit bepaald wordt behoeft het
 geval dat sanatie ondoenlijk is niet
 afzonderlijk vermeld te worden, omdat
 het voor de hand ligt dat partijen het
 in dat geval niet eens zullen worden
 althans die wijze van verificatie
 niet zullen verlangen.

Na eenige discussie wordt het Slot
 met algemeene stemmen de volgende
 redactie vastgesteld:

„ Art. 130. Eene vordering onder eene op-
 „ schortende voorwaarde, kan gever-
 „ ficeerd worden voor hare waarde op
 het oogenblik der faillietverklaring.
 Indien de Curator en de schul-
 „ deischers het niet eens kunnen worden
 over deze wijze van verificatie wordt
 zoodanige vordering voor het volle be-
 „ drag voorwaardelijk toegelaten.

Art. 131 wordt vervolgens aldus gelezen
 „ Eene vordering met tijdsbepaling en

Piët

niet rentbedragende, of welke recht geeft op periodieke uitkeeringen wordt geverifieerd voor hare contante waarde." Art: 129. Voor de gelijkvormigheid wordt besloten, ook in Art: 129 het enkelvoud te gebruiken.

Art: 138 wordt zonder discussie aangenomen.

Art: 139. Achter het woord "nedergelegd" wordt busschengevoegd "ter inzage van en ieder" om dienaangaande allen twyfel op te heffen.

Art: 140 wordt als tweede alinea aan het vorige artikel toegevoegd. Het woord "ongeregeld" wordt geschrapt, daar de Commissie van oordeel is, dat ook hoewel die bepaling geen verplichting zal bestaan om voor deze afschriften geregeld papier te gebruiken.

Art: 141 wordt goedgekeurd met busshen "voeging duidelykheids halve van de woorden "den" ieder afzonderlyk" achter "verplicht."

Art: 142. Ter verkrijging van een meer logische gedachten gang wordt onder

1.° In dit artikel geleken:

"Indien Staande de vergadering eene defen-
 "sieve Commissie uit de Schuldeischers
 is benoemd, niet bestaande uit dezelfde
 personen als de voorloopige, en een of
 meer der Schuldeischers van haar een
 advies over het aangeboden accoord
 verlangen."

en verder

"2.° indien" enz

Art: 143 wordt onder discussie goedge-
 "keurd.

Art: 144. In alinea 1 wordt "wier voor-
 "recht betwist wordt" gewijzigd in:
 "wier voorrang betwist wordt."

Al: 2 wordt geredigeerd:

"Deze afstand maakt hen tot concurren-
 "rente Schuldeischers, ook voor het geval
 enz.

Art: 145. De heer Pynappel besprijft dit
 artikel. In het systeem dat de meerder-
 "heid de minderheid bindt, kan men
 geen onderzoek toelaten naar de mo-
 "lieven die de voorstemmers hebben ge-
 "leid. Melwillendheid voor den gefail-

leerde

„leerde dat ook bij andere schuldeischers
dan de naaste bloedverwanten dikwijls
den voorslag gevee.

De heer Molengraaff erkent dat tege-
dit artikel gewichtige bedenkingen
zijn aan te voeren. Toch heeft hij ge-
„meend het te moeten voorstellen om,
„dat er z. e. nog sterkere gronden voor
pleiten. In de eerste plaats houdt men
in het oog dat de naaste bloedverwanten,
dikwijls de grootste schuldeischers zijn
en deze, van wie men a priori kan
weten dat zij met elk accoord hoe na-
„deelig ook genoege zullen nemen, het
dus allicht feitelijk in hun macht zul-
„ken hebben de overige schuldeischers te
dwingen een deel van hun recht op te
offeren. Bovendien zijn de vorderingen,
waarvoor de naaste bloedverwanten
opkomen, dikwijls degenen, die het min-
„ste vertrouwen verdienen, al heeft
de curator ook geen voldoende bewijs
te zijner beschikking, om te niet vrucht
te kunnen bestrijden.

De Voorzitter merkt op dat men hen,

Franses

wanneer zij eenmaal geverifieerd zijn,
 ook alle rechten van geverifieerde Schuld-
 eischers moet hoekennen. Het gaat niet
 aan eené Categorie van erkende Schuld-
 eischers met mindere rechten te schep-
 pen. Daar Spreker zich dus tegen het
 artikel verklaart wordt het geschrapt.
 Art. 146. De heer Pynappel vrees dat de
 tweede Lidsmede van dit artikel onwille-
 keurig de oorzaak zoude kunnen worden
 van het ontstaan eener gewoonte van loven
 en bieden bij het raadplegen over een voor-
 gesteld accoord. De gefaillieerde zal er
 op gaan rekenen dat de Schuld-eischers
 verhooring van de aangeboden percenten
 zullen verlangen en dus beginnen met
 een minimum aan te bieden, om des
 noodig op te komen. Spreker die van oor-
 deel is dat de failliet reeds de jure con-
 stitudo de hier bedoelde bevoegtheid be-
 zit, helt daarom eerder en hoe eerder hem
 die juist de jure Constituendo te ont-
 nemen.

De heer Molengraaff heeft deze bepa-
 ling voorgesteld omdat bedoelde bevoeg-

heid

„heid van den failliet de pure Constitutie
 wel eens in huwzel getrokken is en hij het
 dus wenschelyk acht die huwzel door een
 uitdrukkelijke wegsbepaling op te heffen.
 Terwijl hij erkent dat het loven en bieden
 over het bedrag der percenten een leer be-
 „denkelyke zijde heeft, meent hij toch te
 moeten wijken op andere verbeteringen
 van het accoord, byvoorbeelde versterking
 van waarborgen voor de richtige betaling,
 waartoe de mogelijkheid in het belang
 van alle partijen niet mag worden af-
 „gesneden.

De Voorzitter acht het niet het oog
 op het een en ander het beste op dit punt
 in de wet niet speciaal de aandacht
 te vestigen. De failliet blijft dan toch
 in het genot van dezelfde rechten, die
 hij thans reeds heeft.

Op grond van deze overwegingen wordt
 de beoelde Linsmede van Art. 146 geschrapt.
 Art. 147 wordt na toelichting door den
 ontwerper aangenomen.

Eene bepaling in den geest van Artikel 79
 al. 2 acht de Commissie hier niet noodig.

Omdat

omdat het opkopen van vorderingen
 met het doel een accoord door te drijven
 voldoende getroffen wordt door Art. 155 3.
 Bovendien zou dergelijke bepaling op zich
 zelf weinig effect sorteren, omdat de
 met loek niet kan beletten, dat de
 cedens den crediteur volmacht geeft.
 Art. 148 wordt goedgekeurd met wijziging
 in den aanhef van de woorden "Indien
 drie vierde" in "indien twee derde."
 Art. 149 wordt na toelichting door den
 ontwerper aangenomen.

Art. 150. "met vermelding van" voortkomen."
 "de op regel 3 van dit artikel wordt ge"
 "schrapt." Almede de uitslag" ver"
 "vangen door" en de uitslag." Naarna
 het artikel goedgekeurd.

Arth. 151, 152 en 153 worden aangenomen na
 toelichting door den ontwerper.

Art. 154. Dit artikel wordt geredigeerd:
 "Op den bepaalden dag wordt het Open"
 "bare terechtzitting door den rechter-Com"
 "missaris een schriftelijk rapport uitge"
 "bracht en kan ieder der Schuld-eischer
 enz de gronden uiteenzetten, waarop hij een"

Art

Art: 155, al: 1 wordt zonder discussie aan,
 „ genomen.

Al: 2 wordt geschrapt, daar de Commissie,
 om beher te doen uitkomen dat de recht,
 „ bank steeds bevoegd is de homologatie te
 weigeren op andere gronden dan de in
 al: 3 vermeldde, en de voorkeur aan
 geeft op die al: 3 een nieuwe alinea
 te laten volgen, luidende:

„ Zij kan ook op andere gronden en ook
 ambtshalve de homologatie weigeren.”

Al: 3 in 1° wordt gelezen: „ aanmerkelijk
 te boven gaat;”

in 2° wordt „ naar haar oordeel” als over,
 „ bodig geschrapt.

in 3° valt het woord „ (Schipaccord)” weg,
 en wordt toegevoegd: „ overschillig of
 de gefailleerde dan wel een derde
 daartoe heeft medegewerkt;” ten einde
 deze alinea ook toepasselijk te doen
 zijn op de Schipovereenkomst voor een
 derde ten behoeve van den gefailleer-
 „ de met een der schuldeischers aange-
 „ gaan.

N: 4 wordt geschrapt als overbodig naast

de

de nieuwe Slot.-alinea.

Art. 156. Met het oog op de redactie wordt dit artikel gesplitst.

De eerste Linsmede zal eindigen met „by de stemming afwezig waren, tegen die beschikking in hooger beroep komen.” De tweede aldus luiden: „In het laatste geval hebben ook de schuldeischers, die voor stemden, dit zelfde recht, ook al „leed op grond van het ontdekken van de homologatie van handelingen als in Artikel 155 onder 3° genoemd.”

Bovendien wordt de termijn van het beroep van „veertien dagen” ingekrompen tot „acht dagen.”

Art. 157 In al: 1 worden de woorden uit te brengen als overbodig weggelaten.

In al: 2 wordt gelezen: „binnen twee dagen na het verstrijken van den termijn in het vorig artikel bedoeld,” op dat alle belanghebbenden a priori kunnen weten wanneer zij den dag der behandeling ter griffie van het Hof kunnen vernemen.

Art. 158 wordt zonder discussie aan-

— gewomen

" genomen.

Art: 159.. die zich bijzonder voordelen heeft doen beloven of" wordt vervangen door: " aan wien bijzonder voordelen zijn toegetend of die."

Art: 160 " niet bevoorrechte" wordt gewijzigd in " geen voorrang hebbende."

Art: 161, 162 en 163 worden goedgekeurd na toelichting door den ontwerper.

Art: 164 in al: 2 worden de woorden " op diens verzoek" geschrapt, en " aan den gefailleerde" en " rekening en verantwoording" aangepast.

Art: 165. Na toelichting door den ontwerper wordt het artikel in beginsel aangenomen.

De heer Pynappel doet echter de vraag welke vorderingen hier met de bevoorrechte Schuldvorderingen bedoeld zijn, al die, voor welke Systeem van preferentie gedaan is, dan wel alleen de als bevoorrecht erkende vorderingen, of wel die, wier voorrecht door den gefailleerde niet betwist is. Het laatste ware het meest rationeeler, men kan den

Curator

Curator moeilyk den plicht oplegge, voor
 de voldoening van bewijste vorderings-
 zorg te dragen. Hiertegenover staat echter
 dat een beperking van de werking van dit
 artikel tot door den gefailleerde niet be-
 „twijste vorderingen deze, levens het middel
 in de hand geeft om het doel der wet;
 waarborging van de rechten der bevoorrechte
 schuldeischers, te verijdelen; hij heeft daar-
 „toe slechts elk voorrecht te bewijzen.
 Deze laatste grond komt der Commissie
 voor beslissend te zijn; in plaats van
 „der bevoorrechte schuldeischers" wordt
 gelezen „der als bevoorrecht geverifieerde
 schuldeischers." Indien er eenige serieuze
 reden van bewijzing van den gesubsineerde
 „den voorrang bestaat, is het niet denk-
 „baar dat de curator niet tot bewijzing
 zou overgaan. Voor de aangebrachte wij-
 „ziging wordt dus alleen den gefailleerde
 alle belang ontnomen bij een niet-
 „rieuse bewijzing.

Art. 166 wordt goedgekeurd.

Art. 167. De laatste deusmede wordt ge-
 „wijzigd in: „De rechter kan, ook ambts-

halve

„halve, den gefaulteerde eenig uitshel ver.
 „leenen om alsnag aan zyne verplichtings
 te voldoen.“

Bloote toepasselykverklaring van het laat.
 „ste lid van Art: 1302 B.W. sluit daarop af
 dat de daarin den rechter gegeven facult.
 „teit beperkt is tot het geval, dat de ont.
 „bindende voorwaarde niet in de overeen.
 „komst is uitgedrukt.

Artt: 168 en 169 geven geen aanleiding tot be.
 „denkingen.

Art: 170 In al: 1 wordt de drukfout: Zesde
 afdeling, hersteld in: Pierde afdeling.
 Op voorstel van den heer Synappel wor.
 „den de beide eerste wyzigingen van de
 bepalingen der vijfde afdeling (over de
 verificatie van schuldvoordringen) geschrapt.
 Nu in Art: 104, waarin ook de bepaling van
 Art: 112 is opgenomen de termynbepalingen
 zyn losgelaten en alles aan de prudentie
 van den rechter. Commissaris is overgelaten,
 acht spreker het rationeeler dit ook hier
 te doen. Dienovereenkomstig wordt besloten.
 „Behoudens de volgende wyzigingen“
 wordt dus veranderd in „Behoudens deze

Wyzig.

wijziging." "Dat de Schuldwordingen" enz
 en "dat de termijn" enz wordt geschrapt.
 Aldus gewijzigd wordt het artikel goedge-
 keurd.

Art: 171, 172, 173 en 174 worden na toelichting
 door den ontwerper achtereenvolgens aan-
 genomen.

Levende Afdeeling.

Art: 175 wordt eveneens goedgekeurd.

Art: 176. Naar de heer Pijnappel en de
 Voorzitter de verschillende behandeling
 van roerende en onroerende goederen niet
 gerechtvaardigd achten, wordt de eerste
 Lidsmede van het artikel aldus gelken:
 "De voothanden goederen worden in
 het openbaar of met toestemming van
 den rechter: Commissaris onderhandsch
 verkocht."

Art: 177. De aanhaling in dit artikel
 van Artikel 98 wordt geschrapt, als hier
 verkeerd te pas gebracht.

Art: 178 wordt goedgekeurd met wijziging
 van "of anders" in "of, zoo die er niet is,"

Art
 —

Art: 179. De heer Pynappel bevoegt dat dit artikel en de volgende niet in deze af-
 „ deeling op hunne plaatselyc. Zy bequamen,
 immers niet eerst na de insolventie maar
 direct te werken. Die verkeerde plaatsing,
 die ook in het Wetboek van Koophandel
 wordt gevonden, heeft in jure Constitutie
 juist tot controversen aanleiding gege-
 „ ven. Er wordt dus besloten deze artikelen
 „ ten nader eenre plaats aan te wyzen in
 de tweede afdeeling.

Art: 179 wordt vervolgens aangenomen.
 Art: 180 de heer Pynappel en met hem, de
 Voorzitter, achten het niet juist dat in dit
 artikel van het bestaande recht wordt
 afgeweken, hetwelk het hier aan alle
 hypothekhouders gegeven recht beperkt
 tot hen, die het beding van Art: 1223
 B. W. hebben gemaakt.

De heer Molengraaff merkt hier tegen op,
 met een beroep op de Konkursordnung,
 dat faillissement eigenlijk alleen dient
 tot executie van datgene wat tot
 gemeenschappelyke waarborg strekt van
 alle schuldeischers. Daarnaast is spe-

- oiale

„ Ciale, zelfstandige executie van de goe-
 „ deren, die speciale waarborg zijn voor
 enkelers, volkomen op zijn plaats. Ook
 acht spreker het niet gerechtvaardigd de
 hypotheek- en pandhouders te onderwerpen
 aan een langdurige en kostbare faillit-
 „ sementsprocedure, terwijl juist hunne
 rechten noch de formaliteiten, noch de
 kosten van een faillissement noodzake-
 „ lijk maken. Deze schuldeisers behooren
 dus niet tegenstaande en gedurende het
 faillissement al de hen ook buiten faillit-
 „ sement hen dienste staande executie
 „ rechten te kunnen uitoefenen, ja de
 zekerheid die er bij faillissement a
 priori bestaat dat er niet betaald mag
 en zal worden, is een voldoende reden
 om hen hunnen behoefte de vormen
 anders bij de executie in acht te nemen
 bij faillissement van den schuldenaar
 Leed te vereenvoudigen.

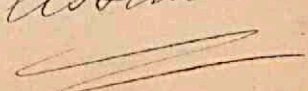
De heer Pynappel acht de speciale reg-
 „elingen waarbae het blijven van pand-
 en hypotheekhouders buiten faillitise-
 „ ment aanleiding londe geven, niet

Ge-
 J

gewenscht. Er is bovendien geen reden
om een schuldeischer ten gevolge van
het faillissement van zijn schuldenaar
meer rechten toe te kennen dan anders.
Met 271 stem (die van den heer Molen
„graaff) wordt besloten alleen den hypo-
„theekhouder, die het beding van art. 1223
B.W. gemaakt heeft, de bevoegdheid tot
verkoop gedurende het faillissement toe
te staan. De aanhef van art. 180 wordt
dus gelezen: „de hypothekaire schul-
„deischer, die het beding vermeld in art. 1223
B.W. heeft gemaakt.”

Verder wordt besloten de beleener niet
afzonderlijk te vermelden, op grond dat
hij reeds onder den pandhouder is begrepen.

Ook worden de woorden: „alsof er geen
faillissement ware” geschrapt als overbo-
„dig geworden, nu het artikel in de
2de afdeling geplaatst zal worden. Over-
„dien zouden die woorden tot de ver-
„keerde interpretatie aanleiding kunnen
geven, als zouden de schuldvorderingen
voor pand of hypotheek gedekt in geen
enkel opzicht den invloed van het fail-

lissement

„ lissement onderwinden, herwijf loch hij „
 „ voorbeeld eene hypothecaire vordering
 op barmijn even goed opischbaar wordt
 als eene Concurrente vordering op tijd.

Art: 181. In fine van dit artikel worden
 achter „ hypothecairen Schuldecher ' de
 woorden: „ op de opbrengst daarvan „
 ingelascht. Zoowel in dit artikel als
 in de artikelen

182, 183 en 184, die achtereenvolgens worden
 aangenomen, worden telkens de op den
belener betrekking hebbende woorden
 geschrapt.

Art: 184 werd goedgekeurd speciaal uit
 overweging dat de pand- of hypothek-
 „ houder het aan zich zelf te wijzen zal
 hebben indien hij het radul deser bepa-
 „ ling lijdt; door zijn stilzitten brengt
 hij zich zelf in deze positie en dwingt
 hij den Curator tot verzilvering van
 het verpande- of verhypothekteerde voor-
 „ werp over te gaan.

Art: 185 wordt door den heer Molengraaff
 verdedigd op grond van dezelfde argumen-
 „ ten, die hij voor het voorgestelde

Artikel

artikel 180 aanvaarde, doch door den
 Voorzitter en den heer Pijnappel afge-
 „keurd op grond dat de hierbedoelde schul-
 „eischers geen speciaal verkooprecht be-
 „zitten.

Het artikel wordt met 271 stemmen (die
 van den ontwerper) verworpen.

Art: 186 wordt aangenomen na eenige
 discussie over de noodzakelijkheid dier
 bepalingen, en uitsluitend uit overweging
 dat het er zich toe bepaalt Art: 880 Wet-
 .boek van koophandel te reproducieren,
 welk artikel nimmer aanleiding heeft
 gegeven tot moeilijkheid, zoodat er geene
 behoefte bestaat om het te wijzigen,
 en weglating er van allicht voet zal
 geven aan de opvatting dat de nieuwe
 wet op dit punt iets anders wil
 dan de vroegere.

Art: 187. Dit artikel wordt aan het
 vorige toegevoegd, als laatste alinea
 daarvan.

Art: 188. De heer Pijnappel heeft het
 met dier bepaling in twijfel en liet
 daarvoor geen voldoende redens.

Pregens

Tegen het voorgewonderde nuw wordt de
discussie verdaagd tot de volgende vergade-
"ring.

De Voorzitter sluit de vergadering ten
4 ure.

De Secretaris:

De Voorzitter:

Was geteekend / W. P. P. A. Molengraaff Was geteekend / J. G. Kist.
Adjunct

Honderd derzigste vergadering
op Zaterdag 13 Juni 1885 aan het
Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering
ten 10 ure.

Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering wor-
"den gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde is de voortzetting van de
eerste lezing van het ontwerp faillieten-
"wet.

Art. 144. De heer Asser brengt de wenschelijkheid
ter sprake om bij artikel 144 uit te ma-
"ken of het feit, dat een preferente schuld-

— vischer

„eischen voor het accoord stemt, al dan niet mede zal brengen afstand van het recht van voorrang.

Na eenige discussie wordt besloten daar „omtrent niets te bepalen. De Commissie looch is van oordeel dat er eene verklaring van afstand van voorrang noodig is, en dus het bloot voorstemmen niet als voldoende moet worden beschouwd, dat deze opvatting echter voldoende in het ontwerp is neergelegd, nu in Art: 144 het doen van afstand wordt gevorderd, wat elke gedachte aan stilzwijgende afstand buitensluit. De Fransche en Belgische wetten hebben dan ook eene uitdrukkelijke wetsbepaling noodig geacht om het voorstemmen tot een voldoende bewijs van afstand van voorrang te verklaren.

Art: 186. De heer Pijnappel komt terug op Art: 186. Hij stelt voor in als 2 en 3 aan de verplichting om bewijs te leveren door bescheiden toe te voegen: „ten genoegen van den rechter;“ ten einde duidelijker te kennen te geven dat niet in elk geval volledig bewijs door bescheiden geleverd moet wor-

— den

„den, maar alleen zooveel als voor des rech-
 „ters overtuiging noodig is. Afdoende aktes
 zijn gewoonlijk niet te produceeren, zoodat
 het vorderen van een afdoend bewijs door be-
 „scheiden facto de toepassing van dit artikel
 onmogelijk zal maken, in al die gevallen
 waarin geen behoorlijke inventaris is opge-
 „maakt, iets wat zelden gebeurt. Om die
 reden vindt men de bijvoeging „ten ge-
 „noege van den rechter“ ook in Art. 880 Wet-
 „boek van Koophandel.

De heer Molengraaff is van oordeel dat
 tegenover de schuldeischers aan de vrouw
 de handhaving haren rechten niet te gemak-
 „kelijk gemaakt moet worden, ten einde
 licht voortkomende fraude te gaan.
 De Commissie verklaart zich ten Slotte voor
 de door den heer Pynappel verdedigde mee-
 „ning. Aan al: 3 worden derhalve in fine
 toegevoegd de woorden: „ten genoege van den
 rechter“, terwijl in al: 4 diezelfde woorden
 in fine worden geplaatst tussehen „bescheiden-
 en“ „lij beverens.“

De heer Molengraaff deelt mede dat hij
 Art: 52 een nieuwe redactie heeft ontworpen, van

het

het in eene vroegere vergadering aangehou-
„ den artikel 52, luidende:

„ Daarentegen wordt het door den ge-
„ failleerde ontvangene of de waarde
„ daarvan door den Curator teruggegeven,
„ voor loovere de boedel en door verricht
„ is geworden. Door het te kort komende
„ kan degene, tegen wien de nietigheid
„ wordt ingeroepen, als Concurrent Schuld-
„ eischer optkomen.”

De beraadslaging over deze redactie wordt
op verzoek van den heer Pynappel aange-
„ houden tot de volgende vergadering.

Art. 188. De heer Molengraaff verdedigt het
artikel met er op te wijzen dat bij fail-
„ lissement van den man steeds een meer
„ of minder tegenstrijdig belang zal bestaan
„ tusschen de echtgenooten, als zij buiten
„ Gemeenschap zijn gehuwd.

Zyne opvatting vindt geen steun bij
de andere leden der Commissie, die hier
geen voldoende reden aanwerig achten
om van het gemeene recht af te wijken.
Bij tegenstrijdig belang kan de Kantou-
„ rechter aan de vrouw machtiging ver-

— Ceener

„leenen om zelfstandig op te treden. Het
artikel wordt dus geschrapt.

Art. 189 Al. 1 wordt met algemeene stemmen
goedgekeurd, na wijziging van „wederkeuriglijk
in „wederkeurig.”

Tegen al. 2 heeft de heer Pynappel groot be-
„leuen. Artikel 1715 al. 2 B. W. liet op hand-
„giften, waarvan de waarde niet bovenmatig
is, en heeft die geschenken bij uitrondering
voor geoorloofd verklaard. Maarom mochten
dese nu weer bij faillissement nietig
worden? Spreker liet daarvoor geen enkele
reden, te meer nu artikel 1715 toch reeds
het vereischte stelt, dat zij niet boven-
„matig zijn.

Even onbillijk is het naar sprekers mee-
„ning om de handelingen bedacht in ar-
„tikel 1503 nietig te verklaren, daar dese
alle strekken om de vrouw te geven
wat haar toekomt en dus handelingen
zijn, waartoe de man verplicht is.

De heer Molengraaff verklaart des
noods te kunnen treden in het weglaten
der vernietiging van de schenkingen be-
„doeld in Artikel 1725 al. 2 B. W., daaren-
„

Tegen
—

„legen verdedigt hy uitdrukkelijk het be-
 „houd van het voorgestelde woord Dooveel
 betreft de overeenkomsten van Artikel 1503
 B.W. Hij geeft toe dat handelingen door
 den failliet verricht, omdat hij daarvoor
 verplicht was, zoo min mogelijk nietig
 verklaard mochten worden, en juist op
 grond daarvan werd door hem voorge-
 „steld als element van de Pauliana het
 onverplichte der handeling aan te nemen.
 Nu het betreft handelingen ten gunste
 van de vrouw bestaat er echter alle reden
 strenger eischen te stellen. De vrouw
 is door hare intieme relatie met haren
 man geheel op de hoogte van diens ver-
 „mogensbestand en heeft dus meer ge-
 „legenheid zich ten nadeele der overige
 schuldeischers te doen betalen, wat meer
 zegt, de man betaalt eigentlijk zich
 zelf als hij de vrouw betaalt, hij heeft
 beheert het vermogen van de vrouw, en
 verschafft de vrouw ten nadeele zijner
 schuldeischers de middelen die ook hem
 tot onderhoud zullen verstrekken.
 Spreker meent dat men de man niet

in de gelegenheid moet Stellen om aan den vooravond van het faillissement het onderpand zijner Schuldeischers huizen hier bereik te Stellen door er de vorderingen zijner vrouw mede te voldoen. Het is niet onbillijk om de vrouw het lot van den man te doen deelen, het huwelyk brengt dit juist mede. Ook wijst spreker er op dat de curator scheid de benadeeling van den boedel zal moeten bewyzen. Doordat de voorgestelde bepaling toelaat met de omstandigheden rekening te houden. Door zoveel het geval van Artikel 1503 h. 3 betreft is deze al: 2 zelfs niets anders dan eene Consequentie van de eerste alinea. Deze ontneemt de vrouw het recht om voor het haard bij huwelyksche voorwaarden toegeregt in het faillissement op te komen. Zal men nu toelaten dat haar een paar dagen voor het faillissement datzelfde wordt voldaan?

De Voorzitter schaat zich aan de zijde van den heer Pynappel. Ook naar zijne meening bestaan er geene vorderingen

Pro.

motieven om de vrouw anders te behandelen dan eenig ander schuldeischer. Bovendien zullen de casus-positieven van dit artikel niet dan hoogst zelden voortkomen.

Na verdere discussie wordt art: 2 en 3 van Art: 189 met 371 stem (die van den ontwerper) verworpen.

Art: 190 ble heeren Asser en Pynappel verklaren zich tegen dit artikel. Naar hunne meening is het recht van retentie niets anders dan een dwangmiddel tot betaling, evenals het conservatoir arrest, een dwangmiddel welks raison d'être ophoudt, zoodra de schuldenaar in staat van faillissement verkeert, en er dus niet meer betaald mag worden. Retentierecht geeft geen preferentie zoodanig als in het voorgestelde artikel geschiedt.

De Voorzitter en de heer Holingraaff zijn het hiermede principieel oneens. Zij zijn van oordeel dat de pure Constitutie het retentierecht niet tegenstaande het faillissement van den schuldenaar wel degelyk blijft bestaan en dezelfde rechtsgevolgen heeft als daarbuiten. Het is

een den Schuldenaar gegeven wettelyk
 recht, dat volgens geen enkele wetsbepaling
 door faillietverklaring vanden Schuldenaar
 te niet gaat. Een beroep op de paritas
 Creditorum gaat niet op; alleen loch schul-
 „ eischers, die gelyke rechten hebben, moeten
 gelyk behandeld worden. De schuldeischer
 nu, die retentierecht heeft, heeft meer re-
 „ ken dan een gewoon Concurrent schul-
 „ eischer. De beide sprekers geven toe dat
 retentierecht geen preferentie geeft, maar
 ontkennen ook dat in het voorgestelde ar-
 „ tikel preferentie gegeven wordt. Het
 bepaalt slechts datgene wat voortvloeit
 uit den aard van het retentierecht zelf.
 Er is hier zoo weinig preferentie, dat de
 Schuldeischer als concurrent schuldeischer
 over het accord medestemt, en na ho-
 „ mologatie zijn retentierecht tot de aan-
 „ geboden percenten beperkt zal zien.
 Na langdurige discussie wordt het be-
 „ ginsel in de eerste lezing verwat aan-
 „ genomen met 272 stemmen (tegen de
 heeren Asser en Pynappel, de stem der
 Voorzitters bestist).

De tweede leusnede wordt geschrapt uit overweging, dat de Curator het voorwerp, dat teruggehouden mag worden, in geval de waarde er van minder betraagt dan de Schuldvordering, wel niet zal inlossen; juist daarom mag verwacht worden dat dan ook, zoo de vordering of de waarde van het teruggehouden voorwerp van eenige beteekenis is, eene transactie tusschen de Curator en den Schuldeischer niet zal uitblijven, zoodat wettelijke regeling onnoodig schijnt.

Bij de bespreking van de definitieve redactie van het artikel wijst de heer Pijnappel op de moeilykheden, die daaruit voortvloeien, dat het rechte bij insolventie zal werken voor de geheele vordering, daaren tegen bij accord alleen voor de aangeboden procenten.

Na langdurige discussie wordt de redactie aangehouden tot de volgende vergadering.

Art. 191. „ of anders“ (regel 4) wordt ge-
 „ wijzigd in „ of, zoo die er niet is.“

Het artikel wordt vervolgens geplaatst

Achter

aether Artikel 176 en daarna goedgekeurd.
 Art. 192 wordt zonder discussie aangenomen.
 Art. 193. De Voorzitter is tegen dit artikel,
 omdat de vergadering van het voorgaande
 artikel niet uitsluitend belegd wordt ter
 verificatie van Schuldeverdringen, en dus
 ook niet alleen daarvoor de kosten worden
 gemaakt. De meerdere kosten, door de
 verificatie veroorzaakt, zullen loo genou
 zijn, dat het niet noodig is daarmee
 de Schuldverschers te belasten.

De heer Molengraaff bevoegt hier tegen
 „over dat de verificatie steeds aanleiding
 zal geven tot byzondere formaliteiten,
 overeenkomstig de bepalingen van ar.
 „tikel 107-111, waarvan de kosten, billijk
 „heidshalve door de nalatige Schuldverschers
 moeten worden gedragen. Ten Slotte wordt
 het artikel met 371 stemmen (die van den
 heer Molengraaff) geschrapt.

Art. 194 wordt ingelyks geschrapt, uit
 overweging dat hier alles facultatief is,
 zelfs ook het houden der vergadering,
 en dat hiernaast een imperatief voor
 „schrift niet op zijn plaats is.

Art.

Art: 195 wordt zonder discussie aangenomen.
 Art: 196 Op regel 8 wordt „konden” veran-
 „derd in „kunnen.”

In de 2de leusmede wordt achter „voor
 het ontbrekende” geplaatst: „—, welk toe-
 „ken (—) eveneens op den voorlaatsken re-
 „gel tusschen „vordering” en „gelijke” wordt
 gevoegd.

Aldus geamendeerd wordt het artikel
 goedgekeurd.

Art: 197 wordt geredigeerd als volgt:
 „Voor de voorwaardelyk geverifiëerde
 schuldvorderingen wordt op de uitdeeling
 „lijst de percentage over het volle bedrag
 uitgetrokken.”

Art: 198 vervalt omdat het ontwerp geen
 verificatie pro memorie meer kent, inge-
 „volge de deswege reeds vroeger genomen
 besluiten.

Art: 199 de aanhef wordt gelezen: „de uit-
 „deelinglijst ligt gedurende hier dagen
 ter griffie ter inzage van een ieder.”

De heer Asser acht het noodig dat
 de wet zegt, watoer in het hierbedoeld
 uittreksel der uitdeelinglijst moet

Staan

Staan. Londer dat loch weet de curatoren
niet waarmede hij kan volstaan.

Het komt spreker voor dat vermelding
van het voor den schuldeischer uitgetrokken
„ken bedrag voldoende is. Op zijn voorstel
wordt dan ook het artikel in fine ge-
„ken: „ terwyl daarvan bovendien aan
ieder der geverifieerde schuldeischers schrift-
„telijk kennis wordt gegeven, met oermel-
„ding van het voor hem uitgetrokken
bedrag.”

Art: 200. „Gedurende dien termijn kunnen
de schuldeischers hunne” wordt gewij-
„zigd in „Gedurende den in het vorig
artikel genoemden termijn kan ieder
schuldeischer zijne”.

Art: 201 wordt londer discussie goed,
„gekeurd.

Art: 202 De eerste Lijsnede wordt
aldus geredigeerd:

„De behandeling geschiedt op de wijze
bij Artikel 154 en 155 eerste lid voor de
homologatie van het accoord bepaald.”

De 2de Lijsnede wordt geschrapt op
voorstel van den Voorzitter, die van oordeel

Art: 205 alinea 1 wordt geredigeerd: „ De
uitdeelingen uitgetrokken voor de voor-
„ waardelyke Schuldeischers worden door
den Curator niet uitgekeerd, zoolang niet
ombrent de vordering beslist zal zijn. Blykt
het alsdan, dat zy niets te vorderen
hebben, zoo komen die gelden ten bate
van de andere Schuldeischers.”

„ voorrecht” in al: 2 wordt tweemaal
veranderd in „ voorrang.”

Art: 206 Na enige discussie wordt
dit artikel geschrapt, maar tevens
de aanhef van Art: 195 gelezen: Zoo
Art: 195 dit wyfs er” in plaats van „ indien er”.
Door deze wyziging toch wordt hetzelfde
uitgedrukt als in artikel 206 geschied „
„ de.

De Voorzitter sluit de vergadering
ten 3 ure.

De Secretaris:

De Voorzitter:

Was geteekend / M. P. A. Molengraaff Was geteekend / J. G. Rist
Adjunct

Honderd

Honderd een en dertigste
 Vergadering op Laterdag
 20 Juni 1885 aan het Departement
 „ van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering
 ten 10 ure.

Afwezig de heeren Beelaerts en Asser,
 de laatste met kennisgeving.

De notulen der vorige vergadering
 worden gelezen en goed gekeurd.

Aan de orde is de voortbrekking van
 de eerste lezing van het ontwerp faillie-
 „ kenwet.

Art. 190. In de vorige vergadering aangehou-
 „ den.

De heer Pynappel herinnert dat hij in
 die vergadering er op heeft gewezen, dat
 het thans aangenomen Stelsel, dat het
 retentierecht niet tegenstaande het fail-
 „ lissement van den Schuldenaar blijft
 bestaan, maar de Schuldeischer, die
 dit recht heeft, toch niet behoort tot
 de bevoorrechte Schuldeischeren, mitsdien
 medestemt over het accoord en in geval
 van homologatie daarvan zijn retentie.

— Recht
 —

„ recht slechts kan uitoefenen ten behoeve
 van de betaling der bij het accoord aange-
 „ boden percenten, tot moeilykheden aan-
 „ leiding kan geven, indien met het oog op
 de homologatie van een aangeboden ac-
 „ coord de vraag beantwoord moet worden
 of de baten des boedels het bedrag der
 aangeboden percenten te boven gaan. Stel
 bijvoorbeeld dat een schuldeischer, die een
 belangrijk bedrag te vorderen heeft, daarin
 „ voor recht heeft op een nog be-
 „ langrijker bate des boedels. Moet men
 nu bij de beantwoording van bedoelde
 vraag van die bate de schuld, waarvoor
 zij teruggehouden wordt, afgetrokken wor-
 „ den, uit overweging dat de curator
 bij insolventie die geheele schuld zal
 moeten betalen om de bate te verkrij-
 „ gen, of wel moet die bate voor het
 geheele bedrag medegerekend worden, om
 „ dat de gefailleerde bij homologatie van
 het accoord slechts de aangeboden percenten
 „ ten over die schuld zal behoeven te vol-
 „ doen? Het laatste komt spreker voor
 het meest rationeeler te zijn, omdat

de

Art. 155

de failliet bij zijn accord niet moet kunnen profiteeren. Spreker stelt, daar de wet dit uitdrukkelijk behoort uit te maken, voor, in Artikel 155 te lezen, al: 2 No: 1 ^{p. a.} "de baten des boedels met inbegrip van de Laken, waarop recht van terughouding wordt uitgeoefend" — ent.

Art. 190

Na eenige discussie wordt het voorstel Pijnappel aangenomen, en levens Art. 190 definitief vastgesteld, zooals het luidt na schrapping van de twee laatste lijn. "Ineden.

Art. 52

De door den heer Molengraaff voorgestelde redactie van Artikel 52 (thans Art. 51 al: 2), welke in de vorige vergadering was aangehouden, wordt goedgekeurd.

Art. 207. De Voorzitter merkt op dat het artikel overbodig is, immers het daarin vastgestelde van zelf spreekt.

De heer Molengraaff dringt dit toe. "gevende echter op handhaving van het artikel aan, omdat derzelfde bepaling gevonden wordt in Art. 872 Wetboek van Koophandel, en de weglating daar,

— Jan

„ van in het ontwerp dus allicht geen,
 „ terpreteerd zal worden, als eene afwijking
 van het bestaande recht.

De Commissie vereenigt zich hiermede
 Art: 208. De heer Pynappel kan zich niet
 vereenigen met de tweede alinea van
 dit artikel. De bedoeling van het ar-
 „ tikel is den achterblijvers het genot
 te verzekeren van datgene wat zij
 bij tijdige opkomst ontvangen, zonder
 hebben, voor zoverre dit mogelijk is
 zonder op reeds gedane uitkeeringen
 terug te komen. Hierop bevat de 2de ali-
 „ nea eene niet gerechtvaardigde uit-
 „ zondering. Indien namelijk de op-
 „ brengst van het goed, waarop de achter-
 „ blyver recht van voorrang kon doen
 gelden, doordat hij niet is opgekomen,
 onder de concurrerende schuldeischers
 verdeeld is geworden, dan brengt de
 ratio van het artikel mede om den
 achterblyver een gelijk bedrag uit-
 te keeren, als waarvoor hij op de op-
 „ brengst van dat goed bij tijdige op-
 „ komst bevoorrecht gerangschikt had.

Ruiner

Kunnen worden. Des niettegenstaande
verbiedt de tweede alinea dit.

De heer Molengraaff verklaart dat
hij in de 2de alinea verlies van voorrecht
heeft vastgesteld, met het oog op het
geval dat de opbrengst van het goed,
waarop de later opkomende Schuldeischers
bevoorrecht zijn, uitgekeerd is geworden
aan een anderen op hetzelfde goed lager
in rang bevoorrechtten Schuldeischer.
De Concurrente Schuldeischers hebben
dan niets meer genoten dan zij anders
gehad zouden hebben, terwijl de ratio
van het artikel medebringt, dat de
tweede bevoorrechte het eens ontvane
niet terug behoeft te geven. Spreker kan
dus medegaan met den heer Pynappel,
indien deze het verlies van voorrecht
althans voor dit geval wil laten
bestaan.

De heer Pynappel is het hiermede eens
en stelt voor al. 2 te lezen: „Indien
zij voorrang hebben, verliezen zij dien,
voor zoverre de opbrengst van de
zaak, waarop die voorrang kleefde,

is toegekend aan andere bevoorrecht
Schuldeischers."

Spreeker stelt opzettelijk voor te lezen
"toegekend" en niet "uitgekeerd" om
"dat door het bindend worden van de
uitdeelingstijl het recht van de Schulde
"eischer op het hem daarin toegekende
onherroepelijk moet worden, en het
later optkomen van een meer bevoor
"rechte Schuldeischer hem dus niet
meer moet kunnen schaden, indien
hij soms verkuind heeft zijne uitke
"ring in ontvangst te nemen.

De Voorzitter is van een andere me
"ning. I. e. moet gedaan onrecht herstelt
worden, zoolang daarvoor nog de gelegen
"heid bestaat. In casu nu bestaat daar
"voor de gelegenheid zoolang er nog niet
uitgekeerd is. Zoolang de opbrengst van
het verbonden goed nog aanwezig is,
moet het voorrecht dus niet verloren
gaan.

De heer Molengraaff sluit zich bij
den heer Pynappel aan, uit overweging
dat het noodig is om een bepaald tijt

— Shijp

„Ship aan te nemen, waarop de rechten
 der Schuldeischers gefineerd worden; an-
 „ders blijft steeds alles op losse Schroeven,
 Staan. Bovendien krijgen de Schuldeischers
 volgens artikel 210 het recht om de
 uitkeeringen direct na het bindend
 worden der uitdeelingslijst op te vor-
 „deren, van af dat oogenblik moeten
 zij dus geacht worden niet meer in
 den boedel aanverig te zijn.

De redactie Pynappel wordt aange-
 „nomen met 271 stemmen (die van den
 Voorzitter).

Artt. 209 en 210. De Voorzitter en de heer
 Pynappel hebben bezwaard tegen het vor-
 „leenen van décharge aan den Curator
 voordat de uitkeeringen door hem
 gedaan zijn.

De heer Molengraaff heeft dit voor-
 „gesteld omdat de Schuldeischers al hun-
 „ne bezwaren tegen het beheer van den
 Curator kunnen doen gelden door ver-
 „zet te doen tegen de uitdeelingslijsten,
 en er dus geen eeden is om hem na het
 bindend worden van de Slotuitdeeling

Barbae

daartoe nog eens de gelegenheid te ge-
 „ ven bij het doen van eene afzonderlijke
 rekening en verantwoording. Bovendien
 leert de praktijk dat zy weinig prijs stel-
 „ len op het hen onder vigneer van de
 tegenwoordige wet toekomende recht
 om bij de rekening en verantwoording
 tegenwoordig te zijn. Gewoonlijk komt
 geen hummer op. Waarom daarvoor dus
 nog een bijzondere vergadering belegd?
 Spreker wil echter medegaan met het
 denkbeeld om de rekening en verant-
 „ woording later te doen plaats hebben
 mits zij worde afgelegd alleen aan
 den rechter-Commissaris, dus zonder
 den onslag eener vergadering van Schuld-
 „ eischers. Hij wijst er echter op dat
 het moeilijk zal gaan om de rekening
 en verantwoording uit te stellen, tot
 na voldoening van alle Schuld-eischers
 daar het dikwijls gebeurt dat Schuld-
 „ eischers, die slechts een luttel bedrag
 te ontvangen hebben, niet opkomen.
 De heer Pynappel stelt, om aan dit
 laatste bezwaar te gemoet te komen,

Voor
 —

voor den curator te verplichten, om
 het bedrag van de niet binnen een maand
 nadat daartoe het recht bestaat opge-
 „vorderde uitkeeringen in de consignatie,
 „kas te storten. Ook kan spreker zich
 met het voorstel om de rekening en
 verantwoording alleen te doen afleggen
 aan den rechter-Commissaris wel ver-
 „eenigen, daar de belangen van de
 schuldeischers voldoende gewaarborgd
 zijn door hun recht om tegen elken
 daad van beheer van den curator bij
 den rechter-Commissaris op te komen
 (Art. 67) en hun recht van verzet tegen
 elke uitdeelingstijst.

Art. 209 Als nu wordt met algemeene Stemmen
 besloten 1° om Art. 209 te schrappen, als

„mede de tweede Levensde van Art. 210.

2° om aan Art. 210 een tweede alinea

Art. 210 toe te voegen luidende: „de uitkeering,
 waarover niet binnen een maand daar-
 „na is beschikt, worden door hem in
 de kas der gerechtelijke consignatie ge-
 „stort.”

Art. 211 3° aan Art. 211 een tweede alinea toe

he voegen luidende: „ En naan daarna
 doet de curator rekening en verant-
 „ woording van zijn beheer aan den
 rechter - Commissaris. ”

Dus gewijzigd wordt artikel 210 goed-
 „ gekend.

De eerste alinea van Artikel 211 wordt
 gereedigeerd:

„ Voordra de slootverdeeling verbonden
 is geworden, is het faillissement opge-
 „ heven. Door den Griffier ” enz op
 grond dat er geene bepaalde daad
 van vaststelling plaats heeft.

Art. 212. Besgevoraagd verklaart de heer
 Stolengraaff dat hij met dit artikel
 niet bedoelt eene bijdelijke staking
 van het faillissement, maar definitieve
 „ heve opheffing, waarna dus alleen
 van eene nieuwe faillietverklaring,
 geen hervatting van het oude faillis-
 „ sement sprake kan zijn.

Om dit duidelyk te doen zijn word
 „ Staking ” veranderd in „ opheffing ”
 vervolgens wordt het artikel goedge-
 „ kend.

Art. 213

Art: 213. De Voorzitter en de heer Pijnappel verklaren zich beiden tegen de betaling van het curatorsloon en andere kosten uit 's lands schatkist. De heer Molengraaff verdedigt die bepaling met te wijzen op adverteerderskosten en dergelyke, die de curator niet gratis gedaan kan krijgen. Dat hij werakt zonder salaris te ontvangen is tot daaraan toe, maar spreker acht het te veel gevraagd dat hij ook nog andere kosten moet maken, zonder dat hem die vergoed worden. De Voorzitter antwoordt hierop dat als er geen geld is om de advertentie te betalen, de opheffing van het faillissement uitgesproken kan worden. De woorden: "en betaling van 's rijks schatkist" worden dus geschrapt.

Art: 214. De tweede lezing: "Bovendien" enz wordt weggelaten, met het oog op de onkosten, die voldoening aan het daarin vervatte voorschrift noodzakelyk zoude maken.

De heer Pijnappel bevoegt de wenschelykheid om na opheffing van het faillissement op grond van gebrek aan actief,

Geen

geen nieuwe faillietverklaring toe te laten tenzij de verzoeker (de schuldenaar zelf of een schuldeischer) aantoonde dat er voldoende baten ter bestrijding van het faillissement aanwezig zijn. Anders sul-
 „ten er allerlei moeilijkheden ontstaan, daar de schuldenaar zich allicht, indien er bijvoorbeeld een vonnis van tyfswang tegen hem bestaat, om zich daarvan te onttrekken, onmiddellijk op nieuw failliet zal geven.

Sprekter stelt, daar zijn denkbeeld in „stemming vindt, als tweede alinea voor:
 „Indien na eene dergelyke opheffing op nieuw faillietverklaring wordt aangevraagd, is de aanvrager verplicht aan te toonen, dat er voldoende baten aanwezig zijn om de kosten van het faillissement te bestrijden.”

Dit voorstel wordt aangenomen.

alleen vaststelt een uitsluiting aan een
 te laat getomen Schuldeischer krachtens
 de bepaling van Artikel 208.

Ten Slotte wordt nog besloten de ar-
 „tikelen 212 - 215 te plaatsen in de eerste
 afdeeling „ van de faillietverklaring „ na
 Artikel 16.

Achtste Afdeling

Art: 216 wordt goedgekeurd na wijziging
 van „ Staking „ in „ opheffing. „

Art: 217. De heer Pijnappel vraagt of
 alinea 2 van dit artikel dan daarin be-
 „doelden Schuldeischer de mogelijkheid
 laat, om na het optomen van nieuwe
 baten een nieuw faillissement te pro-
 „voceeren. Spreker wenscht hem dat recht
 niet te ontneemen.

De heer Molengraaff antwoordt dat die

„ wijst, een aannemelyk maken van het vor-
 „ deringsrecht; overlegging van een vonnis
 in kracht van gewijste gegaan is dus
 geheel onnoodig. Nu maakt een Schuld-
 „ eischer leed leed zijn vorderingsrecht
 aannemelyk indien hij kan aantoonen
 dat hij in een vroeger faillissement er-
 „ kend Schuld-eischer is geweest.

De Voorzitter verklaart zich tegen de
 bepaling van deze tweede alinea, op grond
 dat het niet aangaat aan de erkenning
 in het faillissement alle kracht tegen
 „ over den Schuldenaar te ontrenten. Daar,
 „ door zullen Chicanes van den Schuldenaar
 in de hand gewerkt worden.

Ook is Spreker van oordeel dat de
 failliet gebonden moet worden, door
 hetgeen zijn vertegenwoordiger de cur-
 „ ator in het faillissement verricht,
 dus ook door diens erkenning eener
 vordering.

De heeren Pynappel en Molengraaff
 achten deze Leidswyze een beruykomen
 op het bij artikel 126 aangenomen stelsel,
 waarhaer zij niet wenschen medetewerken.

Het

Het artikel wordt aangenomen met 271
Stem (die van den Voorzitter).

Art. 218. Alvorens tot de behandeling van
het artikel overgegaan wordt beraadslaagd
over het beginsel om een dwangaccoord
na insolventie toe te laten, waarvan dit
en de volgende artikelen bloot de toepas-
sing regelen.

De heer Molengraaff heeft deze arti-
kelen voorgesteld omdat het voor den
Schuldenaar, die na zijn faillissement
met al zijne oude schulden, voor loovere-
dere niet voldaan zijn, belast blijft,
hoogst moeilijk zal zijn zich weer een
onafhankelijk bestaan te verwerven en
weer tot eenigen welstand te komen.
Die oude schulden zullen oorzaak zijn
dat hij blijft sukkelens, van het eene faillisse-
ment in het andere vervalt. Uit een
economisch oogpunt is het daarom wensche-
lijk den Schuldenaar de gelegenheid te
openen ook na afloop van zijn faillisse-
ment zich met behulp van vrienden of
familieleden van zijne schuldenlast te
bevrijden. Dit klemt te meer omdat

ieder

ieder Schuldeischer krachtens artikel 207
een executabelen titel zal bezitten, en de
Schuldenaar dus elk oogenblik met executie
bedreigd kan worden.

De heer Pynappel verklaart met deze
motieven en het beginsel van accord na
faillissement in te stemmen.

De Voorzitter is daaren tegen van eene
andere meening. Dwangaccord, waarbij
de meerderheid de minderheid bindt,
een Schuldeischer tegen zijn zin beroofd
kan worden van een deel zijner rechten,
moet z. e. beperkt blijven tot faillissement.
Na faillissement moet de Schuldenaar
krachten met ieder zijner Schuldeischer
individueel tot een modus vivendi te ko-
men; dat is voor hem het aangewezen
middel om zich voor vervolging te vrij-
waren. Men ontneme echter niemand
tegen zijn wil zijne rechten.

Naar aanleiding dezer discussie wordt
besloten de beslissing over het beginsel, al
of niet accord na faillissement, aan te
houden tot een volthalliger vergadering,
maar in afwachting daarvan de daarover

Hande-

handelende artikels reeds thans vast te stellen.

Art: 218. De Voorzitter en de heer Pijnappel achten het niet noodig hier andere vischen te stellen dan in Art: 139/140 bij accoord in faillissement. Met algemeene stemmen wordt dus besloten de tweede alinea van Artikel 218 te lezen: „Naar toe wordt ... een ontwerp - accoord her inzage van een ieder ter griffie van de rechtbank neergelegd, met Shorting" enz., zoodat de Shorting voor de Kosten eveneens her griffie zal geschieden.

Als alinea 3 wordt vervolgens vastgesteld: „Het tweede lid van Artikel 139 is hierop toepasselyk.

Art: 219. In alinea 2 worden de woorden „ter inzage van een ieder" geschrapt, als reeds in Artikel 218 al: 2 voorgeschreven.

Art: 220. In overeenstemming met het bepaal. „de bij Artikel 141 wordt artikel 220 aldus gewykt: „Op de vergadering wordt zowel door den curator als de Commissie uit de Schuldeischers" — — — enz.

Art: 221. De heer Pijnappel heeft bezwaar tegen de absolute uitsluiting van de

Grono

grond van artikel 155 al: 2 h: 1.
 Hij stelt het geval dat na de opheffing
 van het faillissement of na de indiening
 of stemming over het accord aan de schul-
 denaar eene erfenis opkomt, dan zal er
 meer een boedel zijn, die het bedrag der
 aangeboden percenten verreken overtreffen.
 Om deze wel heldsame doch mogelyke
 gevallen niet uit te sluiten, achtte spreker
 het beter de tweede Leusmede eenvoudig
 te schrappen.

Na eenige discussie wordt aldus
 besloten.

Art: 222 wordt onder discussie aange-
 „nomen.

Art: 223 wordt als van zelf sprekend en
 daarom geheel overbodig geschrapt.

Art: 224 De heer Pynappel beschrijft dit
 artikel voor looneel betreft het gevolg
 der vernietiging op grond van beweren
 fraud. In dat geval meent spreker moet
 de vernietiging door een verkregen, we-
 „ken het voordeel van allen. Immers
 zodra de fraud bewezen is blijft dat
 de basis van het geheel accord vicius

Bas
 —

was; ontrent de rechtsgrond aan de ver-
 „ bindbaarheid daarvan; en kan er niet meer
 van toestemming gesproken worden. Het
 bewijs van fraud door één geleverd, moet
 dus hen mithe komen van allen.

De Commissie vereenigt zich met deze
 Leidswijze.

Artikel 224 wordt nu vastgesteld als
 volgt:

„ Ieder schuldeischer kan vernietiging oor-
 „ deren van het accoord wegens een der in
 artikel 155 onder 3°. vermelde feiten,
 hem na de homologatie bekend geworden.

De vernietiging heeft tengevolge dat
 alle schuldeischers het recht herkrijgen
 hen bij Art: 216 toegetend.

Hierna wordt een artikel 224 bis aan-
 „ genomen, luidende:

„ Ieder schuldeischer kan ten zijnen aan-
 „ zien ontbinding van het accoord worde-
 „ ren, ingeval van niet voldoening daar-
 „ aan.

De ontbinding heeft tengevolge enz
 Conform het oorspronkelijke artikel 224
 alinea 2.

Art.
 —

Art: 225 Artikel 174 wordt gewijzigd in Art: 173
omdat artikel 174 daarheen verwijst en
een rechtstreekse verwijzing de voor-
keur verdient.

De Voorzitter sluit de vergadering
ten 3 ure.

De Secretaris:	De Voorzitter:
Was geteekend / W. L. P. A. Molengraaff	Was geteekend / J. G. Rist.
Adjunct	

Honderd twee en dertigste
vergadering op Laterdag 4
Juli 1885 aan het Departement
van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering
ten 10 ure.

Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde is de voorstelting van
de eerste lesing van het ontwerp-fail-
"lichouwet."

De heer Molengraaff deelt mede dat

Rij
F

hij eene nieuwe redactie heeft ontworpen
 van het in eene vroegere vergadering aan-
 „gehouden Art: 71. Dene luidt:

„ Het ontbreken van de machtiging van
 den rechter-Commissaris, waar die ver-
 „eischt is, of de niet-inachtneming van
 de bepalingen vervat in de artikelen 76
 en 77 heeft geen invloed op de geldigheid
 van de desniettegenstaande door den cura-
 „tor verrichte handeling, voor zovveel
 derden betreft. De curator is deswege al-
 „leen aansprakelyk jegens den schuldenaar
 en de schuldeischers.”

De Voorsteller deelt mede dat hij de re-
 „dactie van § 124 der Konkursordnung voor
 het Duitsche Ryk gevolgd heeft, en dat daer-
 „door het berwaard van de Commissie dat
 de curator en de schuldeischers zich
 tegenover de derden wel op de nietigheid
 der bedoelde handelingen zouden kunnen
 beroepen, beruylt derden dat niet tegenover
 deren kunnen doen, is weggenomen. Spre-
 „ker leest de op § 124 der Konkursordnung
 betrekking hebbende passage der Motive
 ter nadere toelichting voor.

De

De heer Asser kan zich met de voorges-
 „stelde bepaling niet vereenigen; daardoor
 zal een zeer bedenkelyk bequinsel in de
 wet opgenomen worden. De rechten en be-
 „langen der Schuldeischers worden er door
 in de waagschaal gesteld. Naar sprekers
 meening behooren de derden toe te zien
 met wien zij handelen, en is het van hen
 niet te veel gevergd, dat zij de bevoegdheid
 verifiëren van den Curator. Speciaal
 is het z. i. verkeerd de geldigheid van
 die handelingen des Curators aan te
 nemen, welke zonder de vereischte mach-
 „tiging van den Rechter Commissaris zijn
 aangegaan.

De heer Pynappel verklaart zich voor
 de ontworpen bepaling, daar het voor
 derden ondoenlyk is in elk geval na te
 gaan of door den Curator gehandeld is
 met inachtneming van alle wetsvoor-
 „schriften. Dit geldt in de eerste plaats
 het advies van de Commissie uit de
 Schuldeischers, maar ook de machtiging
 van den Rechter Commissaris, omdat hare
 geldigheid, men denke aan het geval

Par

van verschil van opinie tusschen den Curator en de Commissie, werd afhangt van het feit of het advies der Commissie is gevraagd.

De Voorzitter, die eerst aarzelde met het voorgestelde mede te gaan, geeft te kennen zich daarmee te vereenigen, op grond dat het inderdaad vordt den den on-
 „doenlyk is om na te gaan of alle ook
 aan de machtiging van den Rechter-Com-
 „missaris vooraf te gaane formaliteiten
 behoortlyk zyn in acht genomen. Spreker
 is het eens met het door den heer Synappel
 aangevoerde.

Alsne wordt de voorgestelde redactie,
 na schrapping van het woord: „desniet-
 „tegenstaande“ als overbodig, aangenomen
 met 371 stem (die van den heer Asser).

Artt: 218-225 in de vorige vergadering voorloopig
 vastgesteld.

De heer Asser acht het in deze arti-
 „kel en neergelegde geheel oorspronkelyke
 denkbeets van een accoord na beëindigde
 vereffening by eene vluchtige beschouwing
 zeer gelukkig en kan zich daarmee dan

ook gaarne vereenigen. Evenwel be-
 „houdt hij zich een definitief oordeel voor,
 daar hij eerst al het pro en contra nog
 eens ernstig wenscht te overwegen.

De Voorzitter bestrijdt het voorgestelde
 accoord op nieuw; na afloop van de ge-
 „meenschappelijke executie is er geen
 enkele rechtsgrond meer om aan de
 minderheid hare rechten bij besluit der
 meerderheid te ontrenten.

De heer Pynappel verdedigt het ontwerp,
 evenzo de heer Molengraaff. Door dit
 accoord wordt enerzijds den failliet de
 mogelijkheid gegeven om zich van zijne
 Schulden te bevrijden, anderzijds den
 Schuldeischers de gelegenheid geopend hun
 executierecht, waarvan het onzeker is,
 of het hen ooit iets zal opbrengen, te
 ruilen tegen eene bepaalde uitkeering,
 die voor hen, op dat oogenblik althans,
 na de algeheele liquidatie van den
 boedel, het karakter van winst heeft.
 Eine bindende beslissing bij meerder-
 „heid is noodig, omdat er anders
 steeds Schuldeischers zullen zijn, die

Summe

hunne toestemming zullen weigeren,
 om daardoor voor zich meer te verkrijgen
 dan de medeschuldeischers genieten. Het
 gevaar dat de failliet bij de aanbie-
 „ding van een accoord tijdens het fail.”
 „tissement op een eventueel later ac-“
 „coord zal gaan speculeeren en dan er
 toe zal komen onvoordelige voorwaar-“
 „den aan te bieden achten de sprekers
 gering, omdat bij verwerping van het
 eerste accoord steeds algemeene liquidatie
 zal moeten volgen.

Ten Slotte wordt besloten de bedoelde
 artikelen aan te nemen, daar bij de twee-
 „de lezing nader gelegenheid bestaat, om
 ze nog eens te overwegen en des noodig
 meer te doen vervallen.

Op voorstel van den heer Asser
 wordt tevens besloten, bij artikel 221
 uitsluitkelijk vast te stellen dat de
 schuldeischers, zoowel preferente als
 concurrente, aan de stemming deel
 nemen voor het saldo-bedrag dat zij
 na afloop der insolventie nog te ver-
 „deren hebben.

Art.
 =

Art. 216. Naar aanleiding eener opmer-
 „king van den heer Molengraaff wor-
 „den in dit artikel de woorden „door
 de vaststelling eener Slohuutdeeling“
 vervangen door „na het verbindend
 worden eener Slohuutdeeling“ Conform
 het bij Artikel 211 bepaalde.

Art. 226. De heer Asser vraagt of bij
 dit artikel het verband met de be-
 „palingen omtrent het handelsregister
 in het oog is gehouden. De faillitver-
 „klaring van den koopman moet in
 het handelsregister vermeld worden.

De heer Molengraaff antwoordt
 dat naast de vermelding in het han-
 „delsregister het speciale register, hier
 bedoeld, toch altijd noodig zal zijn,
 al ware het alleen maar omdat een
 ieder failliet verklaard zal kunnen
 worden. Spreker zal echter nagaan
 of het gewenschte verband bestaat.
 De heer Pynappel wijst er op dat
 het register faillissementsgewijze
 ingericht behoort te worden, zoodat
 alles wat op een zelfde faillissement

betrekking

betrekking heeft, bij elkander ge-
 „ worden kan worden. Ook acht hij
 het beher dat aan een Koninklijk
 Besluit overgelaten worde den vorm
 van het register te regelen.

Op grond van een en ander wordt
 Art: 226 nogmaals aangehouden.

Art: 227. De heer Stolengraaff licht dit
 en de volgende artikelen handelende
 over de schrapping van het register
 toe.

Het in Artikel 226 voorgeschreven
 faillissementsregister heeft een doel
 om een ieder, die met een eens ge-
 „ faillieerde zich in betrekking wenscht
 te stellen, de gelegenheid te geven
 om op de hoogte te komen van
 diens hem wellicht geheel onbekend
 verleden. Het publiek wordt er door
 gewaarschuwd op zijn hoede te zijn en
 dergelyke persoon geen lichtvaardig kre-
 „ dit te verleenen. Het spreekt echter
 van zelf dat het geplaatst zijn op het
 hier bedoelde register weinig eervol is
 en in de oogen van het publiek als

het

het ware een blaam dat werpen op den
 goeden naam van hem dien het aan-
 „gaat. Daarom mocht degene die zijne
 schuldeischers later integraal voldoet en
 dus al het nadeel, dat hij berokkende,
 herstelt, het recht toegekend worden om
 niet meer op die lijst voor te komen en
 door schrapping van zijner naam van
 die lijst ook zijn eer wêer geheel te
 herstellen. Die schrapping, welke in
 de voorgestelde artikelen 224-231 nader
 wordt geregeld heeft dus veel verwant-
 „schap met de rehabilitatie van ons
 tegenwoordig recht, of liever is een re-
 „habilitatie van des schuldenaars goe-
 „den naam. Naar hij echter uitsluitend
 een moreel effect heeft, omdat alle bur-
 „gerrechtelijke gevolgen van het faillit-
 „siment met de opheffing daarvan door
 homologatie van een accoord of door
 het bindend worden eener stopputdee-
 „ling verdwynen, en zij dus in zoverre
 een geheel andere functie en een geheel
 ander karakter heeft als de rehabilitatie
 van het Wetboek van Koophandel, waar-

— Door

„ door den eigentijk geregden faillisse „
 „ mensthaeshand met sijne relatieve han „
 „ delingsonbeveegdheid ent van den schul „
 „ denaar eerst ophoudt. Schijnt het niet „
 „ geraten den naam rehabilitatie voor „
 „ de in werken zoo verschillende schrap „
 „ ping te gaan gebruiken. Daardoor zou „
 „ een verkeerde interpretatie der wet „
 „ in de hand gewerkt worden.

Naar aanleiding derer opmerkingen „
 „ ontstaat een langdurige discussie over „
 „ de vraag of het wel wenschelijk is alle „
 „ gevolgen van de faillietverklaring te „
 „ laten vervallen by accord-homologatie „
 „ of afloop van de liquidatie. De heer „
 „ „ heer dringt er op aan al die gevolgen „
 „ welke niet rechtstreeks in verband staan „
 „ met het verliezen door den schulder „
 „ „ naar van beheer en beschikking over „
 „ den boedel, bijvoorbeeld de onbekwaamheid „
 „ om tot voogd benoemd te worden, tot „
 „ aan de integrale betaling althans de vol „
 „ „ doening van alle schulden te doen „
 „ voortduren.

De heer Molengraaff constateert dat

die

die niet benoembaarheid (c.g. de afrekenbaarheid) van den failliet tot voogd, curator, bewindvoerder over een vruchtgebruik en executeur-testamentair, het eenige rechtsgevolg van dien aard is.

Nadat de heeren Asser en Pijnappel zich met de Lidswijze der Voorzitters hebben vereenigd, wordt dus besloten de niet met het beheer en de executie van den boedel in verband staande rechtsgevolgen van de faillietverklaring ook na de opheffing van het faillissement te laten voortduren tot aan de schrapping.

De heer Asser stelt vervolgens voor met het oog op deze beslissing de schrapping den naam te geven van rehabilitatie der geijkten, naam voor de opheffing van alle rechtsgevolgen eener faillietverklaring.

De heer Molengraaff bestrijdt dit juist omdat door de schrapping slechts een enkel rechtsgevolg zal opgeheven worden en hij het verkeerd acht om den naam te behouden waar het wesen der instelling geheel verandert.

Na

Na langdurige discussie wordt be-
 „ sloten in deze artikelen niet van schrap-
 „ ping te spreken maar van rehabilitatie
 en in Artikel 226 te bepalen dat reha-
 „ bitatie in het register aangekeken
 zal worden.

Art. 227 wordt vervolgens geredigeerd:
 „ De Schuldenaar kan rehabilitatie ver-
 „ zoeken, indien hij aanvoert dat al zijne
 schuldeischers hem hunnen genoege lijn
 voldaan.”

In plaats van de tweede alinea wordt
 een Artikel 231 ^{bi} aangenomen, luidende:
 „ Rehabilitatie van den overleden schul-
 „ denaar kan verleend worden op verzoek
 zijner erfgenamen en met inachtneming
 van het in de artikelen 227-230 bepaalde.”

Art. 228. De Commissie besluit de kennis-
 „ geving bij brief weg te laten, uit over-
 „ weging dat het artikel op verzuim der
 kennisgeving geen sanctie stelt en wan-
 „ neer de rehabilitatie eerst na jaren
 gevraagd wordt, de lijst der geverifieerde
 schuldeischers, vooral wat de woon-
 „ plaatsen betreft, niet meer betrouw-

— baar

„baard zal zijn.

Het artikel, al: 1 wordt als volgt gelezen:
 „Dit verzoek ent. De schuldechers kunnen
 „niet gedurende één maand na de bekendmaking tegen het verzoek onder
 opgave der gronden bij welke het verzoek
 „in verzet komen.

In al: 2 wordt „ter griffie“ gewijzigd in
 „op de griffie.“

Art: 229 en 230 worden goedgekeurd. Echter
 wordt de laatste Levensede van Art: 229
 geschrapt en een nieuw Art: 230 ^{als} vast
 „gesteld luidende:

„De beschikking der rechtbank wordt
 in het openbaar uitgesproken.“

Mitspraak in't openbaar. Dus loowel
 in geval van toe- als van afwijking der
 rehabilitatie.

Art: 231 Het woord „schrapping“ wordt
 vervangen door „rehabilitatie.“

Regende Afdeling
 van het Hooger beroep.

De heer Asser maakt bekend tegen

Dit
 —

dit opschrift, dat hij minder juist acht.
 In de artikelen dezer afdeling worden
 in het algemeen de middelen van voor-
 „ziening tegen beslissingen in faillisse-
 „mentszaken behandeld, het is dus veel
 te beperkt in het opschrift alleen van
 hooger beroep te spreken.

Na eenige discussie wordt besloten de
 beslissing over het opschrift aan te hou-
 „den tot na behandeling der artikelen.
 Art: 232 wordt aangenomen, met wijziging
 van „uitgenomen“ in „behalve“ en weg-
 „lating als overbodig van de woorden
 „in deze wet.“

Art: 233. De heer Asser vraagt naar de
 bedoeling van dit artikel.

De heer Molengraaff antwoordt dat
 hij door dit artikel te kennen heeft wil-
 „len geven dat renvoi-processen niet
 zijn beschikkingen in faillissementsza-
 „ken als in Art: 232 bedoeld maar gewone
 burgerlijke gedingen, waarvan de appel-
 „cabilité naar de gewone regels ontbreekt
 appel moet worden beoordeeld.

De heer Asser merkt hierna op dat

Art

Artikel 235 dan evenmin op deze proces-
 „sen toepasselijk is en het dus beter ware
 dit artikel aan het einde der afdeling te
 plaatsen.

Na enige discussie wordt besloten
 artikel 233 te schrappen maar tevens
 aan de afdeling een nieuw artikel 235 ^{bis}
 toe te voegen luidende:

Art: 235 bis: „De bepalingen derer afdeling
 zijn niet toepasselijk op de rechtsgebieden
 ten gevolge van verwijking naar aan-
 „leiding van artikel 121 gevoerd.”

Art: 234 en 235 worden aangenomen, even-
 „wel luiden de in het laatste artikel
 voorkomende aanhalingen in verband met
 in het ontwerp gemaakte wijzigingen
 thans als volgt: „18 3° en 5°, 24, 91, 95, 97,
 99, 101, 125, 175, 176, 178, 191, 195.

By nadere discussie over het opschrift
 der afdeling wordt besloten de afdeling
 als 5 te plaatsen in de derde afdeling,
 onder het opschrift „Van de beschikkin-
 „gen der rechtbank.”

Art: 234 als alleen handelende over de
 „Schikkingen van der rechter- Commissie

— Act

„ is wordt als art: 63 bis geplaatst in
de § van den rechter Commissaris (§ 1 Afd 3).

In verband met een en ander wordt de
aanhef van Artikel 235 bis gewijzigd in:
„ de twee voorgaande artikelen. ”

Tiende Afdeling Bepalingen van bijzondere aard.

De heeren Asser en Pynappel achten
de uitdrukking „ Bepalingen van bijzondere
„ reid aard ” leed ongelukkig gekozen en
voor wetstaal minder geschikt.

De discussie leidt ten slotte toe
van § 1 en 2 van deze afdeling een afson-
„ derlijke afdeling te maken, thans de
negende, onder het opschrift: „ van het
faillissement van nalatenschappen, naam-
„ looze vennootschappen. ”

Art: 236. De heer Stolengraaff licht het
Artikel toe. De groote fout van de tegen-
„ woordige bepaling van het Wetboek van
koophandel ontrent dit onderwerp is
dese, dat zij de faillietverklaring der
nalatenschap alleen dan beclaat als er

reeds gedurende het leven een bewijsbaar
 ophouden van betalen bestond. Dit is hoogs-
 zelden het geval, gewoonlijk blijft eerst
 na het overlijden dat de nalatenschap in-
 „ solvent is. Bovendien ontbreekt den schul-
 „ eischers bij beneficiaire aanvaarding elk
 middel van controle over de vereffening
 des boedels, omdat zelfs bij bewijsbare in-
 „ solventie geen faillietverklaring mogelijk
 is. Het faillissement verschaft hem dat
 middel van controle in den persoon des
 Curators.

Ten einde in een en ander te voorkomen
 heeft spreker Art. 236 voorgesteld.

Daar het voor de schuldeischers dikwijls
 even moeilijk zal zijn om de ontoere-
 „ kenheid van den boedel te bewijzen
 wordt het wenschelijk geacht naast die
 ontoereikendheid het ophouden met betalen
 voor den dood als reden tot faillietver-
 „ klaring te behouden. Er wordt dus be-
 „ sloten te lezen: „ p. a. --- --- Summier aan-
 „ hooven dat de overledene reeds had op-
 „ gehouden te betalen of dat de nalatenschap
 „ schap niet toereikend is tot betaling

van de schulden des overledenen."

In den loop der discussie openbaart zich verschil van meening over de vraag of de schuldeisers der faillietverklaarde nalatenschap hangende de faillissement, „afwikkeling den erfgenaam, die kuiver aanvaard heeft, tot betaling der schuld kunnen aanspreken. De heer Asser acht dit niet twijfelachtig; de heer Molengraaff meent daarentegen dat na faillietverklaring de schuldeisers der nalatenschap in de eerste plaats zich aan die nalatenschap hebben te houden, en eerst voor het onbetaald gebleven saldo na afloop van het faillissement den erfgenaam kunnen aanspreken tot voldoening uit diens vermogen.

De heer Asser zegt, indien deze opvatting juist is, brengt het faillissement van de nalatenschap een erfgenaam in een voordeliger positie, daar hij als het ware uitschel van betaling krijgt, althans niet onmiddellijk, daar „toe aangesproken, zal behoeven te

Vol-

voldoen. Maar dan moet hem ook het recht om de faillietverklaring der nalatenschap te provooceren niet toekomen. Op grond van deze overweging alsook omdat naar het oordeel der Commissie de erfgenaam voldoende waarborgen tegen benadeeling vindt in het recht van verwerving der nalatenschap, van beraad en beneficiaire aanwaring, wordt besloten alleen den schuldeischers het recht te geven om de faillietverklaring aan te vragen.

De woorden „of erfgenamen” in Artikel 236 worden dus geschrapt. Art. 237 wordt aangenomen na wijziging in al. 2 van de woorden: „Zonder dat het noodig zij” in „Zonder dat het noodig is.”

Art. 238 wordt zonder discussie goedgekeurd.

Art. 239 De heer Asser acht den termijn van drie maanden na de aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving te lang. Indien

de schuldeischers prijs stellen op failliet,
 „verklaring en het uitoefenen van con-
 „trôle over den boedel, mag men van
 hen ook verwachten dat zij zonder tal-
 „men hunne rechten zullen doen gelden;
 ook is het niet wenschelyk dat zoolang
 in suspensio blijft, wat er met den
 boedel zal geschieden. De heer Molen-
 „graaff meent daaren tegen dat juist
 na benificiaire aanvaarding de schul-
 „deischers de meeste behoefte hebben aan
 een middel van contrôle en bescher-
 „ming hunner belangen gelijk het faillis-
 „siment er een is.

Na eenige discussie wordt het slotte
 het voorstel van den heer Asser om voor
 alle gevallen een termijn van 6 maanden
 vast te stellen aangenomen (tegen de
 heer Molengraaff). Het artikel luidt
 dus: „De faillietverklaring moet ver-
 „tocht worden binnen zes maanden na
 het overlijden van den schuldenaar.“

Arts. 240 en 241 worden zonder discussie
 aangenomen.

§ 2. Faillissement eener aansloore

Pen

vennootschap.

De heer Asser vestigt de aandacht op de uitdrukking in Artikel 251 andere vereenigingen en ledelijke lichamen. De aanduiding „andere vereenigingen” kon hem voor niet juist te zijn. Van fait „lissement kan alleen dan sprake zijn als er een rechtspersoon is. Spreker acht het daarom het best alleen van rechts-
personen te gewagen.

De heer Stolengraaff voert hier tegen aan dat door te spreken van „andere rechtspersonen” implicite zou worden bedoeld. Hij zegt dat de naamloze vennootschappen rechtspersoon is, iets wat de commissie juist niet heeft willen uitbreken. Hij geeft de voorkeur aan „andere vereenigingen” of wel aan „vereenigingen die ingevolge de wet van 1855 op het recht van vereeniging en vergadering rechtspersoonlijkheid verkregen hebben.” De naam „ledelijke lichamen” die spreker het minst juist acht en ook op het publiek recht betrekking heeft kan dan wegblijven.

Heer -

Hierheen wordt aangevoerd dat er
vereenigingen met rechtspersoonlijkheid
bestaan, die niet vallen onder de wet
van 1855.

Na langdurige discussie wordt be-
„ sloten Artikel 251 te lezen: „ de arti-
„ kelen van deze paragraaf zijn toepas-
„ selijk op levetyke lichamen.”

De woorden „ mutatis mutandis ”
blyven weg als overhaalbaar en boven-
„ dien niet absoluut noodig.

De heer Asser verlaat de ver-
„ gadering.

Artt. 242 - 245 worden na eenige
discussie onveranderd aangenomen.

De Voorzitter sluit de vergadering
ten 3 $\frac{1}{4}$ uur.

De Secretaris:

De Voorzitter:

/Was geteekend/ M. P. A. Molegraaff / Was geteekend/ J. G. Kist
Adjunct

Honderd drie en dertigste
vergadering op Zaterdag 11 Juli

1885

1885 aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering
ten 10 ure.

Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering wor-
den gelezen en goedgekeurd.

Van de orde is de voorstelting van
de eerste lezing van het ontwerp jail-
licenwet.

Art. 247. De heer Asser vestigt de aan-
dacht op dit artikel.

Hij is tegen de absolute uitsluiting
van de daarin genoemde personen van
de benoembaarheid tot curator.

Spreeker betoogt dat dit verbod, wat
betreft houders van aandelen, aan toon-
der geheel onhoudbaar is, daar het
bezit dier aandelen niet bekend is. Maar
ook voor houders van aandelen op naam
is het niet wenschelijk. Algemeen wordt
aangenomen dat het bezit van die
aandelen niet lukt een dadelijk be-
lang bij de naamloze vennootschap
geeft, dat de houder daarom onbe-
voegd zou moeten zijn in zaken

De

he beslissen waarbij belangen van de
 naamloze vennootschap betrokken zijn.
 Zoo behoeft hijvoorbeeld op dien grond
 geen rechter zich van de kennisneming
 van een proces tegen de naamloze ven-
 „nootschap, geen gemeente raadslid zich
 van stemming over een concessie ent-
 te onthouden. Ook de uitsluiting van
 Commissarissen en bestuurders is niet ge-
 „rechtvaardigd. Bestuurders kunnen juist
 de meest gewenschte curators zijn, wan-
 „neer hijvoorbeeld de zaken der vennoot-
 „schap voortgeret moeten worden, wat
 bij Doornvaart- en Spoorweg Maatschap-
 „pijen altijd wenschelijk zal werken. Zij
 zullen dan dikwijls de geschikte per-
 „sonen zijn om de exploitatie te be-
 „heeren. Spreker beroept zich onder an-
 „deren op de geschiedenis van het fail-
 „lisement der Oost-Indische Maatschap-
 „pij van Administratie en Lijfrenten,
 waar juist eene nieuwe directie was
 benoemd om eene faillietverklaring te
 provoceren. De directeurs werden toe-
 curators.

De

De heer Molengraaff wil de uitsluiting van aandeelhouders niet verder verdedigen, dringt daarentegen ten sterkste aan op uitsluiting van bestuurders. Het komt hem voor dat de bestuurders in vele opzichten de eigenlijke gefailleerden zijn. Bij de meeste naamloze vennootschappen zijn het feitelijk de bestuurders, die met voor de aandeelhouders bijeengebracht, als het ware door dezen geleend geld, handelen, naar eigen goedvinden en inzicht; immers de contributie der aandeelhouders is veelal feitelijk zeer gering. Het zijn de bestuurders, die bij faillissement der vennootschap, re vera failleeren, evenwel niet met hun eigen vermogen, maar met het geld van anderen. Van daar dat er alle reden is om hen evenals ieder ander failliet van het beheer en de beschikking des faillieten boedels te onttrekken. Bovendien rust op de bestuurders bij faillissement meerendeels dezelfde verplichtingen als het ontwerp der gefailleerde in het algemeen oplegt.

H. J.

Zij zijn bij de boedelbeschrijving de dekla.
 „ ranten, moeten des eeds afleggen dat zij
 niets achtergehouden hebben, kunnen in
 versterkte bewaring gesteld worden, bie.
 „ den het accoord aan, lichten dit hoe,
 kunnen onderraagd worden over de oor.
 „ zaken van het faillissement enz. Gaat
 het nu aan diezelfde personen als cu.
 „ rators de boedelbeschrijving te laten
 opmaken, de inbewaaringstelling te la.
 „ ken aanvragen, praeadvies op het ac.
 „ coord te laten uitbrengen enz. Spreker
 acht het een onwenschetijpe en on.
 „ zuivere positie derzelfde persoon te.
 „ gelyk gecontroleerde en controleur te
 doen zijn. Alle waarborgen voor goed
 beheer worden daarbij gemist. Voor de
 naamloze vennootschap zal het daar.
 „ om nooit anders dan nadeelig zijn
 als de bestuurder curator wordt. Voor
 de uitsluiting van Commissarissen gel.
 „ den hoewel in mindere mate derzelf.
 „ de argumenten.

De Voorzitter en de heer Pynappel
 erkennen de betrekkelijke waarde van

Dese
 ———

dene gronden. Toch zijn zij niet over-
 „tuigt. Zij achten het geval niet ondenk-
 „baar dat de benoeming van bestuurders
 tot curators inderdaad wenschelijk en
 in aller belang is. Daarom moet die
 benoeming niet absoluut onmogelijk
 gemaakt worden. Men mag verwachten
 dat de rechter er niet toe over zal
 gaan, tenzij hij van die wenschelijkheid
 hen volle overtuigt is. De liquidatie
 zal steeds het best toevertrouwd zijn
 aan de handen van deskundigen, en
 die zal men veelal juist onder de
 bestuurders vinden.

De heer Molengraaff merkt nog op
 dat de uitsluiting van de benoem-
 „baarheid tot curator in het minst
 niet belet dat zij bij accoord met de
 vereffening worden belast.

Bij stemming wordt artikel 247 ver-
 „worpen met 371 stem (die van den
 ontwerper).

Art: 251. De heer Molengraaff stelt
 voor terug te komen op de lezing „Gede-
 „lyke lichamen“ in dit artikel. Hij be-

— veelh

„veelt de volgende redactie aan: „De artikelen van deze paragraaf zijn toepasselijk op alle vereenigingen die rechtspersoonlijkheid bezitten.“ De uitdrukking „zedelyke lichamen“ moet z. i. vermeden worden, omdat de betekenis daarvan in ons positief recht reeds bewist is, en zij ook publiekrechtelijke lichamen omvat, waaromtrent de Commissie geen regelen behoort te stellen, die haard trouwens allicht in botsing zouden brengen met het Staatsrecht. Het tegen de vroeger door Spreker voorgestelde redactie „vereenigingen, die ingevolge de wet van 1855 op het recht van vereeniging en vergadering rechtspersoonlijkheid vertoegen hebben“ opgeworpen berouwt, dat er ook vereenigingen met rechtspersoonlijkheid bestaan buiten die wet om, wordt door de nu voorgestelde lezing geheel onderwangen. De heer Asser preferent, indien „zedelyke lichamen“ vóóral, de reeds vroeger door hem verdedigde uitdrukking „king“ andere rechtspersonen“, omdat

De
=

de redactie Molengraaff geen rekening houdt met de Stichtingen. Hij spreekt alleen van vereenigingen.

De heer Pynappel meent dat men verder kan gaan en uitsluitend van „rechtsper-
„sonen“ spreken. Onder afzonderlijke
vermelding van de naamloze vennoot-
„schap, die immers ook een rechtspersoon
is. Hij gaat daarom mede met de heer
Asser.

De Voorzitter niet aldus, daar hij van
oordeel is dat de naamloze vennootschap
wel eene vereeniging van personen is
maar geen rechtspersoon. Als het meest
omvattende, met name ook de Stichtin-
„gen, wenscht hij de uitdrukking „ledelyk
lichamen“ te behouden.

De heer Molengraaff bevoegt dat zijne
redactie niets praecipueert omtrent de
vraag of eene naamloze vennootschap
al dan niet een rechtspersoon is. Hij
verklaart verder dat hij de Stichtingen
opzettelyk niet vermeld heeft en daar-
„van ook niet wenscht te spreken.
Hunne rechtsstoestand is vrij wel ongeregt.

en Leer Controuers. Hier incidenteel hunne
 vatbaarheid voor faillissement uit te
 spreken acht spreker gevaarlijk. Hij kan
 met het oog op het bijzonder karakter
 dier lichamen en de verschillende vormen
 waarin zij voortkomen de prochie van
 dergelyke beslissing althans op dit
 oogenblik in zyn ganschen omvang
 niet overzien en vreest dat daaruit
 allerlei moeytheden zullen voort
 „ spruiten. Het wordt aan eene wet
 op de Stichtingen beter overgelaten re.
 „ gels te stellen ontrent hunne baedel.
 „ redding in cas van insolventie.

De Voorzitter acht deze bezwaren
 niet zoo groot en is van oordeel, dat
 ook indien in dit artikel over de
 Stichtingen niet gesproken wordt, zij
 noch failliet verklaard zullen kunnen
 worden, omdat hunne vatbaarheid voor
 faillissement nergens wordt uitgesloten.
 Na langdurige discussie wordt ten
 slotte de redactie Molengraaff aange
 „ noemen met 272 stemmen, de stem
 des Voorzitters beslist.

Op
 12

Op voorstel van den heer Asser wordt be-
 „ nog, om te gemaect te komen, aan het be-
 „ kwaard van den heer Pijnappel dat eene
 „ uitdrukking equivalente de woorden
 „ mutatis mutandis" niet gemist kan
 „ worden, aangevuld en vastgesteld als
 „ volgt:

„ De artikelen van deze paragraaf
 „ zijn, met inachtneming van den ver-
 „ schillenden aard dier instellingen, tot
 „ passelyk op alle vereenigingen die
 „ rechtspersoonlykheid bezitten."

Art. 242. De heer Asser brengt artikel
 242 ter sprake. Hy verklaart zich prin-
 „ cipieel en pertinent tegen de failliet
 „ verklaring eener naamloze vennoot-
 „ schap op den enkelen grond dat hare
 „ baten door hare schulden overtroffen
 „ worden.

Derzelvke bepaling zal in de praktijk
 tot allerlei moeytheden, aanleiding ge-
 „ ven, het zal een middel worden tot
 „ Chantage, en voortdurende bedreiging
 „ met faillissementsaanvragen. Uiterst
 „ moeytelyk zal het te beoordeelen zijn of

die

die voorwaarde aanwezig is, en ten Slotte
 zal alles afhangen van de Subjectieve
 appreciatie van den rechter. Een objectief
 criterium wordt hier ten eenemale ge-
 „ mist. Alles zal afhangen van de ha-
 „ statie eener concessie, van goederen die
 „ bij realisatie slechts weinig zullen op-
 „ brengen, wier verkoopwaarde dus leer-
 „ gering is, doch waarvan de waarde voor
 „ het bedrijf der vennootschap, veel grooter
 „ zal zijn, wier boekwaarde de ver-
 „ koopwaarde dus verre zal overtreffen.
 „ Wat moet nu de maatstaf zijn? Ook
 „ wat de schulden betreft. Zal het nomi-
 „ naal bedrag of de contante waarde
 „ beslissen. Die onzekerheid moet verme-
 „ den worden, te eerder daar voor aan-
 „ deelhouders en schuldeisers beiden
 „ in de meeste gevallen eene faillietver-
 „ klaring uiterst nadeelig zal zijn.
 „ De heer Molengraaff voert hier tegen
 „ aan, dat de aanvragende schuldeiser
 „ in elk geval het bewijs zal moeten
 „ leveren van het door hem geposeerde
 „ feit der „ Überschuldung.“ Staagt hij

Daarin

daarin niet, welnu dan zal zijn ver-
 „Loek afgeweken worden. Bovendien geldt
 ook hier de regel „in dubio pro reo“.
 Spreker ziet het nut niet in van het
 op de been houden van insolvente ven-
 „nootschappen, die slechts een liellagen
 bestaan syden. Juist daardoor worden
 de schuldeisers dikwijls ten leerste
 benadeeld. Hij wijst verder op de gelyke
 „luitende bepaling van de Duitse
 Konkursordnung § 193, die loover hem
 bekend is tot geene klachten, aanleiding
 gaf, welke niet looden hebben, kunnen
 uitblyuen, als de sombere voorspel-
 „lingen des heeren Asser juist sijn.

De Voorzitter en de heer Pynappel
 sijn niet overtuigd van het nut der voor-
 „gestelde bepaling, die ook hen voorkomt
 eerder aan ernstige bedenkingen, onder-
 „hevig te sijn.

Na eenige discussie stelt de heer
 Molengraaff voor het artikel voorloepig
 aan te houden, in afwachting dat door
 hem in Duitschland informatiën inge-
 „wonnen worden omtrent de toepassing

—
 —

byvoorbeeld eene nieuwe vennootschap,
die zonder Schulden kan beginnen, de
Laten der oude overneemt. Spreker wil
sich echter niet pertinent tegen schrapping
van dit artikel verzetten.

Daar zich ook de Voorzitter en de heer
Pynappel voor de toelating van een ac-
"oord verklaren, wordt tot de wegla-
"ting van het artikel besloten.

Hiermede is de behandeling van het
faillissement der naamloze vennootschap
afgelopen.

De heer Molengraaff wijst er op dat in
Artikel 93 van het wetsontwerp over
de vennootschappen gesproken wordt
van "insolventverklaring"; met het oog
op de aangenomen insolventie van recht-
"wege (zie Artikel 175 van het ont-
"werp faillissement) zal dit woord ver-
"vangen moeten worden door "insolventie".
Dus wordt besloten.

De heer Molengraaff stelt voor om
terug te komen op de naam rehabilitatie.
Hij betoogt dat thans nergens in de wet
zal staan wat de rehabilitatie eigen-

— Lijfe

„lyk is. Men heeft dus een naam zonder inhoud, voor eene beschikking waarvan nergens de rechtsgevolgen zijn aangewezen. Spreker komt het voor dat dat in eene wet niet behoort te geschieden.

De heer Pynappel deelt deze bezwaren allerminst. Al worden zij hier niet aangewezen de rehabilitatie zal rechtsgevolgen hebben bijvoorbeelde de heren, nieuwe benoembaarheid tot voogd. Door eene geringe wijziging van Artikel 437 Burgerlijk Wetboek kan dat daar ter plaatse zeer goed aangewezen worden. Het voorstel Stolengraaff wordt vervolgens met 371 stemmen (die van den voorsteller) verworpen, en besloten als gewyzigd N:o 5 van Artikel 437 Burgerlijk Wetboek aan te bevelen: „zij die faillietverklaard en niet gerehabiliteerd zijn.“

Art: 221. Naar aanleiding van de opmerking door den heer Asser in de vorige vergadering gemaakt wordt besloten aan Artikel 221 eene tweede Lidsnede toe te voegen luidende: „Over het ac.“

— Over

„Coörd wordt geshemd door al de schulde-
 „eischers, die na de Slotuitdeeling nog
 eene vordering hebben.“

Art: 226. Op voorstel van den heer Nolen
 „graaff wordth na eenige discussie besloten
 Artikel 226 te lezen:

„Bij elke rechtbank wordt door den
 Griffier een openbaar register gehouden,
 waarin hij, voor ieder faillissement
 afzonderlyk, achtereenvolgens met ver-
 „melding der dagtekening, inschryft:
 1.º een uittreksel van de rechterlyke
 beslissingen, waarbij de faillietverkla-
 „ring uitgesproken of de uitgesproken
 „re weder opgeheven is;

2.º de summier inhoud en de homologa-
 „tie van het accoord;

3.º de vernietiging en ontbinding van
 het accoord met opgave der redenen;
 4.º het bedrag van de uitdeeling bij
 vereffening;

5.º de summier inhoud en de homologa-
 „tie van het accoord na Slotuitdeeling;
 6.º de opheffing van het faillissement
 ingevolge artikel 212;

7° de rehabilitatie.

Ombrent vorm en inhoud van het register worden door ons nadere regels gegeven.

Art. 226 al. 2. De Griffier is verplicht enz.

Art. 226 al. 3. Op het register enz."

De heer Asser is van oordeel dat het handelsregister niet over de faillietverklaring mag zwijgen, en hier dus tevens de inschrijving ook in dat register geregeld moet worden. De Commissie beaamt dit, waarop de volgende Slotlinea wordt vastgesteld.

"In het handelsregister wordt, indien een daarin ingeschrevene in staat van faillissement is verklaard, daarvan aan de rekening gedaan met verwijzing naar het in dit artikel genaemde register."

Aan de orde zijn de bepalingen van internationaal recht. In verband met het in de laatste vergadering beslotene wordt dere *S* de "Tijnde Afdeling."

De heer Stolengraaff het uit een, waarom hij aan de voorgestelde bepalingen de voorkeur geeft boven de hul,

— degenig

„ diging van het door velen verdedigde
 beginsel van de eenheid van het fail-
 „ lissement. Hij heeft tegen die eenheid
 een theoretisch en verschillende praktische
 bewaren. In de eerste plaats behoort
 het faillissement tot het executierecht,
 het is de algemeene executie van den
 boedel een schuldenaar tegenover de
 individuele executie, die bijvoorbeeld
 in het Wetboek van Burgerlijke Rechts-
 „ vordering wordt geregeld. Doel en in-
 „ houd van het faillissement is dus het
 aangeven van de wijze waarop de goe-
 „ deren vereffend en onder de schulde-
 „ ners verdeeld zullen worden. Even-
 „ min als nu de wet van het ene land
 kan bepalen op welke wijze de indivi-
 „ duële executie binnen de grenzen
 van het andere land zal plaats heb-
 „ ben, kan zij vaststellen op welke wijze
 de faillissementsexecutie op goederen
 buiten de grenzen zal geschieden. Uit-
 ser aard is het faillitienrecht evenals
 het executierecht een territoriaal recht.
 Maar ook afgescheiden hiervan bestaan

Tegen

tegen het Stelsel der eenheid onoverste.
 „melyke praktische berwaren. Immers
 de rechtsgevolgen welke door de wetten
 der verschillende landen aan de fail.
 „lichtverklaring en den faillissementsstae.
 „Stand van den Schuldenaar verbonden
 worden zijn geheel verschillend. De
 algemeene executie van de zich in
 ons land bevindende goederen van den
 buitenlandschen failliet zal dus ook
 een geheel verschillende zijn naar
 gelang zij geschiedt naar onze dan
 wel naar een vreemde wet. Bij de
 toepassing van een vreemde wet wor.
 „den de rechten der Schuldeischers
 op de goederen in ons land geschon.
 „den en zullen speciaal de Neder.
 „landsche Schuldeischers verkort worden.
 Bijvoorbeeld of een contract onthouden
 is, of een handeling nietig of compen.
 „satie toegelaten is wordt door de
 verschillende wetten in verschillende
 zin beantwoord. De Schuldeischer hier
 executerende moet er niet aan bloot.
 „staan dat zijne rechten naar de

Griek-

Grieksche of Russische wet beoordeeld
 worden. En dit zou feitelyk geschied
 „den. Eindelyk vergeet men ook niet
 dat door de buitenlandsche wetten
 het Nederlandsche faillissement niet
 erkend wordt, en de eenheid dus nooit
 zal gelden voor de faillissementen
 in Nederland uitgesproken, dus juist
 dan niet als de Nederlandsche schulde-
 „eisere en het meeste behoefte aan
 heeft. Spreker meent daarom dat de
 eenige juiste opvatting deze is, dat
 als er in het buitenland een faillit-
 „sissement is uitgesproken, op dien en-
 „kelen grond ook in ons land zal wor-
 „den overgegaan tot eene collectieve
 executie van het zich in Nederland
 bevindende vermogen van den buiten-
 „landschen failliet, om dat vermogen
 onder toezicht van den Nederlandschen
 rechter door een Nederlandschen cu-
 „rator met inachtneming der Neder-
 „landsche wet onder de gezamenlyke
 Soowel binnen- als buitenlandsche
 Schuldaisers te verdeelen.

De

De heer Asser heeft den vorigen
 Spreker met verwondering gehoord en
 zou het den eerste bevreuen indien het
 eenig juist is in de moderne wetenschap
 algemeen aangenomen beginsel van de
 eenheid van het faillissement in het
 ontwerp niet werd erkend. De heer
 Molengraaff legt dat het faillissement
 behoort tot het executierecht. Spreker
 beaamt dit ten volle mits men er
 bijvoege de executie van een boedel, van
 een collectieve eenheid, niet van enkele
 goederen. Juist omdat er executie van
 een boedel is, moet er ook eenheid zijn.
 Het scheiden van den eenen boedel der
 Schuldenaars in zoovele boedeltjes als er
 toevallig rijken zijn, waarin de enkele
 vermogensbestanddeelen van den failliet
 zich bevinden, is in strijd juist met het
 wesen van het faillissement als collec-
 „ tief- executie. De erkenning van het bui-
 „ kenlandsche faillissement neemt im-
 „ mers in geenen deele weg, dat het
 recht der onroerende goederen bevoordelt
 Zal worden naar de wet van de plaats

Maar-

waar zij liggen, dat het recht betrekkelijk
 overeenkomsten beoordeeld zal worden naar
 de wet van de plaats waar zij zijn geslo-
 ten, en dit vergeet juist de heer Molengraaff.
 De rechten der schuldeischers worden dus niet
 gewijzigd. Al moge het Nederlandsche fail-
 lisement niet algemeen in het buitenland
 erkend worden, dit belet ons immers niet
 den juisten regel in ons recht nieuw te
 schrijven en een voorbeeld te geven, dat
 ongetwijfeld tot navolging zal leiden
 en het ontwerp tot een zal verschrekken.
 Het eenige vereischte moet dit zijn dat
 de faillietverklaring worde uitgespro-
 ken door een competenten rechter.
 Immers het faillissement is een bij alle
 beschaafde naties bekende instelling, de
 collectieve executie kan nergens gemist
 worden. Indien nu de rechter van een
 bepaald land bevoegd verklaard word-
 haar uit te spreken berust dit enkel
 op de overweging dat die rechter, door
 zijne locale kennis, de meest geschikte
 is om alle omstandigheden, die hier in
 aanmerking komen, te beoordeelen.

Daar-

Daarom ook moet de competentie van den buitenlandschen rechter erkend worden; het eenige is dat wij die competentie naar Onze wet zullen moeten beoordeelen, omdat wij een rechter niet competent kunnen noemen, die dat niet ook in ons land zoude zijn.

De heer Pynappel vereenigt zich geheel met het door den heer Asser aangevoerde. Hij wijst alleen nog op de wenschelijkheid om den schuldeischers de bevoegdheid te geven om in afwachting van het optreden van den buitenlandschen curator conservatoire maatregelen te nemen met de betrekking tot goederen die zich hier te lande bevinden. Ook zou z. i. het vonnis in ons land moeten worden gepubliceerd enz.

De Voorzitter is geen tegenstander van de eenheid van het faillissement maar wenscht dit beginsel toch niet in het ontwerp op te nemen, omdat z. i. alleen een internationale regeling een afdoende regeling kan zijn. Zoolang deze er niet is zal de eenzijdige aanneming

der

der eenheid alleen in onze wet, slechts
 tot halloore rechtsconflicten aanleiding
 geven en benadeeling der Nederlandse
 Schuldeischers ten gevolge hebben. Spreker
 wenscht daarom de bepalingen over inter-
 „ nationaal recht geheel te doen vervallen.
 Een traactaat is het geëigende middel
 om deze materie te regelen. Nochtan
 heeft spreker bezwaar tegen de bevoegd-
 „ verklaring van een buitenlandschen
 rechter door onze wet. Dien bevoegdheid
 hangt geheel af van de wet van zijn
 land.

De heer Molengraaff beantwoordt de
 Sprekers. Hij doet in de eerste plaats uit-
 „ komen dat hij de wenschelykheid van het
 beginsel der eenheid van het faillisse-
 „ ment volstrekt niet loochent, maar
 dat het zyne overtuiging is dat die
 wenschelykheid eerst dan bestaat als
 dat beginsel algemeen wordth aange-
 „ nomen. Evenals de Forritter is hij
 van oordeel dat erkenning der eenheid
 alleen in onze wet, juist het aanrij-
 del geven aan halloore rechtsconflicten

in stee van die te voorkomen. Inher..
 .. nationale niet nationale regeling
 moet het doel zijn. Zoolang dit niet
 is geschied blijft spreker de denkbeelden
 van den heer Asser ten sterkste ont..
 .. raden. Afgescheiden daarvan dat spre..
 .. ker de beschouwingen des heeren Asser
 ontrent de competentie van den rechter
 niet geheel deelt, acht hij zijne bezwaren
 in het minst niet weerlegt. Onze wet
 ontrent de executie in't algemeen en
 het faillissement in't bijzonder kan nooit
 iets anders bepalen dan hoe of en ge..
 .. concurreerd en geëxecuteerd moet wor..
 .. den op goederen in ons land gelegen.
 Zoo ieder buitenlandsche wet voor haar
 land. Buiten de grenzen van het rijk,
 waarin het is uitgesproken kan een
 faillissement naar algemeene rechtsbe..
 .. ginselen dus nimmer werken. Erken..
 .. ning van een buitenlandsch faillis..
 .. sement is het toelaten van executie
 in ons land volgens de wet en in de
 vormen in een vreemd land geldende.
 Ook vergehen de sprekers dat het

fail-
 =

faillissement een aantal eigenaardige
 rechtsgevolgen heeft, die, omdat hij niet
 tot het onroerende goederenrecht, noch
 tot het verbintenissenrecht, maar tot
 het executierecht behooren, in het stelsel
 der eenheid naar de vreemde wet be-
 „oordeeld zullen moeten worden. De
 rechten die de schuldeischers op het
 zich in Nederland bevindende vermogen
 van hun schuldenaar kunnen uitoefenen
 zullen dus grotendeels afhangen van
 en wisselen met de toevallige om-
 „standigheid dat de schuldenaar in
 Nederland dan wel elders faillietver-
 „klaard wordt. Vooral daarom komt het
 spreker hen eenenmalig verwerptelyk
 voor de verlangde eenheid aan te
 nemen. Het vrucht en zonder onrecht
 te doen kan dit eerst geschieden als
 er een internationaal gelykvoornig
 failliteitsrecht bestaat.

De heer Asser behoort tegenover
 den voorzitter dat er een aantal
 quaesties zijn, die op oplossing wachten.
 Zoo de bevoegdheid van den buiten-

— Landschuy

„landschen curator om hier in rechten
 op te treden, en loovele andere; contro.
 „versen die door de Commissie niet ge-
 „regeerd kunnen worden. Eene regeling
 is dus in elk geval noodig. Na
 langdurige discussie wordt met 371
 stem (die van den Voorzitter) be-
 „slust dat eene regeling wenschelyk
 is en insgelyks met 371 stem (die
 van den ontwerper) dat het niet de
 in de artikelen 252 - 254 voorgestelde
 deel zijn.

Den heer Asser wordt opgedragen
 eene nieuwe regeling te ontwerpen ter
 behandeling in de eerstkomende verga-
 „dering.

Artt. 255, 256, 257. De strekking dixer
 artikelen is den curator eene rechts-
 „vordering te geven tegen hem, die het
 „zij direct, hetzij door husschenkomende
 personen, zich boven zyne medeschuld,
 „eischers heeft bevoordeeld door, profi-
 „teerende van de omstandigheid dat het
 Nederlandsche faillissement in het
 buitenland niet erkend wordt, in het

Buiten-

buitenland zich op het daar zich be-
 „vindend vermogen van den schuldenaar
 te verhalen.

Na langdurige discussie wordt
 de strekking der artikelen goedge-
 „keurd, evenwel de redactie niet de-
 „nitief vastgesteld.

Slotbepalingen.

Art: 258 waarin thans ook de afschaf-
 „ting van artikel 1020 Burgerlijk Wet-
 „boek voorkomt.

Het artikel wordt aangenomen met
 weglating van de vermelding der ar-
 „tikelen 190 en 205 Wetboek van Koop-
 „handel, omdat deze van zelf wegvallen
 door het ontwerp wisselwet door de
 Commissie ontworpen.

Art: 259. De heer Pynappel wijst op
 de inconsequentie dat bij aanhangige
 faillissementen de toepassing van ar-
 „tikelen 887-891 wordt uitgesloten
 daarentegen niet bij faillissementen
 waarin voor het in werking treden

Der

der nieuwe wet door den Curator eke-
 „ning en verantwoording is gedaan.
 „Prood die ongelijke behandeling is geen
 reden.

Na eenige discussie wordt be-
 „sloten op de laatstbedoelde faillit-
 „samenken Artikel 216 ontwerp toe-
 „passelyk te verklaren. Aan den heer
 Molengraaff wordt de nadere redac-
 „tie overgelaten.

Art: 260 wordt cursief gebruikt om-
 „dat de Commissie nog niet defini-
 „tief wenscht te beslissen of zij het
 ontwerp faillitienwet wel als een
 afzonderlyke wet zal indienen.

De Voorzitter sluit de vergader-
 „ring ten 3 1/2 ure.

De Secretaris:

De Voorzitter:

Was gekeken / N. L. P. A. Molengraaff / Was gekeken / J. G. Rijk
 Adjunct

Sonderd vier en derhigste
 Vergadering op Woensdag 22

Juli
 1871

Juli 1885 in de Raadkamer van den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 ure.

Afwezig de heeren Beelaerts en Asser.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde is de voorstelting van de eerste lezing van het wetsontwerp op het failliteurrecht.

Art. 250. De heer Molengraaff stelt voor op het in de vorige vergadering genomen besluit tot schrapping van Artikel 250 terug te komen voor zoveel betreft de niet toepasselijke verklaring op het failliteement van de naamloze vennootschap van de Artikelen 216-225. Immers die artikelen regelen het Slotaccoord, dat bij naamloze vennootschappen niet voor hand komen. Deze doch worden ontbonden door insolventie, en houden na de liquidatie dus geheel op te bestaan. Op het tijdstip, dat een Slotaccoord aangeboden kan worden, bestaat er dus geen naamloze vennootschap

meer

meer, die dat aanbod zoude kunnen doen.
 Het kunnen de aandeelhouders hunnen
 schuldeischers boven de uitkeeringen uit
 het faillissement nog een extra - divi-
 .. dend geven, doch dit zullen zij niet
 anders dan ieder voor zich handelende,
 dus individueel optredende, kunnen
 doen, daar geen aandeelhoudersvergade-
 .. ring met de bevoegdheid een voor allen
 bindend besluit te nemen meer kan
 gehouden worden.

De heer Pynappel antwoordt dat
 het aangevoerde slechts een theoretisch
 bewaar bevat, dat geheel weggenomen
 kan worden door levens in de wet be-
 .. palingen op te nemen, die de noodige
 wijziging der theorie ten gevolge maken
 hebben. Men befaale nametijk dat de
 naamloze vennootschap alleen dan op-
 .. houdt te bestaan door insolventie als er
 geen slotaccoord tot stand komt; dan zal
 men het bewaar van het niet meer be-
 .. staan der vennootschap ook niet langer
 kunnen tegenwerpen. De theorie hebbe zich
 te voegen naar de eischen der praktijk.

De
 —

De heer Molengraaff geeft toe, dat dit
 zoude kunnen bepaald worden, doch acht
 het niettemin niet wenschelyk. Men vergeet
 niet dat wy hier te doen hebben met een
 accoord na insolventie, nadat de curatoren
 alles te gelde gemaakt en uitgedeed heb-
 „ben, terwijl er dus geen kapitaal hoeg-
 „naam meer is. Daarin blijft spreker het
 natuurlijk einde der naamloze vennoot-
 „schap zien.

Nadat de Voorzitter den laatschen
 Spreker ondersteund heeft, wordt besloten
 Conform diens voorstel.

Artikel 250 luidt dus: „De artikelen
 216-225 sijn op het faillissement eener
 naamloze vennootschap niet toepasselyk
 Art: 259. Naar aanleiding van het in de
 vorige vergadering omtrent dit artikel
 overwogene wordt de redactie daarvan
 nader besproken, na eenige discussie
 als volgt vastgesteld:

„ Op faillissementen enz. - Welck van
 „ Koophandel.

„ Indien in het faillissement bydeno het
 „ in werking treden derer wet de rekening

en

„ en verantwoording door den Curator
 „ overeenkomstig artikel 885 van het Wetboek
 „ van Koophandel is afgelegd, is artikel 216
 „ derer wet daarop toepasselyk; in het tegen-
 „ overgestelde geval zyn daarop bovendien
 „ van toepassing de artikelen 199 en 218-225
 „ derer wet; met dien verstande evenwel
 „ dat voor „ uitdeelingstijst” in artikel
 „ 199 wordh gelesen: „ rekening des curators;”
 „ dat de Slotwoorden van dat artikel:
 „ „ met vermelding van het voor hem uit-
 „ „ getrokken bedrag” wegvallen; dat voor
 „ „ het verbindend worden der Slotverdeling
 „ „ of door opheffing ingevolge artikel 212”
 „ in artikel 216 wordh gelesen: „ goedkeuring
 „ der rekening en verantwoording des cura-
 „ tors; voor „ Slotuitdeeling” in de arti-
 „ kelen 218, eerste lid, 221 en 224, 224bis twee-
 „ de lid: „ rekening en verantwoording
 „ des curators.”

De heer Asser verschijnt ter vergadering
 en deelt mede dat hy, ingevolge de hem
 in de vorige vergadering gedane opdracht,
 regels nopens het internationaal recht
 heeft ontworpen. Deze luiden:

Art.

Art: 252. " De in het buitenland door de al
 " daar bevoegde macht uitgesproken failliet
 " verklaring wordt in Nederland erkend met
 " alle daaraan volgens de buitenlandsche
 " wet verbonden rechtsgevolgen.

" De bewindvoerders van den aldus
 " failliet verklaarden baedel kunnen in
 " Nederland alle rechten uitoefenen, die
 " hem door de buitenlandsche wet wor-
 " den toegekend.

Art: 253. " Een in het buitenlandsch faillie-
 " sement wettelijk tot stand gekomen ac-
 " cord wordt in Nederland erkend met
 " alle daaraan door de buitenlandsche
 " wet verbonden rechtsgevolgen.

Art: 254. " De bepalingen der beide voorga-
 " de artikelen gelden niet, indien volgens
 " deze wet uitsluitend de Nederlandsche
 " rechter tot het uitspreken der failliet-
 " verklaring bevoegd is."

Art: 254 ^{bis}. " De rechtbank van het arron-
 " dissement, waarin zich goederen be-
 " vinden, behoorende tot een baedel, waar
 " ontrent in het buitenland faillietver-
 " klaring is aangevraagd, kan de conser-

„watover maatregeleu bevelen in artikel
„7 bedoeld.“

De heer Molengraaff ontwikkelt nog,
„maals uitvoerig zijne bezwaren tegen het
Stelsel in de voorgestelde artikels neder-
„gelegd. Hij kan den heer Asser toegeven,
dat de eenheid van het faillissement
het beste Stelsel is, mits vooraf unifor-
„miteit van failliteurecht tot stand
gekomen zij of althans internationale
traktaten de zaak geregeld hebben. Zoo-
„lang noch het een noch het ander is
geschied acht hij bedoeld Stelsel in geenem
deele het beste maar veelver verkeerd.
Hij wijst met nadruk op de verstrekk-
„kende, onwenschetijge gevolgen van het
voorgestelde artikel 252. Het dat hem
gevolgd hebben dat in ons land evenwel
wijken van Collectieve vermogensexecu-
„ties van toepassing zullen zijn, als er
verschillende landen op den aardbol
zijn; dat naar gelang van de woon-
„plaats des debiteurs door onzen rechter
naar de Duitsehe, Turkkese, Chineesche,
Amerikaansche of eenige andere wet

recht zal moeten worden gesproken. Immers
 alle rechtsgevolgen aan de faillietverklaring
 door de buitenlandsche wet verbonden zul-
 „ken hier gelden, de vraag of compensatie
 toegelaten is, overeenkomsten ontbonden
 zijn, de pauliana ingesteld kan worden,
 een voorrecht bestaat, ja zelfs de rechten
 van pand- en hypotheekhouders moeten
 dus ook wanneer zij ter sprake komen
 in een proces in Nederland gevoerd of
 goederen in Nederland betreffen, als
 rechtsgevolgen van het faillissement
 naar de buitenlandsche wet beoordeeld
 worden. Het recht van executie dat de
 schuldeischers op de lich in Nederland
 bevindende goederen kunnen doen gelden,
 wisselt dus elke keer dat de schulde-
 „naar zich naar een ander land begeeft.
 De heer Asser bestrijdt deze opvatting.
 Hij ontkent dat de Pauliana, de ont-
 „binding van overeenkomsten, niet-toe-
 „laikbaarheid van compensatie, sluiting
 der renteloop enz. rechtsgevolgen van het
 faillissement louden zijn, en behoort dat
 die punten beoordeeld moeten worden naar

de wet van de plaats waar de betreffen.
 „ de overeenkomst is gesloten. Zoo zullen
 ook de rechten van den hypotheekhouder
 steeds beoordeeld moeten worden naar de
 wet van de plaats waar het onroerende
 goed ligt. Spreker beroept zich op art.
 „ titel 7 wet houdende algemeene be-
 „ palingen.

De heer Molengraaff houdt zijne mee-
 „ ning vol, al de door hem genoemde pun-
 „ ten zijn rechtsgevolgen van de failliet-
 „ verklaring, te beoordeelen (in het Stelsel
 Asser) naar de buitenlandsche wet. Door
 het voorgestelde Artikel 252 acht Spreker
 zelfs eene uitsondering gemaakt op art.
 „ titel 7 Wet algemeene bepalingen, zoo-
 „ dat bijvoorbeeld de nietigheid van een
 hypotheek op goederen in Nederland be-
 „ oordeeld zal moeten worden naar het
 buitenlandsche recht, immers hier is
 eene speciale bepaling die derogeert aan
 den algemeenen regel.

De heer Pynappel, die overigens in be-
 „ ginsel geheel met het voorstel Asser
 medegaat, erkent dat de redactie van

Artikel 252 alinea 1, door de Algemeen-
 heid der woorden, tot de interpretatie
 van den heer Molengraaff aanleiding geeft,
 en dat het dus noodig is met het oog
 op de Pauliana en andere punten
 zekere restricties op deze regel te formule-
 reuen. Spreker vraagt verder den heer
 Asser, waarhaer het noodig is te specia-
 liseeren gelijk in Artikel 252 en 253 ge-
 schied is? Er wordt van de curatoren
 en van het accoord afzonderlijk gesproken
 waarom alleen hiervan? Of moet byvoor-
 beeld de insolventie in ons land niet
 erkend worden? Zoo ja, dan komt spre-
 ker de bepaling van Artikel 252 al: 1
 volkomen voldoende voor, zij omvat
 het geheele faillissementsproces.

De heer Asser antwoordt dat hij af-
 zonderlijk gesproken heeft van de cura-
 tors en van het accoord, omdat de eerste
 bij een vonnis benoemd worden, het laatste
 bij een vonnis gehomologeerd wordt,
 en hij het wenschelyk achtte elk beroep
 op Artikel 431 Wetboek van Burgerlyke
 Rechtsvordering af te snyden.

Spreker

„ Spreker moet echter erkennen, ook om „
 „ dat voor de insolventverklaring naar vele
 wetten een vonnis noodig is, dat alinea 1 in
 zijne algemeenheid wellicht voldoende is.

Na eenige verdere discussie wordt besloten,
 alleen artikel 252 alinea 1 te behouden. Deze
 alinea wordt vervolgens aangenomen, behoudens
 nadere daaraan toe te voegen en nog te for-
 „ muleeren beperkingen met betrekking tot
 sommige rechtsgevolgen der faillietverklaring.
 (Zie het geheele voorstel de heer Molengraaff).

Art. 254. Uit de discussie naar aanleiding
 van dit artikel ontstaat, blykt dat de re-
 „ dactie de bedoeling van den voorsteller
 niet juist wèrgeeft. De heer Asser con-
 „ stateert dat hij aan den Nederlandschen
 rechter, indien deze competent is, den
 voorrang wil toekennen, boven den naar
 de buitenlandse wet eveneens compe-
 „ tenen buitenlandse rechter.

Het artikel wordt ten slotte gereviseerd:
 „ Het voorgaande artikel geldt niet, in „
 „ dien volgens de bepalingen dixer wet
 een Nederlandsche rechter tot het uit-
 „ Spreken der faillietverklaring beregt is" (tegen

de heer Molengraaff).

Art. 255. De heer Pynappel merkt op dat dit artikel geen zins uitdrukking geeft aan het door hem in de vorige vergadering geopperde denkbeeld. Spreker wenscht na-
 „ metzijk den Schuldeischers de bevoegdheid
 te geven om, na uitgesproken faillisse-
 „ ment in het buitenland, indien de buiten-
 „ landsche Curator Miltit, zich tot den
 Nederlandschen rechter te wenden om over
 de zich in Nederland bevindende ver-
 „ mogensbestanddelen van den schulde-
 „ naar een loco-curator te benoemen,
 die dan hier het faillissement kan publi-
 „ ceeren, de aanvorige baten bewaren,
 zich in contact stellen met den buiten-
 „ landschen curator en dezen de goederen
 afgeven. Voor de uitspraak van het
 faillissement is een optreden van de
 Schuldeischers, als in Artikel 255 aan-
 „ gebid, niet eens wenschelyk.

De uitvoerige discussie leidt tot het
 resultaat dat het artikel en het voor-
 „ stel Pynappel aangehouden worden.

De heer Asser herinnert dat de

heer

heer Synappel in de vorige vergadering
 nog de wenschelykheid heeft hen sprake
 gebracht van een voorafgaande open-
 baarmaking van het buitenlandsch fail-
 lissement in Nederland als voorwaarde
 voor de erkenning daarvan in ons land.
 Spreker heeft ook dit punt overwogen.
 Een doorgemaakte Delibationsverfahren
 ter verleenig van een equatur aan de buiten-
 landsche faillietverklaring komt spreker
 niet wenschelyk voor. Op een andere
 wyze de openbaarmaking goed te regelen
 is zeer moeilijk. Spreker hield er daarom
 zeer toe over dit vereischte niet te
 stellen. Hij, die zich op het faillissement
 beroept, moet het dan bewyzen.

De heer Synappel is van oordeel dat
 daardoor de rechtszekerheid in gevaar
 wordt gebracht; derden, die te goeder
 trouw handelen met iemand van wiens
 faillissement zij niets weten, zullen
 later de nietigheid hunner handelingen
 door een buitenlandsch curator hooren
 invoeren. Openbaarmaking van het faillis-
 sement, met dien verstande dat, zoolang

Dit
 =

dit niet geschied is, de Schuldenaar in Nederland niet failliet wordt beschouwd, komt spreker het meest wenschelyk voor. De heer Molengraaff verklaart hier eveneens voor publicatie. Hy merkt op dat publicatie van het in Nederland gewezen vonnis van faillietverklaring, dat allicht spoedig bekend zal zyn, ook in het belang van derden is voorgeschreven. Reden te meer om de bekendmaking van het buitenlandse faillissement te vorderen, dat anders hier niet zeer licht bekend zal worden.

Na eenige verdere discussie wordt ook dit punt aangehouden.

De Voorzitter stelt aan de orde de nadere behandeling van het wetsontwerp tot herziening van artikel 774 Wetboek van Koophandel, door den Minister van Justitie met het advies van den Raad van State aan de Commissie geroepen. De heer Asser bevoegt op nieuw de wenschelykheid om artikel 774 eenwoudig te doen luiden:

„Land of hypotheek verleen binnen 40

Dagelyc

dagen vóór den aanvang van het failliet.
 „Sement als zekerheid voor een schuld, die
 zonder beding van zakelijke zekerheid was
 aangegeven, is nietig.”

Spreeker leest eene memorie van boelich-
 „ting voor door hem bij dit artikel ont-
 „worpen, en waarin hij zijne meening
 nader uiteenzette.

De Voorzitter en de heeren Pynappel en
 Stolengraaff blyven hunne reeds vroeger
 tegen het voorstel van den heer Asser
 in het midden gebrachte bewaren hand-
 „haven. Hun hoofdbewaard is dat de heer
 Asser de nietigheid uitspreekt van
 pand of hypotheek binnen 40 dagen
 onverplicht verleend, maar tegelykertyd
 laelaat het onverplicht vermeerderen
 van vroeger geldig gegeven pand of
 hypotheek. Daarin wordt door hem eene
 inconsequentie gezien, immers in beide
 gevallen wordt pand of hypotheek ge-
 „geven, terwijl men zich tot het geven
 daarvan niet verbonden had. In aard
 en karakter verschillen die handelingen
 niet, daarom mag h. e. alleen het ver-

— plicht

„plicht gegeven surplus van de rijkheid
uitgezonderd worden.

De heer Asser antwoordt dat zijn voor-
„stel zich grondt op de bedoelingen van
partijen; juist het verschillend karakter
der handelingen motiveert de verschillend
behandeling. Hij, die dekerheid bedingt,
doet dit met het doel om volledige
dekerheid te verkrijgen; blykt nu de ge-
„geven dekerheid na eenigen tyd onvol-
„doende te zijn, en wordt deze des op
zijn verzoek aangevuld dan kan men
daarin niets onrechtmatig zien, dan
valt uit den aard der zaak elk den-
„beeld van begunstiging weg. Men brengt
slechts den feitelijken toestand in over-
„eenstemming met wat reeds a priori
de bedoeling van partijen was. Geheel
anders het geven van dekerheid, waar
in 't geheel geen dekerheid bedongen of
reeds vroeger gegeven was. Deze hande-
„ling is er eene, waarvan men te recht
kan zeggen dat zij een verdacht karakter
heeft. Het dekken van een geheel on-
„gedekt schuldeischer in den vooravond

J. A. S.

van het faillissement dat wel steeds ge-
 „schieden met het doel om dien Schuld-
 „eischer boven de anderen te begunstigen.
 Daar is dus eene absolute nietigheid,
 wanneer die er zijn moet, op haar plaats.
 De andere leden zijn niet overtuigd en
 voeren tegen dit bevoeg aan, dat beide
 handelingen strekken om de positie
 van den Schuldverschier te verbeteren;
 dat zowel de eene als de andere wordt
 verricht om den Schuldverschier eene
 zekerheid te verschaffen, welke hij op
 dat oogenblik niet bezat en ook niet
 vorderen kon. In werken en effecten
 staan dus beide handelingen gelijk;
 zij behoven daarom ook niet een oog-
 „punt van billijkheid op gelijke wijze be-
 „handeld te worden. Dit vordert ook
 het systeem van het Wetboek van koop-
 „handel, dat de Commissie immers niet
 wilde wijzigen.

Met 371 stem (die van den heer Asser)
 wordt besloten de vroeger ontworpen
 redactie der wijzigingswet te hand-
 „haven.

De

De heer Pynappel stelt Thans voor
 afzonderlyk als uitbonderingen op den
 regel van Artikel 774 Boekboek van koop-
 „handel te vermelden 1° de verplichte aan-
 „vulling en 2° de ruiling.

„De Commissie vereenigt zich hiermede.
 „Pervolgens wordt na langdurige dis-
 „cussie voorloopig besloten ad 2um te
 lezen: „ruiling, tenzij de in de plaats
 gestelde zekerheid de bevoeling aanwijst
 om den schuldeischen in een gunstiger
 toestand te brengen dan waarin hij
 was.”

De heer Asser verklaarde zich tegen
 deze casuïstische behandeling, die op
 nieuw de juistheid van zijn voorstel be-
 „vestigt. Hij wees er op dat de geldig-
 „heid der ruiling Thans geheel zal af-
 „hangen van de subjectieve appreciatie
 van den rechter, waarmede volgens spre-
 „ker een weinig wenschelijke rechtson-
 „zekerheid kan geboren worden, een
 vrees, die echter door de andere
 leden niet gedeeld wordt.

Ten Slotte wordt het geheele dossier

Mret

met het voorstel van den heer Asser en diens Memorie van Toelichting in han-
 „ den van den heer Pynappel gesteld, her-
 sine van nadere redactie van het oor-
 „ spronkelijke ontwerp der Commissie,
 te wijzigen volgens de thans genomen
 besluiten en de juiste opmerking van den
 Staatsraad de Vries, alsmede tot wijziging
 van de memorie van toelichting met het oog
 op het advies van den Raad van State en het
 thans beslotene.

De heer Molengraaff brengt het vroeger
 aangehouden Artikel by ter sprake. Hij vraagt
 of de gebleken moeilijkheid en omslachtigheid
 eener juiste regeling van de verhouding
 tusschen meerdere curators onderling, het
 niet wenschelyk doet zyn op het besluit
 der Commissie terug te komen en alsnog
 als beginsel aan te nemen, dat in elk fail-
 „ lissement slechts een curator dal zyn?
 De heer Pynappel komt eerder tot de
 Conclusie, dat het de voorkeur verdient
 het beoieldte punt niet uitdrukkelijk te
 regelen; immers ook thans is dit niet het
 geval, zonder dat dit in de praktijk tot

elnege

eenige moeilijkheid aanleiding geeft.

De heer Molengraaff meent dat hoeh in alle gevallen de aansprakelykheid der curators behoort geregeld te worden. Het kan niet ontkennd worden dat het voor hen van groot belang is, dat de omvang dier aansprakelykheid casu quo niet quaestieus kan dyn.

Na langdurige discussie wordt het Slotte besloten de regeling van de verhouding tusschen meerdere curators aan te houden en artikel by cursief te drukken.

De Voorzitter sluit de vergadering te 3½ uur.

De Secretaris:

/ was geteekend / M. P. Molengraaff
Adjunct

De Voorzitter:

/ was geteekend / J. G. Rijk

Sonderd vijfen dertigste Per.
" gadering op Maensdag 16 Septem.
" bev 1885 ten huise van het lid
Asser te Amsterdam.

De Voorzitter opent de vergadering ten

10 ure. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering wor-
den gelezen en goedgekeurd.

Ingekomen eene missive van den Minis-
ter van Justitie houdende machtiging tot
het houden dier vergadering te Amsterdam.

De Voorzitter stelt het eerst aan de orde
de behandeling van het Wetsontwerp tot
wijziging van Artikel 774 Wetboek van
Koophandel.

Over de redactie van dit ontwerp is
nader door de leden der Commissie van
gedachten gewisseld. Ter tafel liggen thans
A een voorstel van den heer Pynappel om
de laatste alinea van Artikel 774 te
lezen:

„De bovenstaande bepalingen zijn niet
toepasselyk 1° op pand of hypotheek, ver-
„ leend hen gevolg eener wettelyke of con-
„ tractuele verplichting, tenzij de ver-
„ plichting zelve binnen den tyd van
veertig dagen voor den aanvang van het
faillissement en niet dadelyk by de
oorspronkelyke overeenkomst is aange-
„ gaan.

De op pand of hypotheek te goeder trouw verleend tot ruiling tegen onderpand of hypotheek, dat zelf op geldige wijze verleend mag."

B. Een voorstel van den heer Molengraaff om Artikel 774 te vervangen door het volgende artikel.

"Pand of hypotheek verleend binnen 40 dagen voor het faillissement, zonder dat daartoe, krachtens wetsbepaling of beding gemaakt, hetzij voor den aanvang van dien termijn, hetzij bij het aangaan der overeenkomst, de verplichting bestond, wordt geacht verleend te zijn ter bedriegelijke verkorting der schuldeischers hetzij het tegendeel bewezen wordt."

Door dit voorstel trekt de heer Molengraaff een eerder gedaan voorstel in, hetwelk strekte om de laatste alinea van Artikel 774 Wetboek van Koophandel te doen luiden:

"De vorenstaande bepalingen zijn niet toepasselijk op pand of hypotheek verleend hetzij ten gevolge eener wettelijke of eener voor bedvoelden termijn aangeane"

Contractuele verplichting, hetzij tot geheel
 of gedeeltelijke vervanging van vroeger ver-
 „leend pand of hypotheek, indien het onder-
 „pand, dat geheel of gedeeltelijk teruggevoerd
 „men wordt, ten tijde der ruiling, voldoende
 „de was om daarop de schuld te kunnen
 verhalen, of de schuldeischer, indien het
 leen onvoldoende was, de bevoegdheid
 bezat aanvulling te vorderen."

De Voorzitter brengt het voorstel van
 den heer Molengraaff als van de eerste
 strekking het eerst in discussie.

De Voorzitter zegt dat hij tot dit voor-
 „stel gekomen is, omdat de geheele loop
 der beraadslagingen gevoerd over de
 wijziging van Artikel 774 en de vele
 mislukte pogingen om tot een juiste
 redactie te komen hem overtuigd hebben
 dat op den weg der casuïstiek, hoewel het
 nu toe beproefd is, geen goede regeling
 te verkrijgen is. Het voorstel, door hem
 thans ingediend, beveelt zich naar sprekers
 meening, op deze gronden aan: 1° dat het
 een algemeen regel stelt en dus elke
 casuïstiek vermijdt, 2° dat die regel over-

„eenszems met het ontrent dit punt in het ontwerp facultieus met door de Commissie aangenomen, zoodat bij eventuelle indiening van dit laatste ontwerp, niet weer op nieuw wijziging van het in artikel 774 bepaalde zal voorgesteld worden, 3° dat die regel zich nauw aansluit aan het bestaande artikel 774, in hooverre bij de presumpcie van kwade trouw voor de handelingen in dat artikel vermeld handhaaft, hare werking alleen verzwakkende in hooverre tegenbewijs zal toegelaten zijn, en ten Slotte 4° dat de terminologie van het Wetboek van Koophandel daarin gevolgd wordt.

Hoewel met het beginsel in het voorstel Molengraaff neergelegd zich wel kunnen vereenigen, bestrijdt de heer Asser toch de invoering van dit beginsel in het Wetboek van Koophandel voor een speciaal geval bij particuliere wetsherziening. Hij betooft dat het voorstel Molengraaff in het Wetboek onzer tegenwoordige wet in geenen deele past. In de artikelen 773-776 heeft de wetgever verschillende handelingen

Meth

met nietigheid getroffen, het gaat niet aan voor eenige daarvan die nietigheid los te laten, berwijft men haar voor de andere gevallen laat bestaan. Sprekers eigen voorstel gaat dan ook niet roover, maar laat in beginsel de nietigheid bestaan, daarop slechts eenige bepaalde uitbranderingen formulerende.

De heer Pynappel geeft aan de door hem ontworpen redactie de voorkeur boven die van den heer Molengraaff, omdat hij het niet wenschelyk acht voor een „deling als ruiling van onderpand een presuntie van kwade vrouw op te stellen. Ruiling kan een suspecte handeling zyn, doch is dit niet noodzakelyk of uit haar aard.

De heer Molengraaff constateert, den heer Pynappel beantwoordende, dat deze in zyne redactie volkomen hetzelfde zegt, al is het met andere woorden, als spreker in zyne redactie heeft neergelegd. Immers een van beide, de aanlegger van de actio Pauliana moet de kwade vrouw van den gedaagde bewyzen, dan is er

eene presuntie van goede vrouw of de
gedaagde moet zyne goede vrouw bewyzen,
en dan is er eene presuntie van kwade
vrouw, tertium non datur. Immers men
gaat uit van het bestaan van kwade vrouw,
waar men het bestyding der actie het be-
"wys der goede vrouw vordert. Welnu de
heer Pynappel legt dit laatste uitdruk-
"kelyk; hij legt den gedaagde in cas van
Pauliana het bewys der goede vrouw op
en presumeert dus evenveer als spreker
de kwade vrouw.

Spreker meent verder dat de verwan-
"ging der absolute nichigheid, thans in
Artikel 774 bedreigt, door de presuntie
van kwade vrouw met tegenbewys niet
bepertt behoort te worden tot het geval
van ruiling van onderpand, maar als re-
"gel behoort gesteld te worden by elke on-
"verplichte zekerheidsverleening, immers
evenveer als thans door een arrest van den
Hoogen Raad gebleken is dat die absolute
nichigheid in stryd is met de behoeften
en de belangen van het prolongatie- en
beleeningverkeer, kan hetzelfde morgen

Blypen

Blijken hem aanzien van eenige andere
 handeling welke zekerheidsstelling beoogt.
 De wetgever kan niet alle gevallen over-
 „ zien en voorzien, juist daarom is een
 Casuïstische regeling, de onderwinding leert
 het trouwen in Casu, zoo gewaartijk. Tegen
 den heer Asser voert spreker aan, dat
 het niet gewijzigd worden van artikelen 773,
 775 en 776 voor de Commissie geen reden
 mag zijn om artikel 774 niet zoo goed
 mogelijk te maken.

De heer Pynappel is van oordeel dat
 tusschen de presumpcie van goede trouw
 en die van kwade trouw, wel degelyk
 nog een gebied ligt van onzekerheid. Dit
 wordt weergegeven door sprekers re-
 „ dactie, die geen presumpcie opstelt, maar
 bloot den gedaagde het bewijs der goede
 trouw oplegt, of met andere woorden
 de plicht om die onzekerheid omtrent
 goede of kwade trouw op te heffen
 en tot klaarheid te brengen. Hier re-
 „ dactie zal den rechter meer vrijheid ge-
 „ ven in de appreciatie van het byge-
 „ brachte bewijs.

De
 =

De heeren Asser en Stolengraaff handha-
 „ ven hunne meening wat tot een langdurig
 debat aanleiding geeft, waaraan vooral
 de Voorzitter en de heer Pynappel deel
 nemen.

Ten Slotte verklaart de laatste zich
 subsidiair met het voorstel Stolengraaff
 te vereenigen.

In verband met de opmerking van den
 heer Asser, dat dit voorstel het stelsel
 en de economie der bestaande wet ver-
 „ breekt, doet de Voorzitter de vraag of
 het dan niet beter ware aan den Minister
 voor te stellen eene vervanging van alle
 artikelen omtrent de Pauliana (arti-
 „ kelen 773-777 Wetboek van Koophandel)
 door de daaronder in het ontwerp
 faillitewet door de Commissie reeds
 aangenomen bepalingen.

Dit denkbeeld vindt algemeene instem-
 „ ming.

Dien tegevolge wordt besloten den Mi-
 „ nister een ontwerp aan te bieden hou-
 „ dende vervanging van de artikelen 773-
 777 Wetboek van Koophandel door de

Ar-

artikelen 43-47 van het ontwerp failliteken-
wet.

De Voorzitter stelt voor deze artikelen
nog eens te lezen.

Artikel 43 wordt goedgekeurd.

Artikel 44. De heeren Asser en Pynappel
achten den termijn van veertig dagen te
lang. Naar de presumpcie van kwade
brouw vastgeknoopt is bloot aan eenen
termijn, kan deze haast niet te kort
genomen worden. De verkeersveerheid
vordert dit gebiedend.

De Voorzitter behoogt daarentegen
dat hier de presumpcie volgt uit het
verdacht karakter der hier genoemde
handelingen in verband met den termijn,
niet alleen uit den laatste.

De termijn van veertig dagen wordt
gehandhaafd met 272 stemmen (voor de
Voorzitter, wiens stem beslist, en de heer
Molengraaff).

Artikelen 45 en 46 worden goedgekeurd.

Artikel 47. "om zijne rechtsverhouding"
wordt gewijzigd in "uithoofde zijner
rechtsverhouding" enz.

De
=

De heer Molengraaff wordt belast met de Samenstelling eener Memorie van Toelichting. Tevens wordt hem opgedragen de redactie van Artikel 44 nog eens in overweging te nemen.

Van de orde is de verdere behandeling van het ontwerp wet op het faillissement. De heer Molengraaff brengt eene nieuwe redactie ter tafel van de aangehouden artikelen 37, 38 en 39.

Hij stelt voor artikel 37 te lezen:
 Art. 37. "Indien de gefailleerde huwder is, kan zoowel de curator als de verhuurder de huw huwrentijds doen eindigen, mits de opzegging geschiede tegen een tijdstip, waarop dergelyke overeenkomsten naar plaatselyk gebruik eindigen. Bovendien moet by de opzegging de daarvoor gebruikelijke of overeengekomen termijn in acht genomen worden, met dien verstande echter dat een termijn van drie maanden in elk geval voldoende is.

Zijn de huwrenten vooruit betaald dan kan de huw niet eerder opgezegd worden dan tegen het einde van den

ter-

hermijn, waarvoor vooruitbetaling heeft plaats gehad.

De na de faillietverklaring verwallende huurprijs is boedelschuld."

Art. 38 De Commissie vereenigt zich met deze redactie, evenzo met het voorstel om in het aangehouden Artikel 38 de woorden: "echter zal een hermijn van drie maanden" te vervangen door: "echter zal een hermijn van zes weken."

Daarna wordt ook dit artikel definitief vastgesteld.

Art. 69. De heer Molengraaff stelt voor Artikel 69 te doen luiden:

"Indien meerdere curators zijn aange-
steld en niet bij het vonnis van failliet-
verklaring aan ieder hunner een bepaal-
den werkring is aangewezen, zijn zij
allen getypeijk bevoegd tot het verrichten
van alle daden van beheer en vereffening,
zonder voor elkanders handelingen aan-
sprakelyk te zijn."

Spreeker is van oordeel dat getypeijk bevoegdheid in den aard der zaak ligt. Maar men heeft of meer personen de

— Selfde

„zelfde qualiteit geeft, moeten zij ook
 „geacht worden allen gelykelyk bevoegd.
 „te zyn tot het verrichten van al die
 „handelingen welke hunne betrekking mede-
 „brengt. Neemt men dit niet aan dan
 „zullen steeds allen te samen persoonlijk
 „moeten handelen, of wel hij, die niet
 „tegenwoordig kan zyn, voor elke spe-
 „ciale handeling eene afzonderlyke vol-
 „macht moeten geven. Dit kan tot
 „moeytheden aanleiding geven, daar
 „het eene soms noodzakelyke administra-
 „tie op verschillende plaatsen tegeneeg
 „onmogelyk maakt.

„De Commissie kan met deze beschou-
 „wingen niet medegaan. De Voorzitter
 „acht het veel rationeeler dat, waar
 „het beweerd aan meerderen is bevestigd,
 „gezamenlyk gehandeld moet worden.

„De meerderheid der Commissie is van
 „oordeel dat in elk geval het stelsel
 „dat ieder curator bevoegd is te han-
 „delen, oorzaak van allerlei ongelegen-
 „heden kan worden, zoo wanneer hij
 „tegenstrydige handelingen verrichten,

ff.
 K

of ook waar beiden dezelfde overeen-
komst aangaan ontrent dezelfde zaak
maar met verschillende personen.

Na enige discussie wordt dus besloten,
beslissing der meerderheid als beginsel aan
te nemen en artikel bij te lezen:

"Indien er meerdere curators benoemd
zijn wordt voor de geldigheid hunner
handelingen vereischt, hetzij eenstemmigheid,
hetzij de toestemming der meerderheid, het-
zij bij staking van stemmen eene beslissing
van den rechter Commissaris. De curator,
aan wien bij het vonnis van faillietver-
klaring een bepaalden werkkring is aan-
gewezen, is binnen de grenzen daarvan
zelfstandig tot handelen bevoegd."

De derde is dus altijd gewaarborgd
indien hij slechts medewerking van de
meerderheid der curators vordert.

De heer Asser deelt mede dat hij een
nieuwe redactie der bepalingen van in-
ternationaal recht heeft ontworpen. Hij
stelt de 6 volgende artikelen voor:
Art: 1. "De in het buitenland door de aldaar
bevoegde macht uitgesproken failliet."

„ verklaring wordt in Nederland erkend met
 alle daaraan door de buitenlandsche wet
 verbonden rechtsgevolgen, hoover die niet
 door de Nederlandsche wet verboden, of
 met de openbare orde en goede leden
 in strijd sijn.

Art. 2. De in het buitenland benaemde cur-
 „ ator of bewindvoerder onder welke be-
 „ naming ook, van een aldaar failliet-
 „ verklaarden boedel, wordt in Nederland
 als doodanig erkend, met alle hem vol-
 „ gens de buitenlandsche wet hoekomende
 bevoegheden.

Art. 3. Een in het buitenlandsch failliet-
 „ ment wettiglijk tot stand gekomen ac-
 „ coord wordt in Nederland als verbindend
 aangemerkt, met alle daaraan door de
 buitenlandsche wet verbonden rechtsge-
 „ volgen.

Art. 4. De vereffening van den boedel ge-
 „ schiedt, overeenkomstig de wet van het
 land, waar de failliet verklaring is uit-
 „ gesproken, behoudens de toepassing der
 Nederlandsche wet, waar die volgens
 eene in Nederland geldende wetsbepaling

toe
 —

toepasselijk is en behoudens het recht der
Nederlandsche Schuldeischers om op de in
Nederland zich bevindende goederen te ver-
halen hetgeen de buitenlandsche wetten
alleen op grond van hun vreemdelingschap
mocht othouden.

Art: 5. De bepalingen der vier voorgaande
artikelen gelden niet, indien volgens ar-
tikel 4 dixer wet de faillietverklaring
tot de bevoegdheid van den Nederlandschen
rechter behoort.

Art: 6 Ten einde aan een in het buitenland
uitgesproken faillietverklaring de in deze
artikelen voorgeschreven rechtsgevolgen
te doen toekennen mocht de faillietver-
klaring door de arrondissements recht-
bank te Amsterdam bekrachtigd zijn.
Deze bekrachtiging geschiedt op een ver-
zoekschrift in te dienen door de meest
gereede partij die van haar belang doet
blijken en na oproeping van de schulde-
naar zoo deze niet zelf het verzoek
heeft ingediend.

De bekrachtiging wordt verleend zoo
de faillietverklaring door de in het

Buiten-

buitenland bevoegde macht blijkt te zijn
uitgesproken en artikel 5 niet hoefde.
„Selyk is.

De beteekening van het ingediende ver-
„loekschrift tot bekrachtiging heeft eene
schorsende werking ten aanzien van alle
handelingen die in strijd met de failliet-

„verklaring mochten worden aangevangen.

De heer Asser geeft eene korte toelich-
„ting, hij acht het gewenscht ieder der
hoofdmomenten van de faillissements-

„procedure afzonderlyk te vermelden. Ar-

„tikel 6 heeft ten doel aan het verlaan-

„gen der Commissie naar uitdrukkelijke

erkenning van het faillissement hier

te land te gemaect te komen.

De heer Molengraaff zal, met het

oog op de vroeger genomen besluiten,

het beginsel in deze artikelen gehuldigd

niet op nieuw bespreken, hij wenscht al-

„leen te constateeren dat met name ten

gevolge der redactie van Artikel 1 de

vroeger door hem geopperde bezwaren

tegen de uitwerking van dat beginsel

niet zijn weggenomen. De faillietver-

klaring

„klaring in het buitenland zal met al
 zijne rechtsgevolgen, dus ook met al
 zijne inwerkingen op het materiële recht,
 in Nederland erkend worden. Dit
 gaat spreker te ver. De bepaling van
 artikel 4 omtrent de toepasselijkheid
 der Nederlandsche wet brengt hierin
 geen verandering, omdat dit artikel
 alleen van de vereffening spreekt.
 In den loop der naar aanleiding
 derer opmerking ontstane discussie ver-
 klaart de heer Asser uitdrukkelijk dat
 zijne bedoeling geen andere is, dan dat
 de buitenlandsche faillietverklaring met
 alle zijne procesnuele rechtsgevolgen
 hier te lande erkend worde. Dat dus
 het gehele faillissementsproces ook wat
 de goederen in Nederland betreft plaats
 hebbe overeenkomstig de buitenlandsche
 wet. Dit neemt niet weg dat met be-
 trekking tot den invloed van het
 faillissement op het materiële recht,
 (ontbinding van overeenkomsten, com-
 pensatie, pauliana), die wet toepas-
 selyk blijft, die hetzij door een wet,

„ drukkelyke wetsbepaling der Neder-
 „ landsche wet, als hoedanig spreker o.a.
 „ artikel 7 wet houdende algemeene be-
 „ palingen beschouwt, hetzij bij gebreke
 „ daarvan door de algemeene beginselen
 „ van het internationaal privaatrecht,
 „ als de toepasselyke wet wordt aange-
 „ wesen. Indien naar de meening zijner
 „ medeleden deze bedoeling in de redactie
 „ niet juist is uitgedrukt, is spreker
 „ gaarne bereid tot wijziging dier redac-
 „ tie mede te werken.

De Commissie vereenigt zich met deze
 „ nadere toelichting van des heeren Asser's
 „ gevoelen, maar verklaart tevens dat de
 „ redactie speciaal van Artikel 1 aan-
 „ leiding geeft tot eene geheel andere
 „ opvatting en dus behoort gewijzigd te
 „ worden. Artikel 1-5 worden vervolgen-
 „ der fine van nadere redactie aange-
 „ houden.

De verschillende artikelen nader be-
 „ schouwende wordt alsnog besloten in
 „ artikel 2 de woorden „ met alle hen vol-
 „ gens de buitenlandsche wet toekomende

zich bevindende. Dan kan op verzoek van den buitenlandschen curator of van den schuldeischer de openbaarmaking van het buitenlandsche vonnis onoverwigt geschieden, zonder dat eene oproeping van den gefailleerde en eene beekening van het gedane verzoek noodig zijn.

De Commissie vereenigt zich hiermede waarop ook Art. 6 voor nadere redactie wordt aangehouden.

Pervolgens wordt nog besloten in eene Slotbepaling de reserve op te nemen voor voorschriften in strijd met de openbare orde of de goede leden, welke door den heer Asser alleen in artikel 1 was ge-
„ maakt.

De Voorzitter sluit de vergadering ten 4 ure.

De Secretaris:

Wassgeheken / W. L. P. A. Molengraaff
Arjunet

De Voorzitter:

Wassgeheken / J. G. Kist

Honderd zes en dertigste verga-

dering

„ dering op Maandag 5 Octo.
 „ bev 1885 in de bibliotheek.
 „ taal van den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ter
 10 ure. Afwezig de heeren Asser en
 Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering wor-
 „ den gelezen en goedgekeurd.

Ingekomen een devental exemplaren
 van het advies der Kamer van Koophandel
 te Groningen over de titels van vracht,
 „ vervoerders en expeditieus, met begelei-
 „ dende misfivie dtd 18 September 1885.
 Wordt den Voorzitter d'yn exemplaren aan
 ieder der leden toegesonden.

Van de orde is de behandeling van
 den titel van Surseance van betaling,
 No: 42 der Stukken.

Art. 1 wordt aangenomen.

Art. 2. Ten einde dit artikel in over-
 „ eenstemming te brengen met het ge-
 „ wijzigde ontwerp wet op het faillit.
 „ sement wordt artikel 4 in regel 3
 veranderd in artikel 5, en „ in de arti-
 „ kelen 3 en 4 " in fine in „ in artikel 3."

Art. 3

Art: 3 wordt goedgekeurd.

Art: 4. "Tegen tekenen door de rechtbank be-
"paalden korten dag" wordt vervangen door
"tegen tekenen door de rechtbank op korten
"termijn bepaalden dag."

In al: 2 wordt "buitenlandse" geschrapt
omdat de mogelijkheid bestaat dat door
den Schuldenaar niet alle schuldeischers
opgegeven zijn.

Art: 5. De heer Pynappel meent dat de
rechtbank steeds bevoegd moech zijn om
de surséance te weigeren, indien zij
daartoe termen vindt, byvoorbeeld indien
de Staten kennelijk onjuist zijn.

De Voorzitter beaamt dit en stelt
zood te lezen: "p.a. en kan den Schulde-
"naar voorloopige surséance worden
verleend, tenzij schuldeischers, houders
van enz. - - - - - verketten. Indien de
rechtbank het verzoek afwijst, ver-
"klaart zij bij dezelfde beschikking den
Schuldenaar in staat van faillissement."

Aldus wordt besloten.

Ad alinea 2 merkt de heer Pynappel
op, dat de bepaling daarvan wel juist

is, maar de redactie looch vreemd klinkt.
 Hij stelt voor het teken: „p. a. komt alleen
 het laatste in behandeling.” Verder bevoegt
 Spreker dat ook het geval geregeld moet
 worden dat bijden de indiening van het
 verzoekschrift tot surséance op een eerder
 ingediend verzoek tot faillietverklaring
 nog niet beslist is. Indien in dat geval
 de faillietverklaring steeds zal moeten
 worden uitgesproken verkrijgt een
 kwaadgekunde schuldeischer in de indie-
 „ning van een verzoek van faillietver-
 „klaring, zodra hij verneemt dat zijn
 Schuldenaar een aanvrage om surséance
 voorbereidt, een middel om de Sur-
 „séance steeds te verkrijgen. Aan het ver-
 „zoek tot surséance moet dus ook bij
 aanhangig verzoek tot faillietverklaring
 de prioriteit worden toegekend.

De heer Molengraaff heeft hier tegen
 dit bewaard dat de Schuldenaar dan
 steeds zijn faillietverklaring zal kun-
 „nen ophouden door de indiening van
 een verzoek tot surséance. Overigens
 is het geval evenmin voorkomend in de be-

staande

„ Schaande wet en dit heeft voor hoover
 „ spreker bekend is, nimmer tot praktische
 „ moeilijkheden of tot critiek aanleiding ge-
 „ geven. Daarom achte spreker regeling on-
 „ noodig. Beide verzoeken zullen dus
 „ behandeld doch alleen beslist worden
 „ op datgene hetwelk het eerst in staat
 „ van wijken zal verkeeren.

De heer Pynappel wenscht in elk ge-
 „ val den rechter de bevoegdheid gegeven
 „ te zien om in het hier bedoelde geval
 „ de behandeling van het verzoek tot
 „ faillietverklaring te staken en alleen
 „ op dat tot surséance te beslissen.

De heer Asser verschijnt ter vergadering
 „ en vereenigt zich met het door den heer
 „ Pynappel geopperde; evenzoo de Voorzitter.
 „ Bedoelde alinea wordt dus gelezen:

„ Bij gelijktijdige aanvraag tot faillietver-
 „ klaring en verzoek tot surséance komt
 „ alleen het laatste in behandeling. Het

„ zelfde kan geschieden indien op eene
 „ vroegere aanvraag tot faillietverkla-
 „ ring tijdens de indiening van het verzoek
 „ tot surséance nog niet is beslist.”

Art

Art. 6. ad 1°: "voor twee of drie per-
 "sonen (bewindvoerders)" wordt gelezen:
 "een of meer personen (bewindvoerders)."

De heer Pynappel stelt voor de bepaling
 dat een hunner rechtgeleerde moech zijn
 te laten vervallen.

De heer Molengraaff acht rechtgeleerd.
 "de bijstand voor den bewindvoerder on-
 "ontbeertlyk, speciaal om de rechten des
 boedels gedurende de surseance te be-
 "waren en te handhaven; van daar zijn
 voorstel.

Nadat de Voorzitter zich echter tegen
 het gebod, dat er een rechtgeleerde be-
 "windvoerder moech zijn, verklaard heeft,
 worden de woorden: "waaronder ten min-
 "ste één rechtgeleerde" geschrapt.

"Ten einde met en benevens" wordt
 "ten einde met."

Tegen de meening van den voorsteller
 wordt besloten ook de benoeming van
 een enkel en deskundige mogelyk te ma-
 "ken en dat sub 2° gelezen: "een of
 "meer deskundigen."

Art. 7. De heer Molengraaff acht dit ar-

— Artikel

„Bikkel wenschelyk het einde allen twyfel
ontrent de macht en bevoegdheid des des-
kundigen weg te nemen. Evenwel wordt
het geschrapt omdat naar het voordeel van
de minderheid in de Commissie eens-
deels de uitdrukking „vrije toegang
te ruim is, anderdeels de bepalingen
des drie alinea's geheel overbodig zijn
en dan zelf spreken.

Art: 8. Na eenige discussie wordt besloten
aan Art: 6 2° toe te voegen de woorden
„en een beredeneerd verslag van hunne
bevinding uit te brengen;“ en Art: 8 te
doen luiden: „de deskundigen leggen
hun verslag het griffie neder enz.“

Alinea 2 wordt aangehouden en zal even-
wel gebruikt worden.

Art: 9. „alle schuldeischers“ wordt ge-
wysigd in „de schuldeischers;“ na bedoeld
nederlegging“ in „daarna“. Aldus gewysigd
wordt het artikel goedgekeurd.

Art: 10. De heer Pynappel is ad al: 2 van
oordeel dat het uitspreken van een met
redenen omkleed oordeel over de in deze
alinea genoemde punten meer eigen-

— aardig
—

„ aardig behoort tot den Raak van de des.
 „ kundigen en dat zij zich daarvan in hun
 in Artikel 8 bedoeld verslag mochten kwijten,
 waarom Spreker deze Raak in Artikel 7
 wenscht te regelen.

In de vergadering van Artikel 10 kan
 alleen Sprake zijn van een nadere toe-
 „lichting van het verslag in Artikel 7
 bedoeld.

De heer Molengraaff wenscht in elk
 geval de bepaling van al. 2 van dit ar-
 „tikel voor de bewindvoerders te handha-
 „ ven, daar dezen, die de voortzetting
 der zaken besturen, dikwijls beter dan
 deskundigen een oordeel over de voor-
 „ uitzichten daarvan zullen kunnen uit-
 „ spreken. Dit punt is van groot gewicht
 dat Spreker daarom de plicht daarom
 „ kent te adviseeren heeft gemeend te moe-
 „ ten opleggen.

De Voorzitter en de heer Asser gaan
 met den heer Pijnappel mede.

Art: 8 wordt dus gelezen:

Al: 1 „ Het verslag der deskundigen bevat
 een met redenen ontkleed oordeel over

de betrouwbaarheid der door den schulde-
 „naar overgelegde staten en het gegronde
 van het vooruitzicht, dat na verleen-
 middel van betaling volledige betaling van
 alle schulden zal volgen.”

Art. 1. „De deskundigen leggen enz.”

Alinea 2 van Art. 10 wordt vervolgens
 geschrapt.

Art. 11. De heer Molengraaff licht dit
 artikel hoe. Hij betoogt, dat naar het
 ontwerp, steeds, wanneer Surseance ver-
 „leend wordt, ook de omstandigheid aan-
 „wezig zal zijn die voor faillietverkla-
 „ring vereischt wordt, namelijk ophouden
 met betalen. Surseance is dus een buiten-
 „gewone gunst den schuldenaar verleend
 om aan een dreigend faillissement te ont-
 „komen. Van daar dat de mogelijkheid om
 die gunst te verkrijgen binnen enge gren-
 „zen beperkt en niet verleend moet wor-
 „den tenzij alle schuldeischers, die door
 hun opkomst hoorden belang te stellen,
 daarin toestemmen. Spreker acht geen vol-
 „doende gronden aanwezig om hier de
 minderheid door de meerderheid te doen

Grinder

binden, en van hare rechten te berooven.
 De Voorzitter en de heeren Asser en Pyn-
 „appel zijn van eene andere meening. Tae-
 „stemming van alle schuldeischers te ver-
 „deren gaat hunn vrachten te ver. Opdat
 niet een kwaadgerinde de macht hebbe
 tegen te houden wat het algemeen belang
 vordert achten zij het wenschelyk hier een
 zelfde meerderheid te laten beslissen als
 in een faillissement over het accord.
 Ook moet in Art: 5 voor voorloopige
 surséance hetzelfde bepaald worden. De
 heer Molengraaff wordt opgedragen in die-
 zen Artikel 5 en Artikel 11 nader te redi-
 „geeren.

Art: 12. Er wordt besloten dit artikel, dat
 ook bij de voorloopige surséance van toe-
 „passing is, op Artikel 5 te laten volgen
 en vervolgens in Artikel 11 bij de definitieve
 „surséance daaraan te verwijzen.

Art: 13. Dit artikel wordt goedgekeurd
 na vervanging van „van af den dag“ in
 „van den dag.“

Art: 14. Op voorstel van den heer Pynappel
 wordt dit artikel geredigeerd: „de recht-“

— Bank

„bank kan de bewindvoerders ten allen
 tijde op hun verzoek, of op verzoek van
 een of meer der Schuldeischers of van den
 Schuldenaar, of wel ambtshalve ontslaan
 en door anderen vervangen.”

Art. 15. Ter toelichting van de tweede en
 derde alinea van dit artikel wijst de heer
 Molengraaff er op dat, evenals bij faillie-
 „sament, de door den Schuldenaar onbe-
 „voegd verrichte handelingen niet abso-
 „luut nietig moeten zijn, maar bloot re-
 „latief nietig, d. w. z. alleen nietig ten
 opzichte van den boedel. De Schuldenaar
 zelf moet er zich niet op kunnen be-
 „roepen, wat van practisch belang is,
 wanneer hij na afloop der Surveïance
 weer volkomen handlingsbevoegd wordt,
 evenmin de derde met wien hij handelt
 deze toch habet quod sibi imputet.
 Hij kon medewerking van de bewind-
 „voerders bij de handeling vorderen. De
 nietigheid is bedreigd uitsluitend in het
 belang der Schuldeischers, zij moet dus
 ook uitsluitend ten hunnen behoeve gel-
 „dend gemaakt kunnen worden. Kan daar

Dat

dat spraker in alinea 3den bewindvoeders de bevoegdheid toekent om die nietigheid Louder medewerking van den Schuldenaar in te roepen. Den Schuldenaar zelf kan men niet opdragen zich op zijn eigen onbevoegdheid te beroepen, waar die onbevoegdheid niet in zijn belang, maar alleen in dat zijner schuldeischers bestaat.

Na eenige discussie vereenigt de Commissie zich hiernede. Zij is echter van oordeel dat de redactie deze beschouwing niet juist weergeeft. Er wordt besloten de beide alinea's te verwangen door de volgende bepaling:

"Indien de Schuldenaar in strijd met deze bepaling gehandeld heeft, ontslaat uit Loovdange handeling geen aanspraak tegen den boedel dan voor loovere deze daarbij verricht is en zijn de bewindvoeders bevoegd alles te doen, wat vereischt wordt om den boedel te diev sake schadeloos te houden."

Naar aanleiding der gevoerde discussie wordt in Artikel 21 titel van faillissement in fine: "voor loovere deze er door verricht is" gewijzigd in "voor loovere deze

daarby

daarbij verrijkt is," omdat men niet kan spreken van verrijken door eene verbintenis, als men daarbij de verplichte persoon is.

Art: 16 wordt zonder discussie goedgekeurd.

Art: 17. De heer Pynappel bevoegt dat in rechten optreden een daad is en van de heer in van beschikking, en de derde alinea van dit artikel dus naast artikel 15 al: 1 overbodig is.

Dienovereenkomstig wordt alinea 3 geschrapt en het artikel goedgekeurd.

Art: 18-20 worden achtereenvolgens goedgekeurd.

Art: 21 Ad. al: 3. De heer Asser acht het over de intrekking der surseance steeds met faillietverklaring gepaard te gaan. Indien de intrekking bijvoorbeeld na negen maanden geschiedt, kan de toestand geheel veranderd zijn, en is de schuldenaar mogelijk weer volkomen in staat om te betalen. De rechter moet dus vrijheid hebben om onder appreciatie der omstandigheden al dan niet faillietverklaring uit te spreken.

De heer Molengraaff verdedigt de ver-

— plichting

„ plichting tot faillietverklaring door en op
 te wijzen dat naar het ontwerp Surséance
 steeds verleend wordt als en tevens grond tot
 faillietverklaring, immers ophouden met be-
 „ halen, aanwerig is. Zoolang nu de Schul-
 „ denaar niet aantvoort dat die hoeshand
 heeft opgehouden te bestaan, moet zij
 geacht worden nog aanwerig te zijn. De
 Surséance zelf bewijst het voortduren van
 dien hoeshand. Bovendien is faillietverkla-
 „ ring de eenig mogelijke en best werkende
 Sanctie tegen onrechtmatige en ontrouwe
 handelingen van den Schuldenaar.

De heer Asser acht de opheffing der
 Surséance welue reeds een voldoende straf
 en handhaaft rader zijn gevoelen. Naar de
 Voorzitter en de heer Tynappel hier daarbij
 aansluiten wordt in art. 3 bepaald: „ p. a.
 kan zij tevens de faillietverklaring van
 den Schuldenaar uitspreken. ”

Tegen invallende duisternis sluit de Voor-
 „ zitter de vergadering te 3 3/4 uur.

De Secretaris:
 Wasgehekkend / M. P. A. Molengraaff
 Adjunct

De Voorzitter:
 Wasgehekkend / J. G. Kist.

Fondere

Honderd Leven en dertigste ver-
 „gadering op Laterdag 17 October
 1885 in de kleine raadkamer
 vanden Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10
 ure. De heer Beelaerts is afwezig.

De notulen worden gelezen, en goedgekeurd.

Ingevolge opdracht der vorige vergadering
 brengt de heer Molengraaff ten tafel een
 nieuwe redactie der artikelen 265 en 271.
 (V) (XL)

Art: 265. p.a. —, kan den Schuldenaar voor
 „loopige surséance worden verleend, indien
 twee derden der bekende schuldeischers
 welke drie vierden vertegenwoordigen van
 het bedrag der uitstaande schuldvorderingen
 met uitzondering van de in Art: 278 ver-
 „meldde, daarin toestemmen.”

of wel: „p.a. — kan den Schuldenaar een
 termijn een derde der verschenen schul-
 „eischers, houders van een vierde der ter
 vergadering vertegenwoordigde niet in de
 „artikel 278 genoemde schuldvorderingen
 zich daarheen verzetten.”

Art: 2. „ Voorloopige surséance zal nimmer
 verleend kunnen worden, wanneer blijkt

Art

dat de Schulden de laken des boedels
overtreffen of dat de Schuldenaar te kwa-
„ der trouw is.

Indien de rechtbank het verrocht afwijst,
verklaart zij bij dezelfde beschikking den
Schuldenaar in staat van faillissement.”
Art. 241. Indien twee derden der bekende
Schuldeisers, welke drie vierden verleggen
„ woordigen van het bedrag der uitstaande
„ de Schuldvorderingen, met uitzondering
van de in artikel 248 vermelde, daarin
toestemmen, zal definitieve Surséance
verleend worden, tenzij een der gevallen
in Artikel 265 tweede lid voorkomende aanwe-
„ zig is. Bij niet-verleening der definiti-
„ ve Surséance wordt de Schuldenaar
in staat van faillissement verklaard.”

Of wel: „ Indien twee derden der verschenen
Schuldeisers, houders van drie vierden
der ter vergadering verleggenwoordigde niet
in Artikel 248 genoemde Schuldvorderingen,
daarin toestemmen zal enz.”

De heer Molengraaff verklaart de re-
„ dactie der beide artikels alternatief ge-
„ held te hebben, omdat hij niet geheel

Leher

Leter was van de bevoeling van het besluit
in de vorige vergadering in afwijking ^{van} het in
het ontwerp voorgestelde genomen.

De eerste redactie sluit zich geheel aan
aan de bepalingen omtrent de stemming
over een in een faillissement aangeboden
accord. De meerderheid wordt berekend
over alle schuldeischers, die stemrecht
hebben. Volgens de Subsidiare redactie
wordt daarentegen alleen rekening gehou-
"den met de verschenen schuldeischers,
wat naar sprekers meening het verkleenen
der Surséance al te gemakkelijk zal ma-
"ken.

De andere leden geven de voorkeur aan
het stelsel der Subsidiare redactie voor
"al ook op grond dat onder voorafge-
"gane verificatie, die bij Surséance ont-
"breekt, de afwezige schuldeischers zeer
bezwaarlijk medegerekend kunnen worden.

De heer Asser vraagt of de uitsluiting
der in Artikel 278 genoemde schulde-
"ningen wel geheel juist is, spreker hiet
althans de reden niet in waarom de
schuldeischer, die een recht van reclame

heeft

heeft, niet aan de Stemming Loude magen
deelnemen. Ook kunnen onveiligheden ont.

„ Schaar in verband met artikel 248 n° 2.

De vraag of een hypotheek of pandschuld
verhaalbaar is op het onderpand is niet
altijd voor dadelyke beslissing vatbaar, en
dat is loch noodig wil de Stemming niet
onnoodig verdraagd worden.

De heer Molengraaff antwoordt dat de
Schuldeischer, die een recht van reclame
heeft, krachtens de door hem voorgestelde
redactie geenstins van de Stemming is
uitgesloten; immers uitgesloten worden
de Schuldvorderingen by artikel 248 oer.
„ meld, en de reclame, daar sub 3° naast
Lakelyke rechten genoemd, is getyck ook
uit de woorden van Artikel 248 blyft
geene Schuldvordering. Bedaald wordt
daar alleen de reclame-actie, dere kan
niet tegenstaande de Surséance ingesteld
worden. Dat de pand- en hypotheek-
„ houders betreft sprekers bedoeling was
hen voor kunne geheele vordering van
de Stemming uit te sluiten; de boevoging:
„ voor Loovore by op het onderpand of

de goederen verhaalbaar zijn", had alleen
 het doel om vast te stellen, dat, wanneer
 na de executie van het onderpand, een deel
 der schuld onverhaald blijft, dit deel, dat
 alsdan Concurrent wordt, het lot van alle
 Concurrente vorderingen deelt, zoodat daar
 „legem de Surséance werkt.

Na eenige discussie wordt besloten,
 ten einde alle misverstand te voorkomen
 de woorden: „voorhooverde zij op het
 onderpand of die goederen verhaalbaar zijn
 in Artikel 248 n° 2 te schrappen en in
 plaats daarvan aan bedoeld artikel een
 alinea van gelijken inhoud toe te voegen
 waarvan de nadere redactie aan den
 heer Molengraaff wordt opgedragen, als
 „mede n° 3 van Artikel 248: „van reclame
 en Lakelijke rechten" aan het einde van
 de in dit artikel vervatte opsomming
 te plaatsen, en daaraan dus het nummer
 „mede 8 te geven. In verband hiermede wordt
 de verwijzing naar Artikel 248 in de voor-
 „gestelde redacties van de artikelen 265
 en 241 veranderd in een verwijzing naar
 Artikel 248 n° 1-7; over het stemrecht

Pau

van den Schuldseischer, die reclamerect
 heeft, kan nu geen twyfel meer bestaan:
 Art. 248. De heeren Pynappel en Asser drin-
 „gen op schrapping van N°. 8 (oud) aan. Zij
 „zijn van oordeel dat er geen aanname-lyke
 „gronden bestaan om de Schuldseischer
 „krachtens onrechtmatige daad in voorde-
 „liger positie te brengen dan de overige
 „Concurrente Schuldseischer; de andere num-
 „mers van Artikel 248 loch noemen byna
 „alle Schulden, die loch reeds bevoorrecht
 „zijn.

De heer Molengraaff verdedigt de bepa-
 „ling van N°. 8. Zijns inziens hebben de Schuld-
 „vorderingen wegens onrechtmatige daad
 „een ander karakter dan die welke uit
 „overeenkomst voortvrieten. De billijk-
 „heid vordert, dat zij, aan wie door de
 „Schuldenaar schade is toegebracht, niet
 „ten gevolge der surveillance van de verga-
 „„ding dier schade beroofd worden. De
 „Voorzitter kan dit niet toegeven, ook
 „hij wil geen privilegie voor deze schulden.
 „De bepaling van N°. 8 wordt dus ge-
 „schrapt; het artikel krijgt derhalve 7

nummers, waarvan het tegenwoordige het
het laatste is.

In overeenstemming met dit besluit wor-
„ den de aanhalingen in 265 en 271 nader
gewijzigd in: „ Artikel 278 N: 1-6. ”

Art: 281. Na eenige discussie wordt met alg-
„ meene stemmen besloten in het geval van
al: 1 ook den bewindvoerder het recht te
geven de intrekking der surséance te ver-
„ looken, en in het geval van al: 2 verhoor
of oproeping van de bewindvoerdere, van
den Schuldenaar te bevelen, alsmede ook
den Schuldenaar het recht te geven in dit
geval de intrekking te verzoeken.

Naar aanleiding dixer beslissingen wordt
het artikel als volgt geredigeerd:

„ De rechtbank kan op verzoek van de
bewindvoerdere of van een of meer der schul-
„ eisders de surséance intrekken, indien
blijkt hetzij dat de Schuldenaar zich, ge-
„ durende den loop daarvan, aan kwade
trouw schuldig maakt of zijne Schuld-
„ eisders tracht te benadeelen of handelt
in strijd met artikel 275 eerste lid, hetzij,
dat, hangende de surséance, de Staat van

den

den boedel zoodanig is achteruit gegaan,
dat de baten niet bereikend zijn geworden,
om de schulden ten volle te voldoen.

Op laatstgenoemden grond kan de intrek-
king ook op verzoek van den Schuldenaar
worden uitgesproken.

De bewindvoerders en de Schuldenaar wor-
den, indien zij niet zelve het verzoek
gedaan hebben, daarop gehoord of daartoe
behoorlijk opgeroepen.

Wanneer de rechtbank enz.

Gedurende den loop enz."

Art. 282. De heer Asser wijst er op dat art.
"artikel 923 Wetboek van Koophandel bepaalt
dat de termijnen regerende de richigheid van
sommige voor den aanvang van het faillit.
"sument verrichte handelingen, wanneer
één maand na den afloop van de sur-
"sance faillietverklaring wordt uitge-
"sproken, berekend worden van af de in-
"diening van het verzoek tot sursance.
Dergelyke bepaling wenst Spreker te
behouden. Indien toch binnen één maand
na den afloop der sursance of na de
intrekking daarvan, welke volgens het

be -
=

besluit in de vorige vergadering ad art. 281
 genomen niet met faillietverklaring be-
 „ hoeft gepaard te gaan, faillissement wordt
 uitgesproken, blijkt duidelijk dat er van
 af den aanvang der surséance een be-
 „ stand van ophouden van betalen heeft
 bestaan, die een faillissement onvermyt-
 „ lyk maakte.

Naar aanleiding dezer opmerking wordt
 besloten in artikel 282 achter de woorden
 „ van dezen titel” in te voegen: „ of wel
 binnen ééne maand na de intrekking of
 den afloop van de surséance van be-
 „ taling.”

„ Art. 44, 45 en 48” wordt „ artikelen 44
 en 45” daar artikel 48 het faillissement
 geschrapt is.

Ten einde duidelijk te doen uitkomen
 dat de bedoeling van het artikel deze is,
 dat de termijnen bedoeld in de artikelen
 44 en 45 het faillissement, in de ge-
 „ vallen hier bedoeld zullen aanvange-
 veertig dagen en één jaar vóór de be-
 „ kendmaking van de indiening van het
 verzoek tot verleening van surséance

en vanaf dit tijdstip doorloopen tot op den dag der faillietverklaring na de sur-
 „ Séance, worden in Artikel 282 de woorden:
 „ worden de termijnen, in de artikelen 44
 en 45 dezer wet vermeld" verwangen door:
 „ wordt het tijdstip, waarop de termijnen,
 in de artikelen 44 en 45 dezer wet ver-
 „ meld, aanvangen".

De heer Asser vraagt of de schuldenaar
 steeds de surséance zal kunnen doen eindigen
 door weder zijne betalingen te hervatten,
 zooals in de practijk tegenwoordig het ge-
 „ val is. In het ontwerp vindt spreker daar,
 „ ombrent geene bepalingen.

Na eenige discussie beslist de Commissie,
 dat den schuldenaar met het oog op de
 rechtszekerheid, die eischt dat geen twyfel
 ombrent de handlingsbevoegdheid van
 den schuldenaar mogelijk zij, beoeld
 recht niet moet worden toegekend. Indien de
 schuldenaar de intrekking der surséance
 wenst, op grond dat zijn toestand zich
 zoo verbeterd heeft dat hij zijne betalingen
 weder kan hervatten, behoort hij zich het
 verkrijging dier intrekking te wenden tot

De

de rechtbank, die op zijn verzoek de be-
 „windvoerders en de schuldeisers zal mo-
 „ken hooren.

Den heer Molengraaff wordt opgedragen
 in dien zin een artikel 281 bis te redigeeren
 Art. 283. De heer Pijnappel beschrijft de uit-
 „sluiting van hooger beroep, de kwesties
 die de rechtbank bij de al- of niet verbe-
 „ning van surséance moet beslissen, kun-
 „nen belangrijk genoeg zijn om dergelyke
 afwijking van den algemeenen regel als
 niet gerechtvaardigd te beschouwen.

De heer Molengraaff is van een andere
 meening. Hij is van oordeel dat bij sur-
 „séance het van het grootste belang is om
 zoo spoedig mogelijk tot definitieve be-
 „slissingen te geraken. Maar het de han-
 „delingsbevoegdheid van een persoon geldt
 zijn zwerende toestanden niet gewensd
 Aan de belangen van derden wordt daar
 „door allicht schade toegebracht. Bovendien
 komt het spreker voor dat waar, zooals
 bij surséance, de rechtbank bijna uit-
 „sluitend feitelijke quaesties heeft te besle-
 „den het hooger beroep minder noodig is.

De

De Voorzitter kan dit niet toegeven, bij feitelijke vragen bewijst het hooger beroep even goede diensten als bij rechtsvragen. Na eenige discussie wordt het Slotte besloten de uitsluiting van het hooger beroep bij voorloopige surséance te behouden. Daarenbinnen tegen alle beslissingen omtrent de definitieve surséance appel toe te laten.

Met het oog op dit votum wordt het noodig bepalingen omtrent het hooger beroep in de wet op te nemen en ook den tusschenwetstand hangende appel te regelen. De redactie wordt opgedragen aan den heer Pijnappel.

Art. 284. Ter voorkoming van misverstand worden aan het artikel toegevoegd de woorden "den:" en bij voorrang uit den boedel voldaan."

Art. 285. wordt geschrapt als van zelf sprekende. Bij faillissement was de vermelding van de toepasselijkheid der wet op naamloze vennootschappen en keidelijke lichamen noodig omdat daar voor deze byzondere voorschriften zijn gemaakt.

Art. 286. Op voorstel van den heer Asser wordt dit artikel geschrapt en besloten om te trent de surséance bepalingen van internationaal recht te maken analoog aan die voor het faillissement in beginsel reeds vastgestelde. De redactie wordt opgedragen aan den heer Asser. De heer Molengraaff verklaart uitdrukkelijk dat hij zich op de aan de Commissie bekende motieven met deze beslissing niet kan vereenigen.

Art. 287-289 worden achtereen volgens aangenomen.

Hierna is de eerste lezing van het ontwerp wet op het faillissement en de surséance van betaling ten einde gebracht.

De heer Asser herinnert dat hij vroeger steeds heeft aangeraden om de reeds gereed liggende ontwerpen der Commissie vooral nog niet te publiceren maar daarmede te wachten totdat de Commissie met haar taak geheel gereed konde zijn. Dit was ook steeds de meening van de Commissie. Thans wenscht spreker echter de vraag te stellen of er geen aanleiding bestaat om op deze wijze terug te komen en

een uittouwing te maken voor het out-
 .. werp wisselrecht. Hij zegt dit met het
 oog op tweelei omstandigheden: in de eer-
 .. ste plaats met het oog op het Russisch
 ontwerp waarin het ontwerp der Commissie
 geciteerd is. Men kan dus weten dat dit
 gereed is; nu de werkzaamheden der Com-
 .. missie langer duren dan voorzien kan
 worden is reeds om die reden een publi-
 .. catie gewenscht. Bovendien zijn de
 tijdsomstandigheden veel veranderd. Pagin-
 .. gen om tot unificatie van het wissel-
 .. recht te geraken, en dit is het tweede
 punt waarop spreker wilde wijzen,
 zijn reeds van verschillende tijden beproeft.
 Spreker herinnert aan het ontwerp door
 het Institut de droit international uit-
 .. gewerkt en aan het onlangs te Antwerpen
 gehouden Congres voor handelsrecht, waar-
 .. op eveneens een ontwerp werd aangenomen.
 Het is met het oog op een en ander raad-
 .. raam dat het ontwerp der Commissie
 niet langer blijft liggen. Door het nu
 te publiceren wordt openbaar in welke
 geest in ons land een regeling van het

wissel-
 —————

wisselrecht gewenscht wordt.

De Voorzitter beaamt hem volde het door den heer Asser gesproken en had zijnerzijds hetzelfde willen voorstellen.

Er wordt dus besloten het ontwerp - ook op het handelspapier bij den Minister in te dienen en dezen tevens verlof te vragen om het te publiceeren.

De Voorzitter belast zich met het ontwerpen van een brief aan den Minister.

De Voorzitter sluit de vergadering ten 3 1/2 ure.

De Secretaris:

/was geteekend/ M. P. A. Molengraaff

afzond

De Voorzitter:

/was geteekend/ J. G. Rijk.

Honderd acht en dertigste
vergadering op Zaterdag 31 Octo.
ber 1885 in een der Zalen van
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 ure. Afwezig de heer Belacqhs en in den aanvang de heer Asser.

De
2

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter deelt mede, dat hij het wetsontwerp op het „Handelspapier“ met Memorie van Toelichting en de begeleidende misfivè, welke onder de leden heeft gecirculeerd, aan den Minister heeft toegezonden.

Ingevolge opdracht, hem in de vorige vergadering gedaan, heeft de heer Molengraaff een nieuw artikel 281bis ontworpen, aldus luidende:

„De Schuldenaar is steeds bevoegd intrekking der Surséance te verzoeken op grond, dat de toestand des boedels hem weder in staat stelt zijne betalingen te hervatten. De rechtbank hoort, alvorens te beslissen, de bewindvoerders en de schuldeischers, die daartoe bij brieven van den Griffier tegen een door de rechtbank te bepalen dag worden opgeroepen.

De Voorzitter wenscht den Schuldenaar de bevoegdheid te geven om zijne betalingen te hervatten onder de enkele voorwaarden dat hij daarvan aankondiging doe.

De
Z

De surséance is een beneficium hem ver-
 „leend; wanneer hij daaraan wenst te
 renunciëren moet hem dit vrijstaan, on-
 „verschillig wat de schuldeischers daarvan
 denken.

De heer Molengraaff verdedigt het artikel
 Hij wijst er op dat wanneer men den schul-
 „denaar vrijlaat om naar goedvinden aan
 de surséance een einde te maken, hij
 steeds het middel in de hand zal hebben
 om zich van zijne bewindvoerders te ont-
 „doen, wanneer hem hunne controle niet
 bevalt. Spreker is van oordeel dat waar
 de schuldeischers, althans een minder-
 „heid van hen, gedwongen worden met
 een uitstel van betaling genoegen te
 nemen, zij althans dez, waarborg moeten
 bezitten dat in dien toestand niet tegen
 hun hin of het hunnen nadeel we-
 verandering wordt gebracht. Het advies
 der bewindvoerders is noodig omdat de
 schuldenaar anders de surséance kan kun-
 „nen doen eindigen, ook wanneer zijn
 vermogenstoestand in geen deel verbeterd
 is, en een hervatting der betalingen

Steeds

Slechts moet dienen tot beoordeeling van enkelen om daarna in een faillissement te eindigen.

Na eenige verdere discussie wordt het artikel aangenomen met 271 stem, die van den Voorzitter.

De heer Molengraaff stelt voor artikel 281 al. 3 te lezen:

„ Wanneer de rechtbank op den laatste der in het eerste lid van dit artikel vermeld de gronden de surséance intrekt zal zij tevens de faillietverklaring van den boedel uitspreken; in alle andere gevallen kan zij dit doen.”

Indien de surséance wordt ingetrokken op grond dat de boedel geheel ontoereikend is geworden om de schulden te betalen, behoort faillietverklaring te volgen. De voorzitter acht het logischer dit in de wet uit te drukken.

De voorzitter en de heer Pynappel zijn van oordeel dat de voorgestelde wijziging geheel onnoodig is en er toe kan leiden om quaesties te maken wat in de andere gevallen gedaan moet worden. De bestaande

— de

„ de redactie wordth dus behouden.

Op voorstel van den heer Molengraaff wordth in verband met de besluiten in de vorige vergadering genomen, aan Artikel 278 een tweede lid toegevoegd, luidende:

„ Voorzoverne bij executie blijkt dat de vorderingen onder N°. 2 vermeld op de verbonden Raak niet verhaald kunnen worden werth de Surséance ook tegen deze.”

De heer Molengraaff deelt mede dat hij in de vorige vergadering verzuimd heeft een motivering van de bepaling van het ontwerp dat de Surséance niet werkt tegen schuldeischers vorderingen uit onrechtmatige daad, aan te voeren dat men bij onrechtmatige daad schuldeischer wordth tegen zijn wil, terwijl de schuldeischers een contractus dit zijn omdat zij vrijwillig vertrouwen stelden in de soliditeit van den Schuldenaar. Spreker vraagt of deze overweging ook verandering kan brengen in de Leenswijze der beide leden.

De heer Pynappel antwoordt ontkennend de schuldvordering uit onrechtmatige

daad

daad geniet bij faillissement geen voorrecht, daaraan behoort dus ook bij surseance geen feitelijk voorrecht verleend te worden, immers dit ware eene inconsequentie.

De Voorzitter sluit zich hierbij aan, de schuldvordering uit onrechtmatige daad blijft dus in Artikel 278 geschrapt.

De heer Molengraaff verzoekt de in de vorige vergadering als geheel overbodig weggelaten laatste alinea van Artikel 277 te herstellen, omdat er rechtelijke voorziening zijn, waarin beslist is dat het opbrengen in recht, als zijnde geen daad van beheer of beschikking, aan den schuldenaar, die surseance verkregen heeft, geoorloofd blijft ook zonder medewerking zijner bewindvoerders. Er bestaat in elk geval in jure constituto een twijfel die door eene uitdrukkelijke wettelijke bepaling behoort opgelost te worden.

De heer Asser verschijnt ter vergadering.

Na eenige discussie wordt het voorstel van den heer Molengraaff aangenomen.

De

De heer Synappel heeft de regeling van het hooger beroep bij surséance overwogen en deelt de conclusies mede waartoe hij gekomen is.

In de eerste plaats wenscht hij terug te komen op een besluit in de vorige vergadering genomen en ook van de beslissing omtrent de voorloopige surséance, zoowel bij af- als bij toewijking appel toe te laten, en wel op grond dat de verlening van de voorloopige surséance volgens het ontwerp voor den schuldenaar de noodzakelijke weg is om tot definitieve surséance te geraken.

Verder stelt Spreker voor gedurende den tijd dat het appel van een laagstaans verzoek tot surséance hangende is, de behandeling van een te gelyk met het verzoek tot surséance of ook later ingediend verzoek tot faillietverklaring te schorsen. Eindelyk heeft Spreker zich afgevraagd wat bij de regeling van het appel bij surséance de voorkewer verdient, de regel te volgen in het ontwerp voorgeschreven voor het appel van een vonnis van failliet

— verklaring

„verklaring of die voor de procedure tot homologatie van een accord.

Ten einde tot een spoedige beslissing te komen en de onzekere toestand, waartoe het appel aanleiding geeft, dus zoveel mogelijk te beperken, acht Spreker het wenselijk de regels betreffende het appel bij faillietverklaring mutatis mutandis toe te passen.

Spreker licht deze conclusies nader uit „voorig toe.

Na een langdurig debat besluit de commissie voorloopig - de nadere uitwerking aan den heer Synappel overlatende - dat ook van de beslissing omtrent de voorloopige surséance geappelleerd zal kunnen worden, en wel binnen drie dagen, bij eene verklaring uit te brengen ter griffie van het Hof, waarop door den Voorzitter van het Hof onmiddellijk den dag van behandeling zal worden bepaald, welke dag door den verzoeker zal moeten worden gepubliceerd. Bij toewijzing van het verzoek tot voorloopige surséance zal ieder tegenstemmende schuldeischer

Recht

recht van appel hebben, doch als een hun
 „ner appelleert de anderen liets kunnen
 voegen.

In het geval van afwijking zal het recht
 van appel toekomen uitsluitend aan den
 Schuldenaar en ieder tegenstemmende
 schuldeischer het verzoek in appel kunnen
 tegenspreken; in geen geval zal een nieuw
 stemming plaats hebben.

Voorts wordt bepaald dat de beschikking
 houdende toewijking der voorloopige sur-
 „sance voorloopig ten uitvoer gelegd zal
 worden niettegenstaande appel of cassatie
 en dat hangende het appel bij toewijking
 der voorloopige sursance de beslissing
 over een hangend verzoek tot faillietver-
 „klaring opgeschort zal blijven. In geval
 het Hof in hooger beroep de voorloopige
 sursance toewijst zal het gesaisijneerd
 blijven van de beslissing over de definitieve
 „sive sursance.

De Voorzitter stelt vervolgens het ont-
 „werp tot regeling van de Pauliana met
 begeleidende door den heer Molengraaff ont-
 „worpen memorie van toelichting aan de orde.

Arb
 =

Art: 1 (Art: 43 van het ontwerp faillitenwet).
Op voorstel van den heer Asser wordt in
fine van dit artikel „eene verkorting
van de rechten der Schuldeischers” enz.
vervangen door „benadeeling der Schuld-
„eischers.” enz.

Art: 2. (Gewijzigd Art: 44 van het ontwerp fail-
„litenwet).

Sub 1° wordt: „aanmerkelyk overtreft het
ontvangene en beloofde anderzijds” ver-
„vangen door: „aanmerkelyk die aan de
andere zijde overtreft”, daar „ontvangene
of beloofde” geen juiste tegenstelling is
van „verbintenis.”

Ad. 2°: De heer Asser vreest dat door
deze alinea de ruiling bij prolongatie
en belemming bemoeilyk zal worden; het
bewijs van goede trouw is moeilyk te
leveren en acht spreker voor de Schuld-
„eischer hoogst bezwaarlyk, hy wenscht
daarom aan deze alinea toe te voegen de
Lusmede: „tenzij de gestelde zekerheid
strekt tot vervanging eener vroeger ge-
„shelde van niet aanmerkelyk minder
waarde.” Daarmede sluit men zich aan

de bepaling van het eerste nummer aan
en waarborgt uitdrukkelijk de vrijheid
van partijen om te wilen.

De heer Molengraaff is van oordeel
dat de wijziging van onderpand bij prolon-
gatie en belemmering niet onder N° 2 van
dit artikel valt, maar onder N° 1, en
dus juist datgene zal gelden wat de
heer Asser wenscht. Immers het wilen
is niet anders dan de uitvoering der over-
eenkomst waarbij de schuldeischer zich
verbindt het gestelde onderpand terug te
geven tegen ontvangst van nieuw onder-
pand, en de schuldenaar om nieuw on-
derpand te geven tegen beruggave van
het oude. Die overeenkomst valt onder
N° 1 van dit artikel en moet aan de
vereischen daarvan getoetst worden.
De bewijslast zal bij haar dus al-
leen overgaan indien het nieuwe be-
dungen onderpand aanmerkelijk grooter
is dan het vroegere. Tegen het geven
van het nieuwe onderpand op zich-
zelf kan als verplichte uitvoerings-
handeling volgens het ontwerp niet

Asser

eens eens Pauliana gericht worden. Maar
 gesteld deze redeneering is niet juist ook
 dan nog. Lege Spreker, is er geen reden
 voor bezorgheid. Immers de goede trouw
 hier bedoeld wordt bewezen door aan te
 toonen dat in concreto de handeling van
 dien aard was of onder zulke omstandig.
 „heden verwacht werd dat zij op zich zelf
 geen benadeeling der schuldeischers in
 zich sloot of hen gevolge kon hebben.
 Dit nu is het geval bij ruiling van onder-
 „pand indien het vroegere onderpand reeds
 voldoende was om de schuld op te ver-
 „halen, of wel de schuldenaar tot surplus
 geen verplicht was, of ook het nieuwe
 en oude onderpand weinig in waarde
 verschillen. Bovendien moet in elk geval
 de curator voor alles aan toonen dat
 benadeeling des boedels werkelijk heeft plaats
 gehad. De in het artikel genoemde gevallen,
 ten prima facie alle van dien aard dat
 zij die te verwacht a priori kan weten dat
 de schuldeischers er door benadeeld zullen
 worden; zij vallen dan ook buiten den
 regelmatigen gang van zaken, buiten de

transacties van het gewone verkeer. Van daar
 de presumpcie van wetenschap der benadeeling
 echter wijkende voor het bewijs dat de hande-
 „ling ook bij insolventie tot gene benade-
 „ling aanleiding kan geven. Spreker acht de
 bijvoeging door den heer Asser voorgesteld
 op deze gronden overbodig en is van oordeel
 „deel dat bij eene geronde interpretatie van
 het hierbedoelde artikel aan de gewoonte
 van ruiling bij prolongatie geen enkel be-
 „kwaad in den weg gelegd wordt.

Na een zeer levendig debat trekt de
 heer Asser zijn voorstel in, maar verzoekt
 dat in de memorie van toelichting dit
 punt nader uitgewerkt zal worden, op-
 „dat omtrent de interpretatie geen twyfel
 meer mogelyk zij.

Conform wordt besloten

N: 3 Schenkingen.

De voorzitter verklaart zich bij nader
 onderzoek met hetgeen in de memorie van
 Toelichting omtrent de Schenkingen is over-
 „wogen in geen deel te kunnen over-
 „eenigen. Hij wenscht de Schenkingen veel
 strenger te behandelen en daarombrent hij

het

het bestaande recht te blijven. Iemand die
meer schuld dan goed heeft, kan niets
weggeven omdat hij niets heeft om weg te
geven.

Deze meening vindt weerklank bij de heer
„ van Asser en Pynappel, die echter niet loover
gaan van een absolute nietigheid voor som-
„ mige Schenkingen, zoals Artikel 775 Wetboek
van Koophandel voorschrijft, te verlangen.
Een langdurig debat volgt, waarbij de heer
Molengraaff het in de Memorie van Toe-
„ lichting uiteengerette stelsel met klem
blijft verdedigen; ten Slotte wordt overeen-
„ gekomen dat bij Schenkingen 60 dagen voor
den aanvang van het faillissement gedaan
(20 dagen als de naaste familieleden de
begiftigden zijn) het bewijs van kwade trouw
aan de tijde van den Schenker-failliet
voor den Curator voldoende zal zijn om
de nietigheid dier handelingen in te roepen.
Terwijl dus op de goede trouw van den be-
„ giftigde niet wordt gelet, zal deze echter
 Slechts in looverre tot teruggave van
het ontvangene verplicht zijn als het
nog in zijn vermogen aanwezig is.

De

De heer Nolengraaff belast zich met het redigeeren van een nieuw artikel in dies tijdschrift N:o 4 geeft insgelyks het levendige debatten aan „leiding; de Voorzitter en de heer Asser be- „stryden het. Vooral de laatste ontrent de praktische behoefte aan de opnemming van deze categorie van handelingen onder de presumtief des kwade vrouw verrichte. De bepaling wordt verdedigt door den heer Nolengraaff die van oordeel is dat de ervaring een krachtig argument tegen de herhaaldelyk voortkomende fraudes met de naaste familieleden gebiedend eischt. De heer Tynappel wenscht het N:o eveneens te behouden, maar acht den termijn van een jaar veel te lang. Ten slotte blijft de bepaling gehandhaafd met intorting echter van den termijn tot een van 40 dagen in overeenstemming met den termijn voor de gevallen van N:o 1 en 2 aangenomen. Op verzoek van den heer Lal in de Memorie van Toelichting ge- „stakeerd worden dat alleen het feit de nauwe bloedverwantschap tuschen de beide handelende personen aanleiding tot de

pre

presumptie van kwade trouw geeft, en dat
mitsdien eene handeling verricht byvoorbete
met den firmant van den loon, niet valt
onder de hierbedoelde categorie, tenzij de cu-
rator aantoot dat de firmant niets an-
ders was dan tusschen beide komende per-
soon. De heer Asser en de Proviseur acht-
ten dit punt niet geheel boven elken
twijfel verheven.

Ingevolge al deze besluiten wordt het
ontwerp en de Memorie van Toelichting op
nieuw in handen gesteld van den heer
Molengraaff.

Niets meer aan de orde zijnde sluit
de Proviseur de vergadering ten 3½ ure.

De Secretaris:
Wasscheekend / H. P. A. Molengraaff
Adjunct

De Proviseur:
Wasscheekend / J. G. Kist.

Honderd negen en dertigste
vergadering op zaterdag 14 No-
vember 1885 in een der Salen
van het Gebouw voor de „Hoo-“

— ges —

„gen Raad.

De Voorzitter opent de Vergadering ten 10^{1/2} ure. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Ingekomen eene missive van den Minister van Justitie houdende mededeeling dat het ontwerp van wet op het Handelspapier aan hyn Majesteit den Koning behoort te worden ingediend en wel schriftelyk.

De Voorzitter deelt mede dat hy het ontwerp heeft laten overschryven en een missive aan den Koning heeft ontworpen.

Deze missive wordt behoudens eene enkele redactiewijziging goedgekeurd.

De Voorzitter is van oordeel dat aan het ontwerp thans het gewone hoofd van ontwerpen van wetten, met eene considerans behoort vooraf te gaan, als „mede een artikel houdende afschaffing van de titels van het bestaande wetboek van koophandel over wissels en ander Handelspapier. Dergelyk hoofd wordt door den Voorzitter ter goedkeuring voorgedragen.

De

De heer Pynappel zou liever het hoofde
 of althans het artikel houdende afschaffing
 der vroegere wettelijke bepalingen achter-
 „wege willen laten. Dergelyk artikel toch
 maakt het noodig het geheele Wetboek
 van Koophandel in overeenstemming te brengen
 „gen met het ontwerp, immers dit zal ook
 „gens het voorstel van den Voorzitter
 de titels 6 en 7 van het Wetboek ver-
 „vangen. Dergelyke inschrijving kan niet
 geschieden zonder den invloed daarvan
 op de overige deelen van het Wetboek
 na te gaan.

De heer Stolengraaff bevoegt op nieuw
 de wenschelykheid om een ontwerp in te
 dienen geheel in den vorm, des met be-
 „palingen omtrent afschaffing der vroe-
 „gere wetgeving en vooral ook met over-
 „gangs-bepalingen die niet gemist kun-
 „nen worden.

De heer Asser meent dat het bezwaar
 van den heer Pynappel overwonnen kan
 worden door het ontwerp in te dienen
 niet als deel van een hervormd Wetboek
 van Koophandel, maar als een afsonder-

„lyke wisselwet. De bepaling omtrent de afschaffing kan dan het laatste artikel worden, en aan een latere wet voorbereiden worden om de bestaande wetboeken met de nieuwe wisselwet in overeenstemming te brengen.

Wat de overgangsbepalingen betreft. Spreker acht het niet noodig die te ontwerpen, daar een plek aan het Departement dat zonder bezwaar zal kunnen doen.

De Voorzitter stelt, naar aanleiding van het door de verschillende Sprekers opgemerkte, voor de afschaffingsbepaling weg te laten en alleen het ontwerp zooals het daar ligt, doch voorzien van een hoofd en een Considerans in te dienen. Hier toe wordt besloten met 371 stemmen van den heer Molengraaff, die nogmaals constateert dat hij een indiening van het ontwerp in dezen onvoltooide vorm niet wenschelijk acht.

De Voorzitter deelt mede dat nog is ingekomen een briefje van den Minister van Justitie dtd 13 November 1885, houdende

Mede

mededeeling van het in het Voorloopig Verslag der Tweede Kamer over de Begroeting van Justitie dienstjaar 1886 omtrent de Commissie opgemerkte, met verzoek om mededeeling van de Leenswytke der Commissie over hetgeen daarop behoort geantwoord te worden.

Na eenige discussie wordt een ant-
 „woord vastgesteld, waarin verslag wordt
 gedaan van den Stand der werkzaamhe-
 „den en de wensch der Commissie te ken-
 „nen gegeven om na afwerking van
 hetgeen nog onder handen is van hare
 taak ontheven te worden.

Aan de orde is de verdere beraadsla-
 „ging over het ontwerp betreffende de
 Pauliana bij faillissement.

De heer. Stolengraaff heeft bepalingen
 omtrent de Schenking ontworpen. Hij merkt
 op dat de Consequentie van het in de vorige
 vergadering genomen besluit, dat schen-
 „kingen vernietigd zullen kunnen wor-
 „den onverschillig of de begiftigde te
 goeder trouw is, indien de Schenker slechts
 in kwade trouw verkeert, vordert dat
 dit steeds het geval moet zijn. Er is

geen

geen deugdelijke reden om dit beginsel
 alleen aan te nemen gedurende een beperkt
 „ken termijn voor den aanvang van het
 faillissement. De Commissie vereenigt zich
 hiermede. De ontworpen artikels luiden:
 Art: 3. Om de nietigheid van door den ge-
 „faillende gedane Schenkingen, welke
 geene gewone gelegenheids geschenken zijn
 in te roepen kan de curator volstaan
 met aan te toonen dat de gefaillende
 op het oogenblik der Schenking wist
 dat hij daardoor zijne schuldeischers be-
 „nadeelde, onverschillig of de begiffigde
 die wetenschap al dan niet deelde.
 Art: 4. De begiffigde, van wien niet blijkt
 dat hij met den vermogens toestand van
 den Schenker bekend was, is tot teruggaaf
 van het door hem ontvangene niet an-
 „ders verplicht dan voor zooverre dit
 of de waarde daarvan op het tijdstip
 van de vordering des curators nog on-
 „verteerd in zijn boedel aanwezig is.

De uitwerking voor gelegenheids geschen-
 „ken vindt bewaar bij de heeren Asser
 en Pynappel. Daarin is naar hunne mee-

— King

„ning niet uitgedrukt waar het juist
 op aankomt dat alleen geschenken die niet
 bovenmatig zijn worden uitgeroerd. Ge-
 „legenheidsgeschenken zijn bijvoorbeeld ge-
 „schenken ter Lake huwelyk, hoe groot
 die ook mogen zijn.

De heer Molengraaff acht door dat woord
 voldoende aangeduid dat alleen bedoeld
 zijn verjaarcadeaux en dergelyken. De toe-
 „passing der richigheid op dergelyke ca-
 „deaux zou de wet belachelijk maken.

De Voorzitter meent dat een verstan-
 „dige Curator de richigheid van kleine
 Schenkingen niet zal invoeren en ad-
 „visceert dus tot schrapping der bedoelde
 woorden.

Daarop wordt besloten, tegen de heer
 Molengraaff.

Art. 4. De heer Asser bestrijdt de woorden:
 „woordvoervere dit of de waarde daarvan ---
 onzekerheid --- aanwering is." Bij Schen-
 „kingen in geld zal men a posteriori
 nooit kunnen uitmaken of dit al dan
 niet verkeerd is. Men zal kunnen be-
 „wijzen dat er geld verkeerd is, niet

dat

dat het geschonken geld geweest is.

De Voorzitter acht de woorden de „waarde“
„de daarvan“ niet juist. Men kan niet
zeggen dat de waarde van het ontvangen
nog in den boedel aanwezig is, indien de
verkocht en daarvoor misschien niets
anders in de plaats gekocht is.

De heer Tynappel geeft de voorkeur
aan de uitdrukking „ryker geworden is“.
Dit is een technisch-juridische uit-
drukking van bepaalde betekenis. Het
ryker worden kan alleen gesproken wor-
den als inderdaad op het oogenblik
van de vordering des curators het ont-
vangen of indien het verkocht is een
equivalent daarvoor nog in den boedel
aanwezig is.

De heer Stolengraaff heeft geen bezwaar
tegen de schrapping van het woord „over-
verteerd“ noch tegen wijziging van „de
waarde daarvan“ in „eenig equivalent
daarvan“. Hij kan zich daarentegen
niet vereenigen met de door den heer
Tynappel voorgestelde lezing... Verrijking
of „ryker worden“ zal er altijd plaats

Grad

gehad hebben, onverschillig of het geschou-
 "kene later al dan niet verbeerd wordt. Van
 aanneming dier redactie zal het gevolg
 zijn dat het artikel nooit toegepast zal
 kunnen worden. Vrouwen in het ontwerp
 faillitenwet zelf, met name in artikel 21,
 wordt "verrykt worden" in een geheel an-
 "ders betekenisse gebruikt, dan de heer
 Pynappel er hier aan wil hechten. Het richt
 uit den aard der zaak hier en elders op
 het feit dat zekere zaak in den boedel
 gekomen is, niet ook daarop dat zij daarin
 "in gebleven is. In elk geval heeft het ver-
 "teeren de verryking niet op, hoogstens
 kan men zeggen dat deze niet meer aan-
 "wezig is indien de zaak toevallig of
 door eigen gebrek verloren is gegaan.

Na eenige discussie wordt besloten
 in artikel 4 te lezen: "voor zover
 hij ten gevolge der schenking rijker is ge-
 "worden." Tegen de heer Molengraaff.

De heer Pynappel wijst er op dat uit
 de voorgestelde redactie volgt dat de
 Curator zal moeten bewyzen dat het ge-
 "schonkene nog in den boedel der begiftigde

Gehel

geheel of gedeeltelijk aanwettig is. Spreker
 acht dit verkeerd, de begiftigde moet te
 zijner bevynding aantoonen dat de gift ge-
 „ heel of ten deele niet meer in zijn boe-
 „ del zich bevindt. Hij zal dat bewijs
 veel gemakkelijker kunnen leveren dan
 de curator het omgekeerde.

De Commissie vereenigt zich hiermede
 Artikel 4 wordt mitsdien definitief
 geredigeerd als volgt:

„ De begiftigde is niet verplicht het door
 hem ontvangene terug te geven, voor zoo
 „ verre hij aantoont dat hij tengevolge
 der Schenking niet rijker is geworden.”

De heer Pynappel zegt dat thans voor
 Schenkingen als algemeene regel zal gel-
 „ den: „ vernietiging bij bewijs kwade
 trouw van den Schenker.” Naarnaast
 behoort eene bijzondere bepaling te staan
 welke den Curator van dit bewijs ont-
 „ heft indien de Schenking gedaan is kort
 vord het faillissement des Schenkers, even
 „ goed als Art. 2 den Curator voor som-
 „ mige andere verdachte handelingen, van
 elk bewijs vrijstelt. Na eenige discussie

Per-

vereenigt zich de Commissie hiermede.
 Wordt vastgesteld als
 Art: 3bis „Schenkingen gedaan binnen veer-
 „tig dagen vóór het faillissement worden
 vermoed gedaan te zijn met de wetenschap
 dat de schuldeischers daardoor benadeeld
 worden.

Deze termijn wordt verdubbeld indien de
 begiftigde de echtgenoot of een bloed- of
 aanverwant tot in den derden graad van
 den schenker is.

Op voorstel van den heer Pynappel wordt
 de aanhef van Art: 1 (Art: 44 Ontwerp-
 faillitenwet) gewijzigd in:

„Onverminderd de byzondere bepalingen
 in de artikelen 3-4 (thans 3-5) omtrent
 de schenkingen gegeven, kan men be-
 „hoeden van den boedel de rijkheid“ enz.

De artikelen van het ontwerp, thans
 vijf in getal, zullen de artikelen 773-777
 Wetboek van Koophandel vervangen en
 in het ontwerp faillitenwet de plaats
 der artikelen 43-45 innemen.

De Voorzitter stelt de Memorie van
 Toelichting aan de orde.

De
 =

De heer Asser constateert, alvorens tot de lezing daarvan wordt overgegaan, dat hij zich met de regeling van het ontwerp niet kan vereenigen, op grond van het daarin „in voortkomende berymmenten en om „dat hij de vrijheid van reeling bij pro- „curatiecontracten niet voldoende ver- „tekerd acht.

De Voorzitter verleent akte van deze verklaring.

Ook de heer Pynappel heeft bij nadere beschouwing bezwaar tegen het beginsel waarvan de regeling der Pauliana in het ontwerp uitgaat. Het ontwerp rust op het beginsel dat verplichte handelingen, type betaling van eene opeischbare schuld, nimmer vernietigd mogen worden.

Spreeker acht dit niet juist. Indien de Schuldenaar een dag voor zijn faillissement of liever in den vooravond daarvan een Lynner Schuldeischer ten volle betaalt om dezen te bevoorreeden dan moet die handeling wel degelijk vernietigd kunnen worden. Criterium moet zijn of

de handeling verricht wordt met het opzet
 om de schuldeischers te vertorven. Bovendien
 „ dien acht spreker het eene inconsequentie
 in het ontwerp, dat het betalen van eene
 opeisbare schuld steeds geoorloofd zal
 zijn, daarentegen niet ongeoorloofd althans
 vernietigbaar volgens de bepaling van art.
 „ titel 2 h: 2 het stellen van pand of
 hypotheek voor diezelfde schuld, wat
 toch minder nadeelig is voor den boedel,
 alsmede het geven van goederen ter betaling
 die schuld, immers ook de dationes in
 solutum vallen onder Art: 2 h: 2, en wor-
 „ den zelfs in de Memorie van Toelichting
 Speciaal genoemd.

De heer Molengraaff beschrijft de heer
 Thans door den heer Pynappel verkondigd
 ten Sterkste. Betaling van opeisbare
 schulden kan nooit benadeeling der schul-
 „ eischers zijn, omdat deze eerst door het
 faillissement, door den Concursus aan-
 „ spraak krijgen op pondpondsgewijze be-
 „ taling. Een recht dat vóór de faillietver-
 „ klaring niet bestaat kan op dat oogen-
 „ blik ook niet geschonden worden. De

leere

leer van den heer Pynappel is niets anders dan de leer van de faillite de fait in 1830 door onzen wetgever uitdrukkelijk verworpen. Overigens verwijst Spreker naar de Memorie van Toelichting waarin hij zijne meening uitvoerig heeft uiteengezet, en waar hij niets bij te voegen heeft.

De inconsequentie dat Zekerheidsstelling en datio in solutum bij opeisbare schulden vernietigbaar zijn is naar Sprekers meening niet zoo groot omdat de curator ook in de gevallen van Art. 2 N: 2 voor alles moet bewyzen de daadwerkelijke benadeeling van den boedel.

De heer Asser sluit zich geheel bij den vorigen Spreker aan; ook naar zijne meening moet criterium voor de Pauliana zijn het al of niet verplichte der handeling. Alleen bij niet verplichte handeling is een Pauliana gemotiveerd. Met den heer Pynappel erkent spreker echter het inconsequente van de bepaling van Art. 2 N: 2 voor zooveel betreft de Zekerheidsstelling voor en voldoening op andere wyze dan door betaling in geld.

Pan

van opeisbare schulden.

De heer Molengraaff geeft toe dat be-
 „perking der bepaling van Art. 2 N°. 2 tot
 niet opeisbare schulden volkomen in
 harmonie is met de door hem voorgestane
 beginselen en stelt dus voor Art. 2 N°. 2
 eenvoudig te lezen: „bij rechts-handelin-
 „gen ter voldoening van of zekerheid.
 „Stelling voor eene niet-opeisbare schuld.“

De Voorzitter gaat geheel mede met
 den heer Synappel en acht het laatste
 voorstel van den heer Molengraaff vol-
 „strekt onaanneemelyk.

De heer Synappel wil niet zoo absoluut
 spreken en zou er zich misschien bij kon-
 „nen neerleggen dat het systeem door
 den heer Molengraaff verdedigd, al zij het dan
 ook niet het meest juiste, in het ontwerp
 der faillitenwet werd opgenomen. Het voor-
 te stellen bij eene partiële wetsherrining
 acht hij daarentegen geheel verkeerd en
 zeer onpolitiek. Door de tweede Kamer
 zal het bij partiële wijziging nooit aan-
 „genomen worden, alleen als deel van een
 geheel nieuwe faillitenwet zal er mis-

— schien

„schien kans zijn het er door te krijgen. Om al
die redenen zou Spreker liever terugkeeren
tot het oorspronkelijk plan der Commissie
om thans alleen eene wijziging van Art. 774
voor te stellen.

De Voorzitter sluit zich hierbij aan en
stelt dus voor het oorspronkelijk ontwerp tot
wijziging van Artikel 774 af te keuren van
Roophandel met de daarbij behorende Me-
„morie van Toelichting in de volgende Per-
„soneering op nieuw te onderzoeken en dit
daarna aan den Minister toe te zenden.

De heer Asser, wiens bezwaren door de
door den heer Molengraaff voorgestelde
wijziging van Artikel 2 N: 2 grotendeels
opgeheven zijn, kan zich met dit voorstel
niet vereenigen. Spreker wenst indiening
van het vastgestelde ontwerp over de
Pauliana.

De heer Molengraaff is van dezelfde
meening.

Met 272 stemmen wordt besloten over-
„eenkomstig het voorstel van den Voorzitter.

De heer Asser deelt mede dat hij nieuwe
bepalingen heeft ontworpen over interna-

— Lionard

„tionaal faillitenrecht. Hij zijn vervat in de
bylage N° 45.

Art: 252. De heer Molengraaff verklaart dat
zijne herwarend begun het voorstel van de heer
Asser door Louverre hij niet gericht zijn tegen
het beginsel zelf van erkenning van in het
buitenland uitgesproken faillissementen
door de thans voorgestelde redactie zijn
weggenomen.

Het artikel wordt aangenomen.

Art: 253. Op voorstel van den heer Molengraaff
wordt het woord „uitsluitend“ geschrapt, om
„dat het ontwerp, zich niet bemoeiende met
de bepalingen der buitenlandsche wetten,
nergens den Nederlandschen rechter uitslui-
„tend bevoegd verklaart.

Art: 254. De heer Molengraaff stelt voor
aan dit artikel twee nieuwe bepalingen
toe te voegen: 1° om den Curator het recht
te geven de faillietverklaring begun te
werpen aan hem van wien hij kan bewyzen
dat hem de faillietverklaring reeds voor de
publicatie bekend was;

2° om die publicatie niet te laten werken
begun dengene die bewyzt dat hem de publi-

— catie

„catie niet bekend kon zijn, een en ander in
 overeenstemming met de bepalingen van ar-
 „tikel 54, waar hetzelfde stelsel is aangenomen.
 De heer Asser heeft tegen deze bijvoegingen
 geen bezwaar. In plaats van de uitdrukking
 „niet bekend kon zijn“ zal echter naar spre-
 „kers meening een andere gezocht moeten worden.
 Immers alleen algemeene redenen van on-
 „bekendheid mogen hier in aanmerking ko-
 „men, niet ook individueel. Het is geen
 excuus dat men op reis geweest is, wel dat
 de plaats van inwoning door overstrooming
 bijvoorbeeld van het postverkeer was afge-
 „sneed.

Wordt besloten den heer Stolengraaff de
 nadere redactie van artikel 254 met het
 oog op zijne voorstellen op te dragen.

Aan de orde zijn de voorstellen van den
 heer Pynappel tot regeling van het hooger
 beroep bij surséance van betaling.

Deze voorstellen zijn opgenomen in bylage
 N°. 46.

Art. V bis (265 bis). De heer Asser vraagt of
 het niet beter is iederen schuldeischer recht
 van hooger beroep te geven.

De
 5

De Commissie neemt dit denkbeeld niet over omdat het uitbreiden van den kring der tot appel bevoegden allicht tot onnoodige verbraging in de behandeling der Surséance aanleiding zou geven.

Al: 1. In artikel 265 zal voor de gelijkheid van uitdrukking gelezen worden „daarheen verklaren” in plaats van „daar tegen verzetten.”

Al: 2. In artikel 9 al: 3 (gewijzigd) ontwerp faillitenwet zal om dezelfde reden gelezen worden: „dag en uur voor de behandeling.”

In hetzelfde art: (9 al: 3 faillitenwet) wordt nog om dezelfde reden. Op denzelfden dag, waarop de verklaring is uitgebracht, of uiterlijk op den daarop volgenden dag „gewijzigd in: „Uiterlijk op den dag volgende op dien waarop hij zijne verklaring heeft uitgebracht.”

In art: 262 Ontwerp Surséance van betaling wordt „advocaat” vervangen door „procureur.”

Al: 4. De heer Molingraaff merkt op dat als de Surséance door de rechtbank af-

- gewezen

„gewezen is, het griffie van de rechtbank geen stukken aanverig zullen zijn. Immers hij, wien verzoek afgewezen is, kan en zal gewoonlijk de stukken lichten. Komt dus de schuldenaar bij afwijking in hooger beroep dan moet hij zelf zorgen voor de stukken en die bij zijn aansluiting van appel overleggen.

Den heer Molengraaff wordt opgedragen al: 4. Dienovereenkomstig te wijzigens. Art: V^{ter} (Art: 265ter) de termijn van Cassatie wordt teruggebracht tot acht dagen, als zijnde voldoende.

Evenzo in Artikel 8 ontwerp Faillitenwet. De overige nieuwe artikelen en wijzigingen van oude (Art V^{quator} [265^{quator}], VI [Art: 266], VIII [Art: 268], IX [Art: 269], XII [Art: 272] XIII [Art: 273] XIV [Art: 274], XXI [Art: 281]) worden alle goedgekeurd; alleen wordt in Art: XII [272] al: 3 de termijn van Cassatie op acht dagen, gesteld. Niets meer aan de orde zijnde sluit de Voorzitter de vergadering ten vijf ure.

De Secretaris: De Voorzitter:
/Was getekend/ H. P. A. Molengraaff /Was getekend/ J. G. Riet

Honderd

Sonderd veertigste vergadering
op Zaterdag 21 November 1885 in
een der Zalen van den Hoogen
Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten
10 ure. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering wor-
den gelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter deelt mede dat het ont-
werp wisselwet aan Kell den Koning is
toegezonden, alsmede aan den Minister de
Staande de vorige vergadering ontworpen
missive.

Ingevolge opdracht hem in de vorige verga-
dering gedaan, heeft de heer Stolengraaff de
volgende nieuwe alinea's ontworpen, aan
Artikel 254, zooals het zal luiden volgens
het laatste voorstel van den heer Asser, toe
te voegen:

Art. 254 al. 2. " De faillietverklaring kan niet
worden tegengeworpen aan dengene, die aan-
toont dat zij niet tegenstaande de voorgeschree-
ven bekendmaking op de plaats van zijn hoofdver-
" blijf niet bekend kon zijn.

Op deze bepalingen kan hij zich niet be-

-loepen

„roepen, van wien bewezen wordt dat hem de faillietverklaring van elders bekend was.“

Tevens stelt spreker voor artikel 54 onderwerp faillietwet met deze nieuwe bepaling in overeenstemming te brengen en het Slot daarvan aldus te laten luiden: --- op. a. wanneer hij, die te deed, bewijst dat de faillietverklaring, niettegenstaande de bekendmaking daarvan, het plaats van zijn hoofdverblijf niet bekend kon zijn, behouden het recht van den curator om aan te loonen, dat zij hem van elders bekend was.“

De heer Asser is van oordeel dat de woorden „den „ van elders“ als te beperkt geschrapt moeten worden, de wetenschap behoeft niet juist door andere middelen dan de bekendmaking verkregen te zijn, de vraag is alleen of zij bestaat.

Op deze gronden worden bedoelde woorden geschrapt.

De heer Pynappel wenscht „hoofdverblijf“ te vervangen door „woonplaats“, den officiëlen technischen term voor verblijf in juridischen zin. Dat hoofdverblijf is is

Alms

eene reukige vraag vol quaesties, die men liever moet vermijden.

De heer Molengraaff had den term „hoofd-
„verblijf“ gekoren, omdat de woonplaats
niet altijd met het hoofdverblijf samen
valt en men alleen daar voortdurend
aanwezig is, waar men zijn hoofdverblijf
heeft. De minderjarige bijvoorbeeld kan
geheel onkundig blijven van hetgeen er in
zijne woonplaats voorvalt.

Wordt na eenige discussie besloten:
„op de plaats van zijn hoofdverblijf“ in
Art: 254 al: 2 te vervangen door: „in zijne
woonplaats;“ en „ter plaatse van zijn hoofd-
„verblijf“ in Art: 54 „te zijner woonplaats.“

Dus gewykt worden de beide voorstellen
aangenomen; de Commissie is van oordeel
dat thans voldoende is uitgedrukt dat de
oorzaak van het niet bekend kunnen zijn
geene individueel werkende mag zijn.

De heer Molengraaff stelt vervolgens voor
Art: 255 te lezen als volgt: „Schuldeischers,
die na de faillietverklaring hunne verde-
„ring geheel of gedeeltelyk afzonderlyk ver-
„haald hebben op in het buitenland zich

be -
=

bevindende, aan hem niet bij voorrang ver-
 „bonden vermogensdeelen van den in Neder-
 „land gefailleerden Schuldenaar, zijn ver-
 „plicht ent.”

Tot toelichting zegt de voorsteller dat de
 plicht tot restitutie in dit artikel den con-
 „currenten Schuldenecher opgelegd evenkeer
 moet rusten op den preferenten Schuld-
 „eischer, die zich verhaalt op goederen
 waarop hij geen recht van voorrang bezit.

Het gewijzigd artikel wordt aange-
 „nomen.

Op voorstel van den heer Molengraaff
 wordt nog in Art: 256 het woord „voor-
 „recht” in „voorrang” veranderd en aan
 Art: 257 een tweede lid toegevoegd luid-
 „ende: „Het tweede lid van het vorige
 artikel is ten deze toepasselyk.”

Naar aanleiding van de in de vorige
 vergadering gemaakte opmerking, wordt
 in Art: V^{bis} (265 bis) al: 4, titel Surseance
 van betaling (voorstel Pynappel) bepaald: „...
 „Tevens geeft de griffier, in het geval dat de
 rechtbank de voorloopige Surseance heeft
 toegestaan, van het ingesheld hooger beroep ent.

De

De Commissie acht het niet noodig te be-
 „spelen dat de Schuldenaar, wiens verzoek
 om surséance wordt afgewezen, bij zijn
 verzoek in hooger beroep de noodige stuk-
 „ken moet voegen, dit spreekt van zelf.

De eerste lezing van de beide titels over
 faillissement en surséance van betaling
 is hiermede definitief afgelopen. Ten be-
 „hoeve van de tweede lezing zullen de
 titels op nieuw gedrukt worden.

Hetsontwerp omtrent Artikel 774 Wet-
 „boek van Koophandel.

Ten tafel liggen thans het wetsontwerp
 Pynappel tot wijziging van Artikel 774
 Wetboek van Koophandel en het ontwerp
 Stolengraaff tot vervanging van de ver-
 „scheiden 773-777 Wetboek van Koophandel,
 beide voortien van eene Memorie van
 Toelichting.

Uit de over de indiening dezer voorstellen
 gevoerde discussie blijkt dat de Voorzitter
 en de heer Pynappel beiden, zijn voor de
 indiening van het ontwerp des laatsten,
 daarentegen de heeren Asser en Stolengraaff
 voor de indiening van het ontwerp van dezen.

De

Groningen over de titels van vrachtw.
 „voerders (N^o: 37) en capiteurs (N^o: 38).

Naar de opmerkingen der Kamer ad ar.
 „artikel 24 en 32 titel van vrachtw.
 en Art: 1 titel capiteurs is reeds bij de
 tweede lezing voldaan. Die betreffende ar.
 „titelen 5, 6, 8, 24-26, 36, 37, 38, 40, 41 titel
 vrachtw.
 en Art: 4 titel capiteurs
 geven der Commissie geen aanleiding wij.
 „ziging in de bedoelde bepalingen te ma.
 „ken. Naar aanleiding van het opgemerkte
 ad Art: 3, 30 en 40 titel vrachtw.
 wordt Art: 3. 4° gewijzigd in: „de plaats
 van afrekening en die van bestemming“;
 Art: 30 al: 1. in fine gereviseerd: „p.a. en
 alleen voor loonver het geldt bescha.
 „diging of vermindering van hoeveel.
 „heid, die uitwendig niet waarneembaar
 zijn“; terwijl in Art: 40 als 2 de woorden:
 „of door den afrekenen, of door den cog.
 „nossemethouder in beide gevallen“ ge.
 „schrapt worden.

De Voorzitter sluit de vergadering te 1 ure.

De Secretaris:

De Voorzitter:

Mas getekend / M. P. A. Molengraaff

Mas getekend / J. G. Kist.

Horre

Londen en de veertigste ver-
gadering op zaterdag 16 Januari
1886 in een der zalen van het

gebouw voor de Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten
10 ure. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering worden
gelesen en goedgekeurd.

De Voorzitter deelt mede dat zijn inge-
komen twee misfeiten van den Minister
van Justitie dtd 30 December 1885 en 9 Januari
1886, waarvan de inhoud aan de leden reeds
bekend is.

Aan de orde is de tweede lezing van het
ontwerp eener wet op het faillissement
en de surseance van betaling.

Art: 1 goedgekeurd.

Art: 2. al: 2. Dit een haalkundig oogpunt
wordt „dexe” veranderd in „hy”. Buidelyke
„heidshalve” wordt tusschen de woorden
„of” en „hoofdkantoor” ingelascht: „of, by
het bestaan van meer dan een kantoor,
Lyn”; evenzoo in al: 3 achter „Schuldenaar”
ingevoegd: „met achterlating van schulden”,
terwyl in plaats van „kantoor” de laatste

maal

maal „Kantoor (hoofdkantoor)“ wordt ge-
 „lezen. Ten Slotte wordt nog „verblijf houdt
 of een kantoor heeft“ veranderd in: „verblijf
 of kantoor houdt;“ ten einde zoveel moge-
 „lijk te doen uitkomen dat niet bedaald
 wordt een kantoor in de enge beteekenis
 van het woord, maar elke plaats waar
 het bedrijf wordt uitgeoefend, zij het een
 winkel, magazijn enz.; alsmede om elk
 denkbeeld aan een tydelijk verblijf uit
 te sluiten.

Art: 3. Uit de eerste alinea worden
 gelicht de woorden „het Openbaar Minis-
 „terie gehoord“ en daaraan als nieuwe
 zinmede toegevoegd: „Het openbaar Minis-
 „terie wordt daarop gehoord;“ ten einde
 buiten twijfel te stellen dat ook het
 Openbaar Ministerie in raadkamer gehoord
 wordt.

Art: 4. goedgekeurd.

Art: 5. Om in Art: 1 en Art: 5 dezelfde volg-
 „orde te hebben, wordt in Art: 1 „hetzij
 op requisiroir van het Openbaar Ministerie“
 gesteld achter: „een of meer zijner schul-
 „eischers.“

Al:

Art. 2. „ alsmede, indien een Schuldeischer
het verzoek doet" wordt gewyzigd in: „ en,
Zoo een Schuldeischer ent."

Art. 6 goedgekeurd.

Art. 7. „ Nadat hy op het verzoek" wordt
gewyzigd in: „ nadat hy op de aanvraag";
omdat deze laatste uitdrukking zoowel
het verzoek van den Schuldeischer als
het requisitoir van het Openbaar Ministerie
omvat.

Art. 2. De oorspronkelijke redactie blijft be-
houden.

Art. 4. „ alsmede van den dag van behande-
ling" wordt vervangen door: „ alsmede
van den tyd voor de behandeling be-
paald." Tyd omvat zoowel dag als uur
en is dus preciezer.

Art. 8. Voor „ Afwyking ent geeft recht van
hooger beroep" wordt gelezen: „ Bij afwij-
king ent bestaat recht van hooger beroep."

Art. 9. De woorden „ op den voet van Artikel 7"
en „ op den voet van Artikel 3 en 5" worden
geschrapt, terwyl aan het artikel een
nieuwe alinea wordt toegevoegd luidende:
„ Het beroep in cassatie wordt aangebracht

en behandeld op de wijze bij de artikelen
3, 5 en 7 bepaald.

Art: 10. De heer Pynappel heeft berwaar
legen dit artikel. Spreker is van oordeel
dat de curator behoort te defungeeren
loodra het arrest vernietigende de failliet-
„verklaring in kracht van gewijsde is ge-
„gaan, onafhankelijk van eenige bekeke-
„ning door den gefailleerde

De heer Molengraaff verdedigt het ar-
„tikel. Hij wijst er op dat de curator
geen partij is in het geding tot vernieti-
„ging der faillietverklaring en hij dus niet
kan weten of en wanneer een arrest hou-
„dende die vernietiging in kracht van ge-
„wijsde is gegaan. Spreker acht het vollome-
rationeel aan den schuldenaar over te la-
„ten het initiatief te nemen tot hertrij-
„ging van het feitelijk beheer van zijn boedel.
Hij is daarbij de eenige belanghebbende.

De heer Pynappel is van oordeel dat de
curator zich omtrent het bestaan en den
afloop van procedures over de faillietver-
„klaring behoort te vergewissen, en dat in
elk geval de griffier van het rechtscollege

verplicht kan worden hem kennis te geven van het in kracht van gewijsde gaan van een beslissing houdende nietigverklaring.

De voorzitter en de heer Asser stemmen in met het door den heer Pynappel gezegde. Aan dezen wordt het artikel herfene van nadere redactie geveroicerd. Tegen de heer Molengraaff.

Art: 12 goedgekeurd.

Art: 13. De heer Pynappel wenscht aanvulling van dit artikel met voorschrijven omtrent de openbaarmaking van de rechterlijke beslissingen houdende vernietiging van een uitgesproken faillietverklaring. Het artikel wordt te dien einde aan den heer Pynappel geveroicerd.

Art: 14 al: 1 en 15. worden goedgekeurd. Art: 14 al: 2 wordt vooralsnog aangehouden.

Art: 16. Het artikel wordt gelezen: "Het bevel van kosteloze behandeling heeft ten gevolge vrijstelling van zegel- en registratierechten en van griffie-kosten", daar de eigentijk gezegde griffierechten afgeschaft zijn en hier meer bepaaldelyk bedoeld worden, het loon en de kosten

door den griffier in rekening te brengen.
 Art: 17. "De beschikking, bevelende de statting"
 enz wordt gewijzigd in: "De beschikking, be-
 ..velende de opheffing" enz conform de ter-
 ..minologie van Art: 15.

Artt: 18-22 worden goedgekeurd.

Art: 23. De heer Molengraaff stelt eene tweede
 alinea voor luidende: "Indien de schulde-
 ..naar zich in gijzeling bevindt, wordt hij
 ontslagen, zoodra het vonnis van failliet-
 ..verklaring in kracht van gewijsde is
 gegaan."

Naar alle executie een einde neemt, moet
 dit evenzeer met de executie bij lijfs-
 ..dwang het geval wesen. Ten einde echter
 den gefailleerde niet de gelegenheid te
 geven om hangende het appel van de
 faillietverklaring zich uit de voeten te
 maken en zich zoodoende by vernietiging
 van het faillissement aan verdere lijfswang
 te onttrekken, is de bepaling dat eerst het
 in kracht van gewijsde gegane vonnis
 ontslag medebrengt, absoluut noodzak-
 ..kelijk.

Op voorstel van den Voorzitter worden

aan

aan de alinea toegevoegd de woorden: „be-
 „houdens toepassing van Artikel 88,“ om sui-
 „delijk te doen uitkomen dat het hier gegeven
 imperatieve gebod tot ontslag niet weg-
 „neemt dat de gefailleerde om andere
 reden volgens Art: 88 in gezeeling kan blij-
 „ven.

Het amendement Molengraaff wordt met
 deze toevoeging aangenomen en het geheele
 artikel vervolgens goedgekeurd.

Art: 24. Het woord „definitieven“ in dit ar-
 „tikel wordt als overbodig geschrapt.

Art: 25. In plaats van: „den Schuldenaar
 mede te dagvaarden“ wordt gesteld: „nevens
 den Curator ook den gefailleerde te dag-
 „vaarden.“

Op voorstel van den heer Asser wordt
 besloten aan het artikel toe te voegen de
 volgende liwnede: „Echter kan op grond
 van handelingen of verklaringen van den
 gefailleerde in het rechtsgeding geene
 veroordeling tegen den curator worden
 uitgesproken.“

Art: 26 goedgekeurd.

Art: 27 al: 1. Het woord „overname“ wordt

ver-

veranderd in „overneming.“

Art: 3. De aanhef van deze alinea wordt ge-
„lezen: „ook Londer opgeroepen te zijn is
de Curator bevoegd enz.“

Arts: 28 en 29 worden gelezen en goedgekeurd.

Art: 30. De woorden „te dien aanzien“ wor-
„den geschrapt.

Art: 31. In plaats van „de rechten der Schuld-
„eischers opzettelijk zijn verkort“ wordt ge-
„held: „de schuldeischers desbewust zijn
benadeeld; conform de terminologie van
Art: 40.

Art: 32. „Bij artikel 1977 en 1978“ wordt ge-
„wyzigd in: „bij de artikelen 1977-1979.“

Op verzoek van den heer Asser worden
de artikelen 23 en 24 geplaatst achter ar-
„tikel 32, ten einde het verband tusschen
artikel 22 en de artikelen 25-32 beter te
doen uitkomen.

Art: 33. Achter hypotheken worden ingevoegd
de woorden: „en pand- of verbandbrieven
op schepen.“

Arts: 34-40 worden gelezen en goedgekeurd.

Art: 41. De heer Stolengraaff stelt voor in
dit artikel sub 3: te doen vervallen de

woorden

woorden: „kerwijl daartoe tynnertijds geene
verplichting bestond“ en aan het artikel i. f.
toe te voegen: „en de gefaillieerde hier door
„toe niet reeds vóór den aanvang van dien
termijn had verplicht.“

Na aanneming van dese amendementen
wordt op voorstel van den heer Pynappel
besloten, het slot van het artikel zooals
het thans luidt van „nichts — — — had ver-
„plicht“ in den aanhef te plaatsen, ach-
„ter de woorden „aan beide zijden te
bestaan.“

Art: 42-44 worden gelezen en goedgekeurd.
Art: 45. De heer Pynappel is van oordeel
dat Art: 45 te weinig waarborgen oplevert
tegen knoeierijen, speciaal tegen het doen
van betalingen in den vooravond van het
faillissement met het doel om een be-
„vrienden schuldeischer buiten het faillie-
„sissement te houden. Is die schuldeischer
volkomen met den toestand van den
schuldenaar bekend dan eischt de billi-
„gkheid dat die betaling teruggevorderd
kan worden. Spreker behoudt zich voor
altnog eene redactie te zoeken en voor

he

te stellen, die aan zyne denkbeelden uit „
„ drukkings geeft.

Art: 46. al: 1. De woorden „ van den houder
van een papier aan order of houder, die,
uit hoofde " enz worden vervangen door:
„ van hem, die als houder van een papier
aan order of houder, uit hoofde " enz.

al: 2. In plaats „ in artikel 40 " wordt
gesteld: „ in het voorgaande artikel. "

Art: 47-61 worden gelezen en goedgekeurd.

Art: 62. De „ , - " in het midden van het
artikel wordt vervangen door een „ . " .

Art: 63 wordt goedgekeurd.

Als titel van de derde Afdeling wordt
gelezen:

„ Van het bestuur over den faillieten boedel. "

Art: 64-67 worden goedgekeurd.

Art: 68. „ Des faillieten boedels " wordt ge-
„ wijzigd " van den faillieten boedel. "

Art: 69-85 worden gelezen en goedgekeurd.

Art: 86. In plaats van „ op de minuut
en zelfs vóór de registratie " wordt
gesteld: „ zelfs op de minuut en vóór
de registratie. "

Art: 87 wordt gelezen en goedgekeurd.

De

De Voorzitter sluit de vergadering te
vier ure.

De Secretaris:

/ was getekend / M. P. A. Molengraaff

De Voorzitter:

/ was getekend / J. G. Kist

Honderd twee en veertig^{ste}
ste vergadering op zaterdag
23 Januari ¹⁸⁸⁶ in het gebouw van
het Departement van Justitie

De Voorzitter opent de vergadering ten
10 ure. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.

De heer Molengraaff wijst er op dat de
vastgestelde artikelen 25 (thans 23) en 33
niet geheel volledig zijn.

Naar aanleiding daarvan wordt de
tweede alinea van Art. 25 thans definitief
gelezen: „Echter kan op grond van kan-
„delingen of verklaringen worden ge-
„faillieerd na de faillietverklaring in
het rechtsgeding gedaan geene veroordeelen

Aug

„ling tegen den Curator worden uitgesproken.“
 Op handelingen door den gefaillieerde
 in het geding verricht voor zyne failliet.
 „verklaring is artikel 31 (thans 29) toe-
 „passelyk.

In Arts 33 worden de woorden „en pand-
 of verbandbrieven op Schepen“ vervangen
 door: „alsmede van de akken genoemd
 in Artikel 315 Wetboek van Koophandel“;
 om ook de akken genoemd in Artikel 315
 N:1 Wetboek van Koophandel onder het
 voorschrift van Artikel 33 te brengen.

De heer Pynappel brengt ter tafel amen-
 „dementen op de artikelen 7, 10, 24 en 45,
 alsmede een nieuw artikel 14bis, naar
 aanleiding van de bezwaren door hem
 in de vorige vergadering tegen de ar-
 „tikelen 10, 13, 24 en 45 geopperd.

De vergadering besluit de voorstellen van
 den heer Pynappel te doen overschryven
 en rond te deelen ten einde te in de vol-
 „gende vergadering te behandelen.

Art. 67. De heer Pynappel maakt opmerk-
 „zaam dat in Artikel 67 ten onrechte is
 aangehaald Art. 19 3° en 5°, dit moet

Pyn
 —

Zijn Art. 19 2° en 4°. Op zijn voorstel wordt verder in dit artikel nog aangehaald artikel 96.

Art. 69. Op voorstel van hetzelfde lid wordt de redactie van Artikel 69 in dieer voege gewijzigd, dat dit zal luiden: "p.a. by den rechter-Commissaris optkomen of van dezen een bevel uitlokken, dat de Curator een bepaalde handeling verrichte of een voor genomen handeling nalate.

De rechter-Commissaris beslist, na den Curator gehoord te hebben, binnen drie dagen."

Hierdoor vervalt de vroegere tweede alinea.

Art. 73 al. 2. De in deze alinea abusievelijk voorkomende woorden "en de Commissie uit de Schuldeischers, zoo vereenigd" worden geschrapt.

Art. 78. De aanhaling van de artikelen 40-43, 45 en 46 wordt geschrapt, daar de bedoeling dezer aanhaling reeds ber "reikt" wordt door de bepaling dat de Curator verplicht is het advies der Commissie in te winnen alvorens een

rechtsvoordering in te stellen.

Art: 84. De aanhef wordt gelezen: „Behalve de door deze wet voorgeschreven vergaderingen wordt” enz.

In fine van al: 2 worden de woorden „het dagblad of de dagbladen vermeld in artikel 13” vervangen door „het nieuwsblad of de nieuwsbladen bedoeld in artikel 13” conform de terminologie van artikel 13.

Art: 87. Dit artikel wordt bij nadere overweging als van zelf sprekend geschrapt.

Vierte Afdeling.

In het opschrift wordt „en van het bekeer des curators” gesteld in plaats van: „en het bekeer des curators.”

Art: 88 „Huis van hechtenis” wordt gewijzigd in: „huis van bewaring”, conform de terminologie van de Wet op de Gesticchten waar „in gevangenis straf of hechtenis wordt ondergaan.”

In al: 2 wordt: „Het bevel tot deze in” „bewaringstelling” vervangen door: „Het bevel hiertoe.”

Art:

Art: 89. De redactie wordt in dien voege
 gewijzigd dat het artikel thans luidt: „p.a. ...
 uit de verkeerde bewaaring te ontslaan, met
 of zonder zekerheidsstelling, dat hij ten allen
 tijde op de eerste oproeping zal verschijnen.
 Indien deze wordt bevolen wordt het bedrag
 daarvan door de rechtbank bepaald en
 komt het bij niet-verschijning ten voor-
 „deele des boedels.“

Art: 90. De aanhaling van artikel 89 wordt
 geschrapt, omdat de bedoeling dier aan-
 „haling reeds wordt bereikt door de aan-
 „haling van artikel 107, dat den gefail-
 „leerde de verplichting oplegt ten allen
 tijde te verschijnen.

Art: 91. De woorden „gevangenis of“ worden
 geschrapt, als zijnde minder juist en
 levens overbodig.

Art: 92 wordt gelezen en goedgekeurd.

Art: 93 De woorden: „aan den gefailleerde
 worden als onnoodig geschrapt.

Art: 94 wordt goedgekeurd.

Art: 95 „Artikel 19 h:1 en artikel 93“ wordt:
 „in de artikelen 19 h:1 en 93“; „het be-
 „driff“ „het bedrijf van den gefailleerde.“

Art: 96. Het woordje „telve" achter „curator" wordt geschrapt.

Art: 97 wordt gelezen en goedgekeurd.

Art: 98. De uitrondering in dit artikel vervat voor het geval van eigen aangifte wordt opgeheven, daar de curator toch altijd den door den schuldenaar opgemaakten Staat moet verifiëren en dezen des noo- dig kan overnemen. De redactie wordt vastgesteld: „De curator gaat dadelijk na de beschrijving van den boedel over tot het opmaken van eenen Staat, als be- doeld in artikel 4."

Art: 99. In verband met de wijziging van het voorgaande artikel worden de woorden: „en de Staten vermeld in artikel 4 en 98" verwangen door: „en van den Staat ver- meld in het voorgaande artikel."

De beslissing over de tweede leusmede wordt aangehouden.

Art: 100. Het woord „voorloopig" wordt ge- schrapt.

Art: 101 en 102 worden goedgekeurd.

Art: 103 van de laatste leusmede: „de be- palingen" enz. wordt een nieuwe alinea

gemaakt, daar zij op de beide voorgaande alinea's moech slaan, niet alleen op de laatste (thans voorlaatste van het artikel).

Het woord „hier” voor „toepasselyk” wordt geschrapt.

Artt: 104-108 worden goedgekeurd.

Art: 109. In alinea 2 wordt: „De termyn . . . gaat in” gewyzigd in: „de termyn . . . vangt aan.”

Art: 110. Voor „in de dagbladen, vermeld in artikel 113” wordt gesteld „in het nieuwsblad of de nieuwsbladen, bedoeld in artikel 13,” Conform de terminologie van artikel 13.

Artt: 111-113 worden goedgekeurd.

Art: 114. Het woord „nauwkeurig” wordt geschrapt.

Art: 115 wordt goedgekeurd.

Art: 116. De laatste zinsnede: „Bovendien” wordt geschrapt, omdat deze formaliteit voor kleine boevels drukkend kan zyn, en niet absoluut noodzakelyk moet worden geacht.

Art: 117 wordt goedgekeurd.

Art: 118 „De den gefailleerde gestelde vragen” wordt gewyzigd in: „De vragen aan den gefailleerde gesteld.”

Art:
=

Art: 119 wordt goedgekeurd.

Art: 120. Ten einde mogelyken twyfel weg te nemen wordt in al: 2 achter erkenning in „gevoegd“ of „betwisting.“

Art: 121 en 122 worden goedgekeurd.

Art: 123. „De rechter-Commissaris verwijst de partijen bij de betwisting“ wordt vervangen door: „De rechter-Commissaris verwijst, ingeval van betwisting de partijen“ enz.

Art: 124-126 worden goedgekeurd.

Art: 127. „De betwisting“ wordt „van de betwisting.“

Art: 128. De heer Asser beschrijft het privi-
„legie door alinea 2 aan personen buiten
het Ryk in Europa wonende verleend. Spre-
ker is van oordeel dat hetzelfde voor
Nederlanders moet gelden, die evenzeer
door overmacht verhinderd kunnen zijn.

De heer Molengraaff Constabeert dat hij
met de bepaling van deze alinea in strijd
op het oog heeft gehad: verhindering we-
gens verre afstand, die eerder optomen
onmogelyk maakt, daaren tegen niet ook
elk ander geval van overmacht.

Ten einde deze bedoeling duidelyk te doen

uitkomen, wordt het slot van het artikel, als volgt, gelezen: „tenzij de afhandeling de woonplaats des schuldeisers en de plaats, waar het faillissement aanhangig is, hem verhinderd heeft zich eerder aan te melden.”

Art. 129 „Interessen” wordt gewijzigd in „Pen-
“len.”

Art. 130. Onduidelyk te doen uitkomen dat de ontbindende voorwaarde welke van kracht blijft en de verificatie voor het ge-
„hele bedrag daarop hoegenaamd geen in-
„vloed uitaefent, wordt aan het artikel toegevoegd: „Overminderd de werking der voorwaarde, wanneer zij vervuld wordt.”

Art. 131 en 132 worden op verzoek van den heer Asser aangehouden.

De artikelen 133-154 geven geen stof tot opmerkingen.

Art. 155 „-” wordt veranderd in „;”.

De artikelen 156-163 geven geen aanleiding tot wijzigingen.

Art. 164 „Wanneer” (het eerste woord van het artikel) wordt vervangen door „Indien.”

Art. 165-168 worden ongewijzigd goedgekeurd.

Art. 169. De „:” achter „wijziging” wordt

Per

veranderd in „;“ en deze regel (3) aange-
„ sloten aan den volgenden.

Artt: 170-172 worden onveranderd goedgekeurd.

Art: 173. „ Als de boedel“ ent. wordt „ indien de
boedel“ ent.

Art: 174. In plaats van „ Wanneer“ en „ of
wanneer“ in den aanhef van het artikel wordt
gelezen: „ Indien“ en „ of indien“, in plaats
van: „ geweigerd wordt“ „ geweigerd is.“

Art: 175. Het woord „ voorhanden“ wordt als over-
„ bodig en taalkundig minder juist geschrapt.

Artt: 176-178 worden goedgekeurd.

Art: 179. De aanhaling van „ Artikel 128 eerste
lid“ wordt gewijzigd in „ Artikel 128“, omdat
ook het 2^d lid van Artikel 128 van verificatie
spreekt.

„ en tevens wordt herinnerd aan de bepaling
van Artikel 115“ wordt omgezet in: „ en tevens
tevens de bepaling van Artikel 115 wordt her-
„ innerd.“

Conform de terminologie van Artikel 13
wordt voor „ de dagbladen aangevoerd in ar-
„ tikel 13“ in fine van het artikel gezegd: „ het
niewsblad of de nieuwsbladen, bedoeld in
Artikel 13.“

Art.

Art. 180 wordt goedgekeurd.

Art. 181 „ Wordt — percentage ” en „ Wordt —
gelyke percentage ” in de aanhef en in fine
van al: 2 worden vervangen door: „ wor-
„ den — — — — — per centen ” en „ worden — — — — — ge-
„ lyke per centen. ”

Art. 182 „ Wordt — — — — — de percentage ” wordt
eveneens vervangen door: „ worden — — — — — de
per centen. ”

Art. 183. Conform de terminologie van art. 13
„ het 13 wordt „ de dagbladen in artikel 13
aangewesen: gewijzigd in: „ het nieuwsblad
of de nieuwsbladen bedoeld in artikel 13. ”

Art. 184 wordt goedgekeurd.

Art. 185 „ Verblijft ter griffie ” wordt „ ligt ter
griffie. ”

Art. 186, 187 en 188 worden goedgekeurd.

Art. 189. Het woord „ alsdan ” in al: 1 wordt
geschrapt, en de woorden „ Zoo komen
die gelden ” worden vervangen door „ dan
komen die gelden. ”

In al: 2 wordt „ wier ” vervangen door
„ welke ”, en „ percentage ” door „ per centen. ”

Art. 190. „ Wanneer ” wordt gewijzigd in
„ indien ”.

Art.
—

Art. 191 door „Schuldeischers“ (het eerste woord van het artikel) wordt gelezen „aan Schuldeischers.“

De artikelen 192, 193 en 194 geven geen aanleiding tot opmerkingen.

Achtste Afdeling.

Het opschrift zal luiden: „Panden rechts“ „toestand des Schuldeischers“ enz.

Art. 195 en 196 worden goedgekeurd.

Art. 197. In al. 2 wordt „Storting eener voldoende som“ vervangen door: „Storting van eene voldoende som.“

De artikelen 198-204 worden zonder discussie goedgekeurd.

Art. 205. De heer Asser merkt op dat dit artikel in deze afdeling misplaatst is. Op zijn voorstel wordt het overgebracht naar de eerste afdeling om te volgen op artikel 17.

Op voorstel van den heer Stolengraaff zal de laatste cursief gedrukte alinea alleen dan in de tekst van het ontwerp opgenomen worden als door de Commissie ook het ontwerp op de invoering van een handelsregister wordt ingediend. Is dit

Priet

niet het geval dan zal de bepaling der alinea
alleen in de Memorie van Toelichting ver-
„meld worden, als eene wenschelyke bepa-
„ling wanneer een handelsregister ingevoerd
mocht worden.

Art. 206 wordt goedgekeurd.

Art. 207. De bekendmaking wordt beperkt
tot eene adverteentie in de nieuwspbladen,
niet ook in de Staatscourant, en derhalve
de aanhef van het artikel gelezen: „Dit
verzoek wordt door den griffier bekend
gemaakt in het nieuwspblad of de nieuw-
„spbladen bedoeld in Artikel 13.“

Artt. 208-211 worden achtereenvolgens goed-
„gekeurd.

Regende afdeeling.

Het opschrift van § 1 wordt gelezen: „Van
het faillissement eener nalatenschap.“

Artt. 212 en 213 worden goedgekeurd.

Art. 214. De woorden: „Loodanigen“ worden
als overbodig geschrapt.

Art. 215 wordt goedgekeurd.

Art. 216 wordt geschrapt, omdat de curator
desnoodig de inventaris door de bloeoverwan-
„den opgemaakt kan overnemen.

Art.

Art. 217 wordt goedgekeurd.

Het opschrift van § 2 wordt gelezen: „Van het faillissement eener naamloze vennootschap.“

Art. 218. De heer Molingraaff verklaart dat, met het oog op de moeilijkheden, waartoe de beantwoording der vraag of de schulden eener naamloze vennootschap hare leden overtreffen, in de practijk aanleiding zal geven - hij zich neerlegt bij het gevoelen der andere leden om deze grond voor de faillietverklaring te laten vervallen.

Daar thans als grond van faillietverklaring alleen overblijft het staken van de betalingen, wordt het artikel als overbodig geschrapt.

Art. 219. De heer Asser bestrijdt het artikel. Alleen hij of zij die de naamloze vennootschap vertegenwoordigen, wat een of meer bestuurders, individueel of gezamenlijk kunnen doen, moeten verplicht zijn tot aangifte van het faillissement. De bestuurders die niet bekeeren en den com. misfariëren kan die plicht niet opgelegd worden; hoogstens kan men bevelen dat

Zij evenals een schuldeischer verzoek tot
 faillietverklaring kunnen doen.
 De heer Wolengraaff verdedigt het artikel.
 Een bestuurder, die niet beheert, is een Com.
 „tradicio in herminis, en zou in strijd zijn
 met de uitdrukkelijke bepaling onzer wet.
 Wanneer de betalingen gestaakt zijn eischt
 het belang van aandeelhouders en Schuld-
 „eischers en de goede trouw in het verkeer
 dat ieder bestuurder individueel verplicht
 zij de aangifte te doen. Verzuimen de
 bestuurders het dan moet elk commissaris
 het kunnen doen. Maar het dalk een ernstig
 feit geldt als een staking met betalen,
 moet de goedgezinde bestuurder niet afhan-
 „kelijk zijn van den onwil zijner medebe-
 „stuurders en de macht berispen het fail-
 „lissement te provoceren, al mogen ook de
 statuten overigens bepalen dat bestuurders
 alleen gezamenlijk kunnen beheren.
 Het karakter der naamloze vennoot-
 „schap als een vereeniging zonder aan-
 „sprakelijke leden wekkigt meerder in-
 „gripen van den wetgever en maakt
 bepalingen noodig in het belang van de

P. J. J. J.
 P. J. J. J.

Regens heb gevorderde nu wordt de
 verdere discussie uitgesteld tot de volgende
 bijeenkomst en sluit de Voorzitter de ver-
 „gadering ten 4 ure.

De Secretaris: De Voorzitter:
 (Vas geteekend) St. P. A. Wolengraaff (Vas geteekend) J. G. Kist.

Honderd drie en veertigste
 vergadering op zaterdag 30 Jan-
 „uari 1886 in het Departement
 van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering ten
 10 ure. Afwijking de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering worden
 gelezen en goedgekeurd.

De heer Asser stelt voor terug te komen
 op Artikel 206 en daarvoor de redactie in
 dien voege te wijzigen dat het luidt: „de
 Art. 206 schuldenaar kan rehabilitatie verzoeken,
 indien hij aanvoert zijne erkende schuld-
 „eischers ten genoegen van elk hunner
 te hebben voldaan.“

Dit

Dit wordt aangenomen.

Art: 25

De heer Stolengraaff wijst er op dat in de vorige vergadering op zijn voorstel ten onrechte een wijziging is gebracht in artikel 25 en dat de oorspronkelijke redactie van het amendement Asser op dat artikel hersteld moet worden, en wel omdat het artikel handelt over gedingen na de faillietverklaring aanhangig gemaakt, zoodat er van handelingen, door den gefailleerde in het geding voor de faillietverklaring verricht, geen sprake kan zijn.

Conform wordt besloten de laatste zin van het artikel op nieuw te lezen: „Ochters kan op grond van handelingen of verklaringen van den gefailleerde in het echtgeding gedaan geene veroordeeling tegen den Curator worden uitgesproken.”

Art: 26

Op voorstel van denzelfden Spreker wordt vervolgens in Artikel 26, dat handelt over de voor de faillietverklaring reeds aanhangige gedingen, die later voortgezet worden tegen den Curator en den gefailleerde verwezen naar de bepaling van Artikel 25, zoo juist behandeld, en te dien einde

Tusschen

tusschen de tweede en derde alinea van
 Artikel 26 een nieuwe alinea ingevoegd
 luidende: „De laatste zinmede van het
 voorgaande artikel is daarbij toepasselyk,
 voorzoverre de handelingen of verklaringen
 van den gefailleerde door dezen zyn ver-
 „richt na de voortrekking van het geding.”

De heer Molengraaff stelt nog voor terug
 te komen op het besluit in de vorige ver-
 „gadering genomen, waarbij Artikel 216 is
 geschrapt. Hij toont aan dat het gevolg
 van dit besluit de Curator verplicht zal
 zyn in alle gevallen een inventaris in
 optima forma te doen opmaken, ook al is
 eenige dagen te voren door de erfgenamen
 een notariete inventarisatie gedaan.

Immers een inventaris, waarbij eenvoudig
 gerefereerd wordt aan een vroeger inventa-
 „ris, is geen inventaris; een inventaris is
 een proces-verbaal waarin de notaris con-
 „stateert wat hij gevonden heeft of hem
 verstoond is door de credancken en waarbij
 de goederen bevens geschat worden; ver-
 „melding van alle goederen zal dus steeds
 behooren te geschieden. Spreker meent dat

het

het daarom bewarend voor den boedel kan
 zijn deze met de misschien niet geringe
 kosten van twee inventarissen te belasten.
 De heer Pynappel is niet overtuigd. De
 Curator behoort in elk geval te constateeren
 wat hij gevonden heeft, ook voor zijne eigene
 verantwoordelijkheid. Bovendien kan in
 het tijdsverloop tusschen de inventarisatie
 door de erfgenamen en de faillietverklaring
 de toestand van den boedel veranderd zijn.
 Zijn de kosten van een notariële inventa-
 risatie voor den boedel te drukkend, dan
 kan de Curator ingevalge Artikel 96 de
 inventaris onderhands opmaken.

De heer Molengraaff trekt zijn voorstel
 in.

Van de orde zijn de amendementen van
 den heer Pynappel, vervat in Bijlage n:o 48.
 Zij strekken tot invoeging van een artikel
 14bis en tot wijziging van de artikelen
 7, 10, 45 en 27 al: 1.

De heer Molengraaff praeadvies over deze
 amendementen uitbrengende, is niet over-
 tuigd dat de regeling in Artikel 14bis en
 de amendementen op Art. 7 en 10 voorge-

Stelt

„Steld, de voorkeur verdient boven de eenvoudige bepaling van Artikel 10 zoals het in eerste lezing is aangenomen. Met het oog op de beslissing in de vorige vergadering genomen zal hij echter niet bij zijne meening blijven persisteren. Uit een oogpunt van redactie heeft hij tegen de voorstellen van den heer Pynappel wat deze artikels betreft geen bezwaar.

Art: 14 ^{bis} wordt daarna goedgekeurd en evenzo de daarmee verband houdende wijziging van Artikel 7.

In Artikel 10 worden de woorden „tot op de in Artikel 14 ^{bis} genoemde aankom-“ „daging“ vervangen door „voor of op den dag der in Artikel 14 ^{bis} genoemde aankom-“ „daging;“ omdat het bezwaar heeft de be- „voegdheid van den Curator met het moeilyk te Constatieren oogenblik der aan-“ „kondiging te doen ophouden.

Het artikel wordt vervolgens in zijne gewijzigde redactie goedgekeurd.

Art: 45. De heer Stolengraaff ontvaard de aanneming van het op dit artikel voorgestelde amendement, als in schijf

Met
—

met het Stelsel omtrent de Pauliana in
 Artikel 40 gehuldigt. De grondgedachte
 van dit Stelsel is: geen Pauliana bij over-
 „plichte handelingen en geen terugwerking
 van het faillissement vóór de faillietver-
 „klaring. Het amendement maakt inbreuk
 op beide beginselen.

De heer Pynappel kan dit niet toegeven.
 Het amendement heeft een gewichtig bezwaar
 tegen de consequente doorvoering van het be-
 „ginsel van Artikel 40 op, doch laat dit
 overigens intact. Van terugwerking van
 het faillissement kan hier geen sprake zijn.

De Voorzitter is van oordeel dat ook
 een met de insolventie des schuldenaar
 bekende schuldeischer betaling ontvan-
 „gende in fraudem Creditoren kan han-
 „delen. Hij vereenigt zich dus geheel
 met het amendement Pynappel.

Na eenige discussie, waarin geene
 nieuwe argumenten worden aangevoerd,
 wordt het amendement aangenomen door
 den beslissenden stem des Voorzitters. Tegen
 de heeren Asser en Molengraaff.

Art. 27 al. 1. De heer Molengraaff bestrijdt

het

Het amendement. Het zal naar Sprekers
 meening aanleiding geven tot praktische
 moeijsheden en een bron van stryd wor-
 „ den. Een gevolg ervan zal zijn dat de
 gedingen hier bedoeld worden opgehouden
 door tusschengeschillen tusschen den Curator,
 den gefailleerde en den gedaagde over de
 vraag of de gefailleerde al of niet in het
 geding moet blijven. Deze nadeelen kunnen
 niet opwegen tegen het nut dat de bepa-
 „ ling in de praktijk zal afwerpen. Spre-
 „ ker kan zich nog altijd geen geding voor-
 „ stellen waarin het noodig zal zijn dat
 en Curator en gefailleerde samen als
 eischers optreden. Hij is van oordeel dat
 de Curator in elk geval moet beslissen
 of het voor den boedel wenschelyk is het
 geding over te nemen. Besluit hij daar-
 „ toe dan moet hij het geding ook alleen
 voeren; wenschet hij het niet over te ne-
 „ men, dan kan de gefailleerde het voort-
 „ zetten.

De heer Pynappel, daarin ondersteund
 door den Voorzitter en den heer Asser,
 betoogt dat het niet meer dan consequent

is, waar in de artikelen 25 en 26 den gefail-
 „leerde de mogelijkheid gegeven wordt in
 het geding te blijven dit ook in artikel 24
 te doen. Het ware onrechtvaardig, den ge-
 „faillende geheel buiten het proces te stellen
 als een persoonlijk belang van hem in het
 spel is.

De heer Molengraaff vindt dat de con-
 „sequentie er toe moet leiden in artikel 24
 hetzelfde te bepalen als in de artikelen 25
 en 26. In deze laatste is alleen sprake
 van gedingen waarin de curator, resp.
 de gefailleerde gedaagden zijn, hier in ar-
 „tikel 24 betreft het gedingen waarin de
 gefailleerde eischer was. In de artikelen
 25 en 26 wordt alleen dan de gefailleerde
 in het geding gelaten als van hem een
 persoonlijke praestatie verlangd wordt,
 hier zal het amendement hem tot mede-
 „eischer maken op den enkelen grond dat
 hij een persoonlijk belang bij de zaak heeft.
 Ook vergeet men niet dat hier de bepa-
 „ling herhaald moet worden, dat de han-
 „delingen en verklaringen die de gefail-
 „leerde in het geding doet, den curator

Miet

niet kunnen praesjudicieren. Spreker acht bovendien de belangen van den gedaagde geheel miskend, aan wien in plaats van één tegenpartij-eischer twee tegenpartijen gegeven worden; door ieder van wie af „Londerlyk bewijs geleverd zal worden en van wie ieder over dezelfde zaak op zijne wijze zal procederen. In de practijk zal dit blyken ondoentlyk te zyn of onrechtvaardig te werken.

De heer Pynappel geeft toe dat de door hem voorgestelde regeling geene juiste solutie der quaestie geeft. Hy is evenwel van oordeel dat de meeste bezwaren van den heer Molengraaff evenzeer gelden bij het in het geding blyven van den gefaildeerde als medegedaagde overeenkomstig de bepalingen van Artt. 25 en 26. In afwachting van eene betere regeling verdient de consequentie wel degeelyk de aanneming van zyn amendement.

In stemming gebracht wordt het, na wyziging van de woorden: „naar gelang der omstandigheden“ in „naar gelang der betrokken belangen“, aangenomen

Mret

met 371 stem (die van den heer Molengraaff)
 De heer Molengraaff stelt thans voor
 al de bepalingen in de artikelen 25, 26 en
 27 opgenomen krachtens welke de gefail-
 „ leerde naast den Curator partij in eenig
 doot of tegen den Curator ingesteld of
 voortgeret geding kan dijn, te doen over-
 „ vallen. Hij beroept er zich op dat de
 heer Pynappel, de voorsteller van het
 Zoo juist op Artikel 24 aangenomen
 amendement, zelf erkent heeft dat de
 vastgestelde regeling te wenschen over-
 „ laat. Spreker zelf acht het naast el-
 „ kander optreden van Curator en gefail-
 „ leerde, ieder met eigen Sustenuen en
 eigen defensies in de practijk ondoore-
 „ voerbaar en niet noodzakelyk.

Wat de artikelen 25 en 26 betreft ene
 persoonlyke praestatie kan loch nimmer
 van den gefailleerde afgedwongen worden.
 Steigert deze te voldoen, dyne verbinten-
 sal sich oplossen in vergoeding van kos-
 „ ten, Schaden en interessen, waarvoor
 de schuldeischer als concurrent credi-
 „ teur in den boedel sal optomen.

Alle

De tegenwoordigheid van den factiet in
 het geding kan dus ook daar veilig wor-
 „ den gemist; een vonnis houdende veroor-
 „ deeling tot nakoming is toch niet execu-
 „ tibel.

De heer Pynappel wil zich niet principieel
 tegen dit voorstel verklaren, doch acht het
 wenschelyk de verdere beraadslaging daar-
 „ over aan te houden, ook omdat naar
 Sprekers meening in geval van aanneming
 van het voorstel, voor de uitdrukking:

„ Rechtsvorderingen, waarbij belangen van
 den boedel zyn betrokken" in Artikel 25
 eene andere formule gezocht zal moeten
 worden. Dienooreenkomstig wordt besloten.

Aan de orde zyn de amendementen van
 den heer Asser op de artikelen 132 - 137
 vervat in Bylage N: 49.

De heer Asser licht zyn amendement
 op Artikel 132 nader toe. In alle geval-
 „ len waarin hetzij meer hetzij minder
 dan de gewone rente bedongen is, waar-
 „ in de opeischbaarheid der schuld van
 uitbating afhangt, hetzij met of zonder
 daaraan verbonden kans op eene premie,

of op enige andere wijze aan den Schuld-
 „eischer enig kantgenot wordt gegeven,
 behoort de verificatie te geschieden voor
 de waarde die aan de Schuldoordering op
 het oogenblik der faillietverklaring, al
 deze omstandigheden in aanmerking geno-
 „men, moet worden toegetend. Het am-
 „dement doet niet anders dan dit vast-
 „stellen.

Speciaal moet dit beginsel evenzeer
 gelden voor vorderingen die rente dra-
 „gen als voor die waarbij dit niet het
 geval is. Eene vordering met geringe rente
 is minder dan 100% waard, van daar de
 obligaties die weinig rente afwerpen
 niet dan onder pari geplaatst kunnen
 worden.

De heer Molengraaff kan zich met het
 beginsel van het amendement Asser we-
 vereenigen. Hij erkent de billijkheid
 om ook rentedragende vorderingen tot
 hunne Contante waarde te herleiden.
 Spreker heeft echter bezwaar tegen de
 uitdrukking „geschatte waarde“, die
 niets meer zegt dan „waarde“ alleen

De enige juiste uitdrukking is z. e. „Con-
 „tanke waarde" als tegen de technische
 uitdrukking voor hegeen hier bedoeld
 wordt, de kapitaalwaarde die de vorder-
 „ring op een bepaald oogenblik verhegen-
 „woordigt. Ook wenscht spreker voor
 „waarvan het tijdstip der opeischaarheid
 dan de vervulling eener voorwaarde af-
 „hankelyk is" te lezen: „waarvan het
 tijdstip der opeischaarheid onzeker is."
 Eindelijk acht spreker het een noodzake-
 „lyk gevolg van de aanneming van het
 amendement van den heer Asser, dat
 het artikel 53 komt te vervallen, omdat
 artikel 53 naast artikel 132, als dit ook
 op onbedragende vorderingen toepasselyk
 zal zyn, volkomen overbodig zal wezen
 of wel tot misverstand aanleiding zal geven.
 Ten slotte zal ook artikel 129 wytyging
 behoeven, daar artikel 132 evenveel op
 bevoorrechte schulden toepasselyk moet
 wezen en dus de reden by vorderingen
 door hypotheek of pand gedekt niet over
 de nominale waarde maar veelver over
 de contante waarde berekend moeten

Prorden

worden. Duidelijkheids halve behoort dit
in Artikel 129 onduubbelzinnig te worden uit-
„gedrukt.

De heer Synappel ontwikkelt eenige be-
„zwaren tegen het voorstel en vooral tegen
de toelichting des heeren Asser. Spreker acht
het minder juist ook rentedragende vorder-
„ringen tot de contante waarde terug te brengen.
„gen. De bedongen rente, hoe gering ook, is
in elk geval de prijs die de schuldeischer
zelf, blijkens de door hem gesloten overeenkomst
als het juiste equivalent beschouwd voor
het missen van zijn kapitaal. Er is dus geen
reden in geval van faillissement van den
Schuldenaar een andere maatschap aan te
nemen dan die overeengekomen is en den
Crediteur niet voor het nominale bedrag
zijner vordering ter verificatie hoe te
laten. In elk geval mogen bij de berekening
der contante waarde de emissieprijs, de meer-
„dere - of mindere soliditeit van den schul-
„denaar, het philanthropische karakter der
leening enz niet, zoals de heer Asser
schijnt te willen, als elementen van be-
„rekening in aanmerking komen. Ten slotte

wijst

wijst spreker er op dat het absoluut nood,
 „Zakelyk is voor de berekening der Contante
 waarde een vasten rentevoet aan te wijzen,
 daar anders de meest uiteenloopende schat-
 „tingen kunnen plaats hebben.

De Voorzitter behooft de billijkheid om
 ook rentedragende vorderingen niet anders
 dan voor de werkelijke waarde te veri-
 „ficiëren; welke afhangt van den tyd, en
 van het rentebedrag.

De heer Asser kan den heer Molengraaff
 niet toegeven dat „Contante waarde“ een
 technische uitdrukking is; hij wil daarvoor
 echter niet twisken en het woord over-
 „nemen indien er bijgevoegd wordt „op het
 oogenblik der faillietverklaring“; spreker
 neemt evenzo voor de redactie: „of waer-
 „van het tijdstip der opeischbaarheid ontke-
 is.“ Pervolgens behooft spreker nader dat de
 waarde van eene rentedragende vordering
 wel degelyk afhangt van het bedrag der be-
 „dungen rente in verband met het tijdstip
 der opeischbaarheid. Dan daar ook de prijs-
 „verschillen der fondsen ter beurze, deze
 worden volstrekt niet alleen bepaald door

de meerdere of mindere soliditeit van de
 schuldenaren, maar wel degelyk ook door
 de meerdere of mindere kans om bij uitlo-
 „sing kapitaalwinst te vertrijgen of kapitaal-
 „verlies te lyden, en de overweging of in
 de bedongen rente een voldoende compen-
 „satie voor eventueel kapitaalverlies of in
 de kapitaalwinst een voldoende compen-
 „satie voor gering rentegenot gevonde, word
 Het spreekt van zelf dat een vordering met
 geringe rente ceteris paribus minder waard
 is dan een vordering met hooge renten. In-
 „dien in de wet een rentevoet moet worden
 aangeweken, moet dit naar sprekers meening
 de wettelyke rentevoet (5% in burgerlyke
 zaken en 6% in handelszaken) zyn. Zoodanig
 de wet van 1857 bestaat moeten wij ons
 daaraan houden. Om hen slakte aan het
 bezwaar van den heer Pynappel, dat het
 artikel geheel vyglaat in de keuze van de
 elementen voor de berekening der contant-
 waarde, zoodat als factor van berekening
 „voorbeeld de soliditeit van den schuldenaar
 aangenomen zou kunnen worden, waarop
 in geen geval mag worden gelet, te gemoet

The
 2

te komen stelt spreker een tweede alinea voor, luidende: " Bij de berekening wordt uitsluitend gelet op het tijdschip en de wijze van aflossing, het kansgenot, waar dit bestaat en indien de vordering rentedragend is, op den bedongen rentevoet."

De heer Stolengraaff acht het amendement gevaarlijk. L. e. geeft de uitdrukking "contante waarde" duidelyk te kennen dat alleen de elementen voor een wiskundige "rekening" ver- wiskundige berekening, die welke de waarschijnlijkheidsleer aan de hand doet, in aanmerking mogen komen, en dat bijvoorbeeld op al of niet-soliditeit niet mag worden gelet. Het amendement bindt den taxateur en dat hem misschien dwingen elementen, die in aanmerking behooren te komen, doch niet in de wet genoemd zijn, buiten beschouwing te laten. Spreker is namelijk niet overtuigd dat het amendement alles noemt, waarop gelet moet worden, en acht het in elk geval wenschelyk aan de wetenschap over te laten om te beslissen wat al of niet factor van berekening behoort te zijn.

Het

Het artikel, dat thans luidt:
 „Eene vordering met tijdsbepaling of waer-
 „van het tijdstip der opeischbaarheid van-
 „ketter is of welke recht geeft op periodieke
 uitkeeringen, wordt geverifieerd voor hare
 Contante waarde op het oogenblik der fact-
 „lichtverklaring, berekend op den grondslag
 van den wettelijken rentevoet.

Bij de berekening wordt uitsluitend ge-
 „let op het tijdstip en de wijze van aflor-
 „sing, het kansgenot, waar dit bestaat en
 indien de vordering rentbedragend is, op den
 bedongen rentevoet.”

In stemming gebracht wordt het aan-
 „genomen met 371 stem (die van den heer
 Molengraaff, welke verklaart zich met al-
 te vereenigen doch om art. 2 tegen de stemmen
 art. 53. De heer Molengraaff stelt thans voor
 art. 53 te doen vervallen, als geheel overbodig
 naast artikel 132 en dubbelzinnig.

Met 371 stem wordt het artikel gehand-
 „haafd.

De heer Molengraaff bevoogt dat de
 bepalingen van de artikelen 130-132 even-
 „deer moeten gelden voor schuldvoordring

door pand of hypotheek gedekt, voor zover deze krachtens gemaakt beding door de faillietverklaring van den Schuldenaar opeischaar worden. In artikel 129 moet dus uitgedrukt worden dat de daarin bedoelde renten niet zijn de renten van de hoofdsom maar die van de Contante waarde.

De heer Pijnappel antwoordt dat artikel 129 nooit de plaats kan zijn om aan te wijzen dat de artikelen 130-132 op hypotheecaire of door pand verzeerde vorderingen toepasselijk zijn. Immers art. 129 geeft een algemeen regel dus ook voor het geval dat de schuld opeischaar is.

De heer Molengraaff meent dat dan artikel 56 zoo gewijzigd moet worden, dat daarmit blyke dat de schuldeischer van een schuld als vermeld in de artikelen 130-132 alleen kan excuteeren voor de Contante waarde zijner vordering.

Na langdurige discussie wordt bepaald dat artikel 56 beperkt zal worden tot het geval dat de vordering krachtens gemaakt beding door de faillietverklaring

opeischbaar wordt, en dat, zoo dit niet het geval is, ook de hypothecaire of door pand gedekte schuldeischer zich aan verificatie overeenkomstig de regels van de artikelen 130-132 behoort te onderwerpen en eerst daarna voor de contante waarde kan executeeren.

De redactie wordt opgedragen aan den heer Stolengraaff. Deze wijst thans opnieuw op de noodzakelijkheid om Artikel 53 te doen vervallen. Het zal, vergeleken met het te wijzigen Artikel 56 en Artikel 132 veel geaan aan de meening dat ook de vorderingen, waarbij opeischbaarheid in geval van faillietverklaring bedongen is, geverifieerd moeten worden op de wijze bij de artikelen 130-132 voorgeschreven.

Op dezen grond wordt artikel 53 ten Slotte geschrapt met 371 stemmen (die van den Voorzitter).

Art. 137. De heer Asser heeft zijn amendement op dit artikel in bijlage n° 49 reeds toegelicht; hij resumeert het daar gezegde.

De heer Stolengraaff gaat met het amendement niet mede. Art. 137 stemt op het beginsel dat iedere schuld slechts eenmaal

geverifieerd kan worden. Komt de borg
 voor zijn eventueele regresaktie of de hoof-
 „delijke medeschuldenaar voor het meer dan
 zijn aandeel behaalde naast den schuldeischer
 in het faillissement op, dan wordt uit den
 boedel dezelfde schuld feitelijk tweemaal
 voldaan. Spreker noemt het een „inconse-
 „quentie in het voorstel dat de heer Asser
 de onderlinge verrekening uitsluit als de
 hoofdelijke medeschuldenaars onderling ge-
 „lyke deelen schuldig zijn.

De heer Pynappel sluit zich hierbij aan.
 Deze spreker herinnert dat de vraag die
 de Fransche juristen van af de Ordonnance
 du Commerce verdeeld hield niet deze
 was of de gefailleerde boedels onderling
 verhaal konden nemen, maar of de schuld-
 „eischer in ieder van de boedels zijner
 gefailleerde medeschuldenaars voor het
 geheel kon optomen en over de geheele
 som percenten ontvangen, dan wel of
 de schuld door elke uitbetaling gedeel-
 „telijk als gedeelt beschouwd moest worden.
 Zoodat de schuldeischer na ontvangst
 van percenten uit den eenen boedel in

den

den anderen slechts over het restant zijner
 vordering uitkeering kan verlangen. Spre-
 .. ker acht het laatste billijker, elke uit-
 .. keering delgt de schuld voor het beloop
 van het uitgekeerde, in den volgenden
 boedel kan de schuldeischer dus slechts
 de percenten over het resteerende ontvan-
 .. gen, terwijl dan de boedel, die de eerste
 uitkeering deed, indien er voor deze, ter-
 .. men van verhaal bestaan, dat verhaal
 kan uitoefenen door de percenten over
 het door haar betaalde gedeelte der
 schuld in den tweede boedel te ont-
 .. vangen, enz. Bij deze regeling betaalt
 elke boedel nooit meer dan 100%, dus
 nooit meer dan zij schuldig is, terwijl
 bij aanneming van het amendement Asser
 juist het tegendeel zal geschieden. Daar
 de bedoelde strijdzaak echter sedert jaren
 beslist is in dien zin, dat de schuldeischer
 in elken boedel percenten beurt over de
 geheele schuld, daar dit hier te lande
 de door de practijk aangenomen regel
 is, een regel die in de meeste landen
 zelfs wettelijke sanctie heeft verkregen,

Wensch

wenscht spreker die ook in het ontwerp
te behouden. Hij concludeert dus tot hand-
"having van Artikel 137.

De heer Asser wil tegenover het gevoelen
der meerderheid niet bij zijn stelsel per-
"sistieren, maar merkt op dat artikel 137
in elk geval eenige wijziging zal behoeven.

De Voorzitter meent dat het beter is
het verhaal der boedels onderling hoover-
het behouden blijft aan de gewone rechts-
"beginselen over te laten en stelt voor het
Slot van Artikel 137 na "beschikbaar is"
weg te laten.

Art: 137 al: 1. Na eenige discussie wordt be-
"sloten in Artikel 137 al: 1 te lezen in plaats
van: "optkomen voor het gehele bedrag der
Schild" "optkomen voor en betaling out"
"vangen over het gehele bedrag der schuld."

De tweede alinea wordt aan den heer
Stolengraaff gervevoerd ten einde daarin
nauwkeuriger uit te drukken dat de
meerdere percenten, waarvan daarin
sprake is, aan de andere boedels komen
pro rata parte van het door ieder van
dene te veel betaalde, of aan den boedel,

Die

die eene regresvordering op de andere
baedels heeft, zooals de laatste wissel-
„houder op al zijne voormannen.

Naar de orde is de § 2 van Afdeling 9:
„Naar het faillissement van de naamloze
vennootschap.”

De heer Asser wenscht de bepalingen
derer § die nagenoeg alle kunnen weg-
„vallen, over te brengen naar het ontwerp
over de vennootschappen, en wordt hier
in ondersteund door den Voorzitter.

De heer Stolengraaff is van een ander
gevoelen. L. e. zijn al de bepalingen derer §
absoluut noodzakelijk en mogen zij geen
van alle gemist worden. Rationeel was
het de bepaling omtrent het faillissement
van de vennootschap onder firma juist
naar de faillitenwet over te brengen.
Spreekster stelt dit voor.

Na eenige discussie wordt met 371
stemmen (tegen de heer Stolengraaff) be-
„sloten aan den heer Asser op te dragen
om te onderzoeken welke artikelen
derer § naar het ontwerp op de vennoot-
„schappen overgebracht kunnen worden.

en welke hier behouden moeten blijven.

Art: 227 wordt goedgekeurd.

Art: 228 „Deze wet“ wordt gewijzigd in
„de Nederlandsche wet.“

Art: 229 wordt goedgekeurd.

Art: 230 „Vermogensdeelen“ wordt vervangen
door „goederen.“

Art: 231 en 232 worden achtereenvolgens
goedgekeurd.

Art: 169

Op voorstel van den heer Pynappel wordt
alsnog besloten in artikel 169 aan te ha-
„len het nieuwe artikel 14de, en op voorstel
van den heer Molengraaff om in artikel
195 achter „hunne vorderingen“ in te
lassen de woorden „zoals die zijn ge-
„verifieerd,“ ten einde duidelijk te doen
uitkomen, dat, waar vorderingen over-
„eenkomstig de bepalingen van de artikelen
130-132 zijn geverifieerd, de schuldeischer
na afloop van het faillissement nooit
anders beschouwd kan worden dan als
schuldeischer van het geverifieerde bedrag,
en niet meer als schuldeischer van de
nominale waarde der vordering.

Fitel

Titel II, Surséance van betaling.

Art. 233. „Is bevoegd uitstel (surséance) van betaling te verzoeken“ wordt op voorstel van den heer Pynappel verwangen door: „Kan uitstel (surséance van betaling) bekomen.“
Tegen de heer Molengraaff.

Art. 234 en 235 worden goedgekeurd.

Art. 236. alinea 1 wordt in fine gelezen: „tegen eenen door haar op korten termijn bepaalden dag, door den griffier bij brieven worden opgeroepen.“

Alinea 2 wordt geredigeerd: „Ieder schulde-
„nischer is bevoegd om, zelfs zonder opge-
„roepen te zijn, op te komen.“

Art. 237. De woorden „overeenkomstig de bepaling van artikel 119 bij“ worden geschrapt en verwangen door „bij schriftel.“

Art. 238. De heer Molengraaff herinnert dat bij de eerste lezing op voorstel van den heer Pynappel hooger beroep van de afwijking der voorloopige surséance is toegelaten en tevens bepaald dat in het geval het Hof de voorloopige surséance toewijst, dit College de zaak aan zich zal houden en ook over de definitieve

Sur-

Surséance zal beslissen. Uitdrukkelijk
 is dit echter in de wet nergens gezegd, maar
 een aantal artikels zijn noodanig gewijzigd
 dat het daaruit kan worden afgeleid, om
 „ dat zij in 't algemeen spreken van het
 College dat de voorloopige Surséance
 heeft verleend. Het komt spreken wensche
 „ lyk voor ipso verbis te bepalen dat
 het Hof in het bedoelde geval ook be-
 „ slist over de definitieve Surséance, en
 dat daartoe dezelfde procedure gevolgd
 wordth als bij de rechtbank, thans valt
 er de aandacht te weinig op. De oude re-
 „ dactie der gewijzigde artikels kan dan
 tevens hersteld worden en aan den voor-
 „ steller opgedragen de daardoor noodig
 geworden wijzigingen na te gaan en
 nieuwe bepalingen te ontwerpen.

Na eenige discussie wordth dit voorstel
 aangenomen.

Het Artikel 238 zelf betreft, in alinea 2
 wordth: „ van het rechterlyk college“ ge-
 „ wijzigd in: „ van het gerechtshof“, in
 alinea 4 de aanhef: „ de griffier doet
 in alle gevallen van het hooger beroep;“

vervangen door: „De griffier van het ge-
 „rechtshof doet van het hooger beroep.“ In
 dezelfde alinea wordt in plaats van: „Tevens
 geeft de griffier“ gesteld: „Tevens geeft hij.“

Eindelijk wordt in alinea 2 nog gevoegd
 tusschen de woorden „wordt“ en „ingeseteld“
 het volgende: „onder overlegging van de
 stukken bevoeld in Artikel 234.“

Art: 239 wordt goedgekeurd.

Art: 240. In alinea 2 wordt nog aangehaald
 artikel 14 ^{bis}, dus: „De artikelen 10, 11 en
 14 ^{bis} enz.“

Art: 241 wordt goedgekeurd.

Art: 242. Alinea 2 wordt geschrapt, met
 het oog op de onmiddellijk op de neder-
 „legging volgende oproeping door art: 243
 bevoeld, waardoor de schuldeischers van
 het feit der nederlegging ook zonder de
 speciale oproeping door deze alinea voor
 „geschreven kennis zullen bekomen.“

Art: 243 en 244 worden goedgekeurd.

Art: 245 „Sal definitive Surseance ver-
 „leend worden“ wordt gewijzigd in „wordt
 definitive Surseance verleend.“

Art: 246 De woorden: „in eerste instantie

of in hooger beroep" worden geschrapt.

Art: 247 wordt goedgekeurd.

Art: 248 Achter "bewindvoerders" wordt "en deskundigen" gevoegd, omdat het zwijgen over de deskundigen aanleiding zou kunnen geven tot een argumentum a contrario als konden deze niet ten allen tijde ontslagen kunnen worden.

Art: 249 wordt goedgekeurd.

Art: 250 evenzoo.

Art: 251 Voor "het vonnis schorsen gedurende den loop der surséance" in fine van alinea 2 wordt gelezen: "het vonnis opschorten tot na het einde der surséance".

Art: 252. De laatste woorden van het artikel: "tegen deze" worden vervangen door "ten aanzien van deze."

Art: 253 "Gedurende den loop der surséance" wordt gewijzigd in: "gedurende de surséance."

Dezelfde wijziging wordt gemaakt in de laatste alinea van artikel 255.

Artikelen 254 en 256 worden ongewijzigd goedgekeurd.

Art: 257. De slotwoorden: "van af den dag der bekendmaking van de indiening van

het

Het verzoek tot verleening van surséance worden vervangen door: „van den dag af waarop de indiening van het verzoek tot verleening van surséance is bekend gemaakt.“
 Art. 258. „Het salaris“ wordt vervangen door „het loon.“

De artikelen 259-262 worden goed „gekeurd.“

Thans blijven nog over de aangehouden bepalingen omtrent de vrijstellingen van Zegel- en registratierechten in de artikelen 14, 99, 115, 119, 138, 205 en 242 voorkomende. Wordt besloten alleen de vrijstellingen te behouden van stukken, welke in het belang van publiciteit en om de schuldezers op de hoogte te stellen van den toestand des boedels en den loop van het faillissement, ter griffie worden gedeponceerd. Blijven dus de bepalingen van Art. 99, 115, 138 en 242, terwijl de cursieve woorden in de artikelen 14 en 119 en het woord „ongeregeld“ in de derde alinea van Art. 205 geschrapt worden.

De Voorzitter sluit de vergadering te vier ure.

De Secretaris:

De Voorzitter:

/Was geteekend/ H. P. A. Molengraaff

/Was geteekend/ J. G. Kist

Honderd

Honderd vier en veertigste
 Vergadering op Zaterdag 20 Februari
 1886 in een der Lokalen van het
 Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering ten
 10^{3/4} uur. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering worden
 gelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter stelt aan de orde de be-
 „handeling van de voorstellen van het lid
 Molengraaff vervat in Bijlage N°. 50.

Amendementen op de artikelen 25, 26 en 27
 tot weglating van de bepalingen omtrent het
 „gelyktydig optreden van curator en gefail-
 „leerde in door of tegen deren te voeren
 processen.

De heeren Synappel en Asser verklaren
 bij nadere overweging tot de conclusie ge-
 „komen te zijn, dat het inderdaad beter is
 dat processen, welke uitsluitend den boedel
 betreffen, alleen door en tegen den curator
 gevoerd worden, en dat dus de gefailleerde
 daar buiten blijft. Alle andere gedingen
 daarentegen kunnen door en tegen den ge-
 „failleerde gevoerd worden, terwijl de curator

desnoodig her bewaring van de belangen
des baedels volgens de regels van het ge-
"meene recht tusschen beide kan komen
(kan inherveniëeren).

De Voorzitter wil in geen geval den
gefaulleerde het recht benemen om waar
het zijn persoonlijk belang geldt, tusschen
"beide te komen; anderzijds acht hij het
gewenscht dat ook die processen, welke
indirect op den baedel invloed kunnen uit-
"oefenen, mede tegen den curator worden
gevoerd. Spreker kan zich dus met de ge-
"dane voorstellen niet vereenigen.

Alsmo wordt na eenige discussie, met
371 stem (die van den Voorzitter) besloten
Art. 25 te lezen: "rechtsvorderingen, welke
rechten en verplichtingen tot den faillieken
baedel behoorende ten onderwerp hebben,
worden zoowel tegen als door den curator
ingesteld." Al het verdere wordt geschrapt.
"Welke rechten en verplichtingen tot den
faillieken baedel behoorende ten onderwerp
hebben," wordt op voorstel van den heer
Pynappel gesteld in plaats van "den fail-
"lieken baedel betreffende" door den heer

Molen

Molengraaff voorgesteld, ten einde zoo
duidelijk mogelijk te doen uitkomen dat
alleen bedoeld zijn vorderingen betreffende
eenig vermogensbestanddeel van den boedel.

Van Artikel 26 worden in alinea 2 ge-
„schrapt de woorden: „tenzij van dezen” enz.
tot „wordt voortgezet,” alsmede de ge-
„heele nieuwe alinea 3.

Artikel 24 al: 1 zal luiden: „Indien eene
vordering, door den gefaillieerde ingesteld
en tydens de faillietverklaring aanhangig,
rechten of verplichtingen tot den faillieten
boedel behorende ten onderwerp heeft, wordt
het geding” enz. getijp deze alinea in
eerste lezing was vastgesteld.

Al: 2 wordt gelezen: „Zoo deze” enz. con-
„form de redactie in bylage 50 voorgesteld.
Artikel 45. De heer Pynappel ziet in
de redactie Molengraaff geene verbetering,
daar men naar Sprekers meening, nimmer
kan leggen dat een faillissement onver-
„mydelijk is. Kan op minnelijke schik-
„king bestaat altijd. Spreker heeft echter
geen bezwaar om de woorden „opzettelijke
handelingen van” in zyn op het artikel

Aange-

aangenomen amendement te vervangen door „overleg tusschen” het einde aan de bedenkingen van den heer Stolengraaff tegen die eerste woorden te gemaect te komen.

Na eenige discussie wordt in dezen zin besloten.

Artikel 56. De in bijlage N° 50 voorgestelde tweede alinea wordt met algemeene stem „men aangenomen.

Artikel 137. De voorgestelde wijziging van alinea 1 wordt goedgekeurd; die van alinea 2 geeft aanleiding tot enige discussie.

De Voorzitter dringt er nader op aan de vraag welk verhaal de boedels onderling zullen kunnen uitoefenen aan het gemeene recht, de algemeene beginselen van obligatierecht over te laten, en daarin „ombrent hier geen voorschriften te geven.

De overweging dat om alle gevallen te omvatten te veel in casuïstiek kon worden gebreden en hoeh steeds het gevaar zal blijven bestaan dat enig geval over het hoofd is gegaan, leidt er toe de alinea ten slotte te doen luiden: p.a. in welk

Geval

geval die meerdere procenten naar de onderlinge rechtsverhouding verdeeld worden."

Titel van Surseance van betaling.

De voorstellen van den heer Molengraaff tot wijziging van de artikelen 242, 243 en 247, omzetting van Art. 246 en 247 en invoeging van een nieuw artikel 246 bis (Zie bijlage N° 50) worden aangenomen, behoudens verandering van de woorden: „met inacht" „neming van het in de artikelen 241-246 bepaalde" in artikel 246 bis door: „met inachtneming van de wijze van behandeling in de artikelen 241-246 voorgeschreven."

Thans komen aan de orde de voorstellen van den heer Asser over het faillissement van de naamloze vennootschap, vervat in de bijlagen N° 51^a en 51^b.

De heer Pijnappel, die de vorige maal heeft gestemd voor het voorstel Asser om de artikelen van deze § te verdeelen over het ontwerp op de vennootschappen en dat op het faillissement, is thans een andere meening toegedaan, nu hij de uitwerking

Pan

van dat Stelsel in de voorstellen, van de heer
 Asser voor zich liet. Spreker zou er daarin
 „om de voorkeur aan geven, alle bepalingen
 over het faillissement van de naamloze
 vennootschap in het ontwerp faillitien wet
 te behouden. Voor zoverre de heer Asser
 ze wenscht op te nemen in het ontwerp op
 de vennootschappen zal het faillissement
 van de vereenigingen, waarvan thans ar-
 „tikel 226 spreekt, ongeregeld zijn.

De heer Molengraaff vereenigt zich ge-
 „heel met het door den vorigen spreker ge-
 „zegde. Hij is van oordeel dat de bepalingen
 „gen ombrent het faillissement van de naam-
 „loze vennootschap bij elkander behooren
 dus of allen opgenomen moeten worden
 in het ontwerp over de vennootschappen
 of in dat op het faillissement, maar niet
 deels hierin, deels daarin. Moet spreker
 kiezen, dan geeft hij de voorkeur aan op-
 „neming in het laatste ontwerp. Het voor-
 „stel Asser komt hem voor onsystematisch
 en niet consequent te zijn.

De heer Asser kan medegaan met
 plaatsing van alle bepalingen in het ont-

— werp

„werp faillissement, mits dan ook Art: 11
 van het ontwerp vennootschap, over het faillis-
 „siment van de vennootschap onder firma,
 en de bepaling van Art: 103 3° van hetzelfde
 ontwerp daarheen verhuiken. Overigens ver-
 „dedigt spreker zich tegen het verwijt van
 inconsequentie. De bepalingen, die hij bij de
 vennootschap wil brengen betreffen alle de
 organisatie en het bestuur der naamloze
 vennootschap, die, welke hij daar tegen locis
 congruis in het ontwerp faillissement wil in-
 „lassen, de formeele tijde van het faillis-
 „siment; er is dus wel degelyk een deugde,
 „lyk motief voor de scheiding.

De Voorzitter vindt in de debatten geen
 aanleiding op zyne in de vorige vergadering
 geuite meening terug te komen en adviseert
 tot aanneming van het voorstel Asser.

Met 272 stemmen (de stem des Voorzitters
 beslist) wordt besloten in den geest van het
 voorstel Asser te handelen.

In de eerste plaats worden nu behandeld
 de voorstellen vervat in bylage N° 51^e, be-
 „vattende de bepalingen in het ontwerp
 op de vennootschappen op te nemen.

Art:

Art. 99bis titel Vennooschappen.

Na eenige discussie wordt alinea 1 geredigeerd
 „Het bestuur is bevoegd aangifte te doen
 tot faillietverklaring.“

Alinea 2. De heer Pynappel komt op tegen
 het verleenen van de bevoegdheid tot failliet-
 „verklaring aan iederen aandeelhouder. Spreker
 acht dit zeer gevaarlijk. Iederen houder, ook
 dien van één enkel aandeel aan houder,
 die kwaad gekind is of belang heeft bij den
 ondergang der vennootschap, mocht niet de
 macht gegeven worden de faillietverkla-
 „ring uit te lokken, en zoodoende een
 spaak in het wiel te steken en minnelijke
 liquidatie onmogelijk te maken. Onrechtelijke
 concurrentie wordt er doord in de hand
 gewerkt.

De heer Asser, daarin gesteund door den
 heer Molengraaff, verdedigt de bepaling voor-
 er op te wijzen dat den individueelen aan-
 „deelhouden die bevoegdheid moet gegeven
 worden, als dadelijke belanghebbende bij
 het lot der vennootschap, en dus ook daar-
 „bij, dat bij statung van betaling, eene

Gerechte

gerechtelijke liquidatie plaats vinde. Immers
 ook de schuldeischers komt dit recht alleen
 toe als belanghebbenden. De door den heer
 Pynappel geduchte twaafde praktijken kunnen
 toch niet voorkomen worden, daar een
 aandeelhouder zich gemakkelijk genoeg tot
 schuldeischer kan maken, bijvoorbeeld door
 aankoop van eene obligatie, als eene obliga-
 „ tieleening is uitgegeven.

De Voorzitter schaaft zich aan de zijde
 van den heer Pynappel. Daarmede is beslist
 dat de aandeelhouders het recht om failliet-
 „ verklaring te vorderen niet zullen bezitten.

Alinea 2 van Art: 99 ^{bis} zal dus luiden:

„ Perzoek tot faillietverklaring kan, behalve
 door de schuldeischers, ook door ieder Commis-
 „ saris of bestuurder gedaan worden.”

Art: 99 ^{bis} al: 3 en Art: 100 ^{bis} hiel Pennoot-
 „ schappen worden vervolgens goedgekeurd.
 Art: 100 ^{ter} eveneens, na wijziging van „ voor
 al wat ” in „ voor alles wat.”

Eene vraag van den heer Stolengraaff
 geeft aanleiding te constateeren dat voor
 vereenigingen, die rechtspersonen zijn, be-
 „ palingen corresponderende met de Frans

voor

voor de naamloze vennootschap vastgesteld
onnodig zijn.

Komen alsnu aan de orde de voorstellen
vervat in bylage N° 51^a, de bepalingen
locis congruis in het ontwerp der faculteten
„wet op te nemen.

Art. 2 Wordt besloten voor „aandeelenmaatschappijen“ te lezen „naamloze vennootschappen“ en ook in den geheelen titel over de vennootschappen de terminologie in dezen zin te veranderen, omdat naamloze vennootschap nu eenmaal de juiste term is, die in al onze wetten voorkomt, en ook in het dagelyksche leven steeds gebruikt wordt, terwijl aandeelenmaatschappij niet alleen een Germanisme is, maar ook een minder juiste uitdrukking daar ook de Commanditaire vennootschap op aandelen en de Coöperatieve vereeniging aandeelenmaatschappijen zijn.

De heer Stolengraaff is van oordeel dat de vermelding der aandeelenmaatschappij hier moet wegvallen omdat zij reeds begrepen is onder „rechtspersoonlykheid berittende vereenigingen“, immers de naamloze ven-

— noot —

„nootschap is naar sprekers overtuiging een
 rechtspersoon en een vereeniging. Uit de
 voorgeselde redactie kon volgen dat de naam
 „looze vennootschap dit niet is. Met het oog
 op het daarombrent in den boeken der Com.
 „missie heerschende vermeeningsverschil dient
 in elk geval een redactie gekozen te worden
 die niet dwingt tot een dergelyke gevolg
 „brekking.

De heer Asser antwoordt dat „rechtspers.
 „soonlykheid bezittende vereenigingen" alleen
 slaat op de vereenigingen die onder de wet
 van 1855 vallen.

Indien dit zoo is acht de heer Molen
 „graaff vermelding noodzakelyk van de
 Coöperatieve vereeniging en de onderlinge
 waarborgmaatschappij.

Na enige discussie wordt besloten te
 lezen: „Ten aanzien van naamloze ven.
 „nootschappen, onderlinge waarborgmaat.
 „schappijen, Coöperatieve vereenigingen en
 andere rechtspersoonlykheid bezittende ver.
 „eenigingen geldt" enz.

Het woord „andere" is daarbij opzette.
 „lyk opgenomen om de vraag of naamloze

vennoot-

vennootschappen en onderlinge waarborgmaatschappijen rechtspersonen zijn, open te laten. Immers men zal dit woord bij de uitlegging van het artikel hoewel met deze a. d. coöperatieve vereeniging alsook alleen met deze laatste in betrekking kunnen brengen.

De Voorzitter stemt tegen, omdat hij de opvatting dat de naamloze vennootschap en de onderlinge waarborgmaatschappij rechtspersonen konden zijn juridiek onhoudbaar acht. Spreker kan daarom elke interpretatie, die zou kunnen leiden tot dergelijke slotson, willen afsnijden.

Het nieuwe artikel 107bis wordt verwoord als volgt:

„Bij het faillissement eener naamloze vennootschap, onderlinge waarborgmaatschappij, coöperatieve vereeniging of andere rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging zijn de bepalingen der artikelen 88-92 en 107 op de bestuurders toepasselijk.“

In plaats van het voorgestelde gewijzigde artikel 118 wordt aan dit artikel toegevoegd de volgende nieuwe alinea:

„Gelijke verplichting rust op de bestuurders“

— ders

„ders in Artikel 107bis genoemd.”

Art: 211bis wordt vastgesteld als volgt: „De artikelen 195-211 zijn op het faillissement van de naamloze vennootschap, onderlinge waarborgmaatschappij, Coöperatieve vereeniging en andere rechtspersoonlijken betreffende vereenigingen niet toepasselijk.”

De heer Molengraaff stelt thans voor art: 224 van het ontwerp faillissement in den titel over vennootschappen op te nemen. Spreker is van oordeel dat in geval van faillissement eener naamloze vennootschap den Curator de macht tot liquidatie in het dringend belang der schuldeischers verzekerd behoort te zijn, wat ook de Staten mogen bepalen. Indien eenmaal op grond van statuten van betaling de gedwongen gerechtelijke liquidatie is bevolen, moeten al zulke bepalingen in de Statuten hun kracht verliezen die er toe zouden leiden dat de schuldeischers op voldoening moeten wachten.

De andere leden gaan met spreker niet mede; maar hun oordeel gaat het niet aan de verplichtingen der aandeelhouders op

Grond

grond van het faillissement te wyzen, her-
 „wyl de schuldeisers den inhoud der akte
 kunnen kennen.

Het voorstel Molengraaff wordt dus ver-
 „worpen met 371 stem.

Ten gevolge van al deze besluiten vervalt
 thans de geheele tweede § der 9de afdeling,
 Artikelen 218-226.

Deze Afdeling krijgt vervolgens het opschrift
 „Van het Faillissement eener nalatenschap.

Het opschrift van de 8ste Afdeling wordt wij-
 gewijzigd in: „Van den rechtshoestand des
 schuldenaars na afloop van de vereffening.
 Omdat het faillissement ook eindigt door
 accord, herwyl de afdeling alleen toepasse-
 „lyk is bij de beëindiging door vereffening.

Hiermede is de tweede lesing van het ont-
 „werp eener wet op het faillissement en de
 surseance van betaling ten einde gebracht;
 de heer Molengraaff wordt belast met de
 „menshelling eener Memorie van Toelichting.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de
 Voorzitter de vergadering ten 2^{3/4} ure.

De Secretaris:

De Voorzitter:

Waar geteekend / W. L. H. Molengraaff

Waar geteekend / J. G. Kist

Anderd

Sonder vijf en veertigste
 Vergadering op Zaterdag 5 Juni
 1886 in een der lokalen van het
 Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de vergadering te
 10 ure. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering wor-
 „ den gelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter stelt aan de orde de be-
 „ handeling van de amendementen door den
 heer Molengraaff op het ontwerp eener wet
 op het faillissement en de surseance van
 betaling ingediend (Stukken N° 52).

N° 1. De behandeling van dit amendement
 wordt aangehouden tot na de beslissing van
 alle overige.

Art: 14. N° 2 wordt Sonder discussie aangenomen.

Art: 15. N° 31. De heer Pijnappel heeft bezwaar tegen
 dit amendement. Het vereischte dat de ba-
 „ ken van den boedel niet voldoende zijn
 om de kosten van het faillissement te be-
 „ stryden acht hij ook voor de kosteloze
 behandeling volkomen juist.

De heer Molengraaff meent dat dit cri-
 „ terium veel te eng is gesteld. Er zijn nog

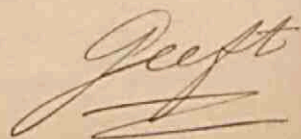
Andere

Andere gevallen waarin kosteloze behandeling even wenschelyk is, bijvoorbeeld als er wel be-
 „ken zijn, maar zoodanige die vormalig niet
 gerealiseerd kunnen worden. Verder wil spre-
 „ker den rechter meerdere latitude geven
 om ook als het actief zeer gering is, zonder
 nog juist onvoldoende te zijn voor de be-
 „handeling der kosten, de kosteloze behandeling
 te kunnen bevelen.

De Voorzitter sluit zich hierbij aan om
 „dat naar zijne meening den Curator niet
 genoodzaakt kan worden de kosten voor
 te schieten.

De heer Pynappel is van voordeel dat de
 rechter in elk geval niet absoluut vrij ge-
 „baken moet worden, daar kosteloze be-
 „handeling evenals shating van het failliet
 „Sement toch alleen te pas komt als er
 geen voldoende baten voorhanden zijn om
 het faillissement op de gewone wijze voort
 te zetten.

Na verdere discussie wordt besloten,
 op voorstel van den heer Asser, om de aan-
 „hef van Artikel 15 te lezen: „Indien de
 toestand des boedels daartoe aanleiding

Geeft

geeft, kan de rechtbank, op voordracht van den rechter-Commissaris bevelen, hetzij "ent".
Amendement N°. 31 vervalt hiermede.

Art: 18. N°. 3 wordt na eenige discussie aangenomen.

Art: 26 (24) N°. 4. De heer Pijnappel bevoegt dat de voor-
"gestelde redactie niet juist is, volgens deze
"Zou de eischer, in wiens vordering de cura-
"lor hoestemt voor de proceskosten, zelfs niet
"als Concurrent schuldeischer kunnen op-
"komen, wat hoch stellig niet de bedoeling
"is. Overigens is spreker het met de toe-
"lichting van het amendement volstrekt
"niet eens. Lijns inzien kunnen de kosten
"voor de faillietverklaring door den trium-
"feerenden eischer gemaakt nooit anders
"zijn dan een Concurrente schuld. Alleen
"die welke tegen den Curator zelf zijn
"gemaakt zijn boedelschuld. Evenwel
"acht spreker het niet noodig deze quaestie
"uitdrukkelijk te beslissen, zij kan den uit-
"leggers worden overgelaten.

De heer Molengraaff geeft de door den
"vorigen spreker ombrent de voorgestelde
"redactie gemaakte opmerking toe. Daaren-
"tegen verdedigt hij het in de toelichting

Geregule
—

geregde ombrent de betaling der kosten ge-
 „vallen op het voortgezette proces.

Het derde lid van Artikel 24 wordt
 vervolgens vastgesteld als volgt: „Indien
 de Curator verschijnende dadelyk in den
 eisch hoeshent, zijn de proceskosten van
 de tegenpartij geen boedelschuld.“

Art: 55.

De heer Molengraaff stelt voor Art: 55
 als geheel overbodig te schrappen. Bovendien
 is het artikel gevaarlijk omdat het een ac-
 „gument a contrario op zou kunnen leveren
 tegen een aantal hier niet genoemde ac-
 „ties, zooals bezitsacties, eene vordering
 tot boedelscheiding enz.

Overeenkomstig dit voorstel wordt be-
 „sloten.

Art: 63.

N°. 5 De verplaatsing van Artikel 63
 (husschen Artikel 60 en 61) wordt goedge-
 „keurd.

Art: 70

N°. 6. Het amendement wordt aangenome-
 en naar aanleiding daarvan het artikel ge-
 „ken: p. a. ----- „ wordt voor de geldig-
 „heid hunner handelingen bestemming der
 meerderheid of bij Staking van stemmen
 eene beslissing van den rechter-Commissie

„ris vereischt.“

Art: 89

De heer Molengraaff stelt voor artikel 89 in fine te lezen: „Het bedrag der Letterheid.“ „Stelling wordt door de rechtbank bepaald en komt bij niet-verschijning des gefailleer-“ „den ten voordeele des boedels.“ Dienover-“ „eenkomstig wordt besloten.

Art: 93, 104, 105.

N: 7. Naar aanleiding van dit amendement wordt in Art: 93, 104, 105 „gelden, geldwaar-“ „dige papieren en effecten“ veranderd in „gelden, effecten en andere papieren van waarde.“

Art: 94

N: 8. De heer Molengraaff merkt op dat hem achteraf gebleken is dat de 2de Linsmede van Artikel 94 reeds in de 124ste vergadering geschrapt is, maar door een verzuim onveranderd is afgedrukt. Hij vraagt of de Com-“ missie het vroeger genomen besluit wenst te handhaven. Daarop wordt bevestigend ge-“ antwoord hoodat bedoelde Linsmede op nieuw wordt geschrapt.

De aanhef van het artikel wordt ver-“ volgens gelezen: „de Curator gaat, zoo hij of de rechter-Commissaris dit noodig acht,“ enz., en ten slotte het artikel met

het

Het volgende vereenigd.

Art: 109.

N: 9. De heer Pijnappel bestrijdt het amendement
Op het oogenblik der faillietverklaring kan de
rechtbank onmogelijk met kennis van zaken
ontrent den termijn voor de indiening der
vorderingen en den dag der verificatiever-
gadering beslissen; Zij berispt dan ontrent
den Staat des boedels geene andere inlicht-
ingen dan - en dit nog alleen bij eigen
aangifte - de allicht weinig betrouwbaare
mededeelingen van den gefailleerde. De bespa-
ring van kosten zal bij aanneming van het
Amendement niet zoo groot zijn, dat zij van
overwegend belang geacht moet worden. De
bedoelde beschikkingen kunnen eerst ge-
nomen worden als de Curator ontrent
den toestand des boedels rapport heeft
uitgebracht.

Na eenige discussie wordt het amendement
hetzelve zijde gesteld.

Art: 111

N: 10. Het amendement wordt aangenomen

Art: 112.

In verband met de wijziging in het vorige
artikel gebracht, wordt artikel 112 in fine
gelezen: " is bevoegd van dezen overlegging
van ontbrekende stukken alsook inzag-

Huyter

Zijner boeken en der oorspronkelijke bewijs-
stukken te vorderen."

Art. 119.

De heer Molengraaff stelt voor in plaats van
"De volmacht wordt" enz te lezen: "Afschrift
der volmacht wordt" enz. Spreker bevoegt
dat de bepaling van het artikel ten gevolge
zoude hebben dat de lasthebber de beschik-
king over zijn volmacht verliest. Dit nu
gaat z. i. niet aan. Men stelle zich voor
dat de lasthebber een agent is van een
buitenlandsch huis die opkomt krachtens
eene algemeene volmacht om dat huis te
vertegenwoordigen in alles waarin vertegen-
woordiging is toegelaten. Deze kan elke
keer dat hij voor zijn lastgever in een
faillissement opkomt zijn volmacht uit
handen moeten geven en zich dus een
nieuwe macht aanschaffen. Dit kan wor-
den voorkomen door te bepalen dat niet
de volmacht zelf maar bloot een af-
schrift daarvan, door den griffier te nemen,
aan het proces-verbaal der vergadering zal
worden gehecht.

Na eenige discussie wordt besloten
de gehele bepaling omtrent het aanhechten

Der

der volmacht aan het proces-verbaal te
 schrappen, en dit punt aan de praktijk over
 te laten, door volgens het oordeel van de
 heeren Asser en Pynappel ook het maken
 van afschriften door den griffier zijn be-
 „swaren heeft, en het voldoende mag hee-
 „ren indien in het proces-verbaal geconsta-
 „teerd wordt dat de lasthebber een schrift-
 „telijke volmacht boonde.

Art. 129.

De heer Stolengraaff wijst er op dat de
 redactie van dit artikel gewyktigd moet
 worden; zooals het nu luidt kan de
 verificatie der renten steeds kunnen ge-
 „chieden indien slechts de vordering door
 pand of hypotheek is verzekerd, onver-
 „schillig of zij al dan niet op het onder-
 „pand bating wordt gerangschikt. Dit
 is echter niet de bedoeling; de juiste
 regel is deze, dat de schuldeischer, die
 pand of hypotheek heeft, de rente van
 zijne vordering ontvangt voor zoverre
 het pand of de hypotheek ook tot deken-
 „heid der rente dient, en deze op het
 onderpand kan worden verhaald. Al
 kan dus in afwachting der realisatie van

het

het onderpand altijd verificatie voor de
 reuke gevraagd worden, die verificatie
 moet toch weer vervallen indien het onder-
 „pand blijkt onbereikbaar te zijn.

Deze beschouwing vindt instemming, waar-
 „ om het artikel her fine van nadere redac-
 „ tie aan den heer Stolengraaff wordt ge-
 „ renvoicerd.

N^o: 11/ te lezen „ akkoord“ in plaats van
 „ accoord“) wordt aangenomen.

Art: 144. N^o: 12 wordt na eenige discussie aange-
 „ nomen, speciaal omdat uit weglating
 der woorden ten behoeve des boedels de
 bedoeling om de wet te wijzigen kan
 kunnen worden afgeleid.

Art: 149 N^o: 13 De heer Asser behoegt dat ver-
 „ melding van de namen der afwezige
 schuldeischers en van de bedragen der vor-
 „ deringen der verschillende schuldeischers
 in het procesverbaal der akkoordverga-
 „ dering volkomen overbodig is en dus daar-
 „ in niet thuis behoort; het is voldoende
 daarin op te tekenen wie aanwezig wa-
 „ ren en hoe de aanwezigen stemden, uit
 vergelyking met het proces-verbaal der

verifi-
 —

verificatie vergadering zal in elk geval blyken of de akkoord-meerderheid al dan niet aanwezig is. Het opmaken der beslissing is eenvoudig een rekenquaestie.

Na eenige discussie wordt dus besloten Artikel 149 te lezen: „Het proces-verbaal der vergadering vermeldt den inhoud van het akkoord, de namen der aanwezige stemge-
„rechtigde schuldeischers, de door ieder hunner uitgebrachte stem, alsmede den uitslag der stemming.“

De tweede zinsnede wordt in verband met het Looveen ad Artikel 119 genomen besluit geschrapt.

Art. 156 Op voorstel van den heer Stolengraaff wordt „den in het tweede lid van Artikel 156 de woorden: „uiterlijk twintig dagen“ verwant-
„gen door „binnen twintig dagen.“

Art. 161 N° 14. De heer Pijnappel heeft bezwaar tegen de uitdrukking „het vonnis van homologatie in het voorgestelde amendement“; immers het ontwerp gaat juist uit van de opvat-
„ting dat het gehomologeerde akkoord niet een vonnis maar eene overeenkomst is.

Er wordt naar aanleiding dier opmer-

king

„king besloten den aanhef van het artikel (161)
te lezen: „ Nadat de homologatie in kracht
van gewijste is gegaan levert het akkoord“ enz.

Artt: 169, 173, 181.

De amendementen N^o: 15, 16 en 17 worden achter
„ eenvolgens goedgekeurd.

Art: 182 ^{bin}

De heer Molengraaff wijst er op dat er
tegenwoordig verschil bestaat omtrent de
wijze waarop de algemeene faillissements-
„ kosten uit den baedel worden betaald. Rele
rangregelingen brengen deze uitsluitend ter
laste van de Concurrente Schuldverschers,
terwijl andere ze omslaan over alle posten
dan het actief en dus ieder bestanddeel van
het vermogen tot betaling daarvan evenredig
doen bydragen. Dit laatste is onlangs aange-
„ nomen o.a. in een uitsprekend gemotiveerd
vonnis van de rechtbank te Rotterdam
van 23 September 1885, Rechtsgeleerde Bij-
„ dragen en Byblad, 1885, Afd D, bl. 264.
Spreker acht die beslissing boven allen
twyffel juist. In artikel 60 van het Ont-
„ werp is reeds hetzelfde beginsel toegepast
bij pand en hypotheek door den curator ge-
„ realiseerd. Het is wenschelyk hier in de
afdeeling over de vereffening een algemeene

Regel

regel in dezen geest te stellen.

Na eenige discussie, welke den heer Asser gelegenheid geeft de juistheid van het door den vorigen spreker verdedigde beginsel in twijfel te trekken, wordt besloten een nieuw artikel 182 ^{bis} in het ontwerp te voegen, luidende: „de algemeene faillissementskosten worden ongeslagen over ieder deel van den boedel, met uitsondering van hetgeen overeenkomstig de bepaling van artikel 56 door den pand- of hypotheek-houdenden schuldeischer zelf is verkocht.“

Oct. 183

De heer Molengraaff maakt opmerkzaam dat volgens het ontwerp de uitdeelinglijst door den Curator zal worden opgemaakt (artikel 181), zonder dat ergens goedkeuring der lijst door den Rechter-Commissaris is voorgeschreven. Toch is deze heer wensche-lijk, waarom spreker artikel 183 wil laten beginnen met de woorden: „Na goedkeuring door den rechter-Commissaris ligt de uitdeelinglijst“ enz.

De andere leden zijn van oordeel dat dit punt van te groot gewicht is om het dus incidenteel uit te maken en willen daar

— Door

Art: 181

„voor een bepaald voorschrift. Na eenige discussie wordt dus besloten in Artikel 181^a te lezen: „De Curator maakt de uitdeeling „lijst op en onderwerpt die aan de goedkeuring van den rechter-Commissaris. De lijst houdt in“ enz.

De aanhef van Artikel 183 wordt daar „na vastgesteld, als volgt: „De door den rechter-Commissaris goedgekeurde uitdeelinglijst.“

Art: 187.

N°. 18 wordt zonder discussie aangenomen.

Art: 189

N°. 19 wordt eveneens aangenomen en tevens beslist het artikel in het enkelvoud te doen luiden, zoodat het thans wordt: „De uitdeeling, uitgebrakken voor een voorwaardelyk geverifiëerden Schuldeischer, wordt niet uitgekeerd zoolang niet ontrent zyne vordering zal zyn beslist. Blykt het ten slotte dat hy niets te vorderen heeft, dan komen de voor hem bestemde gelden ten bate van de andere Schuldeischeren.

Art: 191.

N°. 20 wordt zonder discussie aangenomen.

Art: 202.

N°. 21. Het voorgestelde amendement geeft den heer Pynappel aanleiding de bepaling van Artikel 165 zelf ter sprake te brengen.

Hijns

Zijns inziens gaat die bepaling te ver. Dat
 het niet doen gelden binnen hetken tijd
 van bekende redenen tot afwijking der homologatie
 „logatie beschouwd wordt als een stilzwijgen
 „de afstand van het recht om te later te doen
 gelden, en de schuldeischer na de homologatie
 „te dus geen vernietiging van het akkoord
 meer kan vragen indien hem de redenen tot
 vernietiging reeds eerder bekend waren,
 is volkomen juist. Spreker meent echter
 dat op den schuldeischer niet de bewijslast
 moet rusten dat de redenen tot vernietiging
 „ging hem eerst na den termijn van het appel
 bekend werden. Dat bewijs zal uiterst moe-
 „lyk te leveren zijn.

Art. 165 Op voorstel van spreker wordt besloten
 in Artikel 165 te lezen: „Evenwel zal de
 schuldeischer niet-ontvankelijk zijn in deze
 vordering, indien bewezen wordt, dat hem
 het bestaan van bedachte handelingen reeds
 bekend was, voor den afloop enz. Deze zin-
 „sneede wordt gemaakt tot het tweede lid
 van het artikel.

In Artikel 202 worden vervolgens geschrapt
 de woorden „hem na de homologatie be-

— kend

"kend geworden" en daaraan een nieuw derde lid toegevoegd luidende: "Artikel 165 tweede lid is hier toepasselijk."

Oct: 205, 7., 206-211.

N° 22 Na langdurige discussie worden de bepalingen omtrent de rehabilitatie geschrapt, op grond dat naar de bepalingen van 't ontwerp het faillissement eindigt door het akkoord en door de Slotuitdeeling, de rehabilitatie niet meer zoval in het Wetboek van Koophandel aan het faillissement een einde maakt en dus ook niet langer beoogd is als middel om tot opheffing van het faillissement te komen. Behalve als een eerbereining van den gefailleerde is de rehabilitatie in het ontwerp bij de vorige lezingen opgenomen met het oog op de bepalingen omtrent voogdij, curatele, enz in het Burgerlijk Wetboek, daar de Commissie meende dat ieder failliet wiens akkoord is gehomologeerd of van wiens boedel de vereffening is afgelopen nog niet op dien enkelen grond weder tot voogdij en benoembaar moet worden. De overweging echter dat het geheel afhangt van de bepalingen die door de Commissie tot her-

— Hiening

„Ziening van het Burgerlijk Wetboek zullen
 worden voorgesteld, of de rehabilitatie inder-
 „daad met het oog op den gefailleerde benoem-
 „baarheid tot voogd eenige beteekenis zal
 krijgen, en de rehabilitatie dus misschien
 geen enkel rechtsgevolg zal hebben, leidt
 tot hare schrapping. Doorschrijven die uit-
 „sluitend dienen tot eerherstel schijnen in
 eene wet minder op hun plaats.

Art. 211 ^{bis} N° 23. Op den grond in de toelichting tot het
 amendement aangegeven worden de woorden
 „den „ andere rechtspersoonlijkheid berite-
 „kende vereenigingen „ geschrapt. De Com-
 „missie is van oordeel dat de naamloze
 vennootschap, onderlinge waarborgmaats-
 „chappij en Coöperatieve vereeniging na
 algeheele uitwinning van het actief,
 althans facto niet meer zullen bestaan.

Art. 215 N° 24. Het amendement wordt na eene
 korte gedachtenwisseling aangenomen, tot
 „dat artikel 215 zal luiden: „ De fail-
 „lietverklaring moet verrocht worden, bin-
 „nen zes maanden na de aanvaarding der
 nalatenschap.”

Art. 237 N° 25. De bedoeling om de akkoordmeerd-
 heid

„heid te vorderen wordt voldoende uitge-
 „drukt door voor het woord „houders“ het
 woordje „of“ te voegen. Indien dus $\frac{1}{3}$
 van de personen of $\frac{1}{4}$ van het bedrag tegen
 is kan de surséance niet verleend worden;
 dit staat volkomen gelijk met den eisen dat
 $\frac{2}{3}$ van de personen en $\frac{3}{4}$ van het bedrag voor
 moeten zijn om de surséance wel te kunnen
 verleenen. Het amendement vervalt hier,
 „mede.

Art. 238.

N°. 26. De heer Synappel beschijft dit amen-
 „dement. Door het hooger beroep wordt aan
 het oordeel van het Hof de vraag onder-
 „worpen of de schulden al dan niet de
 baten des boedels overtreffen, de schulde-
 „naar al dan niet ten kwader trouw is.
 Dat zijn de belangrijkste quaesties bij de
 voorloopige surséance. Eene herstemming
 over het verzoek zou aller weër op losse
 schroeven stellen en is ook geen onderwerp
 voor een hooger beroep. Dit richt zich tegen
 de beslissing des rechters niet tegen de stem-
 „ming der schuldeischers.

Op deze gronden wordt het amendement
 verworpen.

Art
 238

Art: 239. N° 27. Na eenige discussie worden de woorden
 „op de wijze en met de gevolgen bij het vorig
 artikel voor het hooger beroep bepaald“ ge-
 „schrapt en aan het artikel een nieuw lid
 toegevoegd luidende:

„De aanleg en behandeling geschieden op de
 wijze in het vorige artikel voor het hooger
 beroep bepaald.“

Art: 240. N° 28 Wordt besloten het derde lid ter
 fine van nadere redactie aan den heer
 Molengraaff te verwijzen. De Commis-
 „sie acht het geenstins overbodig
 te bepalen dat handelingen in strijd met
 de bepaling van Artikel 249 verniet
 door de latere vernietiging der voor-
 „loopige surseance geen kracht verkrij-
 „gen.

Art: 248. N° 29 wordt zonder discussie aangenomen

Art: 256 N° 30 De heer Pijnappel besprijdt het amen-
 „dement. Spreker acht de bezwaren van den
 heer Molengraaff tegen dit artikel over-
 „dreven. Als de schuldeischers toestemmen
 in de opheffing der surseance en dus her-
 „nied vertrouwen te stellen in de richtige
 betaling door den schuldenaar is er geen

den

een reden waarom de rechter die ophef-
 „fing niet zou verleenen. Bovendien laat
 artikel 256 den rechter volkomen vrij om
 waar een Schuldeischer berwaar maakt,
 de opheffing der surséance te weigeren
 en kan ieder Schuldeischer, die na de op-
 „heffing te vergeefs betaling vraagt, her-
 „fond faillietverklaring aanvragen. De
 Schuldeischers zijn dus voldoende tegen
 benadeeling gewaarborgd.

Na eenige discussie wordt op deze
 gronden het amendement her zijde gesteld.
 Thans komt aan de orde het voorstel
 van den heer Pijnappel omtrent het faillie-
 „sament dan een in gemeenschap gehuwden
 echtgenoot en het eerste amendement
 van den heer Molengraaff in het begin
 der vergadering aangehouden.

De Voorzitter is van oordeel dat het
 voorstel van den heer Pijnappel slechts
 uitdrukking geeft aan algemeene begins-
 „selen van burgerlijk recht, die, op zich
 zelf volkomen juist en in overeenstem-
 „ming met hetgeen reeds thans geldend
 recht is, echter in een faillietenwet min-
 „der

„der op hunne plaats zijn.

De heer Pynappel kan dit niet toegeven, hij wijst er op dat geen der bepalingen van het ontwerp zoo geredigeerd is dat zij toegepast kan worden op het faillissement van een schuldenaar die in gemeenschap van goederen is gehuwd. Ter vermyding van Controversen is zijn voorstel bepaald no-
„dig.

De heer Molengraaff bevoegt dat de redactie van het laatste lid van het voorstel Pynappel onvoldoende is. Met de handelingen des gefailleerden mochten bij faillissement der Gemeenschap de handelingen verricht door dengene die de Gemeenschap in concreto kon verbind-
„den, gelijkstaan; de verplichting tot het geven van inlichtingen enz mocht rusten telkens op hem die inlichtingen kan ver-
„strekken. Dit alles blijkt uit het voor-
„stel Pynappel niet voldoende.

De heer Pynappel geeft dit laatste toe waarop het amendement n: 1 van den heer Molengraaff en het voorstel Pynappel, behoudens het laatste lid, was

„van de redactie wordt aangehouden,
worden aangenomen.

Den heer Molengraaff wordt verlof
verleend de door hem te schrijven Memorie
van toelichting op het ontwerp van faillie-
„siment en Surveïance van betaling te
laten drukken.

Niets meer aan de orde zijnde sluit
de Voorzitter de vergadering te 3½ ure.

De Secretaris:
/was geteekend/ M. P. A. Molengraaff
Adjunct.

De Voorzitter:
/was geteekend/ J. G. Kist

Honderd zes en veertigste
Vergadering op Zaterdag 30
October 1886 in de Raadkamer
van den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering te
10½ ure. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering worden
gelesen en goedgekeurd.

De Voorzitter deelt mede dat zijn in-
„getkomen:

1° eene misfire van den Minister van Justitie ddt 10 Augustus 1886, met begeleidende stukken, naar aanleiding van een verzoek van den Minister van Buitenlandseake Zaken om bij de Commissie ter tafel te brengen de vraag of het niet wenschelyk is in de wet eene bepaling op te nemen, waaraan bij de reederijen belast worden met de reiskosten der bemanningen van gestrand of verongelukkete schepen.

2° eene misfire van den Minister van Justitie houdende verzoek om inlichtingen omtrent den stand der werkzaamheden van de Commissie, ter beantwoording van de daaromtrent in het voorloopig verslag over het IVde Hoofdstuk der Staatsbegroeting over het dienstjaar 1887 gedane vraag.

Op de eerste misfire wordt een door den heer Asser ontworpen antwoord voorgesteld, waarin wordt te kennen gegeven dat de Commissie het niet geraden acht een voorstel te doen tot partiële wetswijziging in den geest door den Minister van Buitenlandseake

Zaken

Laken gewenscht.

In antwoord op de tweede misfire wordt mededeeling gedaan omtrent den tegenwoordigen stand der werkzaamheden van de Commissie.

Pervolgens wordt overgegaan tot de behandeling van de Memorie van haelichting, welke inmiddels ingevolge het besluit der vorige vergadering met het definitieve ontwerp, is gedrukt en aan de leden rondgedeeld. (Stukken n: 53). In het algemeen verklaaren de leden hunne ingenuïteit met dit stuk. De Voorzitter stelt voor het cursorisch door te gaan.

Hier en daar worden opmerkingen gemaakt welke tot eenige wijzigingen aanleiding geven, waarvan de nadere redactie aan den Steller der memorie wordt overgelaten. Deze doet zijnerzijds mededeeling van verschillende wijzigingen en aanvullingen welke hij nog wenscht aan te brengen.

De Commissie besluit, bij de lezing, in het ontwerp zelf alsnog de volgende veranderingen, meereendeels door de heer

Pijnappel

Zijnappel voorgesteld, aan te brengen:
 1°. Art. 2 en 3 van plaats te doen verwisselen.
 Omdat Art. 2 niets anders behelst dan een
 aanwijzing van den competenten rechter,
 dus het algemeene voorschrift van Art. 2
 behoort vóór te gaan.

2°. Art. 3 (thans 2). In Artikel 3 een nieuwe
 derde alinea in te lassen luidende: „Wordt
 ten gevolge dener bepaling op denzelfden
 dag door twee hiertoe bevoegde rechtbanken
 „een faultieverklaring uitgesproken, dan
 is alleen die, uitgesproken door de rechtbank
 „bank van het Kantoor (hoofdkantoor), van
 kracht.“ Deze alinea strekt om te voorkomen
 „komen dat de bepaling der tweede alinea
 tot conflicten aanleiding geeft.

In het derde (thans vierde) lid van het
 artikel wordt het woord voorsturend vóór
 buitenslands geschrapt.

3°. Art. 7. Duidelijkheidshalve wordt aan
 dit artikel een tweede lid toegevoegd,
 luidende: „het tweede lid van Artikel
 93 is hier toepasselijk.“

4°. Art. 9. Ter verduidelijking wordt de aan-
 „hef van het tweede lid gelezen: „de

inshel-

instelling en behandeling enz

5° Art: 16. De woorden: „van het faillissement” worden de eerste maal als overbodig geschrapt.

6° Art: 24. De aanhef van het artikel wordt gelezen:

„Indien de vordering, tijdens de failliet-
„verklaring aanhangig, door den gefail-
„leerde is ingesteld, wordt het geding” enz.

7° Art: 28. Dit artikel wordt gelezen: „Voor
Looverre aanhangige vorderingen betaling
uit den boedel ten doel hebben, wordt het
geding na de faillietverklaring geschorst,
om alleen dan voortgezet te worden,
indien de verificatie der vordering wordt
betwist. In dit geval wordt hij, die de be-
„twisting doet, in de plaats van den ge-
„faillleerde, partij in het geding.”

De Commissie acht deze redactie nauw-
„keuriger.

8° Art: 31. Op denzelfden grond wordt ar-
„tikel 31 gelezen:

„Indien een geding door of tegen den
Curator of ook in het geval van arti-
„kel 28 tegen een Schuldeischer voortge-
„zet wordt — — — — — Zoo bewezen, wordt

Dat

dat deze door die handelingen de schulde-
 eischers desbewust heeft benadeeld en dat
 dit aan zijn tegenpartij bekend was."

9°: Art: 32. Dit artikel wordt aldus geredi-
 geerd: "In de gedingen, door of tegen den
 Curator ingesteld of voortgezet, of ook
 in het geval van Artikel 28 tegen een
 Schuldeischer voortgezet, kan de rechter
 den gefailleerde den eed opleggen, bedoeld
 bij Artikel 1977 van het Burgertijk Wetboek."

10°: Art: 37. In het eerste lid tweede zinrede
 wordt het aanvangswoord "wanneer" ver-
 vangen door "indien". In het tweede lid
 het woord "voerstaaende" veranderd in
 "Deze" (bepalingen).

11°: Art: 38. Het eerste woord "Wanneer" wordt
 gewijzigd in "indien"; voor "op een vastge-
 steld tijdstip" gelezen "tegen een vastge-
 steld tijdstip."

12°: Art: 42. Voor "omtrent Schenkingen ge-
 geven" wordt gelezen: "omtrent Schen-
 kingen gemaakt."

13°: Art: 50. De woorden: "bij het akkoord be-
 noemde" worden als overbodig geschrapt.

14°: Art: 51. "Gefailleerden boedel" in het tweede

Lijst

lid wordt „faillieten boedel.”

Perwoogens wordt een nieuwe derde alinea vastgesteld, luidende: „Rechten op het terug te geven goed, door derden te goeder trouw verkregen, worden geëerbiedigd;” het einde aan de resolutie ex nunc zoo duidelijk moge „lyk uitdrukking te geven.

In verband daarmee wordt het derde (thans vierde) lid gelezen: „Het door den gefaillieerde ontvangene, of de waarde daarvan, wordt door den curator teruggegeven” enz.

15° Art. 53. Een tweede alinea wordt aan dit artikel toegevoegd, van dezen inhoud: „Schuldvorderingen, als de in Artikel 131 ge-
noemde, worden berekend naar de daar ge-
stelde regels;” het einde allen twyfel ont-
rent dit punt weg te nemen.

16° Art. 86. Dit artikel wordt gelezen: „Alle beschikkingen in faillissementszaken, waarom,
rent niet het tegendeel is bepaald, zijn uit-
voerbaar bij voorraad, zelfs op de minuut en voo de registratie.”

17° Art. 87. De woorden: „na de rechter-Com-
missaris gehoord te hebben” worden als over-
bodig naast de bepaling van Artikel 65 ge-

„Schraaft. Evenzoo in Artikel 88 de woorden
„en na verhoor van eerstgemelde.“

18°. Art. 89. „Wanneer“ wordt veranderd in:
„indien.“

19°. Art. 116. wordt geschrapt als overbodig naar
Artikel 80. Ten einde de vernummering van
alle volgende artikels te voortkomen, wordt
Art. 117 gesplitst in twee artikels: Artikel
116 = Artikel 117 eerste lid. Artikel 117 =
Artikel 117 tweede lid, maar aldus geredi-
geerd: „Bij het faillissement eener naam-
loze vennootschap, onderlinge waarborg-
maatschappij, coöperatieve vereeniging en
andere rechtspersoonlijkheid bezittende ver-
eeniging rust op de bestuurders de verplich-
ting in het vorige artikel den gefailleerde
opgelegd.“

Terwijl de lezing van de Memorie van
Toelichting gevorderd is tot bladzijde 100.
Sluit de Voorzitter wegens het vergevorderde
uur de vergadering ten 4 ure.

De Secretaris: De Voorzitter:
Was geteekend / A. P. A. Wolengraaff Was geteekend / J. G. Kist.
Adjunct

Anders

Honderd Leven en veertigste
vergadering op Zaterdag 13 November
1886 in de Raadkamer van den
Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering te
10 uur. Afwezig de heer Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering worden
gelesen en goedgekeurd.

Wordt vastgesteld en schrijven aan den
Koning houdende verzoek het Ontwerp van
wet op het faillissement en de surséance
van betaling gedrukt aan Zijne Majesteit
te mogen indienen.

Aan de orde is de voortzetting van de
behandeling der Memorie van Toelichting,
bladzijde 100-144. De heer Molengraaff neemt
op zich daarin enkele, deels door hem zelf
voorgestelde wijzigingen aan te brengen.

De behandeling geeft verder aanleiding
in het ontwerp zelf de volgende veranderingen
te maken.

Art. 110. In het eerste lid wordt gelesen:
„rekening of andere schriftelijke verklaring
aangevende den aard en het bedrag der
vordering.”

Art.:

Art. 53 al. 2. Op voorstel van den heer Molen
 „graaff wordt deze alinea alomog geleken:
 „ Niet-opeisbare Schuldvorderingen op den
 gefailleerde worden berekend naar de regels
 in Artikel 131 gesteld. „ De boedel toch wordt
 gedwongen te betalen voor den termijn,
 de Schuldenaar van den boedel daaren tegen
 niet. De laatste zal het dus alleen doen
 als hij daarin voordeel ziet; voor reductie
 zijner schuld tot de contante waarde be.
 „ Staat derhalve geen voldoende motief.

Art. 128. Geschrapt worden de woorden: „ de
 vordering voor hoofdsom en rente „ en het
 woord „ is „; het slotwoord der eerste Linnede
 De mogelijkheid toch bestaat dat hypotheek
 of pand alleen verleend is voor de rentebe-
 „taling, en niet tevens voor de hoofdsom.

Art. 131. De heer Pynappel stelt voor de
 berekening der contante waarde niet te
 doen plaats hebben op den grondslag van
 den wettelijken rentevoet maar op dien
 van 4%, omdat de wettelijke rentevoet
 reeds sedert lang een geheel fictieve is,
 immers de werkelijke rente bij kapitaal-
 „belegging te behalen is gemiddeld niet

Hooger

hooger dan 4%. Spreker geloofst dat het artikel zooals het thans luidt in de toepassing tot groote onbillijkheid aanleiding zal geven.

De Voorzitter en de heer Asser bestrijden dit voorstel; zij verdedigen allermeeft de juistheid van den bestaenden wettelijken rentevoet, maar zijn van oordeel dat deze ook hier gevolgd moet worden zoolang de wet van 1857 op de wettelijke interessen geen wijziging heeft ondergaan. Zij achten het verkeerd hier van den algemeenen regel af te wijken; deugt de regel niet dan be-
"hoort deze zelf gewijzigd te worden.

De heer Stolengraaff deelt deze bezwaren niet; hij ziet er niet tegen op alleen voor deze materie te verbeteren, wat ook in 't algemeen erkend wordt niet meer juist te zijn.

De heer Pijnappel wijst er nog op dat artikel 131 van het ontwerp aan de toepassing der wet van 1857 eene uitbreiding zal geven, welke tijdens het vaststellen dier wet niet kon worden voorzien en ook niet in de bedoeling der wetgevers lag.

Pijn

Zijn voorstel wordt hier slotte verworpen door de beslissende stem des Voorzitters.

Aan het slot van het tweede lid van Artikel 131 wordt duidelijkheids halve ge-
 „lezen: „ indien de vordering rente dragend is, op het verschil tusschen den bedongen en den wettelyken rentevoet.

De heer Pynappel stelt nog voor een nieuw derde lid aan het artikel toe te voegen, luidende:

„ Alle schuldvorderingen vervallende bin-
 „ nen één jaar na het tydship, waarop het
 „ faillissement is aangevangen worden behan-
 „ deld, alsof zij op dat tydship reeds op-
 „ eischbaar waren. Dan alle later dan één
 „ jaar daarna vervallende schuldvorderingen
 „ wordt bij de berekening het eerste jaar na
 „ den aanvang van het faillissement niet
 „ medegerekend.”

Het voorstel heeft uitsluitend ten
 doel praktische moeytheden, waaraan
 de algemeene regel van het eerste lid aan-
 „ leiding zou kunnen geven, te voorkomen,
 „ immers anders zouden alle wissels en ac-
 „ ceptatiën, koop op 3 of 6 maanden, geld-

— Leeninge

„Leeningen op kerk en bermijn, schulden op
 jaarrekening enz tot de waarde tijdens de
 faillietverklaring teruggebracht moeten worden,
 wat niet alleen een enorme arbeid voor den
 Curator in het leven zoude wepen, maar
 ook minder billijk zoude werken omdat
 het dividend uit den faillieten boedel noch
 nooit dan na eenig tijdsverloop kan worden
 uitgekeerd.

Overeenkomstig het voorstel wordt besloten.
Art. 139. Het tweede lid wordt gelezen: „Een
 afschrift van het ontwerp van akkoord moet,
gelyktijdig met de nederlegging ter griffie,
 worden hoogeronden” enz.

Art. 140. Aan het slot wordt: „voor te dragen”
 veranderd in „te geven”.

Art. 141, n: 2. De woorden: „doch staande de
 vergadering is ingediend” worden geschrapt,
 omdat het akkoord ook te laat kan inge-
 „diend worden, d. i. niet ten behoortijden
 tijde en noch vóór de vergadering.

Art. 146. Het laatste woord van de eerste
 Linsmede „is” wordt gewijzigd in „wordt”.

Art. 126, 160 en 196. De heer Pijnappel stelt
 voor artikel 126 te lezen: „Ook de gefail-“

— leerde

"leerde is bevoegd zich, onder summier opgaaf zijner gronden, tegen de toelating eener vordering, hetzij voor het geheel, hetzij voor een gedeelte te verzetten. In dit geval geschiedt enz.

Betwisting, waarvoor geene gronden worden opgegeven, of welke niet de gehele vordering omvat en doch niet inhoudtelijk aanwijst, welk deel wordt erkend, en welk betwist, wordt niet als betwisting aangemerkt."

In verband hiermede te lezen: in Art: 160:
 "p.a. ten behoeve der geverifieerde vorderin-"
 "gens, voor Looverre zij niet door den gefail-"
 "leerde overeenkomstig Art: 126 betwist zijn"
 enz. en in Art: 196 2de lid: "Deze bepaling
 geldt niet voor Looverre de vordering door
 den Schuldenaar overeenkomstig Art: 126
 betwist is."

De Voorsteller preest anders van de bevoegd-
 "heid, in Artikel 126 den gefailleerde ver-"
 "leend, misbruikt, ten einde aan de conse-"
 "quenties van de Artikelen 160 en 196 te
 ontkomen. Overeenkomstig het voorgestelde
 wordt besloten.

Art: 153. De termijn in het eerste lid genoemd
 wordt

wordt van drie op acht dagen gebracht.

Art. 158. De slotwoorden „al dan niet” worden als overbodig geschrapt.

Art. 165. „De(n) gefaillende” wordt tweemaal vervangen door: „de(n) Schuldenaar.” „Aan den inhoud van het akkoord te voldoen” door: „aan den inhoud daarvan te voldoen.”

Art. 167. In het tweede lid wordt gelezen: „die vroeger in het faillissement die betrekkin-
gen hebben waargenomen” in plaats van: „die vroeger in het faillissement als zodanig ge-
fungeerd hebben.”

Art. 185. De aanhef wordt gelezen: „ zoo er over
het gedaan is bepaalt de rechter - Commissa-
ris, onmiddellijk na afloop van den termijn
van inzage, den dag, waarop het her open-
bare verechtstelling behandeld zal worden.”

Art. 190. „Indien goederen, — — — — — verkocht
worden” wordt gewijzigd in: „indien eenig
goed — — — — — verkocht wordt.”

Bovendien worden de woorden „hem ver-
bonden” in het midden van het artikel ge-
schrapt.

Art. 191. In het tweede lid wordt „uitdee-
ling” veranderd in „uitdeelinglijst.”

Art

Art. 195. De woorden „ of door opheffing inge
 „ volge Artikel 16 ” worden geschrapt. Opheffing
 van het faillissement doch dat alleen voortke-
 „ men als er geen uitdeelingen gedaan kunnen
 „ men worden.

Art. 198. Het tweede lid wordt geschrapt, daer-
 ook in Artikel 139 eene dergelyke bepaling over-
 „ noodig is geacht.

Art. 202 en 203. In deze artikelen is verzuimd
 aan te geven op welke wijze de hier bedoelde
 vorderingen ingesteld en behandeld worden.
 In beide gevallen wordt de toepasselijkheid
 van Art. 166 wenschelyk geacht. Dienovereen-
 „ komstig wordt Artikel 202 gelezen: „ Overeen-
 „ komstig de bepalingen van de Artikels 164 en
 166 kan ieder Schuldverschied vernietiging vord-
 „ ren van het akkoord.”

„ Vernietiging enz.

Het derde lid vervalt.

Art. 203. Bygevoegd een nieuw derde lid: „ Art.
 166 is hier toepasselyk.”

Art. 208. Voor „ Artikel 1153 en volgende ” wordt
 gelezen: „ Artikel 1153 ”, daar de volgende ar-
 „ tikels hier niet toegepast kunnen worden.

Art. 209. De termyn van zes maanden wordt

terug-

teruggebracht tot drie maanden.

Art: 210. Dit artikel wordt aldus gereviseerd:
 „De zesde en achtste afdelingen van dezen
 titel zijn op het faillissement eener nalatens-
 „schap niet toepasselijk.“

Art: 213. De derde alinea wordt vervangen
 door de volgende: „Hij, aan wien de failliet-
 „verklaring niettemin bekend was, kan zich
 op deze bepalingen niet beroepen.“

Art: 215. 2^d lid. „De overdracht wordt geacht“
 wordt vervangen door: „de overdracht wordt,
 behoudens tegen bewijs, vermoed.“

Art: 216. „Te dezen“ in het tweede lid wordt
 veranderd in „hier.“

Art: 218. De woorden „van de plaats“ worden
 als overbodig geschrapt.

Art: 221. In plaats van „of overeenkomstig
 de bepaling van Artikel 118 bij gevolmachtigde“
 in het eerste lid wordt gelezen: „of bij
 schriftelijk gevolmachtigde.“

„Wanneer“ in het 2^d lid wordt „indien.“

Art: 222. In het derde lid worden de woor-
 „den „ en 219“ geschrapt. In het vierde lid
 wordt „bij gemachtigde“ vervangen door
 „bij schriftelijk gemachtigde.“

Art:

Art. 225. Aan het slot wordt „huissede“ ver-
„anderd in „lid.“

Art. 226. Het tweede lid wordt gelezen: „De
deskundigen leggen hun verslag neder ter grif-
„fie van de rechtbank, ter inzage van een ieder.“

Art. 232. Aan het artikel wordt een nieuw
derde lid toegevoegd, luidende: „Hangende
het hooger beroep en het beroep in Cassatie
blijft de voorloopige surseance van kracht.“
Het derde lid wordt vierde lid.

Art. 234. In het tweede lid wordt: „ont-“
„staat uit zoodanige handeling geen aanspraak
tegen den boedel“ verwangen door: „is zooda-
„nige handeling voor den boedel niet ver-“
„bindend.“

Art. 244. Dit artikel wordt gelezen: „Artikel
1820 van het Burgerlijk Wetboek, de artikelen
198 en 205 benevens het derde boek van het
Wetboek van Koophandel.“ enz.

Art. 245. In plaats van „uitgeroerd de ar-“
„tikelen 887-891“ wordt gesteld: „uitgeroerd
de artikelen 887 en 888; omdat de artikelen
889-891 Wetboek van Koophandel gunstige
bepalingen bevatten die dus op de faillisse-“
„menten vóór de nieuwe wet uitgesproken

Loepar-

toepasselyk behooren te blyven. Tusschen de woorden: " met dien verbande evenwel " "en " " dat voor " uitbeelding slyst " " " wordt in " " gevoegd: " dat het in artikel 200 aangehaalde artikel 160 niet toepasselyk is. "

Art. 246. Aan het slot wordt gelezen: " voor het in werking treden diered wet aan de recht. " "bank is ingediend. "

Hiermede is de behandeling der Memorie van Toelichting afgelopen. Het ontwerp zal op nieuw gedrukt en vervolgens aan den Koning aangeboden worden.

De Voorzitter sluit de vergadering te 3 ure.

De Secretaris:

(was geteekend) G. J. Th. Beelaerts
van Blokland

De Voorzitter:

(was geteekend) J. G. Kist

Honderd acht en veertigste ver-
gadering op Zaterdag 21 Mei 1887
in de Raadkamer van den Hoogen
Raad.

De Voorzitter opent de vergadering te

11

hier we. Tegenwoordig alle leden.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter stelt aan de orde de amendementen van den heer Stolengraaff op de, lijk
„ van vrachtvervoerders,“ N°. 54 der Statuten.

Stoopmerking. De heer Stolengraaff wil vervoerder lezen, omdat vrachtvervoerder een in de Nederlandische taal niet bekend, althans on-
„ gebruikelijk woord is. Het is een leelijk ger-
„ manisme.

De heer Pynappel herinnert dat dit punt reeds vroeger besproken is en wil vrachtver-
„ voerder behouden, omdat het woord er nu een-
„ maal staat. Vervoerder vindt hij niet beter.

Het vier stemmen wordt aldus besloten,
zoodat vrachtvervoerder blijft.

De Voorzitter acht het niet noodig, na dit besluit, nu ook in de definitie gewag te maken van het genot van loon; dat het vervoeren tegen loon geschiedt ligt in het beroep maken opgesloten.

De vergadering vereenigt zich hiermede.
Art. 5 al. 3. Het wordt aan geen twijfel onderhevig geacht dat de vervoerder ten aan-

— Leen

„ Dien van deze verplichting aansprakelijk is als lasthebber, niet als vrachtvervoerder, al moge deze verplichting op den vervoerder rusten, ook zonder uitdrukkelijk beding, enkel uit kracht der vervoerovereenkomst, want hij wordt alleen aansprakelijk gesteld voor de behoorlijke naleving der wetten enz.

Art. 6 regel 6. De heer Pijnappel geeft de voorkeur aan terug te geven; den vrachtvervoerder wordt zijne handtekening, die op het duplicaat staat, teruggegeven.

De heer Molengraaff verdedigt nader de lezing: af te geven. Het geldt hier een stuk, het duplicaat, van den afzender afkomstig; bovendien is afgeven de technische rechtsaanspraak, waar men hen behoefte van een ander van iets scheiden moet, dat men onder zich heeft, Zoo spreekt de wet van afgifte van een erfenis, legaat enz.

De heer Beelaerts zou willen lezen: weder afgeven. Eerst geeft de vrachtvervoerder het af, thans weder de afzender.

Bij stemming verklaren de Voorzitter, en de heeren Asser en Pijnappel zich voor behoud van de bestaande redactie, die dus onver-

— Anderd

„ ander blijft.

Art: 7. De heer Molengraaff bevoegt dat ar-
 „ tikel 7 misschien aanleiding zal geven tot deze
 redeneering van de zijde der vrachtwoerders,
 als vrachtwoerders zijn wij overeenkomstig
 dit artikel eerst aansprakelyk van het oogen-
 „ blik dat de goederen in het vervoermiddel
 (Schip, wagon) zijn gebracht, eerst van af dat
 oogenblik hebben wij ten vervoer overgenomen.
 Houden wij er ten gerieve van de afzenders
 een loods of pakhuys op na tot voorloopigen
 opslag der goederen, dit mag onze aanspra-
 „ kelykheid niet verzwaren; zoolang de goede-
 „ ren zich daarin bevinden zijn wij niet ver-
 „ woerders maar bewaarnemers en dus alleen
 als dezen aansprakelyk.

De leden zijn van oordeel dat Art: 7 voor
 deze interpretatie geen ruimte laat. Het
 pakhuys wordt wel degelyk door den vervoer-
 „ der gehouden als nooddanig en ten behoeve
 van zijn bedrijf. Voordra de goederen daarin
 komen zijn zij door den verwoerder overge-
 „ nomen.

Op verzoek van den heer Molengraaff zal
 dit in de Memorie van toelichting uitdrukke-

— Lyt

„lyk vermeld worden.

Artt: 8 en 9. De heer Asser herinnert dat er
 ombrent de schadevergoeding drie stelsels
 bestaan. 1° het stelsel dat het volledige
 quantum interest, dus zoowel het *damnum*
emergens als het *lucrum cessans* vergoed
 moet worden. Dit is aangenomen in Art.
 „kel 1282 vlg B.W. en 1401 B.W. 2° het stelsel
 dat alleen de materiële schade vergoed wordt.
 Dit is volgens spreker thans reekens her op,
 „lichte van het vervoercontract. Men leet
 dit reeds in het edict van den praetor. Tegen
 „over de strengere aansprakelykheid uit het
 receptum, staat de beperking der vergoedings
 „plicht tot de materiële schade. Uit het
 Romeinsche recht is dit overgenomen in
 het onze. Spreker beroept zich op Art: 345
 al: 2 St. v. K. Bovendien de waarde her be
 „stemmingsplaats wordt vergoed, hierin is de
 winst begrepen, deze wordt dus wel degelyk
 vergoed. 3° Het derde stelsel is dat, het
 „welk te Bern is aangenomen voor het
 spoorwegvervoer. Volgens dit stelsel wordt
 de waarde ter plaatse van verbrek vergoed.
 Spreker sluit zich aan by het tweede stel

— Sel

„Sel en kan zich dus met het voorstel van den
 heer Molengraaff niet vereenigen. Naar aanleiding
 van diens opmerkingen acht hij echter aanvol-
 „ling wenschelijk van Artikel 11 met eene bepa-
 „ling dat voor verbraging nooit meer vergoed
 „behoeft te worden dan de waarde ter bestem-
 „mingsplaats.

De heer Molengraaff bestrijdt den heer Asser.
 Volgens spreker is het eerste Stelsel thans rechtens
 voor de overvoervereenkomst. In artikel 345
 al: 2 N. v. K. Ziet hij niet anders dan de koop-
 „sing van Artikel 1281 N. N., de algemeene be-
 „paling omtrent wanpraesatie, op de overvo-
 „vereenkomst. Niet het receptum maar de over-
 „veerenkomst om de goederen te overvoeren is de
 bron der aansprakelijkheid. Spreker wijst er
 verder op dat het woord Schade in de taal
 onzer wet gelijk staat met kosten, schade en
 interessen, dat er geen enkele reden is om voor
 Artikel 345 al: 2 N. v. K. iets anders aan te nemen,
 dat sprekers opvatting reeds bevestigd wordt
 door Art: 313 N: 10 N. v. K. Spreker kent geen
 enkele reden om voor den vrachtvervoerder iets
 anders te bepalen dan voor alle andere con-
 „tractanten geldt; hij heeft geen aanspraak

Op

op gunstiger behandeling. Daarvoor bestaat al..
 ..leen dan een motief, als de wet den vervoerder
 een verwoerplicht oplegt en daarmede verbiedt
 om zijne aansprakelykheid verder te beperken dan
 Lettere in de wet aangeweken grenzen, zooals
 thans reekens is hem oprichte van't spoorweg..
 ..vervoer. Het laat zich hooren dat aan de
 wettelyke regeling der aansprakelykheid wordt
 vastgetnoopt een instringing der schadever..
 ..goedingsplicht. Naast Art: 33 van het ontwerp,
 dat den vrachtvervoeders vrijlaat kunne aan..
 ..sprakelykheid te beperken zoude hij wenschen,
 ja die geheel uit te sluiten, acht spreker een
 vermindering der schadevergoeding geheel onge..
 ..rechtvaardigt. Ten Slotte wijst hij er op dat de
 waarde ter bestemmingsplaats niet altijd een
 volledige winstvergoeding in zich sluit, byv:
 niet als er verkocht is voor meer dan den
 marktprijs.

De Voorzitter besdydt de interpretatie door
 den heer Molengraaff van Art. 1281 B.W. en
 345 N.O.K. gegeven. Lucrum cessans is begrepen
 in de waarde ter bestemmingsplaats, terwyl de
 heer Beelaerts in geen geval vergoeding van
 verkoopwinst mogelijk zou willen maken en

reeds

reeds daarom Art: 8 zou willen handhaven. Deze
 Spreker is verder van oordeel dat er geen strijd
 bestaat tusschen Art: 8 a. 11 en Art: 11 dus de
 door den heer Asser voorgestelde beweging niet
 behoeft. Art: 8 bevat h.i. een algemeenen regel
 waardoor Art: 11 wordt beheerscht.

De heer Stolengraaff acht het tegendeel alles
 „dins verdedigbaar, en daarom het voorstel Asser
 in diens Stelsel geenkinis overbodig.

Na eenige discussie wordt ten slotte het
 Stelsel door den heer Stolengraaff omtrent de
 schadevergoeding verdedigd verworpen met 471
 stem (die van den voorsteller), enevens besloten
 Art: 11 onveranderd te laten.

Art: 21. i. f. De heer Pynappel acht de ge-
 „maakte opmerking ongegrond. Er wordt hier
 slechts bevestigd en herhaald wat reeds in
 Art: 20 staat; hoe dit ooit tot moeilykheid
 aanleiding kan geven is spreker niet duidelyk.

De heer Stolengraaff betoogt nader dat
 Art: 21 i. f. door van drie feiten te spreken
 uitgaat van de onderstelling dat feiten zul-
 „ken of kunnen plaats hebben, die volgens
 Art: 20 reekens niet kunnen of mogen plaats
 hebben. Daarin acht hy zoo al geen antinomie,

Roos

hoch eene onduidelijkheid gelegen, die ver..
 .. meden moet worden. De wet moet niet
 onwettige, reehtens irrelevante haestanden
 als uitgangspunt harer bepalingen aan..
 .. nemen.

De vergadering gaat mede met den
 heer Synappel.

Naar aanleiding eener opmerking van
 den heer Beelaerts wordt besloten de woor..
 .. den .. en dit zelf" te vervangen door .. en
 de ontvangst daarvan."

Art: 31. De heer Asser wenscht het ver..
 .. eische van expertise te doen vervallen
 en gaat dus met het voorstel Molengraaff
 mede. Spreker breedt in eene uitvoerige
 ontwikkeling zijner meening. Door het be..
 .. houd van de verplichte expertise wordt
 steeds aangevoerd dat deze noodig is om
 een bewijs te bewaren, dat later niet meer
 geleverd kan worden; Spreker antwoordt
 hierop, dat de expertise dan ook uitsluitend
 in het belang is van den ontvanger, op
 wien de bewijlast drukt. Er is geen enkele
 reden waarom de wet hem dit middel
 tot bewaring van zijn rechten indien hij

er geen gebruik van wensch te maken, zou
moeten opdringen, op straffe van verlies van
zijn recht. Het belang van den Schipper geeft
daartoe zeker geen aanleiding; dit eischt
alleen dat hij vooruit weet dat er een vor-
„ dering tot schadevergoeding zal worden inge-
„ steld, en daartoe is een protest voldoende.

De heer Pijnappel voert hier tegen aan
dat de expertise wel degelyk in het belang
is van beide partijen niet alleen in dat
van den ontvanger; zij dient om den feite-
„ lyken toestand te constateeren op een oogen-
„ blik dat er nog wat te constateeren valt;
later is bewijs van dien toestand niet meer
mogelyk. Voor den verwoerder is het even-
„ keer van belang dat dit geschiede, opdat
hij zijne verantwoordelykheid kunne dekken,
immers zijn tegenbewijs zal altyd den toe-
„ stand van het goed by of na de lossing
tot uitgangspunt moeten hebben. De Schip-
„ per zal dus genoodzaakt worden zynertijds
tot dekking zijner verantwoordelykheid thet
expertise aan te vragen, indien de ontvanger
zich bepaalt tot een protest. Het is met het
oog hierop billyk tegen den ontvanger te zeggen

G. J.

gij kunt procederen, mits gij zorgt voor de vaststelling van den feitelijken toestand waarvan het proces afhangt.

De Voorzitter acht het berwaar, dat elke expertise veel tijd en geldverlies medebrengt, door den heer Molengraaff op den voorgrond gesteld, zeker zeer groot, maar tevens onvermijdelijk, en in elk geval geen vol-
doende reden om een overigen wenschelijke bepaling afteschaffen.

De heeren Asser en Molengraaff betoogen nader dat de moeijelijkheid om later tot bewijs van den toestand van het goed bij de lossing te komen, en het belang dat de Schipper heeft bij het vaststaan van den toestand, nooit kunnen rechtvaardigen dat den ontvanger het recht van voorde-
ren wordt ontnomen indien hij niet voor die vaststelling zorgt. Immers de expertise is niet anders dan een bijzonder bewijsmiddel, de bewijslast rust op den ontvanger, deze moet de schade aantoo-
nen, kan die schade niet meer aange-
toond worden, welnu hem dat zijne ver-
dering ontregd worden wegens gebrek

aan
—

aan bewijs, maar dit is geen reden om hem de vordering reeds a priori te ontneemen. De wet moet geen weldaden opdringen en leker niet op straf van verlies van recht.

Door de afschaffing der verplichte superkise wordt de schipper niet benadeeld daar de ontvanger steeds zal moeten bezingen met de bewijzen beschadigde lossing, eerst als deze aannemelyk is gemaakt, is aan den schipper de bewijs om tegenbewijs te leveren.

Bij de verdere discussie wijst de heer Pynappel er nog op dat bij afschaffing der verplichte superkise het donderlinge resultaat verkregen zal worden, dat dadelijk na de lossing de haestand van het goed alleen bewezen zal kunnen worden door verklaringen van beëdigde deskundigen, wier rapport bovendien ingevolge Art. 29 2de lid slechts een keer beperktenbewijskracht zal berisken, terwijl dan later in het proces alle bewijsmiddelen ook dat door getuigen zullen zijn toegelaten. Hierheen merkt de heer Molengraaff

Ojo
K

op dat de expertise van Art: 29 en 30 eigen-
 „lyk het karakter hebben van enquêtes
 volétudinaires.

De Voorzitter en de heer Pijnappel
 opperen ten slotte nog dit bezwaar dat het
 protest zal ontvaarden in eene formaliteit,
 die de ontvanger steeds zal vervullen, dat
 daardoor processen tot schadevergoeding
 in de hand gewerkt zullen worden of al-
 „thans de kwade praktijk zal ontstaan
 om den Schipper met dergelyk proces
 te bedreigen, zoodat deze genoodzaakt zal
 zyn steeds expertise aan te vragen. Beide
 Sprekers erkennen echter dat ook de hegen-
 „woordige toestand veel te wenschen over-
 „laat, terwijl de heer Beelaerts zich in
 beginsel voor afschaffing der verplichte
 expertise verklaart, zoodat ten slotte
 wordt besloten de artikelen 29-31 aan
 den heer Stolengraaff te renvoieren, ten
 einde in overleg met de heeren Asser en
 Pijnappel te brachten het protest zoo te
 regelen dat dit niet in eene ijdele forma-
 „liteit ontvaarde, en levens te onderwerpen
 of de bewijskracht der facultatieve exper-

J. J. J. J.

„tise kan worden versterkt.

Art: 31 al: 1. De Commissie acht het onnoodig aan deze opmerking gevolg te geven, daar het van zelf spreekt dat de vervoerder voor zijn personeel instaat.

Art: 31. al: 2. Aangehouden in verband met het besluit omtrent de voorgestelde vervanging van Art: 31.

Art: 32 f: Art: 4 hikel van expediteurs. De voorzitter acht een korte verjaringstermijn voor de vrachtvordering des vervoerders niet rechtvaardig. De heer Molengraaff is van oordeel, dat, waar de vorderingen van den afzender en van den ontvanger uit de vervoerovereenkomst voortspruitende aan een korten verjaringstermijn onderworpen worden, het niet meer dan billijk is ook die van den vervoerder op dezelfde wijze te behandelen. Spreker erkent geen verbindeus uit het receptum naast die uit het vervoer. Het vervoer brengt mede verplichting tot onbeschadigde aflevering ter bestemmingsplaats.

Het voorstel wordt verworpen met 471 stem (die van den voorsteller).

Art: 38. De heer Molengraaff meent dat

Door

door aanduiding van de exemplaren van een Cognosfement als prima, secunda enz. bedrog bij de verhandeling moeityker gemaakt zal worden. Door de andere leden wordt dit niet beaamd, terwijl dergelyk voorschift bovendien in strijd zou zijn met de handelsusance. Het voorstel wordt verworpen.

Door afgifte van het goed op één exemplaar vervalt de kracht der andere. De Voorzitter is van oordeel dat dit thans reeds volgt uit de bepaling van Art: 40 1ste lid en uit het feit dat er niet drie zelfstandige cognossemten maar drie exemplaren van één cognosfement worden uitgegeven. Door afgifte op één exemplaar wordt de verbintenis geweten en vervalt van zelf de kracht der overige. Overigens zou spreker er de voorkeur aan geven om in Art: 38 1° lid te lezen: „wordt het cognosfement afgegeven in drie exemplaren die alle voor één en één voor alle gelden.“

De heer Wolgraaff kan zich hiermede vereenigen, daar ook door deze wijziging zijn doel wordt bereikt dat uitdrukkelijc in de wet wordt gezegd dat thans in alle

Cognos-

Cognoscentibus reeds is te kennen. Z. i. volgt dit niet duidelijk uit Art. 40 1de lid, dat wel den houder van één exemplaar recht geeft op afgifte, maar niet zegt dat de afgifte aan den houder van een der exemplaren nu ook het recht van den houder van een ander exemplaar doet vervallen. Eerder volgt daaruit het tegendeel. Ieder der houders van één exemplaar kan zich op Art. 40 1de lid beroepen.

De heer Asser acht geen der beide redacties juist met het oog op Art. 40 2de lid en Art. 41.

Na eenige discussie wordt het voorstel verworpen met 471 stem (die van den voorsteller).

De verwoerder behoeft niet af te leveren als hij bewijst dat degene die met het cognoscent opkomt, niet is de rechtmatige houder.

De heer Molengraaff acht deze bepaling gewenscht omdat z. i. de wet de bekende strijdvraag behoort op te lossen, of den dief of i. e. w. den onrechtmatigen houder, wiens zijn onrechtmatigheid kan aangevoerd worden, moet worden gepraesteerd. Zijn inzien behoeft de uitgever van een order of toonder papier niet te praesteeren aan den onrecht

Molengraaff

„makigen houder mits hij diens onrechtmatig-
„heid bewijze.

De heer Asser beschijdt het voorstel. Volgens
spreker volgt uit het wesen van het order-
of boonderpapier dat ieder formeel gelegiti-
„meerde order of ieder boonder, ook de dief,
Schuldeischer is.

De heer Stolengraaff betwist dit, alleen de
eigenaar van het order- of boonder papier is
Schuldeischer, niet de formeel gelegitimierde
order, en nog minder de boonder.

De heer Pynappel acht eene wetsbepaling
onnoedig, althans hier niet wenschelyk, nu
in de wisselwet evenmin dergelyke bepaling
is opgenomen. Hij wenscht dit punt aan de
jurisprudentie over te laten.

Het voorstel wordt verworpen met 471
stem (die van den voorsteller).

Art: 44. De voorgestelde alinea 4 vindt geen
instemming. De Commissie is van meening dat
het beter is een loover strekkende bepaling,
welker portee moeilyk is te beoordeelen,
niet in de wet op te nemen, en ook dit punt
aan de jurisprudentie over te laten.

Art: 45. De heer Stolengraaff wijst er op

dat

dat, wanneer men aannemt dat de schipper
 voor latere houders van het cognosfement be-
 „zit, men ook moet aannemen dat hij voor
 latere houders ontvangt, en, dus in overeen-
 „stemming met de jurisprudentie, dat hij
 voor latere houders wegens de uiterlijke waar-
 „neembare gebreken heeft te reclameeren, wil-
 „len dezen niet hun aanspraak deswege teges-
 kunnen verkooper verliezen. De voorge-
 „stelde hoeraeging is noodig om deze conse-
 „quentie te voorkomen daar het ontwerp
 in Art: 45 uitgaat van de opvatting dat
 de schipper beris voor latere houders.

De heer Pijnappel kan dit niet toegeven.
 Bij een keilende lading zijn alleen uiterlijke
niet waarneembare gebreken mogelijk; zijn
 gebreken van goederen die ingepakt zijn uiter-
 „lijk niet waarneembaar, eventueel gebreken
 van eene lading die in een schip zich bevindt.
 Bovendien is de schipper niet de persoon om
 gebreken aan het goed te constateren.

Na eenige discussie wordt het voorstel
 verworpen.

Thans is aan de orde de behandeling van de
 nota van den heer Molengraaff, bevattende

Poot -

voorstellen omtrent titel IV en titel V Afd. 1
 Wetboek van Koophandel (Stukken N°. 55).
 De heer Beelaerts verlaat de vergadering.

Titel IV, Afd. 1. Beurzen van Koophandel.

De Voorzitter acht de afschaffing der be-
 „trekkelijke artikelen door den voorsteller niet
 voldoende gemotiveerd. Op tal van plaatsen
 wordt in de wet van de beurs gesproken, het
 is dus wenschelijk dat de wet bepaale wat
 zij onder beurs verstaat.

De heer Pynappel meent ook dat de wet
 moet uitmaken of er een algemeene beurs
 moet zijn, wie of de officiële koerslijst be-
 „ken vaststellen, en of de beurs openbaar
 zal zijn.

De heer Molengraaff bepleit nader de
 afschaffing der bedoelde artikelen. Ook
 indien deze artikelen, die niet anders doen
 dan renvoieren naar den gemeentewetgever,
 er niet waren, zouden h. i. de gemeentebestuur-
 „ren volkomen bevoegd zijn om een open-
 „bare beurs in te stellen, daarom kunt regels
 te stellen, en een ambtenaar aan te stellen

Belast

belast met het opmaken van een koerslijst.
 Spreker wijst erop dat de wet vaker naar
 de markt en den marktprijs verwijst dan
 naar de beurs en den beursprijs, dat zij noch
 nergens regels geeft over de markten, dat
 deze steeds door de gemeentebesturen geregeld
 worden, dat er marktnoteringen bestaan.
 Evenmin als het noodig is gebleken de markten
 in de wet te regelen is dit voor de beursen
 noodig. Wat de koerslijst betreft, dat de
 wetgever aan de prijscourant ter beurse
 vastgesteld, weinig hecht, blijkt uit het
 feit dat de officiële notering voor de aan-
 „gifte voor het successierecht ingevolge
 Art: 23 van de wet van 13 Mei 1859 wordt
 opgemaakt door van zijnswege daartoe aang-
 „stelde personen (makelaars of commissio-
 „nairs).

De Voorzitter vindt in het geregde alleen
 aanleiding om ook de markten wettelijk
 te regelen, niet om de beursen in het ge-
 „heel niet te regelen.

Na verdere discussie wordt aan den heer
 Tijnappel met 371 stem (die van der heer Collet
 „graaff) opgedragen bepalingen omtrent de

beursen

bewerken de ontwerpen.

Titel IV. Afd. 2 Makelaars.

De heer Pynappel brengt in herinnering dat de Commissie reeds vroeger vraagstukken „ten omtrent de makelaardij heeft behandeld en dat er toen is besloten de makelaardij wettelijk te blijven regelen; hij stelt voor dit onderwerp thans aan de handen ten einde de leden gelegenheid te geven het vroeger verhandelde nog eens na te gaan.

Titel IV. Afd. 3 Kassiers

De Voorzitter heeft bedenking tegen het weglaten dier bepalingen.

De heer Molengraaff behoort nader dat Art. 74, de definitie van kassier, geheel overbodig is als er voor de kassiers geen bijzondere wetsbepalingen worden gemaakt. Nu heeft de Commissie juist voorgesteld die rechtsinstelling, die met de kassiers samenhangt, het kassierspapier, niet meer wettelijk te regelen. Art. 74 verliest dus

elke

elke beekenis. Bovendien personen die zich uitsluitend bezighouden met de werkzaamheid in Art. 74 genoemd komen niet meer voor.

Art. 75 is een strafbepaling en behoort reeds daarom in een Wetboek van Koophandel niet thuis. Volgens spreker is voor het behoud van bepalingen omtrent de Cassiers hooger „naam niets te zeggen.

Na eenige discussie wordt de beslissing tot de volgende vergadering aangehouden.

De Voorzitter sluit de vergadering ten 3 ure.

De Secretaris:

/was geteekend/ A. L. P. Molengraaff.
adjunct

De Voorzitter:

/was geteekend/ J. G. Kist

Honderd negen en veertigste
Vergadering op Laterdag 4 Juni
1887 in de Raadkamer van den
Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 ure. Afwezig de heer Beelaerts met kennisgeving.

De
—

De notulen der vorige vergadering wor-
den gelezen en goedgekeurd.

De heer Molengraaff komt terug op het
door hem gedaan maar verworpen geworden
voorstel om in den titel over vrachtver-
voers eene bepaling omtrent de verjaring
der vrachtactie op te nemen. Hij wijst er
op dat naar geldend recht deze actie reeds
aan eene korte verjaring onderworpen is,
volgens Art: 741, 1°. p. Art: 763, Wetboek
van Koophandel. Daarin verandering te
brengen acht spreker niet wenschelijk.
Hij stelt thans voor te bepalen dat de
vrachtactie in één jaer verjaart, Conf.
Art: 741 N. v. K.

De heer Asser merkt op dat de termi-
nus a quo in elk geval eene andere be-
hoort te zijn dan het „eindigen der reis”,
zoals Art: 741 het bepaalt. Bij het ver-
voer speciaal zijn verschillende geval-
len denkbaar waarin het bydschip van het
eindigen der reis moeilyk is aan te wyzen,
zoals afkeuring van het schip in een nood-
haven, werping enz.

Na eenige discussie wordt met alge-

— Meene

„ meene stemmen besloven: Art: 4 titel
 van Expediteurs regelende de verjaring
 over te brengen naar den titel van Pracht,
 „ vervoerders Art: 32, en in plaats daarvan
 in een nieuw Art: 4 titel van Expediteurs
 naar Art: 32 titel van Prachtvervoerders
 te verwijzen. Verder op Art: 32 en Nieuw
 Art: 32 ^{bis} te laten volgen, luidende:
 „ De rechtsoverdringen vanden vervoer,
 „ des tegen den ontvanger uit de ver-
 „ voerovereenkomst verjaren door verloop
 van één jaar, te rekenen van den dag
 der aflevering of van den opslag van
 het goed.”

Naar de orde is Art: 31 titel van
 Prachtvervoerders.

De heer Molengraaff brengt thans het
 volgende voorstel ter tafel, naar aan-
 „ leiding van de discussiën in de vorige
 vergadering:

de verplichte expertise vervalt; de
 ontvanger moet uitertijk op den tweeden
 dag na de aflevering een protest doen
 en, tot waarborg dat dit serieuw hij,
 binnen één maand daarna zijne vorder-

— ving

„ eeng tot schadevergoeding instellen, alles op straffe van niet ontvankelijkheid.

In verband hiermede wenscht spreker meerdere kracht toe te kennen aan de facultatieve expertise door te bepalen dat het rapport van deskundigen afdoend bewijs oplevert omtrent den omvang der schade, den staat en de hoeveelheid van het goed ten tijde van het onderraak. Ten Slotte zou in Art: 30 de beperking tot 24 uren na de aflevering en tot uitsluiting niet waarneembare gebreken moeten vervallen, alsmede uitdrukkelijk bepaald moeten worden dat partijen zelf de deskundigen kunnen benoemen.

Een ander is door spreker uitvoeriger ontwikkeld en toegelicht in een brief aan den heer Pynappel, dien hij voorleest.

De heer Pynappel acht niet alle berwaren opgelost. Spreker is van oordeel dat indien aan den ontvanger het recht wordt gegeven zich zijne reclame te reserveren door een eenvoudig protest, hij ook verplicht moet worden

om den verwoerder in de gelegenheid te
 stellen na ontvangst van het protest eene
 expertise te provooceren; anders zal de ver-
 woerder tot behoud van zijne rechten genood-
 „Laatth dijn steeds reeds bij de lossing te eu-
 „pertiseeren, uit vrees een protest te zullen
 ontvangen en dan dijn hegenbewijs kwijt
 te dijn. Verder oppert spreker de vraag of
 aanbelling van vaste expertiseurs niet wen-
 „schelijk zoude dijn.

De heer Asser gaat mede met het voor-
 „stel van den heer Molengraaff om in art.
 30 de beperking tot 2 x 24 uren en tot uiter-
 „lijk niet waarneembare schade af te schaf-
 „fen, op den daarvoor aangevoerden grond
 dat door de expertise niemands rechten
 worden geprejudicieerd, daar hij alleen be-
 „wijst den toestand tijdens het onderrack-
 herwijl zij van veel nut kan dijn.

Daarentegen meent spreker dat tegen
 het rapport van expertise steeds hegenbe-
 „wijs moet openstaan, daar aan de ver-
 „klaringen van de experts van hunne be-
 „vinding nooit meer kracht kan worden
 hoegekend dan aan gebuigenwerkklaringen

Asser

Is anders is het waar de deskundigen door partijen benoemd zijn, dan is er overeenkomst en krachtens deze onderwerpen partijen zich aan de uitspraak der deskundigen; de wet behoeft daaromtrent niets te bepalen. Ten slotte gaat spreker ook mede met het voorstel dat de schadevergoedingsactie binnen één of twee maanden moet worden ingesteld.

De heer Pijnappel liet in deze déchéance geen waarborg; hij dringt er nader op aan den ontvanger te verplichten, indien hij protest doet het goed een korten tijd onder zich te houden ten einde den verwoerder gelegenheid tot expertise te geven. Spreker wil geen verplichte expertise, maar voor den verwoerder de mogelijkheid openen om tot bewaring van zijn recht een facultatieve expertise te provoceren.

De heer Molengraaff verdedigt nader het stelsel van protest en instelling der vordering binnen korten termijn als eenige voorwaarden voor de ontvankelijkheid der actie tot schadevergoeding, met een verwijzing naar het Fransche en Belgische recht. Art. 435 al. 1. f. Art. 436 Code de

Com -

Commerce huldigt dit Stelsel niet alleen,
 maar dit voldoet in Frankrijk zoo zeer
 dat de Kamers van Koophandel herhaaldelyk
 er op aandrongen het ook voor het landver.
 „voer aan te nemen (cf Lyon. Caen et
 Renault, Précis de droit Commercial, n: 921).
 Ook herinnert Spreeker dat Art: 408 Art. 413.
 Steeds reclame wegens uiberlyk niet waar.
 „neembare gebreken toelaat.

Na deze algemeene beschouwingen komt
 Art: 29 aan de orde.

De heeren Pynappel, Asser en de Voorzitter
 zijn allen van oordeel dat tegenbewijs
 tegen het deskundigenbericht moet vrijstaan.
 Na eenige discussie wordt besloten het
 artikel onveranderd te behouden.

Art: 30. Bij de stemming verklaren de
 Voorzitter en de heer Pynappel zich tegen
 wyffiging van het artikel, de heeren Asser
 en Stolengraaff zich voor het hoelaten der
 expertise onder alle omstandigheden. De
 stem des Voorzitters beslist.

Art: 31. Na voorgerette discussie stelt
 de heer Pynappel voor, om niet weg
 „lating van de verplichting om te exper

Asser

„hisceren, te bepalen dat de ontvanger een protest moet doen inhoudende de gronden van reclame en daarna den verwoerder gelegenheid moet geven om te expertisceren.

De heer Molengraaff vraagt dat het protest alle waarde voor den ontvanger zal verliezen, indien daarin de gronden van reclame vermeld moeten worden. Hij vraagt wat de heer Pynappel onder gronden verstaat. Spreker meent dat voor het protest nooit meer kan gevorderd worden dan voor de dagvaarding, en dus „wegens beschadigdheid“ een voldoende motivering is.

De heer Pynappel geeft dit toe, doch zou het anders wenschen. „Wegens beschadigdheid“ is hem een te weinig nauwkeurige aanduiding van den grond van reclame.

De heer Asser gaat mede met de verplichte vermelding der gronden, doch heeft bezwaar tegen de verplichting den ontvanger op te leggen om den verwoerder gelegenheid te geven tot expertise. Spreker is van oordeel dat door deze bepaling tal van praktische moeilijkheden in het leven geroepen zullen worden.

De

De heer Molengraaff verklaart zich ten slotte te vereenigen met het voorstel Pynappel, nu zijn eigen stelsel bij de Commissie geen weerklank blijkt te vinden. Op zijn verzoek wordt de beslissing over de door den heer Pynappel nader aan te geven redactie tot eene volgende vergadering aangehouden, met het oog op de afwezigheid van den heer Beelaerts.

Aan de orde zijn de bepalingen omtrent Bewerken van Koophandel. Aangehouden, daar de heer Pynappel nog geen gelegenheid heeft gehad bedaalde bepalingen te ontwerpen.

Makelaars. De heer Molengraaff constateert dat indertijd door de Commissie bij de behandeling van de vraagpunten omtrent de makelaars virtualiter bestaat is de bestaande wettelijke bepalingen niet te handhaven (zie Notulen 76ste Vergadering, ddt 23 September 1882 deel IV, bl. 1 vlg). Spreker beroept zich verder op het advies door de Amsterdamsche Kamer van Koophandel 24 februari 1868 aan de Regeering gegeven, waarin eenvoudig

op intrekking der geheele afdeling over de makelaars werd aangedrongen (Zie Magazijn van Handelsrecht, 1868, dl 10, Afd. 2, bl. 42 nr. 1). Maar de handel zich zoo ondubbeltinnig overklaard heeft is er voor de Commissie geen reden in een anderen zin te beslissen.

De heer Asser ondersteunt het voorstel op de bekende gronden, terwijl de Voorzitter de voorkeur geeft aan een wettelijke regeling, waardoor het karakter van de makelaars als neutrale tusschenpersonen gehandhaafd wordt. Misbruiken motiveeren niet de schrapping der instelling, maar wel hare betere regeling. De andere leden zijn echter van oordeel dat de handel op neutrale tusschenpersonen geen prijs stelt en er ook geen behoefte aan heeft.

Wordt besloten met 371 stemmen, die van den Voorzitter, om de afdeling over de makelaars te schrappen.

Overgangsbepalingen acht de Commissie niet noodig. Na eenige discussie wordt, eveneens met 371 stemmen, die van den Voorzitter, besloten de afdeling van de makelaars in Leasuranten, Art. 681-685, te doen

Mer -

vervallen. In Amsterdam kunnen deze arti-
 ..kelen nooit toepassing vinden, omdat er haast
 geen makelaars in Reasurantiën, daarentegen
 wel asfurantiebezorgers zijn. Tot deze het privi-
 ..legie uit te strekken, voor de makelaars ge-
 ..schreven, schijnt niet gewenscht.

Kassiers (Stuk 371 stemt die van den heer
 Molengraaff) wordt besloten eene definitie
 van Kassier en eene van Bankier te ont-
 ..werpen, en wel met het oog op de bepali-
 ..gen omtrent den Cheque.

De heer Molengraaff acht het voorschift
 dat een cheque alleen op een Kassier of
 Bankier gebroken kan worden verkeerd.
 In elk geval acht hij daarom eene wettelijke
 definitie nog niet noodig; hij wil aan de
 Doctrines en de jurisprudentie overlaten
 om uit te maken wat Kassiers en Bankiers
 zijn. Een goede definitie, die onder alle
 omstandigheden juist is, is naar zijn oordeel
 niet te geven.

Commissionairs. Stuk N: 55, Art. 2. De
 voorgeselde uitbreiding van het Commissie-
 ..vat tot alle transacties (Art. 76 Wetboek
 van Koophandel beperkt het tot het ver-

„ rijken van zaken van koophandel), vindt algemeene instemming. Op voorstel van den heer Asser wordt in fine van het artikel gelezen: „ overeenkomsten te sluiten ” in plaats van „ te handelen. ”

Art. 3 Nieuw artikel 85de. De discussie over dit artikel wordt geopend, doch vervolgens aangehouden, daar de Voorzitter te 3 uur de vergadering sluit.

De Secretaris: De Voorzitter:
 Was geteekend / H. P. A. Molengraaff Was geteekend / J. G. Kist.

Honderd vijftigste Vergadering
 op Zaterdag 18 Juni 1887 in de
 Raadkamer van den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 ure. Afwezig de heer Beelaerts. De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goed „ geteekend. ”

De heer Molengraaff deelt mede dat hij eene redactie voor Art. 32 titel over vracht, „ vervoerders, houdende de bepalingen om „

Leent

„ kent de verjaring, alsmede voor Art: 4 titel
 „ expediteurs, heeft ontworpen.

Na een korte gedachtenwisseling wordt Art: 32
 titel vrachtvervoerders als volgt vastgesteld:
 „ De rechtsvorderingen tegen den vrachtvervoer-
 „ der wegens geheele of gedeeltelijke niet-af-
 „ levering, beschadiging of vertraging in de af-
 „ levering van het goed, waarvan hij het ver-
 „ voer op zich genomen heeft, verjaren ten aan-
 „ zien van binnenlandse verkeeringen door
 „ verloop van zes maanden in ten aanzien van
 „ verkeeringen naar of van buitenlands door
 „ verloop van één jaar.

„ Dat de rechtsvordering wegens geheele
 „ niet-aflevering betreft, beginnen de termijn-
 „ nen, indien de vrachtvervoerder zich ver-
 „ bonden heeft het goed vóór of op een be-
 „ paalden dag te doen aankomen, op dien dag
 „ te loopen.

Bij gebreke van zoodanige verbinten-
 „ is gelden de volgende bepalingen. Is voer-
 „ bedongen met een bepaald voer- of vaar-
 „ tuig, dan wordt de dag van aankomst daar-
 „ van aangemerkt als de dag, waarop de
 „ aflevering had moeten plaats hebben. Heeft

Die

die aankomst niet plaats of is het verweerd
niet bedongen met een bepaald voer- of
vaarhuig, dan beginnen de hermjnen te
loopen met den dag, waarop van den ver-
voerder bericht ontvangen is, dat het
goed verloren of vergaan is.

Wat de rechtsoverdringen wegens gedeelte-
lijke niet-aflevering, beschadiging en ver-
traging in de aflevering betreft, beginnen
zij te loopen van den dag waarop de af-
levering heeft plaats gehad.

De bepalingen van dit artikel gelden
niet ingeval van bedrog of ontrouw van
den vrachtvervoerder."

Art. 4 titel van Expeditieus wordt als nu ge-
leken:

"De bepalingen van de artikelen 32 en 32bis
van den titel van vrachtvervoeders zijn ook
op de rechtsoverdringen van en tegen den
expediteur toepasselijk."

Het in de vorige vergadering aangehouden
Art. 3 van Stuk N° 55 wordt na eenige ge-
dachtenwisseling geredigeerd als volgt: "Achter
Art. 85 wordt ingevoegd een nieuw Art. 85bis
luidende: Indien iemand, die niet het be-

— roep

„roep uitoefent van Commissionair, op eigen naam of firma en tegen genot van loon of provisie, op order en voor rekening van een ander, eene overeenkomst sluit, zijn de Arts 77-85 toepasselyk.“

De artikelen 34, titel van vrachtvervoer, „ders, en 5, titel van Expediteurs, worden met deze redactie in overeenstemming gebracht, mitsdien in Art. 34, titel van vrachtvervoer, „ders de woorden: „wiens gewoon beroep niet dat is van vrachtvervoerder“ verwand „gen door“ die niet het beroep uitoefent van vrachtvervoerder“, en in Art. 5, titel van Expediteurs, de aanhef geleken: „Indien iemand, die niet het beroep uitoefent van expediteur“ enz.

De heer Molengraaff vraagt of het niet noodig is eene bepaling te maken in den geest van Art. 376 A.W.G.B., waarin den Commissionair de bevoegheid gegeven wordt zelf als koper of verkoper van de door hem te verkopen of in te koop goederen op te treden? Art. 1506 1. B.W. verbiedt hem thans uitdrukkellyk in te koop als hij met den verkoop belast is. Maek niet..

te -
=

bepaald worden dat althans dit artikel niet toepasselijk is op Commissionairs.?

De heer Isser acht dit niet gewenscht.

Spreekter geeft aan den bestaanden toestand de voorkeur en wil dus aan den Commis-

„sionair bedoelde bevoegdheid niet geven.

Thans zal de Commissionair als hij zelf wil koopen of verkoopen, daarvan aan zijn Committeent kennis moeten geven, en staat het vervolgens aan dezen dit al of niet goed te keuren, wat door Art. 1506 B.W.

geenszins wordt belet.

De heer Pynappel beoogt dat de prakti- „lyk de noodzakelykheid van de door den heer Molengraaff besproken bepaling niet heeft aangetoond. Spreekter is er dus niet voor, te minder omdat onze wet de Com-

„missiehandel niet in details regelt. Bloote niet-toepasselykverklaring en. Art. 1506 B.W. zou bovendien niet voldoende zijn.

De heer Beelaerts verschijnt her verga- „dering.

Met algemeene stemmen wordt besloten het her sprake gebrachte punt niet nader te regelen.

De

De heer Synappel vraagt of Artikel 84 N. v. N. niet in overeenstemming gebracht moet worden met het ontwerp van eene wet op het faillissement.

De heer Molengraaff meent dat dit punt aan eene eventueele invoeringswet betrekke-
 „lyk de nieuwe faillietwetgeving moet wor-
 „den overgelaten, wat bij de overige leden instemming vindt.

De heer Asser kan het voorrecht van de Artikelen 80 vlg. wenschen toe te kennen aan agenten en andere lasthebbers - tusfchen
 „personen in handelszaken, om zoo te komen tot het invoeren van een Commerciëel voor-
 „recht.

Den heer Molengraaff verwondert het door den vorigen spreker dit denkbeeld te hooren verdedigen. Indien het noodig is dit voor-
 „recht ook aan andere tusfchenpersonen toe te kennen, dan behoort dit z. i. te geschie-
 „den aan alle tusfchenpersonen zonder onderscheid. Er is geen reden om aan koop-
 „lieden te dezen opzichte een gepreviligiëer-
 „de stelling te verkeren, te minder daar de grenzen tusfchen kooplieden en hande-

— Laken

„Laken eenertijds, en niet-kooplieden en
 burgerlijke laken anderzijds niet juist zijn
 aan te geven.

„Spreker vindt hierin steun bij den Voor-
 „zitter, die overigens van meening is dat
 uitbreiding van bedrueld voorrecht tot an-
 „dere huischenpersonen niet macht plaats
 hebben. De stelling des Commissionairs is
 een eigenaardige, afwijkende van andere
 huischenpersonen, daar hij op eigen naam
 handelende verboden is voor den koop prijs
 van het door hem ingekochte. Daarop steunt
 zijn voorrecht.

„De heer Asser merkt op dat daardoor
 alleen de stelling van den inkoopcommiss-
 „sionair gewijzigd wordt. Die van den ver-
 „koopcommissionair verschilt niet van die
 van andere huischenpersonen, terwijl dezen,
 met inkoop belast, toch ook altijd verschot-
 „ten en onkosten zullen te maken hebben.

„Spreker verdedigt nader de wenschelijkheid
 om hier huischen kooplieden en niet-koop-
 „lieden te onderscheiden.

„Na enige discussie wordt besloten aan
 den wensch van den heer Asser geen ge-

— Polg

„ volg te geven.

Aan de orde is de nadere behandeling van het aangehouden artikel 31 lijk van vracht.. „voorvoorders en het daarop betrekking heb.. „bende voorstel van den heer Pijnappel, stukken N: 56.

De heeren Asser en Molengraaff hebben bezwaar tegen het door den heer Pijnappel gemaakte onderscheid tusschen uiterlijk al dan niet waarneembare schade. Zij zouden het protest steeds willen toelaten uiterlijk op den tweeden dag na dien der aanneming van het goed. Hunne Conces.. „sie aan den heer Pijnappel bestaat daarin dat zij zich thans vereenigen met de ver.. „plichting aan den ontvanger opgelegd om den vervoerder na protest gelegenheid tot expertise te geven, alsmede in het vereishte van motiveering van het protest. Tot het doen van dit protest moet den ontvanger een korte tijd gelaten worden omdat de koopman bij de aflevering of lossing niet altijd aanwezig kan zijn, maar daarboven de tusschenkomst van andere personen moet gebruiken, wien men het doen van protest

Piet

niet altijd kan overlaken.

De Voorzitter geeft te kennen dat hij de voor-
 „keur blijft geven aan het bestaande artikel dat
 het verval der actie bij uiterlijk waarneembare
 schade verbindt aan de aanneming en vracht-
 „betaling, bij uiterlijk niet waarneembare
 schade aan het verzuim van expertise. Men
 moet niet vergeten dat de verwoerder uit
 het receptum bijzonder streng verbonden
 is, de voorgestelde bepaling houdt met zijne
 belangen al te weinig rekening.

De heer Pynappel weerlegt de bezwaren
 van de heeren Asser en Molengraaff. Hij
 die niet zelf aanwesig is bij de aflevering
 behoort te zorgen voor de aanwezigheid
 van een persoon die voor hem de uiter-
 „lijke schade nagaat.

De heer Beelaerts wenscht Art: 31 al: 1,
 verval der actie bij uiterlijk waarneem-
 „bare schade door aanneming en vracht-
 „betaling te behouden, en verklaart zich
 overigens voor het voorstel Molengraaff
 (stukken n: 54) om bij uiterlijk niet waar-
 „neembare schade de verplichte expertise
 door een protest te vervangen.

Am

In den loop van het debat verklaart de heer Pynappel dat een voorbehoud in eene quitantie van ontvangst een voldoende protest is en dat zijn voorstel bedoelt den vervoerder tot afgifte te verplichten ook tegen een ontvangstbewijs, waarin eene reserve omtrent beschadigtheid is gemaakt. Na deze toelichting vereenigen de heeren Asser en Stolengraaff zich met het voorstel Pynappel. Zij achten echter verwan- ging van het woord "protest" door "voorbehoud van rechten" wenschelyk, ten einde de bedoeling duidelyk te doen uitkomen. Het voorstel Pynappel wordt ten slotte met 47 stemmen (die van den Voorzitter) aangenomen, en het artikel als volgt geredigeerd:

"Door aanneming van het goed zonder onderzoek van deskundigen en zonder voorbehoud van recht vervallen alle rechtsvorderingen tegen den vrachtvervoerder wegens gedeeltelyke niet-aflevering of beschadiging, tenzij bedrog of ontrouw aan zijne zijde bewezen wordt.

De rechtsvordering blijft bestaan, indien

de gedeeltelijke niet-aflevering of de be-
 „schadiging uiterlijk niet waarneembaar was,
 en de ontvanger uiterlijk op den tweeden
 werkdag na de ontvangst een voorbehoud
 van recht heeft gemaakt.

Het voorbehoud van recht moet de aan-
 „merkingen vermelden, welke men op den
 toestand of de hoeveelheid van het goed heeft
 en de ontvanger, die van dit recht ge-
 „bruik maakt is verplicht, indien er niet
 reeds een gerechtelijk onderzoek heeft plaats
 gehad, den vrachtvervoerder de gelegenheid
 te laten zulk een onderzoek te doen plaats
 hebben, mits deze daartoe de aanvraag doe,
 uiterlijk op den tweeden werkdag na dien
 waarop het voorbehoud van recht is gemaakt,
 en daarvan binnen dienzelfden termijn aan
 den ontvanger kennis geve.

Erkenning van ontvangst van een gedeelte
 doet in geen geval de vordering tot levering
 van het ontbrekende vervallen.

Aan de orde zijn de artikelen over
Bewerken van Roophandel.

De heer Pynappel stelt voor Art: 59
 te lezen:

De
 =

„De beurs van Koophandel is de Samen-
„komst van Kooplieden en van hen, die tot
den Koophandel in betrekking staan.

Lij kan zijn algemeen of alleen voor één
of meer takken van Koophandel.

Lij heeft plaats op gezag van het plaats-
„lijk bestuur.”

De heer Molengraaff acht de beperking tot
kooplieden ongerechtvaardigd. De beurs moet
voor een ieder openstaan die laten wenscht
te doen. Uit de voorgeselde redactie zou
volgen dat niet-kooplieden niet mogen
worden toegelaten.

De heer Beelaerts mist het criterium
der openbaarheid, en stelt dus voor aan het
derde lid toe te voegen de woorden „en
is openbaar.”

De heer Synappel acht dit gewaarlyk;
het bepaald uitspreken van den eisch der
openbaarheid, thans in art: 59 niet vermeld,
kan aanleiding geven tot de meening, dat
iedereen er vrij moet kunnen komen en
gaan, wat den handel zou kunnen be-
„lemmeren. Ook zou men er een argu-
„ment uit kunnen trekken tegen het

heffen

heffen van een entreegeld.

De heer Molengraaff onderschreef het voor-
 „stel Beelaerts, waarin hij een correctief
 ziet van de beperking tot kooplieden. De open-
 „baarheid brengt mede dat het gemeentelijk
 bestuur alle maatregelen kan nemen noo-
 „dig voor de handhaving der orde en belet
 naar sprekers meening in het minst niet
 de een of andere retributie te heffen, even-
 „als thans bijvoorbeeld van marktbezoekers
 staangeld wordt geheven.

De heer Pynappel geeft er in elk geval
 de voorkeur aan in al: 1 he leken: „openbare
 Samenkomst.

Dit wordt aangenomen met 3 stemmen > 2
 (de heeren Beelaerts en Molengraaff) voor het
 voorstel Beelaerts.

In lid 3 wordt „plaatselijk bestuur“ ver-
 „anderd in „gemeentebestuur.“

Art: 60. De heer Pynappel stelt het vol-
 „gende artikel voor:

„Luit de overeenkomsten hier bevrage ges-
 „loten worden de koersen opgemaakt der
 goederen en Laken, welke daar verhandeld
 worden.“

Na

Na eenige discussie wordt het geredi-
geerd:

„ Uit de handelingen en overeenkomsten
ter beurs gesloten worden de koersen op-
gemaakt van hetgeen daar verhandeld wordt.”

Het woord handelingen wordt ingevoegd
opdat bij het opmaken der koersen gelet
kunne worden op gedane offerthes; de
woorden goederen en Laken vervangen door
hetgeen, omdat verzekeringen en vervoer
overeenkomsten (men denke aan premie- en
vrachtkoersen) niet onder goederen of Laken
gebracht kunnen worden.

Art: 61. De heer Pijnappel stelt voor te
lezen:

„ De tijd, waarop beurs gehouden wordt,
en de wijze, waarop de koersen worden op-
gemaakt, worden door het plaatselyk be-
stuur bepaald, tenzij het de bepaling daer-
van geheel of gedeeltelyk aan de koop-
lieden kelve overlaat. In dat geval wijst
het plaatselyk bestuur de personen of licha-
men aan, aan wie de regeling hiervan
wordt opgedragen.”

Na eenige discussie wordt het artikel

Per-

vereenvoudigd in voege als volgh:

„De tijd, waarop beurs gehouden wordt,
en de wijze waarop de koersen worden
opgemaakt, worden door of onder goed,
„keuring van het gemeentebestuur bepaald.”

Eene bepaling omtrent de handhaving der
orde wordt onnoodig geacht, omdat het
van zelf spreekt dat het gemeentebestuur
daarvoor heeft te waken en daaromtrent
regels kan stellen.”

Als Art. 62 wordt aangenomen:

„Wat in de beide vorige artikels omtrent
beurzen geregeld is, is ook op markten toe-
„passelijk.”

Van de orde zijn de bepalingen omtrent
Kassiers en Bankiers.

De heer Pijnappel stelt voor de volgende
definitie van Kassier: „Kassier zijn per-
„sonen, die er hun beroep van maken gel-
„den voor anderen te ontvangen, te be-
„waren en uit te betalen, zonder daarover
rente te vergoeden.”

Order is spreker van oordeel dat het
beter is geen definitie te geven van Ban-
„kiers, daar hun bedrijf aan elke nauw-

— Keuring

„ keurige definitieering ontsnapt.

De heer Asser vereenigt zich thans met het gevoelen door den heer Molengraaff in de vorige vergadering verdedigd, om in het geheel geen definities te geven noch van kassier noch van bankier. Het zal blijken dat goede definities niet te geven zijn. Beter ware het terug te komen op de bepaling in den titel van Cheques, dat deze alleen gebroken mag worden op een bankier of een kassier. Van bankier kan spreker geen andere definitie weten te geven dan deze:

„ Bankiers zijn personen die geen kassiers zijn en op wie een Cheque mag worden gebroken; quod absurdum.

Daar sommige leden genoodzaakt zijn te vertrekken sluit de Voorzitter de vergadering ten 3 ure.

De Secretaris:

(was geteekend) H. L. P. A. Molengraaff
assjunct

De Voorzitter:

(was geteekend) J. G. Kist

[Honderd een en vijftigste ver.
gadering]

Gadering op Zaterdag 8 October 1887
in de Raadkamer van den Hoogen
Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten 10 ure.
Afwertig de heer Beelaerts. De notulen der vorige
vergadering worden gelezen, goedgekeurd.

De heer Molengraaff vestigt de aandacht op
de redactie van de derde alinea van het in
de voorgaande zitting vastgestelde gewijzigde
artikel 31 van den titel over vrachtvervoerders.
Hij laat aan duidelijkheid te wenschen over, daar
de woorden: „indien er niet reeds een gerecht
„lyk onderzoek heeft plaats gehad,“ schijnen te
wijzen op een expertise welke aan het voor-
„behoud is voorafgegaan, en geval dat niet
kan voortkomen.

De heer Pynappel, die indertijd de redactie
heeft ontworpen, verklaart dat bedoelde voor-
„den het geval van minnelijke expertise na
het voorbehoud op het oog hebben. Ook hij acht
verduidelijking gewenscht, waarop het artikel
aan spreker wordt gerveerd ter nadere
redactie.

Aan de orde zijn thans de definities
van Kassier en bankier.

De

De heer Molengraaff beoogt nader de wenschelijkheid om geen definities van bankier en kassier te geven. De begrippen zijn uiterst vaag, zoodat elke definitie gebrekking zal zijn. Hij wijst er op dat de afdeeling van kassiers en bankiers geen enkele bepaling zal bevatten behalve de beide definities, daar bijzondere bepalingen voor geen van beide personen zullen worden vastgesteld. De eenige reden waarom de definitie zal worden vastgesteld is de bepaling in den titel over cheques, dat deze alleen op een bankier of kassier gebouwen mogen worden. Nu zou spreker er de voorkeur aan geven om deze beperkende bepaling in het ontwerp cheque wet te schrappen, waardoor eene definitie van kassier en bankier geheel onnoodig zou worden. Spreker acht het verbod om een cheque te trekken op andere personen dan de hier genoemde niet gerechtvaardigd en op den duur onhoudbaar.

De andere leden beamen hetgeen omkrent de regeling van den cheque door spreker in het midden werd gebracht doch zijn van oordeel dat de Commissie thans niet

meer

meer terug kan komen op eene bepaling voorkomende in een ontwerp dat reeds door haar is ingediend en openbaar gemaakt. Er wordt op deren grond besloten definitieven van bankiers en kassiers te ontwerpen, doch ten slotte het ontwerp aangehouden omdat er geen redactie ter tafel is en het wenschelijk wordt geacht dat een bepaald voorstel van redactie aan de discussies vooraf ga.

Naar aanleiding van het ingekomen voorstel van den heer Molengraaff over de boekhouding en het boekenbewijs (Stukken N° 57), stelt de Voorzitter de definitieven van koopman en handelsvaden aan de orde, daar het voornemen uitgaat van de veronderstelling dat deze definitieven niet langer in de wet zullen worden gevonden en dat er voor kooplieden geen bijzondere bepalingen meer zullen gelden. De Voorzitter acht het wenschelijk dat de quaestie wie kooplieden en wat handelsvaden zijn eindelijk eens door de Commissie worde opgelost.

De heer Molengraaff herinnert er aan dat het onderwerp van den eersten titel reeds vroeger in de Commissie is besproken ge-

— worden

„worden. Uit inzage der notulen (Bergadering
 46-48, 15 October, 22 October, 5 November 1881)
 is hem gebleken dat men toen niet tot overeen-
 „stemming is kunnen komen. Twee jaren later
 (in 1883) is in de Nederlandsche Juristen, Ver-
 „eeniging de vraag behandeld of voor kooplie-
 „den en handelsdaden exceptionele bepalingen
 wenschelyk zyn. Zij werd met bijna alge-
 „meene stemmen ontkennend beantwoord.
 Mr. J. P. K. Harboog en Spreker hebben toen
 in denzelfden zin een praeadvies uitgebracht.
 Sprekers overtuiging heeft nog geene wijzigi-
 „ging ondergaan, hij is van oordeel dat de
 wet niet over kooplieden en handelsdaden
 moet spreken.

De Commissie heeft trouwens reeds verschil-
 „lende der byzondere bepalingen voor koop-
 „lieden en handelsdaden opgegeven, Zoo heeft
 zij beslist dat de vennootschap onder firma,
 de Commanditaire en naamloze voor alle
 bedrijven gebruikt zullen kunnen worden,
 dat een ieder aan het faillissement onder-
 „worpen zal zyn, dat een ieder surséance
 van betaling zal kunnen verkrijgen, dat
 Commissienair ook hij zal zyn die voor

Anderen

Anderen op eigen naam andere daden dan
 daden van Koophandel verricht. Spreker be-
 „ oogde met zijn voorstel over het boekenbe-
 „ wijfs op nieuw te komen tot de opheffing van
 een bestaand verschilpunt. Dat de Voorzitter
 thans de principieele quaestie aan de orde
 wil stellen juicht Spreker zeer toe, ook hij
 meent dat de Commissie zich aan hare be-
 „ antwoording niet langer kan onttrekken. Even-
 „ wel mochten wij een andere methode volgen
 als bij de vorige behandeling. Toen is de Com-
 „ missie begonnen met het definiëeren van
 Koopman en het opstellen van Categorieën
 van handelsdaden, zonder zich er rekenschap
 van te geven waarvoor dit moest dienen.
 Spreker meent dat wij thans moeten beginnen
 met na te gaan en te bepalen welke bijzondere
 bepalingen wij voor Koopliden of handels-
 „ daden gehandhaafd wenschen te zien. Im-
 „ mers daarvan hangt af of het wel noodig
 zal zijn van Koopliden en handelsdaden in
 de wet te spreken en indien dit noodig is
 welke Categorieën van handelsdaden er deel-
 „ len zijn. Spreker is van oordeel dat er
 geen private leges behoovent te bestaan en

Lau

Lou dus de geheele eerste titel willen laten vervallen. Hij zou wenschen dat de Commissie een gemotiveerd besluit in dien zin aan den Koning mededeelde, dan kan deze beslissen wat naar aanleiding daarvan zal moeten geschieden speciaal ook met het oog op de Commissie van het Burgerlijk Wetboek. Het zou het beste zijn als beide Commissies over dit punt te samen conferereerden.

De Voorzitter meent dat de Commissie zich, na zoveel jaren gewerkt te hebben, onmogelijk tot den Koning kan wenden met de mededeeling dat zij eerst thans tot de ontdekking is gekomen dat er geen handelsrecht is en geen kooplieden bestaan.

De heer Asser legt dat men zich moet wachten ten de quaesitie verkeerd voor te stellen, zij is niet van zoo groote beteekenis als de voorzitter schijnt te meenen. Het bestaan van kooplieden en van een handelsrecht ontkent niemand. Het is alleen de vraag of de weinige bestaande van het burgerlijk recht afwijkende bepalingen voor kooplieden en handelsdaden gehandhaafd moeten worden. Spreker meent van niet. Ter nadere toelichting gaat spreker

Dexe

dere verschillende bepalingen na. De groote
moeilijkheid is tuss inzien juist gelegen in
de regeling van het boekenbewijs, doch ook op
dit punt is wel tot eene bevredigende regeling
te komen. Men kan bijvoorbeeld aan elk formeel
richtig gehouden boek bewijskracht kunnen loeken,
„nens, onverschillig door welken persoon gehouden.

De heer Pynappel betwist dit. Hij acht de
veronderstelling waarvan de heer Asser blykbaar
uitgaat, dat een ieder op dezelfde wijze boek
houdt, niet juist. Een koopmansboek heeft een
ander karakter dan het boek van een particulier.

De heer Asser zegt dat hij geen definitief
voorstel heeft gedaan maar slechts het voor-
„beeld eener mogelyke oplossing heeft gegeven.
Er sijn ook andere oplossingen denkbaar, by
„voorbeeld men kan de boekhouding van koop-
„lieden kunnen regelen, zonder het begrip koop-
„man te definiëeren aan den rechter overlatende
in elk geval te beslissen of iemand koopman
is.

De heer Molengraaff wijst er op dat lang
niet alle kooplieden boekhouden, en dat ook
lang niet aan allen de verplichting daartoe
kan worden opgelegd, dat er daaren tegen, vele

Niet-

niet. kooplieden zijn die het wel doen en
ook die Londen berwaar daartoe verplicht
Londen kunnen worden, men denke aan Nota
„ rissen.

De Voorzitter en de heer Pijnappel zijn
van oordeel dat het niet. aangaat van kooplieden
„ den te spreken Londen daarvoor, eene definitie
te geven. Er moet eenige zekerheid bestaan
omtrent de personen die het zijn.

De heer Isser oppert alsnu het denk-
„ beeld alleen bewijskracht hoe te kennen aan
de boeken van hen die zich in het handelen.
„ gisher hebben doen inschrijven en dan tevens
ieder het recht te geven zich te doen inschrijven.
Thans staat het ook aan een ieder vrij naar
de beurs te gaan en zich op deze of eenige
andere wijze tot koopman te proclameeren.
Van de vrijheid van inschrijving behaeft men
dus geen gevaar te duchten. Bovendien ware
het groote voordeel verkregen dat de opsom-
„ ming van handelsdaden, die anders noodig
is alleen om de definitie van koopman, als
degene die zijn beroep maakt van handels-
„ daden, zou kunnen vervallen. Een ieder
zou dan kunnen beoordeelen of zijn belang

Mede-

medebrengh sich in het handelsregister te doen inschryven en daardoor het voordeel van bewijskracht sijnre boeken deelachtig te worden. Tevens ware aan de inschrijving de mogelijkheid van gijzeling te verbinden en dus eene oplossing verkregen van de regeling van den lijfsdwang voor hen die dit executie-
„ middel konden wenschen te behouden.

De heer Molengraaff zou als overgangs-
„ maatregel, om te komen tot opheffing van alle bijzondere bepalingen voor kooplieden, met dit voorstel willen medegaan.

De heer Synappel kan ook hiermede niet instemmen.

De Commissie mocht gevolg geven aan haar vroeger aan den Minister kenbaar gemaakt verlangen om ontslagen te worden, of wel haar taak voortzetten op de basis van het bestaande Wetboek van Koophandel, en een boek 1 indienen met een titel 1 in den geest als de tegenwoordige.

De Voorzitter is het hiermede eens. Het uitgangspunt behoort te blijven dat er bij „
„ zondere bepalingen voor kooplieden en handelsdaden noodig zijn.

De
=

De heer Stolengraaff ziet geen heil
in het voortwerken op dezen grondslag. In
„ dien de prijs voor het aanblijven der Com.
„ missie deze mocht zijn mede te werken tot
het bestendigen van een verkeerd stelsel
is ook hij er voor niets nieuws meer te
Ondernemen, maar zoo spoedig mogelyk
ontslag te vragen.

Op de tegenwoordige wyze kan de Com.
„ missie niet voort blijven gaan.

Na eenige discussie wordt besloten, dat
de Memorie van toelichting voor de afgewerkte
ontwerpen nog zullen worden vastgesteld
en de Commissie dan haar ontslag zal
vragen.

De heer Synappel die zich met de memorie
van toelichting bij de ketels van expeditie
en vrachtwervoerders heeft belast en de heer
Asser die de memorie van toelichting om
„ trent de vennootschappen op zich genomen
heeft, verklaren met hunnen arbeid nog
niet gereed te zijn. Hun wordh een ter
„ mijn gesteld tot uiterlyk 31 Januari 1888,
opdat de Commissie voor den Loner van
1888 ontbonden kunne worden. De heer

Stolengraaff

Holengraaff zal inmiddels een haelichting
 schrijven op de bepalingen omtrent de bevoeren
 van Koophandel, makelaars, Kassiers en Com.
 „missionairs.

De Voorzitter sluit de vergadering ten
 2 ure.

De Secretaris:

(was geteekend) H. L. P. A. Holengraaff.

De Voorzitter:

(was geteekend) J. G. Rist

Honderd twee en vijftigste ver-
 „gadering opaterdag 19 Jillei 1888
 in de Raadkamer van de Hoogen
 Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten
 10 ure. Afwezig, onder kennisgeving, de heer
 Beelaerts.

De notulen der vorige vergadering wor-
 „den gelezen en goedgekeurd.

De Secretaris doet mededeeling van de
 Fransche wet van 11 April 1888 tot wijziging
 van de Artikelen 105 en 108 van den Code de
 Commerce, waarin, omtrent het verval van

De

de vordering des ontvangers wegens schade aan het vervoerde goed overkomen, hetzelfde stelsel is aangenomen als in de Commissie door den heer Asser en spreker verdedigt is.

Hij vestigt op deze wet de aandacht met het oog op de Memorie van Toelichting op den titel over het vrachtvervoer.

Uit mededeelingen der leden blijkt dat eene definitie van bankier nog niet gevonden is.

Aan de orde is de behandeling van het eerste stuk van de Memorie van Toelichting des heeren Asser op den titel van Penningw. Schap.

De heer Molengraaff, die tot de vaststelling van dien titel niet heeft medegewerkt, wenscht zich van beoordeeling der Memorie van Toelichting te onthouden. De andere leden deelen dit bezwaar niet; op hun verzoek komt de heer Molengraaff op zijn voornemen terug.

Dervolgens wordt de Memorie van Toelichting gelezen en worden daarin naar aanleiding van de opmerkingen en besprekingen waartoe zij aanleiding geeft, enkele

Opz. 10-

wijzigingen gebracht. Aan Art: 1 van het
ontwerp wordt, op de gronden daarin ver-
meld, een nieuwe alinea toegevoegd; luidende:
"Worden zij voor burgerlijkrecht-
elijke handelingen geberigt, dan is op de
overeenkomst van oprichting Art: 1933 B.W.
niet toepasselijk."

De Voorzitter sluit de vergadering te
2½ ure.

De Secretaris:

De Voorzitter:

Was geteekend / W. L. P. A. Molengraaff / Was geteekend / J. G. Rist.

Honderd drie en vijftigste ver-
gadering op zaterdag 23 Juni
1888 in de bibliotheekzaal van
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering te
10 ure.

De notulen der vorige vergadering wor-
den gelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter deelt mede dat is inge-
komen een schrijven van den Minister

Ran

van Justitie, kennisgevend dat aan den heer Belaerts eervol ontslag als lid en Secretaris der Commissie is verleend, advies verzochende omtrent de aanvulling dier vacatures.

Conparig wordt besloten aan den Minister te verzoeken om den adjunct-Secretaris tot Secretaris te benoemen en om verder in de vacature niet te voortien, met het oog op het spoedig te wachten verzoek om Collectief ontslag.

De heer Pynappel wijst op eene Londerling vergissing. In een der vorige vergaderingen werd besloten definitieven van Cassier en bankier te ontwerpen met het oog op de bepaling van het reeds gepubliceerde ontwerp van wet op het "Handelspapier" waarin bij den Cheque van Cassiers en bankiers Londe worden gesproken en wel als de eenige personen op wie een cheque gesproken zou kunnen worden. Spreker nu is het gebleken dat eene dergelijke bepaling in het gepubliceerde ontwerp op het

Handelspapier" niet voorkomt; van Cassiers en bankiers wordt in dat ontwerp

Oergens

nergens gesproken; bij de laatste lezing werd de bedoelde bepaling (verbod om een cheque te trekken op andere personen dan bankiers en kassiers) geschrapt. Daarmede vervalt thans elke reden om definities van bankier en kassier te geven. De artikelen over kassiers (de derde afdeling van den vierden titel) kunnen dus ingetrokken en in de Memorie van toelichting die intrekking kortelyk gemotiveerd worden.

De Voorzitter deelt nog mede dat hij heeft vernomen dat het ontwerp van wet op het faillissement en de Surveance van betaling door den Minister aan de Kamers van Koophandel om advies is haegezonden.

De heer Asser deelt mede dat de Bernsche Ontwerp Conventie over het internatio-
naal goederenvervoer langs spoorwegen weldra definitief gehekend zal worden.

Hierna wordt overgegaan tot verdere behandeling der Memorie van toelichting van den titel over vennootschappen en wel tot eene hernieuwde lezing van de Algemeene Beschouwingen en de vennootschap onder firma, en tot een eerste lezing van de Com-

— manditaire

„manditaire vennootschap. Dit geeft aan „
 „leiding tot wijziging van Art: 5, om dit
 „artikel in harmonie te brengen met de
 „splitting van Art: 4 in een artikel 4 a, 4 bis.
 „Art: 5 wordt gereviseerd als volgt: „ Van
 „elke wijziging in een der aangegeven staten,
 „van elke nieuwe onder het bereik van
 „Artikel 4 vallende bepaling” enz.

Tot eene breedvoerige bespreking geeft
 nog aanleiding Art: 21 bevattende de defi-
 „nitie van Commanditaire vennootschap,
 welke de heer Moleingraaff niet juist acht,
 omdat er in gesproken wordt van „vennoo-
 „ten hoofdelijk voor het geheel aansprakelijk,
 „wat lijk op hunne verhouding tot derden
 „die met de vennootschap handelden, en
 „vervolgens van andere vennooten niet ver-
 „der (aansprakelijk) dan tot het bedrag waar-
 „voor zij in de vennootschap hebben deel „
 „genomen” wat blykens Art: 24 niet kan
 „lied op de verhouding tot derden, en, voor
 „zoveel betreft de onderlinge verhouding,
 „van zelf spreekt en niets karakteristieks
 „bevat. Ten slotte wordt de heer Molen-
 „graaff opgedragen een nieuwe redactie

he

he ontwerpen en den heer Asser toe te
zenden.

Als nu komt aan de orde de Memorie
van Toelichting op de titels IV. V, eerste af-
„deeling van Bewerken van Koophandel, van
makelaars, van kassiers en van Commissio-
„nairs. De gemaakte opmerkingen leiden tot
enkele wijzigingen.

De Voorzitter sluit de vergadering
ten 3 ure.

De Secretaris:

W. G. A. Molengraaff.

De Voorzitter:

J. G. Rios.

Londen vier en vijftigste ver-
„gadering op zaterdag 7 Juli 1888
in de bibliotheekzaal van den „Koo-
„gen Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten
10 ure en deelt mede dat, naar aanleiding
van een door hem aan den Minister van
Justitie gericht mispive, bij Lynner Staje-
„Steits besluit van 6 Juli 1888 N° 28 tot

Secretaris

Secretaris der Commissie is benoemd het lid der Commissie de heer Nolegraaff, wien hij met die benoeming geluk wenscht.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De Memorie van hoelichting op de bepalingen omtrent makelaars en kassiers, voorts oordeel de laatste betreft, door den Secretaris naar aanleiding van het besluit der vorige vergadering ontworpen, wordt nog eens gelezen en naar aanleiding daarvan van gedachten gewisseld omtrent de intrekking van de Lesde afdeeling van den regenden titel van het tweede boek van het Wetboek van Koophandel, welke intrekking door den Secretaris naar aanleiding van het gesprokene nader zal worden gemotiveerd.

Dervolgens is aan de orde de definitie van Commanditaire vennootschap.

De Secretaris heeft de volgende ontworpen.

„ Art. 21. De Commanditaire vennootschap is de Godanige waarbij een of meer der vennooten jegens derden hoofdelijk voor het geheel en met hun gansche vermogen aansprakelijk sijn, en een of meer andere

vennooten

vennooten welke jegens derden persoonlijk
niet aansprakelyk, doch alleen jegens hunne
medevennooten verbonden zyn, een bepaald
kapitaal in te brengen;

en stelt voor, in verband hiermede, Art: 23
aldus te lezen:

"----- post alia" welke vennooten hoofde-
lyk voor het geheel en welke als Commandi-
taire vennooten niet aansprakelyk zyn,
met opgave ten aanzien van de laatste
van het bedrag van hun inbreng."

Na eenige discussie wordt de definitie
goedgekeurd, met wyziging echter van het
woord "kapitaal" in fine in "bedrag". In
artikel 23 wordt als volgt geredigeerd:

"----- post alia" welke vennooten hoofde-
lyk voor het geheel aansprakelyk en welke als
Commanditaire vennooten slechts het inbreng
van een bepaald bedrag verbonden zyn, met
opgave van dit bedrag ten aanzien van
ieder hunner."

Ingevolge eene in de vorige vergadering
naar aanleiding van Art: 3 van het ontwerp
op de vennootschappen gevoerde discussie over
de wenschelykheid om het handelsregister

tere

ter griffie der Kantongerechten, te doen houden,
 heeft de heer Pynappel, als belast met het
 ontwerpen van de memorie van boelichting
 op den titel over het handelsregister, dit punt
 nader onderzocht. Hy wijst er op dat men
 de keuze heeft tuschen drie stelsels: het
 handelsregister te doen houden bij de rechtbanken.
 Zooals in het ontwerp op het handelsregister
 is aangenomen, of bij de Kantongerechten, of
 wel bij de rechtbanken en in plaatsen waar
 geen rechtbank gevestigd is, bij het Kantou-
 „gerecht, het stelsel van Art: 23 W. v. K.
 Elk dener stelsels heeft zijne voordeelen en
 zijne bezwaren. Spreker heeft de wijzigingen
 die de aanneming Soowel van het tweede
 als van het derde stelsel in het ontwerp
 op het Handelsregister noodig zou maken,
 nagegaan.

Na eenige gedachtenwisseling wordt de
 voorkeur gegeven aan het tweede stelsel
 en dus besloten dat het Handelsregister
 zal gehouden worden ter griffie van het
 Kantongerecht. Het komt der Commissie
 voor dat het houden van het handelsregister
 meer eigenaardig behoort tot den werkring

Jan

vanden Griffier van het Kantongerecht en dat het gewenscht is dat de gelegenheid om dit register te raadplegen zoo ruim mogelijk zij.

In verband met deze beslissing wordt vervolgens op voorstel van den heer Pynappel besloten de volgende wijzigingen in den titel over het handelsregister te brengen.

In Art. 1 de woorden: „ter Griffie van elke arrondissements rechtbank“ te vervangen door: „ter Griffie van het Kantongerecht.“

Aan dit artikel een tweede lid toe te voegen van den volgenden inhoud:

„Indien in een gemeente meer dan één Kantongerecht is, wordt het handelsregister voor het gehele ressort dier Kantongerechten, slechts ter Griffie van één daarvan gehouden, hetwelk bij algemeene maatregel van inwendig bestuur wordt aangewezen.“

In Art. 2 de woorden: „Griffier der arrondissements rechtbank“ te vervangen door: „Griffier van het Kantongerecht,“ alsmede de slotwoorden: „onder toezicht vanden Officier van Justitie“ te laten vervallen,

uit

uit overweging dat dergelyk algemeen hoe-
 „licht uit den aard der zaak weinig beke-
 „kenis heeft en weinig waarborgt, terwijl
 de officier, ingeval onregelmatigheden ver-
 „troef worden, toch altijd ex officio zal kon-
 „nen optreden.

In Art: 7 tweede lid „de arrondissements-
 rechtbank“ te vervangen door: „den Kantonsrecht-
 „ker“ en de woorden: „het openbaar ministerie
 gehoord“ en „in raadhkamer“ te schrappen.

In Art: 9 ^{1ste} lid te lezen voor: „bij elke
 arrondissements rechtbank“ „bij elk kanton
 „gerecht.“

In Art: 12 te schrappen de woorden: „der
 Arrondissements rechtbank.“

Op voorstel van den heer Synappel worden
 vervolgens in de artikels van het ontwerp
 op de vennootschappen, waarin over in-
 „schrijving in het handelsregister wordt ge-
 „sproken, eenige rectificaties aangebracht.
 Art: 3 wordt als volgt geredigeerd:

„De vennooten onder een firma zijn ver-
 „plicht van de oprichting der vennootschap
 aangifte ter inschrijving in het handels regis-
 „ter te doen, zoowel bij het handelsregister

waaronder

waaronder het hoofdkantoor behoort, als bij dat, binnen welks kring een bijkantoor gevestigd is."

In Art: 6 eerste lid v. j. wordt gelezen:
 „bij ieder handelsregister, waarin de vennoot-
 schap moet worden ingeschreven," in plaats
 van: „ter griffie van de rechtbanken op de
 plaatsen in Art: 3 bedoeld."

Van Art: 48 eerste lid wordt de aanhef
 aldus geredigeerd:

„De bestuurders zijn verplicht, binnen
 acht dagen na het verlyden der akte,
 zoowel bij het handelsregister, binnen welks
 kring de Lehel der Maatschappij, als bij
 dat, binnen welks kring een bijkantoor
 gevestigd is, ter inschrijving aan te geven,"
 enz.

Tevens wordt besloten Art: 49 in overeen-
 stemming te brengen met het Frans hier op.
 „Lichke van het handelsregister aangenomen
 stelsel, omdat het wenschelyk is dat de af-
 schriften der akte van oprichting te vin-
 den zijn op dezelfde griffie waar ook het
 handelsregister zich bevindt. De redactie
 wordt aan den heer Pijnappel opgedragen.

De
 —

De titel over het handelsregister geeft den heer Pynappel nog aanleiding tot het doen van eenige andere voorstellen.

In de eerste plaats wenscht hij Art: 7 van den titel over de firma over te brengen naar den titel over het handelsregister. De bepaling in Art: 7 gegeven behoort naar Zijne meening algemeen gemaakt te worden; elke inschrijving in strijd met de wet moet den daardoor benadeelde het recht geven de doorkaling te vorderen.

Aldus wordt besloten onder opdracht der redactie aan den voorsteller.

In de tweede plaats stelt de heer Pynappel voor de slotwoorden van Art: 15 van den titel over het handelsregister, „of de in Artikel 10 vermelde kennisgeving niet heeft gedaan“ te laten vervallen, omdat voor het doen dixer kennisgeving geen termijn is voorgeschreven en allicht eenige dagen zoo niet de grootste helft dier twintig dagen zullen verlopen voordat daartoe wordt overgegaan. Of de kennisgeving al of niet gedaan is behoeft eerst op den twintigsten dag te blij-

„ken. Voor dien dag kan men dus moeitijk van den aangevoerd zeggen dat hij in vertuim is.

Naar aanleiding van Art: 16 titel over het Handelsregister komt de vraag ter sprake of de daarin vervatte algemeene strafbedreiging wel wenschelyk is, met name of het niet inschryven van een Contract van vennootschap onder firma en van Commanditaire vennootschap, of het onvolledig inschryven daarvan, waaraan Civielrechtelyke gevolgen verbonden sijn, nog bovendien wel met een straf bedreigd moet worden. In het algemeen is het burgerlyk rechtelyke gevolg, dat wat niet is ingeschreven niet tegen derden werkt; dit schijnt voldoende en moet het ook niet aan partijen vrijstaan zooveel te publiceren als zij zelven wenschelyk achten, mochten zij die eene overeenkomst van Commanditaire vennootschap gesloten hebben en deze geheim wenschen te houden op straffe van een boete van f 25. per week gedwongen worden haar in te schrijven?

Envoudige intrekking van Art: 16 en daarmee wegneming van de strafrechtelyke sanctie in elk geval schijnt evenmin geraden,

Zoodat

Zoodat hen slotte wordt besloten dit punt tot nader aan te houden.

De Voorzitter sluit de vergadering ten 1 ure

De Secretaris:

(w.g.) Molengraaff

De Voorzitter:

(w.g.) F. G. Vint.

Honderd vijfen vijftigste verga-
 „ dering op Zaterdag 21 Juli 1888 in
 de bibliotheekzaal van de Hoogen
 Raad.

De Voorzitter opent de vergadering ten
 10 ure. De notulen der vorige vergadering
 „ den gelezen en goedgekeurd.

De nadere motivering van de afschaffing
 van de 6^e afdeling van den goe. titel van het
 tweede boek van het Wetboek van Koophandel
 over makelaars in Leasurantiën, in de mem-
 „ rie van toelichting tot het wetsontwerp her vo-
 „ ranging van den vierden en vijfden titel van
 het eerste boek van het Wetboek van Koop-
 „ handel, wordt gelezen en goedgekeurd.

De heer Molengraaff vraagt of het niet wor-

Schelyk

„Schelyk is inde memorie van toelichting op den titel over vennootschappen te motiveeren waarom de Commissie het stelsel der rechtsper-
 „soonlykheid der vennootschap onder firma en der Commanditaire vennootschap, of wel dat der Subsidaire aansprakelykheid van de vennooten voor de verbintenissen der vennootschap, als ook het Duitsehe stelsel van de solidaire doch beperkte aanspra-
 „kelykheid van den Commanditaire, vennoot voor de verbintenissen en schulden der Com-
 „manditaire vennootschap jegens derden, heeft gemeend te moeten verwerpen. De memorie van toelichting constateert wel tot welke conclusie de Commissie is geko-
 „men, maar motiveert niet de keuze der Commissie. Spreker acht dit wenschelyk.

De andere leden zijn van oordeel dat de memorie niet in eene bestrijding van alle stelsels die verworpen sijn, behoeft te treden, zoodat besloten wordt op de aangevoerde punten de memorie niet meer te wyziggen.

De heer Molengraaff stelt thans voor Art: 16 van den titel van het handelsregister te schrappen; hy doet dit speciaal met het

Opg

oog op de inschrijving van de Contracten van
 vennootschap onder een firma en een Comman-
 „dite. De beteekenis der inschrijving ziet hij
 daarin dat de partijen door de inschrijving
 het voorrecht deelachtig worden, dat hun con-
 „tract tegen derden werkt; dat de staat
 daartoe door de inrichting van registers ge-
 „legenheid geeft is wenschelyk; maar verder
 behoort hij niet te gaan, men moet nieman
 door straf dwingen tot eene handeling die
 uitsluitend in zyn eigen belang strekt. Derden
 worden door de niet-inschrijving niet ge-
 „schaad daar zij zich in dit geval aan den
 uiterlyken schyn mogen houden en de wet
 bovendien nauwkeurig aanwyft welke de
 Civielrechtelyke gevolgen zyn der niet-in-
 „schrijving; men zie de Art. 17-17ter en
 24 titel van Vennootschappen. Evenmin
 als partijen op straffe gedwongen worden
 hun huwelyksche voorwaarden in te schrijven
 moet dergelyke dwang voor de inschrijving
 van vennootschapscontracten geberigt worden.
 Nu in den titel van de firma is aangenomen
 dat een ieder die handel wil drijven voor
 „af een firma moet doen inschryven, Zal

alleen

alleen een strafbepaling voor het niet in-
 „schrijven der firma behouden moeten worden,
 te meer omdat hier geen civiel rechtelyk ge-
 „volg als prikkel tot inschrijving bestaat.

Na eenige discussie wordt dit voorstel
 aangenomen en derhalve besloten Art: 16 van
 den titel van het handelsregister te doen ver-
 „vallen, alsmede Art: 6 al. 3 van den titel van
 vennootschappen en alle verdere verwijzingen
 in dien titel naar Art: 16 van den titel van
 het handelsregister. Daarentegen zal aan den
 titel van de firma een nieuw artikel houdende
 een strafbepaling tegen het niet-inschrijven
 van de firma toegevoegd worden.

De heer Pynappel brengt op nieuw de
 Artt: 48 en 49 van den titel van vennootschap-
 „pen ter sprake. Hij wijst er op dat Art: 48 de
 inschrijving in het handelsregister van een uit-
 „trekkel der akte van oprichting voorschryft,
 terwijl Art: 49 de nederlegging der griffie en
 de openbaarmaking van een afschrift der
geheele akte vordert. Spreker komt dit
 weinig rationeel voor; waar de wet open-
 „baarmaking der geheele akte vordert kan
 die van een uittreksel veilig gemist worden.

Pyp

Ook kan geen bezwaar bestaan tegen den
 eisch om dadelyk de geheele akte te publice-
 ren. Spreker stelt dus voor Art: 48 al: 1, open-
 baarmaking van een uittreksel van de akte
 van oprichting, te schrappen, en de sanctie
 in al: 2 van dit Art: aan die verplichting
 verbonden, op het verzuim van inschrijving
 en openbaarmaking der geheele akte te stel-
 len.

Dienovereenkomstig wordt besloten en de
 nadere redactie aan den voorsteller overge-
 laten.

Op den Titel van het Handelsregister heeft
 de heer Pynappel de volgende amendementen
 1: In Art: 6 al: 1 het woord „waarby“ te schrap-
 pen, ieder nummer in dit lid van het artik-
 kel te doen aanvangen met „indien“ en daarin
 een nieuw N: 1 in te lassen van den volgende
 inhoud: „indien, blykens de aangifte selve
 deze niet door of namens de door de wet
 daartoe aangewezene personen gedaan wordt
 het eerste ter verbetering van de stijl, het
 laatste omdat in sommige gevallen, byv. van
 „gens Art: 5bis van den titel van vennoot-
 schappen by de oprichting van eene vennoot-

Schaps

„Schap onder firma, de aangifte door meer dan één persoon behoort te geschieden. Of in dit opzicht de wet bij de aangifte wordt na-
 „geleefd is een gemakkelijkt te constateren, feit, dat uiterlijkt blijkt en waarvoor de griffier niet in een nauwkeurig onderzoek van den inhoud van het nu ter inschrijving aange-
 „boden stuk behoeft te treden. Overeenkomstig het stelsel in den onderhavigen titel aange-
 „nomen behoort den griffier dus de bevoegdheid te worden gegeven in geval de aangifte niet geschiedt door de daartoe bij de wet aange-
 „wezen personen de inschrijving te weigeren.

Na eenige discussie wordt conform besloten.

2°. Als Art: 15bis (of liever als Art: 16, nu 200° „even het oorspronkelijke Art: 16 is geschrapt), aan den titel toevoegen een artikel luiden „de als volgt: „Indien de inhoud ener inschrij-
 „ving in strijd is met het recht van een ander, is deze bevoegd tegen hem, ten wiens verzoeken zij gedaan is, de doorhaling daarvan te vorderen, onverminderd zijn recht op vergoeding van kosten, schaden en interesten“. Dit ter uitvoering van het besluit in de vorige ver-

— Gadering

„Gadering genomen om Art: 7 titel van de firma
 te schrappen en aan den titel van het handels-
 „register een Artikel van meer algemeenen aard
 toe te voegen.

De voorgestelde redactie wordth goedge-
 „keurd.

„Gevolgens wordth de memorie van toelich-
 „ting op den titel van het handelsregister,
 door den heer Pijnappel ontworpen, gelezen
 en vastgesteld.

Op voorstel van den heer Molengraaff
 wordth in den titel van vennootschappen
 het eerste lid van Art: 24 geschrapt ende
 aanhef van het tweede lid gelezen: „Indien
 het voorgaande artikel in plaats van „indien
 echter Artikel 23.“ Hiertoe leidt de over-
 „weging dat het eerste lid van Art: 24 naast
 de in de laatste vergadering aangenomen de-
 „finitie, in Art: 21 opgenomen, overbodig is
 geworden.

Aan de orde is de memorie van Toelichting
 op den titel „van de firma“, ontworpen door
 den heer Pijnappel.

Naar aanleiding der memorie stelt de heer
 Pijnappel voor aan Art: 4 1de lid toe te voegen

de

de woorden: „of uitdrukkingen daarbij betri-
 „gen die een ander aanwijzen.“ De vrijheid
 om de firma naar goedvinden samen te stel-
 „len moech niet Lööver gaan; dat bijv. iemand,
 die broeders heeft, maar alleen handelt, zich
 Lou kunnen noemen „Gebro. N. N.“ of dat een
 ongehuwde jongste zoon bij zijn naam „Senior“
 Lou kunnen voegen, en dergelyken. Het moet
 niet geoorloofd zijn een ander schijnbaar
 in zijn Laak te betrekken.

Conform dit voorstel wordt besloten.

Ten einde Art: 6 in overeenstemming te
 brengen met de wyzigingen in den titel
 van het handelsregister door overbrenging
 van dit register van de rechtbank naar
 het kantongerecht gemaakt, wenscht de heer
 Pynappel het eerste lid van dit artikel te lezen:
 „Eeder is verplicht, alvorens handel te drijven,
 aangifte van zijne firma ter inschrijving in
 het handelsregister te doen, zoowel by het han-
 „delsregister waaronder zijn hoofdkantoor be-
 „hoort; als by dat, binnen welks kring een bij-
 „kantoor gevestigd is.“ Aldus wordt besloten.

Verder stelt hij voor het laatste of derde
 lid van dit artikel te doen luiden: „Hij is

verplicht tevens zijne teekening der firma open-
 baar te maken, hetzij door teekening te over-
 staan vanden Ambtenaar met het houden
 van het handelsregister belast, op een daaraan
 door dezen op te maken akte, hetzij door over-
 legging eener in originali uitgegeven nota-
 riële akte, waarin de teekening is gesteld.
 Van deze overlegging wordt mede door boven-
 genoemden ambtenaar eene akte opgemaakt.
 Het bestaande derde lid verwijst naar Art: 15
 vanden titel van vennootschappen, wat
 vermeden behoort te worden omdat de zelf-
 standige behandeling vanden titel daardoor
 bemoeilijkt wordt, en naar Art: 16 van den
 titel van het handelsregister welk artikel
 Loeeven geschrapt werd.

De heer Molengraaff ziet in de bepaling
 van het derde lid van dit Art: 6 titel van
 de firma een regel, waarvan in Art: 6 titel
 van vennootschappen de toepassing op een
 bepaald geval gegeven wordt. Hij acht dat
 om het naast elkaander stellen der beide
 artikelen overbodig en meent dat het de
 voorkeur verdient Art: 6 3° lid vanden titel
 van de firma zoo te redigieren, dat de casus

positie

positie van Art 6 titel van vennoot-
 schappen er ontwijfelbaar onder valt.
 Na eenige discussie wordt dit aange-
 nommen als nu het 3de lid van Arti-
 kel 6 titel van de firma gelezen: "Zeder,
 die tot teekening der firma bevoegd is,
 is verplicht" enz. et supra, terwijl
 tevens een vierde lid wordt vastgesteld.
 luidende: "Op vennoten onder een
 firma rust gelijke verplichting met
 betrekking tot hunne persoonlijke
 naamteekening" In verband hier
 mede wordt Artikel 6 titel van ven-
 nootschappen ingetrokken.

Ten slotte wordt aan den titel van
 de firma een nieuw Art 7 toegevoegd,
 luidende: "Hij die verzuimt een
 der voorschriften van Artikel 6 op
 te volgen wordt gestraft met eene
 boete van ten hoogste honderd
 gulden; en, indien hij ook, na
 tot betaling van die boete an-
 herroepelijk te zijn veroordeeld
 of het maximum dier boete ende
 kosten vrijwillig te hebben betaald,

niet

niet volledig aan die verplichting
voldoet, met eene boete van ten ho-
ste vijfen twintig gulden voor elke
ingegane week verzuim".

Dit besluit is een uitvloeisel van
de beslissing om uitsluitend op he-
niet-inschrijven van de firma
op de niet-nakoming van het Koo-
vastgestelde vierde lid van Art 6
den titel over de firma een straf-
rechtelijke sanctie te stellen.

De Memorie van Toelichting op de
titel van de firma wordt als om ge-
leren. - De Heer Dijnappel neemt op
niet haar omtewerken met het oog
op de zoeven genomen besluiten
aan de orde is de Memorie van
Toelichting op den titel van ver-
"maatschappen, afdeling: " Onder-
"linge Waarborg Maatschappij".

De Heer Olofer, de ontwerper der
Memorie, stelt eenige amendementen
vooreen wel:

1° in Artikel 124 aan het tweede lid
toe te voegen de woorden: "afschryf-

van dit besluit wordt aan het lid
toegezonden" Aldus wordt besloten.
2° Aan Artikel 125 een tweede lid toe-
bevoegen van deren inhoud: "de
schriftelijke overeenkomsten, op-
"leggingen en vervallen verklarin-
gen, in de Artt 122, 123 en 124 bedoeld,
worden als bijlagen van het register
te inzage gelegd." Het publiek zal
hierdoor in staat gesteld worden
de juistheid van het ledenregis-
ter te toetsen.

3° In het eerste lid van Art 124 de
woorden: "en worden alle beslui-
"ten..... uitgebrachte stem-
"men vereischt worden", die een re-
"productie zijn van Art 73, te schrapp-
"pen en in verband hiermede in het
tweede lid te lezen: "de bepalingen
van de Artikelen 73 en 74 enz. De voor-
"stellen sub 2 en 3 worden aangenomen."

Het Memorie van Toelichting wordt
vervolgens gelezen en vastgesteld.
Op voorstel van den Heer Pijnappel
wordt nog besloten in Art 6 eerste

lid

lid van den titel van het handels-
 „gister het tweede nummer:” indien
 minder of meer wordt aangegeven
 de wet beveelt of toelaat “te doen
 „vallen. Voor den griffier kan de
 vraag of te veel of te weinig ter insch-
 „rijving wordt aangeboden een lastig
 onderzoek noodzakelijk maken, wat
 niet strookt met de stelling in deren
 door het ontwerp aanden griffier
 toegeacht; terwijl bovendien ten
 opzichte van de inschrijving van de
 wissels der contracten van een
 „maatschap waar het te weinig in
 „schrijven het meest zal voorkomen
 de gevolgen van het verzuim van
 inschrijven van bepaalde punten
 in den betrekkelijken titel zijn aan-
 „gewezen.

Niets meer aan de orde zijnde sloot
 de Voorzitter de Vergadering ten 2 1/2 u.

De Secretaris,
 (w.g.) Wolengraeff

De Voorzitter,
 (w.g.) J. G. Kist.

Honderdzesenvyftigste Ver-
 „gadering op Vrijdag 20 Octo-
 „ber 1888, in de Raadkamer
 van den Hoogen Raad. -

De Voorzitter opent de Vergade-
 „ring ten Ure.

De notulen der vorige Vergadering
 worden gelezen en goedgekeurd.

De, in overeenstemming met de in
 de vorige Vergadering genomen be-
 „sluiten, omgewerkte Memorie van Toe-
 „lichting van den titel over de firma
 wordt gelezen en vastgesteld. -

Evenzoo de door den Heer Asser op-
 „gestelde Memorie van Toelichting
 op den titel van Verootschappen,
 Afdeling „Coöperatieve Vereeniging
 Opvoorstel vanden Heer Asser wordt
 in Art 145, titel van Verootschappen,
 in plaats van: „de Arrondissements
 Rechtbank in welke „gelezen: „het
 Kantongerecht in welke. „ Nu beslo-
 „tenis dat het handelsregister door
 den Kantourechtser zal worden getoude;

is het beter ook de hier bedoelde verklaring
tergriffie van het Kantongerecht te
doen geschieden.

En Art 1st wordt het woord „gemeten“
gewijzigd in „deelen“ en het woord
„in“ voor „de verhuysen“ geschrapt. —

De Voorzitter dringt bij de Heeren
Pijnappelen en Asfer aan op spoedig
inlevering der Memorie van Toelichting
op het Vrachtvervoer en de
Naamlooze Vennootschap. Indien
Heer Asfer tegen sommige der ont-
werpen bepalingen vintende naar
naamlooze Vennootschap overwegend be-
zwaar mocht hebben, kan hij om die
die punten voorstellen tot wijziging indien
De Heer Asfer zal van die bevoegdheit
gaarne gebruik maken en legt een
spoedige indiening der Memorie toe.
De Heer Pijnappelen is reeds gedeelt-
lijk gereed en hooft weldra tijd te
vinden om zijnen arbeid te voltooien.
De Voorzitter sluit de Vergadering ten 12de.

De Secretaris,

De Voorzitter,

[w.g.] Molengraaff

[w.g.] J. G. Kint.

Honderd zeventenvijftigste
Vergadering opaterdag 27
April 1889, in de Raadkamer
van den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Vergade-
ring ten Uure. -

De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter deelt mede, dat hij sedert
de vorige Vergadering herhaaldelijke
pogingen heeft in het werk gesteld
om de toegesegde ontwerpen van
Memories van Toelichting te ver-
krijgen, dat die echter steeds zijn
mislukt, dat hy ten laatste aanden
Secretaris heeft opgedragen eene
Vergadering bijeen te roepen, zonder
dat daarvoor iets was ingekomen.
ter behandeling, ten einde te beslis-
sen, wat de Commissie verder zoude
doen, dat na het bijeenroepen deser
Vergadering door den Heer Asseramen-
dementen op den Titel van Vernoot-
schappen zijn ingezonden, die dese wensden

dat

dat voor de Memorie van Toelichting
 behandeld zullen worden, en dat hij
 hiens aan de orde stelt de vraag of
 de door den Heer Ousef op den titel
 van Vennootschap voorgestelde am-
 „dementen grondgedeelde als N: 1
 in behandeling genomen zullen
 worden. —

De Secretaris is van voordeel dat
 de Commissie haar ontslag moet in-
 dienen. Het blijkt dat hij niet in
 staat is de haar opgedragen taak tot
 een goed einde te brengen, hij is ver-
 „plicht daarvan mededeeling te doen
 heentegaan en plaats te maken
 voor anderen. Hij stelt dus voor wa-
 gereed is in te dienen, de regeling
 van de naamloze vennootschaps
 van de expeditie en het vracht ver-
 „voer achterwege te laten en ont-
 „fing van de haar te zware last te dra-
 gieren. Men wijst vinds geen in-
 „ming bij de andere leden der Co-
 „missie, zoodat tot behandeling van
 de amendementen des Heeren Ousef w-

over

overgegaan.

Nieuw Art 49bis. Bij het tweede lid
vraagt de Heer Sijnappel of het de
bedoeling van den voorsteller is het
plaatsen van aandelen door zooge-
naamden verkoop ter beurze zonder
notariële akte te verbieden.

De Heer Dsfer antwoordt bevestigend;
latere deelneming moet niet anders
kunnen geschieden dan bij notariële
akte, op dat tegenover derden steeds
blijke hoeveel kapitaal geplaatst is
en op welke wijze; bovendien is
er geen goede reden om latere deel-
"neming op andere wijze te consta-
"teeren dan eerste deelneming bij de
oprichting. -

De Heer Sijnappel acht het niet
gewenscht de bestaande gewoonte
te verbieden om aandelen lang-
"zamerhand door middel van zoo-
genaamden verkoop ter beurze te
plaatsen.

De Secretaris sluit zich hierbij
aan. - Hij merkt op dat eerste deel.

"neming

„neming niet gelijk is te stellen met
 latere deelneming. - De akte van op-
 „richting dient voor alles om de sta-
 „tuten vast te stellen, de grondwet
 van de vereeniging; latere deelnemers
 kunnen niet anders toetreden dan
 op grond dier statuten, er bestaat
 dus niet derzelfde reden voor een
 notariële akte. - Bovendien is het
 Artikel zonder sanctie als toonder-
 aandeelen verstrekt zijn aan per-
 „sonen die niet bij notariële akte
 deelgenomen hebben. -

De Heer Osef betoogt nader het
 belang der voorgestelde bepaling
 bij de plaatsing van niet volgestort
 aandeelen. Vaak geschiedt thans
 de toetreding bij allehande onder-
 „handelic geschriften, wier recht-
 „kracht twijfelachtig is, terwijl het
 van belang is dat steeds vaststa-
 we al of niet vermoet is. -

De Heer Pijnappel gaat thans me-
 het voorstel mede indien het beperkt
 wordt tot het geval van niet volgestor-

ting
 =

„ting der aandeelen; dan toch is een
 „onbetwistbare titel noodig om bij la-
 „tere oproeping van stortingen de
 „declinering te kunnen bewijzen; het
 „aandeelbewijs kan daartoe dienen.
 „vennootschap niet dienen, het is een
 „bewijs in handen van den vennoot
 „tegen de vennootschap, niet omgekeerd.
 „Met deze beperking tot plaatsing van
 „niet volgestorte aandelen wordt
 „het tweede lid / behandeld nader oec.
 „ductie / aangenomen.

Op voorstel van den Secretaris wordt
 tevens besloten in het ontwerp eene
 bepaling op te nemen, waarbij verboden
 wordt in de statuten te bepalen
 dat ingeval van niet voldoening door
 een lid van de opgeroepen storting el-
 „ke rechtsband tusschen het lid ende
 „vennootschap ophoudt te bestaan.
 „De redactie wordt voorbehouden.

Nieuw Artikel 49bis vierde lid.

De Heer Synappel vraagt naar
 het verband tusschen Art 50 van het
 ontwerp en het hiervoor gestelde lid; hij

meent

meent dat Art 60 reeds voldoende voor
„ziet in het hier bedoelde geval. —

De Heer Asser kan dit niet geheel
toegeven. — Hij acht het twijfelachtig
dat Art 60 voldoende voorziet in hetge
hij met de voorgestelde bepaling beoogt

Hij niet op het maken van voorwaarden
bij de toetreding tot het lidmaatschap,
klaarop wil Spreker toepassen wat
reeds geldt bij testamenten, n. l. dat
de voorwaarde wordt beschouwd als
niet geschreven terwijl overigens de
handeling standhoudt. Art 60, zoo
toepasfelijk, maakt in elk geval
de geheele handeling krachteloos.

Ten slotte wordt na eenige discussie
„fie besloten wel de voorgestelde alim
te laten vervallen, maar Artikel 60
in den geest van het voorstel Asser
te wijzigen en daarin dus uitdruk
„kelijk te doen uitkomen dat bij ge
„qualificeerde toetreding de toetreding
van kracht is, maar de voorwaarden
tegenover de vennootschap niet geldt
de redactie wordt voorbehouden

Nieuw

Nieuw Art 49bis - vijfde lid. -

De Heer Tijndael bestijdt dit voorstel, dat hij zeer bevoorwaard vindt voor de eerste deelnemers, en dat ten gevolge zal hebben dat diegene onder de eerste deelnemers die op de zaak zijn ingegaan in vertrouwen op de eigenlijke opzichten, niet alleen bedrogen zullen kunnen worden maar bovendien nog aansprakelijk zullen zijn voor de daden van degenen die hen bedrogen hebben. Een samvorig onderzoek is van hen niet te verlangen.

De Heer Oser betoogt hiertegenover de wenschelijkheid om de eerste deelnemers aansprakelijk te stellen en hen dus tot een onderzoek van de zaak die zij mede opzichten te verplichten. - Hij die voor deze aansprakelijkheid terugdeinst moet niet als eerste deelnemer optreden, maar wachten tot de oprichting heeft plaats gehad. - Spreker meende door dit voorstel een aannemelijke oplossing gevonden te hebben van de netelige

vraag

vraag wie aansprakelijk moet wesen
voor het geen bij de oprichting ver-
klaard is. - Ende aansprakelijkheid
voor de verklaringen in een pros-
pectus voorziet Art 335 W v Stv.

De Secretaris meent dat Art 335 W v
Stv. niet de meeste waarde heeft, en
nooit dienst zal kunnen doen. - Maar
„in wordt strafbaar gesteld een feit
dat nooit te bewijzen zal zijn, naam-
lijk het opzettelijk in de prospectus
vermelden van onware feiten. - Maar
is niet voldoende; de uitgever van
een prospectus behoort de juistheid
van het daarin vermeldde te onderzo-
ken en daarvoor in te staan; voor
elke onwaarheid moet hij dus burger-
rechtelijk aansprakelijk zijn. - Maar
de voorgestelde bepaling betreft spe-
kuler niet bestraft tegen, maar
acht het toch, op zich zelf minder gewent.
Hij beaamt ten volle dat er aanspra-
kelijke personen moeten wesen, maar
de eerste deelnemers zijn niet de meest
aangewezen personen om met die

aan

aansprakelijkheid belast te worden.
 En de eerste plaats moeten de eigen-
 „lijke oprichters en de uitgevers van
 het prospectus aansprakelijk gesteld
 worden. -

De Heer Osfer kan dit grootendeels
 toegeven, maar acht een definitieering
 van oprichters en eene bepaling om-
 „trekt de aansprakelijkheid van de
 uitgevers van een prospectus die
 in de practijk eenig effect kan ver-
 „teeren, niet veel mogelijk; van daar
 zijn voorstel. -

Na verdere discussie wordt besloten
 het vijfde lid aantehouden, terwijl
 de Secretaris zal trachten een defi-
 „nitie van „Oprichters” en eene nadere
 regeling van dit punt te ontwerpen.

Art 65 N° 4 „zoo wel het volle vennootschappe-
 „lijk kapitaal als het daarop nog te
 storten bedrag worden afzonderlijk ver-
 „meld” wordt op voorstel van den Se-
 „cretaris aangevuld als volgt: „zoo wel
 het volle vennootschappelijk kapitaal
 als het gedeelte daarvan waarvoor is deelge-

„nominerend het daarop mogte starten
 „drag worden afzonderlijk vermeld
 Art 57. Conform het voorstel Asfer woeds de
 Artikel geschrapt, wegens de geringe
 waarborg in eene waardeering door
 de kundigen gelegen. -

Art 69. De Heer Asfer, die dit Artikel werd
 te doen vervallen, wil den aandeel-
 „houders de vrijheid laten om aan
 „stuurders en Commissarissen in hun
 „ne betrekking als zoodanig stemrecht
 toe te kennen. - Met betrekking tot
 inwendige organisatie moeten de
 aandeelhouders geheel vrij zijn de
 interichten zooals zij willen; alle
 waar het de rechten en belangen
 van derden geldt trede de wet gebi-
 „dend op. -

De Heer Pijnappel gaat met het
 voorstel niet mede. - Hij meent dat
 men rekening moet houden met het
 feit dat het belang der aandeelhou-
 „ders vaak te gering is om het te
 handhaven en dat het daarom
 noodig is dat de wetgever zich

gelegen

gelegen late liggen aan de handha.
ving van de goede trouw en de red.
lijkheid der bestuurders, waar de
aandeelhouders niet voldoende daar
voor kunnen waken. -

De Secretaris voert aan dat bij de
meeste naamloze vennootschappen
feitelijk niet deze xelve handelt,
door middel van haren bestuur.
der, maar dat het eigenlijk de
bestuurder is die, zelf voor zijne
handelingen niet aansprakelijk,
met het geld van derden handelt. -

Waar de wet dit, een gevolg van
de rechtspersoonlijkheid der naam.
loze vennootschap, toelaat is het
haar plicht ook regels te stellen
om misbruiken te voorkomen en
is het juist in het belang van derden,
dat de bestuurders niet te veel
macht kunnen uitoefenen
en behoorlijk gecontroleerd wor.
den. -

De Heer Osfer acht dit een gevaar.
lijk argument tegen zijn voor.
stel

stel; immers het kan even goed gebe-
 „renensis wel voorgekomen dat juist
 de Vergadering van Aandeelhouders
 een voor de naamloze vennoot-
 „schap nadeelig besluit nam en
 doordreeft tegen het advies van het
 bestuur. - Voor derden hand een
 uitgebreide macht van het bestuur
 juist voordelig zijn. -

De Secretaris replicceert dat bestuur
 „ders willekeur toch veel meer te ver-
 „rensis, en veel eer zal voorkomen

Tenslotte wordt Art 76 behouden
 doch geredigeerd als volgt: „Bestuur-
 „ders en Commissarissen mogen in
 die hoedanigheid geen stem uit-
 „brengen in de Algemeene Vergad-
 „ring van Aandeelhouders.“

Art 76. De Heer Asfer licht de voor-
 „gestelde wijzigingen toe, Artikel
 76, dat in Artikel 113 niet aange-
 „haald, en waarvoor dus geen af-
 „wijking mogelijk is, verzekert
 aan het Bestuur en aan Commissa-
 „risen als ook aan houders van

410 van het kapitaal waarvoor deelge-
 „nomen is de bevoegdheid om eene Al-
 „gemeene Vergadering bijeen te roepen
 Spreker wenschte aandeelhouders het
 recht toe te kennen daaraan te de-
 „roegeren; hij stelt dus voor in Art 113
 Art 76 aan te schalen. - Het in Art 76
 voorgestelde wijzigingen staan hier
 „mede in verband. -

De Heeren Dijnappel en Molengraaff
 bestrijden het voorstel. - Hun in-
 „ziens behoort de wet aan Commis-
 „sarisfen en aan de aandeelhou-
 „ders hierboven vermeld het recht
 om eene Algemeene Vergadering
 bijeen te roepen in elke vennoot-
 schap te verzekerden. - De mooge-
 „lijkheid om de bestuurders ter
 verantwoording te roepen behoort
 steeds te bestaan.

Het voorstel wordt ten slotte ver-
 „worpen met 3 > 1 stem, die van
 den voorsteller.

Art 81 De Heer Usher stelt voor aan het
 eerste lid toe te voegen de voor-

„den

woorden: „ook indien de aanstelling
vooreen bepaalden tijd heeft plaas
gehad”, tussende elken twijfel
daaromtrent wegteneemen. -

Het woord goedgekeurd. -

De Secretaris wenschte uitdrukke-
lijk bepaald te zien dat bestuur-
ders en Commissarissen, die be-
rentijds bedanken jegens de ven-
ootschap tot schadevergoeding
verplicht zijn. - He andere leden
achten dit evenwel niet twijfel-
achtig ook al wordt het niet in
de wet uitgedrukt. - Er wordt dus
aan het voorstel geen gevolg ge-
geven. -

Art 92. He Heer W. S. verdedigt het voor-
gestelde amendement; het beoogt
een waarborg, dat de rechten van
de minderheid niet worden ge-
schonden, in het leven te roepen
waarvoor bestaat aanleiding om
dat maar al te dikwijls door een
kunstmatige meerderheid een
sluit tot décharge ten nadeel

der

der bonafide aandeelhouders worde
doorgedreven.

De Heer Vijnappel gaat met het
voorstel niet mede. H. i. kan een
overtreding van de Statuten door
bestuurders begaan moet gedeelt
worden door een décharge van de
Algemeene Vergadering. - Voor dit
geval is de voorgestelde exceptionele
bepaling dus onnoodig. - Bestaat de
schade toebrengende handeling
in iets anders dan niet Spreker niet
in waarom décharge hoorde meer.

„Derheid niet toegelaten moet zijn.
De Heer Osef kan het eerste niet
toegeven. ook bij overtreding van de
Statuten kan ontzetting van scha.
„de vergoeding verleend worden.

Bij andere handelingen mag de
minderheid niet te eenen male weer
„loos gelaten worden. - Spreker
haalt als voorbeeld aan dat door
bestuurders eigendommen van
de vennootschap beneden de waar.
„de verkocht worden, ende hoopen

naafspooring van aandelen voor
 die handeling de charge verleenen.
 De Secretaris is in beginsel voor
 het voorstel maar kon nog verder
 willen gaan en het hier bedoelde
 recht willen toekennen ook aan
 afwezig gebleven aandeelhouders.

Bij welslagen der actie zou hij
 haasten voordeele willen doen
 strekken van alle aandeelhouders
 of liever van de vennootschap. -

Het voorstel wordt in beginsel aangenomen met 3 > 1 stem, die van
 den Heer Pijnappel. -

De Secretaris stelt nu voor uitbreiding van het recht om het
 stem aan te spreken tot de afwezig
 gebleven aandeelhouders. - Hij
 wenscht rekening te houden met
 het feit dat voor kleine aandeel-
 houders het bijwonen der Verga-
 dering vaak feitelijk niet mogelijk
 althans te kostbaar is. -

De Heer Mejer bestrijdt dit, kun-
 nende aandeelhouders wel met kom-

dan

dan moeten zij zich doen vertegen-
woordigen; het voorstel Molengraaff
zou het absentisme bevorderen.

De Secretaris meent dat dan in elk
geval bepaald moet worden dat over
voorstellen om de charge te verleen
aan het bestuur alleen dan beslist
kan worden als van het voorstel
melding is gemaakt in de oproe-
ping ter Vergadering. - Anders zou
dergelijk besluit bij verrassing
genomen kunnen worden. -

Dit denkbeeld wordt aangenomen
onder voorbehoud der redac-
tie. -

Een voorstel van den Secretaris
om de actie bij toewijzing te doen
strekken ten bate der Pennootschap
op dat de pennooten niet in ongelijke
stelling komen en omdat alleen
hierdoor het recht van ieder pennoot
benedigd wordt, vindt geen steun.

In Art 92 eerste lid vervallen de
beaue de statenwoorden: "of de Pres-
tander of Commisaris door een besluit

der

der Algemeene Vergadering van zijne
 „bintenis te dierzaken uitslagensis;“
 „wijl een nieuw derde lid aan het
 „het words toegevoegd, luidende alsoo
 „Ook indien de bestuurder of Comm
 „faris door een besluit der Algemeene
 Vergadering van zijne verbintenis weg
 aan de Pennootschap toegebrachte
 schade uitslagensis, is ieder aande
 „houder, die bij de stemming in de
 Algemeene Vergadering tot de minder
 „heid heeft behoord en daarvan aan
 „tekening heeft doen houden in het
 proces-verbaal of de notulen der
 Vergadering, bevoegd uiterlijk bin
 een maand na den dag der Verga
 „dering, des in het eerste lid bedoeld
 rechtsvordering tegen den bestuur
 „der of Commisfaris in te stellen.
 Het bewijs noowel van de geleden
 schade als van de aansprakelijk
 „heid daarvoor van den bestuur
 of Commisfaris rust op den aan
 „deelhouden.“

Art 95 eerste lid De Heer Weyer heeft zijn
 voorstel

voorstel op dit lid van het Artikel in
naar aanleiding van de stemming
over het gelijksoortige amendement
op Art 76.

Art 95.

Het voorgestelde nieuwe laatste lid
wordt aangenomen. - Het luidt:

„Bij het aangaan van geldleeningen,
door uitgifte van obligatiën, aan
sonder kan aan de houders van
een bij die uitgifte bepaald bedrag
der obligatiën of aan hunne over-
eenkomstig de voorwaarden die uit-
gifte benoemde vertegenwoordigers een
gelijkrecht worden verleend als bij
het eerste lid van dit Artikel aan
de aandeelhouders is toegekend.”

Art 113.

De Heer Osfer verdedigt de toevoe-
ging aan de in dit Artikel aange-
haalde Artikels van de Artikels 73,
2de lid, 75, 76, 77, 81, 84, 88, 92 en 95, door
een nadere ontwikkeling zijner opvat-
ting dat de wetgever contracterende
partijen geheel vrij behoort te laten in
datgene wat zij willen overeenko-
men, tenzij belangen van derden daarbij

betrokken

behooven zijn. -

Zijstegenover stellen de Heeren Pijn-
 „pelen en Molengraaff dat het wel de
 „gelijk de taak van den wetgever
 ook daar waar hij het verbinten-
 „isrecht regelt, om bindende regel-
 te stellen, om te bepalen hoever spa-
 „tyen in hunne overeenkomsten mogenge-

de Voorzitter vereenigt zich met de
 Heer Oker, alleen daar waar de be-
 „langen van derden op het spel staan
 moet de wetgever tusschen beiden komen.

De discussie heeft tot resultaat dat
 besloten wordt met 272 stemmen,

die van de Heeren Pijnappel en Molen-
 „graaff, zoodat de stem des Voorzit-
 „ters beslist, dat Art 73 tweede lid in

Art 113 zal worden genoemd, met 371
 stem, die van den Heer Oker, dat de

Art 75, 76 en 81 in Art 113 niet genoemd
 zullen worden, terwijl het voorstel

om daarin ook de Artikelen 74, 88, 92
 en 95 aantschalen door den Heer Oker
 ingetrokken wordt. -

Wat de aantaling van Art 87 betreft

merkt

merkt de Heer Oser op dat er naam-
 „loze vennootschappen zijn, bij wie
 de aard van het bedrijf niet verzet
 tegen het afleggen van een jaar-
 „lijksche rekening en verantwoor-
 „ding zooals de levensverzekering-
 „maatschappijen die dat slechts om
 de vijf jaar tusschen doen, als de we-
 „tenschappelijke balans om de vijf
 jaar wordt opgemaakt. -

De Heeren Pijnappel en Malen
 „graaff vergetten zich niettemin tegen
 het noemen van Art 8^e in Art 113, daar
 zij de mogelijkheid niet willen open-
 „nen om in de statuten te bepalen
 dat er nooit rekening en verant-
 „woording afgelegd zal behoeven te worden.
 Ten slotte wordt besloten Artikel 8^e
 te wijzigen tusschen de aan het be-
 „gwaars van den Heer Oser tegen
 „moet te komen, maar het dan ook
 niet in Art 113 aanteekenen. -

Art 113 2de lid. Het voorgestelde nieuwe twee-
 „delid, luidende: „Die afwijking
 is slechts van geldig, indien de wet-“

artikelen

artikelen waarvan afgeweken wordt
in hun geheel in de akte zijn opge-
"nomen", wordt goedgekeurd. -

Niets meer aan de orde zijnde wordt
de Vergadering gesloten ten 2 1/2 ure

De Secretaris,

(w.g.) Molengraaff

De Voorzitter,

(w.g.) J. G. Kint.

Honderdachtervijftigste
Vergadering opaterdag 25
Mei 1884 in de bibliotheekzaal
van den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Verga-
"dering ten 10 ure. -

De notulen der vorige Vergade-
"ring worden gelezen en goedgekeurd.
Aan de orde is de nadere overwe-
"ging van het ontwerp een wet op
het faillissement en de surseance van
betaling met het oog op bij het Minist-
"rie van Justitie ingekomen advie-
"zen van Kamers van Koophandel

en

en de opmerkingen waartoe het ont-
 werp bij het Departement zelf aan-
 leiding heeft gegeven. De Commissie
 gaat hiertoe over ingevolge een ver-
 sif van den Minister van Justitie
 dtd 26 April 1889, waarin het oordeel der
 Commissie over de bedoelde adviezen,
 de opmerkingen van het Departement
 en eenige tijdschrift artikelen over
 het ontwerp gevraagd wordt, en
 waarin tevens aan de Commissie
 de samenstelling van een ontwerp
 van wet op de invoering van de wet
 op het faillissement wordt opgedragen.
 De door den Minister overgelegde stuk-
 ken bestaan behalve uit de opmerkin-
 gen van zijn Departement uit Adviezen
 van de Kamers van Koophandel van
 Rotterdam, Groningen, Maastricht,
 Utrecht, Middelburg, Haarlem,
 Noordrecht, Amsterdam, den Haag, Zwolle,
 Leeuwarden, Kampen, Winschoten,
 J. Herfogenbosch, Sneek en Arnhem,
 welk laatste advies ondersteund wordt
 door de Kamers van Amersfoort, Arnhem

Bejen

Assen, Apeldoorn, Clever, Nijmegen,
 Harlingen en Wageningen.

Deze stukken werden door den Voorzitter
 ter fine van praeadvies in handen gesteld
 van den Secretaris, die tevens de opstellen
 van M^r. Hingst in Rechtsgeleerde Bij-
 dragens en Bijblad, dl. 2 1886/87, Afd. 1
 bl. 43-69; van M^r. Tolenaar in Rechtsge-
 leerd Magazijn, 1888, bl. 1-44, en van
 M^r. Th. M. Goudswit in Themis, dl. 49/1888,
 bl. 206-241 heeft nagegaan.

Het ontwerp wordt artikels gewijze be-
 handeld en op elk artikel door den
 Secretaris rapport uitgebracht over de
 gereren bezwaren of gemaakte beden-
 kingen.

De behandeling leidt er toe dat de be-
 wisfiche besluit aan den Minister de
 volgende wijzigingen in overweging
 te geven.

Art 3. Te lezen: post alia. „kan ook
 „plaatse” enj, in plaats van: „kan
 „ter plaatse” enj.

Art 5. Het laatste / derde / lid te lezen: „Indien
 de Staat ontbreekt of niet voldoet aan

de in het eerste lid van dit Artikel ge-
"stelde eischen, wordt de aangifte tot fail-
"ietverklaring afgewezen."

Art 6 "kan de rechter bevelen" te vervangen
"kan de rechtbank bevelen".

Art 11 Naar aanleiding der opmerking van
het Departement van Justitie het Ar-
"tikel te lezen: post alia "blijven niet"
"te min geldig en voor den schuldenaar
verbindend de handelingen, door den
curator verricht vóór of op den dag,
waarop aan het voorschrift tot aan-
"kondiging overeenkomstig Artikel
15 is voldaan".

Art 23 "In boedel" te vervangen door "boedel"

Art 34 al 2. Mitsluitend eene "om te zetten
in "eene mitsluitend"

Art 38 in fine toe te voegen: "lijdt de boe-
"del door de ontbinding schade dan
is de medecontractant des gefailleer-
"den verplicht die te vergoeden".

Art 39 hie laatste zinmede te lezen:
"Van den dag der faillietverklaring
af is de humprijs boedelschuld"

Art 40 hie laatste zinmede te lezen:

Van

„Van den dag der faillietverklaring af
is het salaris boedelschuld”

Art 42. He woorden „zonder dat daartoe
zijnerzijds eene verplichting bestond
tevervangen door „onverplicht”.

Art 45. He woorden: „worden vermoed
„daar te zijn” in het eerste lid, te ver-
vangen door: „worden, behoudens
tegenbewijs, vermoed te zijn gedaan”

Art 48. Naar aanleiding eener opmerking
van het departement in het tweede
lid te lezen: „Aan de bepalingen der
Artikelen 42-48 ontleend”, in plaats
van: „aan deze Artikelen ontleend”.

Art 52. Als derde lid aan dit Artikel toe-
tevoegen: „In elk geval bevijsd vo-
doening aan den gefailleerde den
schuldenaar tegenover den boedel
voorzover het geen door hem vol-
„daan werd ten bate van den boedel
is gekomen”.

Art 54 He woorden: „of kan weten” te
„sehen” wist” en „dat de gefailleerde
te schrappen.

Als nieuw Artikel, in te voegen twi-
felen

Artt 54 en 55, wordt voorloopig vastgesteld:
 „de schuldenaar van den gefailleerde,
 die zijn schuld wil vergelijken met een
 schuldvordering aan order of zonder
 is gehouden te bewijzen, dat hij vóór
 het faillissement te goeder trouweige
 „naar van het order- of zonder spa-
 „pief is geworden.”

De Heer Ofsjer wenscht het in com-
 pensatie brengen van zonder spa-
 „pief geheel te verbieden. - De beslissing
 over dit voorstel wordt aangehouden.
 Art 59. als overbodig te schrappen. De sus-
 „schenvoeging van een nieuw Artikel
 tusschen Art 54 en 55 zou, zonder het
 wegvallen van dit Artikel, de vermun-
 „mering van alle op Art 54 volgende
 Artikels noodig maken.

De vraag of dit Artikel, naar aan-
 „leiding der opmerkingen door M. P.
 „lenaar daaromtrent gemaakt, zal wa-
 „den geschrapt of gewijzigd, wordt
 aangehouden.

Art 71. In het eerste lid worden de woor-
 „den: „na den Rechter-Commissaris

gehoord

gehooft te hebben", geschrapt.

Art 72. In plaats van: " heeft geen invloed op handeling, voorzoveel de den betreft" wordt gelezen: " heeft, voorzoveel derden betreft, die daarvan onkundig waren, geen invloed handeling."

Art 73 Het eerste lid wordt in fine gelezen: " van een of meer schuldeischers, de commissie uit hun midden of van den gefailleerde."

Art 75. Het aanhef wordt geredigeerd als volgt: " In elk geval worden op de verificatie vergadering de schuldeischers en"

Art 78. Achter " of aanhangige rechtsvoordring te verdedigen" worden gevoegd de woorden: " ontrent het al of niet voorgezetten van het bedrijf des gefailleerden", terwijl voor " de Artikelen 37, 39, 40, 73 tweede lid, 98 en 101" wordt gelezen " de Artikelen 10, 37, 39, 40, 73 tweede lid, 93 en 101."

Art 83. Aan het Artikel worden toegevoegd de woorden: " ten ware bij den curator

schriftelijk

schriftelijk verzaken, dat die oproepin-
 gen en kennisgevingen aan hen helve of
 aan een anderen gemachtigde worden gedaan.

Art 97. Worden ter inzage van eenieder ter
 griffie neêrgelegd wordts gewijzigd in:
 „worden ter kosteloze inzage van ieder
belanghebbende ter griffie neêrgelegd”

Art 106. In de woorden: „Zijn de bepalingen der
 Artikelen 87-91 en 105 eerste lid op de
 bestuurders toepasselijk” worden ver-
 vangen door: „Zijn de bepalingen der
 Artikelen 87-91 op de bestuurders, die
 van Artikel 105 eerste lid op bestuurders
 en Commissarissen toepasselijk”

Art 107. Achter de woorden: „op diens verzoek”
 worden ingevoegd de woorden „en te
 diens kosten”

Art 108. In het eerste lid wordts: „binnen
 eene week na de faillietverklaring”
 vervangen door „binnen veertien dagen
 na de faillietverklaring”. Evenzo in
 het laatste lid: „minstens tien dagen
 verlopen” door „minstens veertien
 dagen verlopen”.

Art 114. In het eerste lid wordts gelezen:

kosteloos

„kosteloos terinzage te liggen voor
ieder“

Art 115. Aan het Artikel worden toegevoegd
de woorden: „en tevens vermeldt op
ontwerp - akkoord door den gefailleerd
tergriffie is nedergelegd“.

Art 131. Aangehouden wordt de vraag of de
verwijzing naar den wettelijken „wet
„wet in Art 131 behouden“ zal worden
verschillende Kamers van Koophand
opferden hietegen bedenkingen.

Art 136. Dit Artikel wordt geredigeerd als
volgt:

„Indien van hoofdelijke schulden
„een of meer failliet zijn, kan de
schuldeischer in ieder faillissement
opkomen voor en betaling ontvangen
over het geheele bedrag, hem ten tij
der faillietverklaring nog verschuld
„digd, tot dat zijne vordering ten vol
„kalk zijn gekweten. -

„De hoofdelijke medeschuldenaar
op den faillieten boedel recht van
„haal heeft, kan uit dien hoofde, voor
„verre de schuldeischer zelf kan opkomen“.

voorwaardelijk worden toegelaten, zoo.
 „ lang de schuldeischer zelf niet opkomt
 Indien in het geheel meer dan honderd
 procent beschikbaar mocht zijn, worden
 die meerdere procenten, naar de onder-
 „linge rechtsverhouding verdeeld.
 De verdere behandeling tot eene vol-
 „gende Vergadering uitspellende sluit
 de Voorzitter deze Vergadering ten 4 ure.

De Secretaris,
 (w.g.) Wolgraeff

De Voorzitter,
 (w.g.) J. G. Kist

Honderd negenen vijftigste
 Vergadering op Zaterdag 8 Juni 1889
 in de bibliotheekzaal van den
 Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Verga-
 „ dering ten 10 ure. -
 De notulen der vorige Vergadering
 worden gelezen en goedgekeurd.
 Aan de orde zijn in de eerste plaats
 de punten in de vorige Vergadering

Aan

aangehouden.

Art 11. Ontwerp wet op het faillissement en
Besloten wordt het Artikel ongewijzigd
te laten, behoudens schrapping in het
laatste lid van het woord: „Concurrente

Art 45 Dit Artikel wordt thans gelezen: „ Het
zij al of niet eene voorloopige Commissie
is bevoegd, raadpleegt de rechter-
commissaris op de verificatie vergade-
ring de schuldeischers, na afloop der ver-
ficatie, over de benoeming eener definitieve
Commissie uit hun midden.

Zoo de Vergadering dese wenschelijk
acht, doet hij haar dadelijk tot de
benoeming overgaan. - Ook dese Commis-
sie bestaat uit hoogstens drie leden
„ Een verslag enz.”

Art 125 Aan het Artikel worden toegevoegd
de woorden: „ tenzij de voorrang door
den rechter-Commissaris voorwaard-
lijk wordt erkend.”

In verband hiermede wordt .

Art 126 eerste lid gelezen: „ Ook de gefailleer-
de is bevoegd, onder summere op-
gaaf voor een gedeelte, af

legen

tegen de erkenning van den beweenden
voorrang zich te verzetten.

„In dit geval enz.”

Voorts wordt in

Art 163. eerste lid achter de woorden: „der
als bevoorrecht geverifieerde schulden-
dingen” gevoegd: „daaronder begre-
pen de vorderingen wier voorrecht voor-
waardelijk erkend is”.

Art 54bis. Het voorstel van den Heer Oser
om den schuldenaren van den boedel niet
toe te laten hun schuld te vergelijken
met eene vordering aan toonder op den
boedel, wordt niet aangenomen, maar geeft
aanleiding om Art 54bis, in de vorige
Vergadering vastgesteld, alsnog te wijzi-
gen, in dien voege dat het thans luidt:
post alia. „te bewijzen, dat hij
reeds op het oogenblik der faillietverkla-
ring te goeder trouw eigenaar was van
het order of toonderpapier”.

Art 131. Na eene belangrijke discussie wordt
besloten met 3 > 1 stem, die van den
Heer Oser, om de verwijzing naar den
wettelijken rentevoet te laten vervallen.

Tot

540

Tot dit besluit leidt de overweging de
sanctie op grondslag van den wettelijken
rentevoet onhoudbare mithoud
oplevert, alsook dat de wet van 1854 de
den wettelijken rentevoet vaststelt, en
bepaaldelijk het oog heeft op morator
interessen, althans niet geschreven
om een toepassing te vinden als hi
bedoeld.

Wervolgens wordt met 371 stem, die
van den Heer Pijnappel, besloten, niet
vaststellen welke rentevoet aan de
berekening der contante waarde ten
grondslag zal liggen en dus in ieder
geval aan de partijen of de deskundigen
over te laten om dit te bepalen. He
Heer Pijnappel geeft de voorkeur aan
vaststelling van een rentevoet van
4% of $3\frac{1}{2}\%$, ten einde conflicten en
proceessen te vermijden.

Naar aanleiding der gevallen be
sluiten worden in:

Art 131 eerste lid geschrapt de woorden:
„berkend op den grondslag van den
wettelijken rentevoet” en wordt het

tweede lid in fine gelezen: "het kansge-
"not, waar dit bestaat en den bedon-
"gen te voet."

Art 136. Het aanhef van het Artikel, zooals
het in de vorige Vergadering werd vast-
"gesteld, wordt aldus gewijzigd: "In-
"dien van hoofdelijke schuldenaren
een of meer in Staat van faillissement
verkeeren"

Art 137. Het tweede lid van het Arti-
kel wordt gelezen post alia
nedergelegd ter kosteloze inzage van
ieder belanghebbende."

Art 139. Het eerste lid wordt in fine gelezen:
"wordt daarover in die Vergade-
"ring na afloop der verificatie daad-
"lijk geraadpleegd en beslist, behou-
"dens de bepaling van Artikel 141."

Art 145. In fine worden de woorden: "en-
"kende en voorwaardelijk toegelaten"
gevoegd tusschen "gedekte" en "schuld-
"vorderingen".

Art 147. Het woorden "ten gevolge van de
uitwijzing van het recht van voorwaar-
"delijk toegelaten schuldeischers" worden,

als

als te beperkend, geschrapt.

Art 150. In het eerste lid worden geschrapt de woorden: " of, bij toepassing van Artikel 149, de rechtbank in hare beschikking".

Een nieuw tweede lid wordt vervolg vastgesteld, luidende: " Bij toepassing van Artikel 149 geschiedt de bepaling der rechtuitting door de rechtbank in hare beschikking. - Van deze beschikking geeft de curator aan de schuldeisers schriftelijk kennis".

Ten slotte wordt het tweede / tweede lid gelezen: " De rechtuitting wordt gehouden worden minstens acht en minstens veertien dagen na de stemming over het akkoord of, bij toepassing van Artikel 149, na de beschikking der rechtbank".

Art 153 3° " een derde" wordt veranderd in " een ander".

Art 143 Bij de bepaling van dit artikel behoort rekening gehouden te worden met het feit dat de waarde van de goederen, waarop het voorrecht gesustineerd

wordt

wordt, beslist over de vraag in hoever
de bevoorrechte schuldeischer aanspraak
kan maken op integrale betaling. Eene
bevredigende redactie wordt echter
niet gevonden en het Artikel daarom
aangehouden tot een volgende Verga-
dering. -

Art 164. Met twee tegen twee stemmen / die
van de H. H. Pijnappel en Molengraaff
wordt voorloopig besloten dit Artikel
te laten vervallen, uit overweging dat
derden, die te goeder trouw den gelo-
"mologeerden schuldenaar credit geven,
door de vernietiging van het akkoord
schade kunnen lijden. H. H. Pijn-
"appel en Molengraaff achten behoud
van het Artikel gewenscht als krachtig
middel ter onderdrukking van oneer-
"lijke praktijken bij het tot stand komen
van een akkoord, en houden daarom
niet verder willen gaan dan tot in-
"korting van den termijn van één jaar
tot zes maanden. -

Art 183. H. H. woorden: "ter quiffen in"
"lage van eenieder" worden vervangen

Door

door: "vergriffie ter kosteloze inzage
van de schuldeischers".

Art 188. Tot regeling van den termijn van
casuatie tegen het vonnis geweren of
verzet tegen de uitdelingslijst word
besloten en met het oog daarop het
artikel aangehouden.

Art 189. Het tweede lid van het eerste
lid wordt gelezen als volgt: "Blijkt
het ten slotte dat hij niets of minder
bevoorderen heeft, dan komen de voor
hem bestemde gelden geheel of gedeel-
telijk ten bate van de andere schul-
deischers".

Art 193. Aan de eerste lid van het
eerste lid worden toegevoegd de woorden
"behoudens de bepaling van Artikel 194".

Art 203. Het derde lid wordt gelezen: "Ar-
tikel 165 tweede en derde lid en Ar-
tikel 166 zijn hier toepasselijk", in
band waarmede Artikel 165 in drie
leden gesplitst wordt.

Art 204. In het tweede lid worden de wor-
den "of mede-erfgenamen" geschrapt.

Art 209. Dit artikel wordt geredigeerd.

„De faillietverklaring kan gevraagd wor-
 „den zoolang de aanvaarding der mala-
 „tenschap niet heeft plaats gehad, bij aan-
 „vaarding onder voornacht van boedelbe-
 „schrijving uiterlijk binnen driemaan-
 „den daarna, en in elk geval binnen
 zes maanden na het overlijden des
 schuldenaars.”

De Heeren Asser en Tynappel vinden
 de redactie onduidelijk en behouden
 zich nadere voorstellen tot verduide-
 „lijking voor.

Art 210 Aan dit Artikel wordt toegevoegd: „met
 uitzondering, indien de erfenis suc-
 „cessie is aanvaard, van de Artikelen
 195 en 196.”

Art 211 Overeenkomstig de adviezen van Mr.
 Goudsmits en van verscheidene Kamers
 van Koophandel besluit de Commissie
 de erkenning van het buitenlandsche
 faillissement te doen afhangen van
 het bestaan van tractaten. - Daar toe
 wordt een nieuw Art 211 ontworpen,
 luidende: „Indien met een vreemde
 Staat een overeenkomst is gesloten

tot

tot wederzijdsche erkenning der uitge-
 "sproken faculteitverklaringen gelden
 de volgende bepalingen"

Art 212 Dit Artikel wordt vastgesteld als
 volgt:

"Als in den Staat, met wien een over-
 eenkomst, als in het vorige Artikel
 bedoeld, is gesloten, door de aldaar
 bevoegde en c. f. Art 211 (oud) eerste lid
 zij heeft en c. f. Art 211 (oud) tweede lid
 alle bepalingen van het eerste en twee-
 lid van dit Artikel gelden niet, en
 c. f. Art 212 (oud)

Art 213. De aanteekening van Art 211 wordt
 Art 212.

Art 221. In het eerste lid worden voor de
 woorden: "een derde der verschene
 schuldeischers" en voor: "een vierde
 van het bedrag", telkens gevoegd de
 "den" "meer dan". Wijders wordt toe-
 "schen het eerste en tweede lid een
 tweede lid gevoegd, luidende: "Over
 toelating tot de stemming beslist, bij
 verschil, de rechtbank."

Art 224 Voor de tweede zinmede wordt

544

een nieuwe wetsinsuede ingevoegd, luiden:
„de:“ Het tweede lid van Art 231 is toe-
„passelijk“.

Art 235 Op dit Artikel is aangenomen dat het
blijven liggen van het beslag realisatie
van de in beslag genomen goederen on-
„mogelijk maakt. - De Commissie
beaamt dit, doch is van vordel dat
het toch ook niet aangaat het beslag
eenzijdig voor opgeheven te verkla-
„ren. - Na eenige discussie wordt
het Artikel aangehouden.

Art 240. Achter de woorden „ Artikel 234
eerste lid “ in het eerste lid van het
Artikel worden gevoegd de woorden:
„ of nalaat te doen wat naar het
vordel van de bewindvoerders in
het belang van den boedel gedaan
moet worden “.

Naar aanleiding van eenen door
de Kamer van Koophandel te Flaar-
„lem geuitenswensch om aan het
faillissement meer locale publiciteit
te geven, door nederlegging van af-
„schriften der stukken, bedaald in

de

de Artt 94, 114, 139 en 183 Outwerp, ter
 griffie van het Kantongerecht, word
 dit punt ernstig overwogen, de wenschel
 „heid daarvan erkend en besloten in
 dien geest bepalingen te Outwerpen
 Eene opmerking van de Kamer van
 Koophandel te Groningen op Art 53.
 Tweedelid, geeft ten Slotte nog aan
 „leiding om de bepaling daarin ver
 „vat in nader overweging te nemen
 Na eenige gedachtenwisseling over
 grondslagen een wet tot invoe
 „ring van de wet op het faillissement
 en tot het brengen van overeenstem
 „ming tusschen de bestaande Wetbo
 „ken en wetten en de nieuwe wet, slo
 de Voorzitter de Vergadering ten 4 ure

De Secretaris,

(w.g.) Abolengraeff

De Voorzitter,

(w.g.) J. G. Kist

Honderdveertigste Vergadering
 Zaterdag 15 Juni 1888 in de Biblio
 „theekzaal vanden Hoogen Raad
 De Voorzitter opent de Vergadering

pen

ten 10 ure.

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Is ingekomen een schrijven van den Minister van Justitie dtd 8 Juni 1884. waarin het advies der Commissie gevraagd wordt over een wetsontwerp in betrekking naar aanleiding van het Arrest vanden Hoogen Raad dtd 7 Februari 1884. W. N: 5492. door welk Arrest de Minister het rechtsgeldig bestaan van naamloze vennootschappen, wier doet niet is eene handelsonderneming, bedreigd acht.

Het schrijven van den Minister heeft gecirculeerd. De Heer Oser brengt een concept-antwoord ter tafel, waar mede alle leden zich kunnen vereenigen en tot welks oprening aan den Minister derhalve besloten wordt.

Trans is aan de orde verdere behandeling van het ontwerp van een wet op het faillissement enz. en wel in de eerste plaats de aangehouden Artikels.

Art 149. Het slot van het Artikel wordt

gelezen

gelesen:

„indien uit de stukken helve blijkt
dat het akkoord door den rechter-
Commissaris ten onrechte als verworpen
is beschouwd“.

Art 163. Voorloopig wordt vastgesteld de
volgende tweede alinea: „Voor de
in het eerste lid bedoelde schuldvoor-
„zingen behoeft niet meer gestort of
voor geen hooger bedrag zekerheid ge-
„steld te worden dan de waarde be-
„draagt van de goederen, waarop het
voorecht kleeft. Het vereischte be-
„drag wordt desnoodig door den rec-
„ter-Commissaris vastgesteld“.

Van het oorspronkelijke tweede, derde,
derde, lid wordt in verband hiermede
de aanhef aldus gewijzigd: „De credi-
„tal tot voldoening van bovenbedoelde
kosten en schulden, van de laatste, en
„zooverre zij op betaling bij voorrang a-
„spraak kunnen maken, uit de voor-
„handen baten“ enz.

Art 164. wordt na hernieuwde discussie
met 2 > 2 stemmen, die van de Heere

Pijnappel

Pijnappelen en Molengraaff geschraapt.
Art 188 Met 3 > 1 stem / die van den Voor-
 „zitter / wordt aan dit Artikel een tweede
 lid toegevoegd, luidende: „Tegen het von-
 „nis, op het verzet gedaan, staat geen be-
 „roep in cassatie open.“

De Secretaris zal nagaan of niet op nog
 meerdere plaatsen dergelijke bepaling
 noodig is. -

Art 235 Het tweede lid, wordt na lang-
 „durige discussie, vastgesteld als volgt:
 „Alle aangevangen executien blijven
 „gedurende dien tijd geschoot. - Gelegde
 „beslagen vervallen. - Indien de schul-
 „denaar zich in gijzeling bevindt,
 „wordt hij daarmede ontslagen, zodra
 „het vonnis houdende verleening der
 „surséance in kracht van gewijsde is
 „gegaan.“

Art 53 Het tweede lid wordt gelezen:
 „Alle schuldvorderingen op den gefail-
 „leerde worden naar omstandigheden
 „berekend naar de regels in de Artike-
 „len 130 en 131 gesteld.“
 Ten voorstel van den Heer Asper

om

om ook de schulden aan den gefaillieerde
 „de bij het incompensatie brengen op
 de rechte te berekenen, wordt verwoord
 met 2 - 2 stemmen, die van de LL. H.
 Ossen en Pijnappel.

Tusschen de artikelen 18 en 19 wordt
 een nieuw artikel gevoegd, voorloop-
 getiteld 18bis, luidende:

„Hoorde zorg van den curator wo-
 „den afschriften van de bescheiden
 vermeld in de artikelen 14 en 15
 ter kosteloze inzage van belangheb-
 „den nedergelegd ter griffie van het
 kantongerecht, binnen welks resp.
 siche de woonplaats, het kantoor
 het verblijf van den gefaillieerde be-
 „vindt, naar gelang de failliet ver-
 „eening is uitgesproken door het recht-
 „terlijk college van de woonplaats, het
 kantoor of het verblijf van den schul-
 „denaar. - Indien de zetel van het
 kantongerecht is gevestigd in een
 gemeente, waar tevens de zetel is van
 het rechterlijk college, waarbij het
 faillissement aanhangig is, vindt

dese

deze bepaling geen toepassing.

Gelijke verplichting tot nederlegging van een afschrift van het ontwerp van een akkoord, bedoeld in Artikel 139, rust op den schuldenaar.

Als in dit Artikel bedoelde afschriften zijn vrij van regelen registeraarsrechten. - De nederlegging geschiedt kosteloos.

Art 209 Als in de vorige Vergadering vastgesteld werd de redactie van dit Artikel wordt met 3 - 1 stem (die van den Heer Mo. Langraaff) vervangen door de volgende:

„De faillietverklaring kan aangevraagd worden gedurende zes maanden na het overlijden des schuldenaars, of ook nog later, zoolang de boedel niet is aanvaard. - In geval van aanvraag van de boedelverklaring kan de faillietverklaring nog gevraagd worden gedurende drie maanden daarna.”

Van de orde is de behandeling van het ontwerp van wet tot invoering

van

Art 1 wordt gecedegeerd als volgt:
 „ Alle Artikelen 1820 en 1880 2° van het
 Burgerlijk Wetboek; de Artikelen 198.
 en 205 benevens het 3° boek van het
 Wetboek van Koophandel; de 3° en
 4° titel van het derde boek van het
 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvorde-
 ring; Artikel 441 van het Wetboek
 van Strafrecht en Artikel 17 van de
 wet op de Coöperatieve Vereenigingen
 (17 November 1876, Stbl. N. 224) zijn in-
 „ getrokken.

Art 4 met 3 - 1 stem (die van den Heer
 Molengraaff) wordt dit Artikel ges-
 „ chraft, als bevattende een niet door
 het ontwerp bepaald gevorderde wij-
 „ ziging.

Art 5 Dit Artikel wordt aangenomen
 met 3 - 1 stem, die van den Voorzitter
 Art 6 wordt met algemeene stemmen
 aangenomen.

Art 7 wordt gewijzigd als volgt:
 „ Het eerste lid van Art 199 Wetboek
 van Koophandel wordt gelezen:
 „ Wanneer de hander van eenen

ge.

geprotesteerden wisselbrief." enz
 Art 8 dit Artikel wordt verworpen
 met 2 > 2 stemmen, die van de Heer
 „ren Pijnappel en Molengraaff.
 Art 11. worden met algemeen stem-
 „men aangenomen.

De Heer Osfer verlaat de Verga-
 „dering. -

Art 12 de gelijkstelling van kooplu-
 „den met kooplieden, wat de straf-
 „heid betreft van handelingen bij ge-
 „legenheid van het faillissement te
 „benadeeling der schuldeischers ver-
 „richt, wordt aangenomen met 2
 stemmen die van den Voorzitter.

Art 340 W. o. v. Weggelaten worden
 „woorden: „als schuldig aan een vor-
 „dige bankbreuk" in den aanhef van
 dit Artikel. Verder wordt besloten
 de omschrijving der strafbare feiten
 „zoals zij thans in Art 340 van het
 Wetboek voorkomen, geenerlei wij-
 „ging te brengen.

Art 341 In den aanhef worden de wo-
 „den „als schuldig aan bedriegelij-

bankbreuk

bankbreuk" geschrapt. - Ook wordt sub 2° gelezen "aan op hem rustende ver-
"plichtingen" in plaats van "aan de op
hem rustende verplichtingen".

Art 342. Besloten wordt de omschrij-
"ving der strafbare feiten te laten,
zoals zij thans in Art 342 Wv Sv.
luidt, en dus in het Artikel het daar
sub 2° genoemde feit weer optenemen

Art 343 sub 2° wordt "aan de op hem
rustende verplichtingen" gewijzigd in
"aan op hem rustende verplichtingen".

Artt 344-346 worden onveranderd
aangenomen.

Nog wordt besloten de volgorde der
Artikels aldus vast te stellen: Art
340, Art 341, Art 342 - het voorgestelde
Art 344 1ste lid, Art 343 - het voorgere-
"stelde Art 342, Art 344 - het voorge-
"stelde Art 343, Art 344bis - het voor-
"gesteld. Art 344 2de lid, Art 345.
Art 346.

Met deze wijzigingen wordt Art 12
aangenomen.

Artt 13 en 14 worden met algemeene

Stemmen

Stemmen aangenomen.

Art. 15 wordt gelezen: "Hetzewet heeft
inwerking op hetzelfde tijdstip als
de wet op het faillissement ende de
"séance van betaling.

Op verzoek van den Heer Pijnappin
zal het ontwerp verdeeld worden in
zes artikels, achtereenvolgens in-
"dende de wijzigingen aante brengen
in het Burgerlyk Wetboek, het Wet-
"boek van Koophandel, het Wetboek
van Burgerlyke Rechtsvordering, het
Wetboek van Strafrecht, de Wet op de
Coöperatieve Vereenigingen en de Co-
"sulaire Wet, benevens een zevende
"artikel over den dag van invoering.

De Secretaris wordt belast met de
om de noodige wijzigingen te brengen
in de Memorie van Toelichting van
het Ontwerp van een Wet op het fail-
"lement en om verder alles te doen
wat noodig is om het advies der Com-
"missie in betrouwen van te brengen.
De Voorzitter sluit de Vergadering ten 2 1/2

De Secretaris,

De Voorzitter,

(w.g.) J. Wolengraeff

(w.g.) J. G. Kist

Honderd een en tachtigste Verga-
 dering op zaterdag 29 Juni 1889.
 in de bibliotheekzaal van den
 Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Vergadering
 ten 10 ure.

De notulen der vorige Vergadering
 worden gelezen en goedgekeurd.

De Secretaris brengt op nieuw Art.
 209 van het ontwerp faillissement toe
 spraken en betoogt dat de redactie, in de
 vorige Vergadering vastgesteld, niet in
 harmonie is met de Memorie van Toe-
 lichting op het Artikel. Na eenige
 discussie wordt het gelezen:

„De faillietverklaring kan aangevraagd
 worden zoolang niet driemaanden
 na de aanvaarding der malatenschap
 en zes maanden na het overlijden van
 den schuldenaar zijn verstekken.”

Op voorstel van den Secretaris worden
 aan de overgangsbepalingen twee nieu-
 we Artikels, voorloepig genummerd 245ter
 en 245ter, toegevoegd en in verband daar-

mede

„mede Art 245 in twee leden gesplitst
 flere Artikelen luiden:

Art 245 ^{1^{er}} = Op den Staat van kennelijk
 onvermogen, vóór het inwerking treden
 van de wet uitgesproken, blijven de
 bestaande wettelijke bepalingen geheel
 van toepassing, met uitzondering van
 Art 888 van het Wetboek van Koophand-
 el en met inachtneming van hetgeen be-
 paald is in het tweede lid van het
 vorige Artikel.

Art 245 ^{2^{er}} = Op den gerechtelijken boed-
 „afstand, waartoe een Schuldenaar
 toegelaten vóór het inwerking treden
 van de wet, blijven de bestaande wettelijke
 bepalingen geheel van toepassing, met
 inachtneming van hetgeen bepaald is
 in het tweede lid van Artikel 245. -

Verder wordt besloten de bepalingen
 omtrent de intrekking der vroeger wettelijke
 „geving in Art 244 te handhaven, en
 naast het ontwerp alleen te plaatsen
 een ontwerp van wet tot wijziging
 bestaande wetten in verband met

invoering

invoering van de nieuwe wetgeving
op het faillissement.

Art 245 luidt alsme: "De Artikelen 1820
en 1880 2° van het Burgerlijk Wetboek;
148 en 205, benevens het derde boek van het
Wetboek van Koophandel; de derde en
zevende titel van het derde boek van het
Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;
Artikel 441 van het Wetboek van Straf-
recht; Artikel 17 van de Wet van 17 No-
vember 1876 (Staatsblad N° 224) tot reger-
ing der coöperatieve vereenigingen,
zijn ingetrokken."

Een voorstel van den Secretaris om Ar-
tikel 85 te lezen als volgt: "Tegen de
beschikkingen in faillissementszaken
door de rechtbank gegeven staathooger
beroepen beroep in cassatie niet open-
sen, zij in de gevallen waarin het tegen-
deel bepaald is, en in verband hier-
mede het in de vorige Vergadering vast-
gestelde tweede lid van Art 188 weder
in te trekken, wordt verworpen met 3-1
stemmen van den Heer Molengraaff,
nadat de Voorzitter verklaard heeft het

ontwerp

ontwerp, indien deze bepalingen in
werd opgenomen, niet te kunnen be-
„kenen.

Daarentegen wordt een ander voor-
van den Secretaris om te vervanging
van het in de vorige Vergadering aan-
„genomen Artikel 18bis - wijziging te be-
„gen in de Artikels 97, 114, 137 en 183, a-
„genomen. Hiensvolgens wordt Artikel
97 gelezen. -

„Hooft den Curator gewaarmakte af-
„schriften van de boedelbeschrijving
van den Staat, vermeld in het voor-
„gaande Artikel, worden ter kosteloos-
inzage van ieder belanghebbende
„dergelegd ter griffie van de rechtbank
en van het kantongerecht, binnen welk
„resort zich de woonplaats, het kantoor
of het verblijf van den gefailleerde be-
„vindt, naargelang de faillietverklaring
„ing is uitgesproken door het rechterlijk
college van de woonplaats, het kan-
„toor of het verblijf van den schulder.
Indien de zetel van het kantongerecht
gevestigd in eene gemeente, waar te ver-

de

de ketel is van de rechtbank, waarbij het
faillissement aantvangig is, geschiedt de
nederlegging uitsluitend ter griffie
van dit college.

De afschriften en de akten van neder-
legging zijn vrij van regel en registratie.
De nederlegging geschiedt kosteloos.

Art 114: "Van ieder der lijsten ter
griffie van de rechtbank en van het
in Artikel 97 aangevoeren kantongere-
cht nedergelegd enz.

Bedoelde afschriften zijn, evenals de
lijsten zelve en de akten van nederleg-
ging, vrij van regel en registratie. De
nederlegging geschiedt kosteloos.

Art 139: "Indien bij een ontwerp van een
akkoord, ter griffie van de Reche-
bank en van het in Artikel 97 aange-
voeren kantongerecht heeft nederge-
legd enz.

Het ontwerp is vrij van regel en re-
gistratie.

Art 183: "De doorden Rechter Commissa-
ris goedgekeurde uitdeelinglijst ligt
gedurende tiendagen ter griffie van

de Rechtbank ter kosteloze inzage van de schuldeischers. Een afschrift wordt door den curator met hetzelfde doel nedergelegd ter griffie van het in Artikel 97 aangewezen Kantongerecht. Dit afschrift en de akte van nederlegging zijn vrij van zegelen en registratië. De nederlegging geschiedt kosteloos. Van de nederlegging wordt door de zorg van den curator aankondiging gedaan in het eij.

Vervolgens is aan de orde de behandeling van eenige voorstellen door de Heer Molengraaff gedaan op den titel over vennootschappen, afdeling: „van de naamloze vennootschap” (Stukken N: 1).

Ad I „Oprichter is hij die zich ten doel stelt het vormen en in werking brengen van een naamloze vennootschap voor een bepaalde onderneming en ter bereiking van dit doel handelend optreedt.”

Na discussie wordt de volgende bepaling vastgesteld:

Oprichter

„Oprichters zijn zij die in een openbaar
gemaakt prospectus of bij de openbaar-
making daarvan met hunne toestem-
ming genoemd worden als degenen
die zich het tot stand brengen der
naamloze vennootschap ten doel
stellen”.

II. De oprichters van een naamloze ven-
nootschap, en zij die de inschrijving
openstellen of bij wie de inschrijving
opengesteld wordt op aandelen eenen
of terichten naamloze vennootschap
zijn hoofdelijk en voor het geheel ver-
antwoordelijk voor de juistheid der
mededeelingen vervat in het pros-
pectus en alle daarbij behoorende
bijlagen, waarin tot de inschrij-
ving wordt uitgenoodigd of van de
gelegenheid tot inschrijving kennis
gegeven, en dat zoowel tegenover hen
die na het uitgeven van het prospec-
tus tot de vennootschap toetreden
als tegenover de rechtverkrijgenden
van desen.

Dit Artikel wordt gewijzigd als volgt:

De

„De oprichters van een naamloze ver-
 „moetschap en zij die de inschrijving
 „openstellen op aandelen eenen op-
 „gerichten naamloze vennootschap
 „zijn hoofdelijk en voor het geheel ver-
 „antwoordelijk voor de schade geleden
 „ten gevolge der onwaarheid van fe-
 „ten gesteld in het prospectus of de
 „daarbij behoorende stukken, waarin
 „tot de inschrijving wordt uitgenoo-
 „digd of van de gelegenheid tot insch-
 „rijving kennis gegeven.

„Bij wie de inschrijving wordt
 „opengesteld rust dezelfde aansprak-
 „elijkheid, indien niemand als op-
 „richter voor den inhoud der prospectus
 „aansprakelijk is.

III. Hetzelfde zijn zij die de inschrij-
 „ving openstellen of bij wie de inschrij-
 „ving opengesteld wordt op aandelen
 „van een reeds bestaande naamloze
 „vennootschap verantwoordelijk
 „gens alle inschrijvers en hunne
 „rechtverkrijgenden voor de juistheit
 „der mededeelingen vervat in het pro-

„fectus dier inschrijvingen alle daarbij
behoorende stukken of bijlagen.

Dit Artikel wordt gelezen als volgt:
„Betreft het vorige Artikel omschreven
aansprakelijkheid rust ook op hen, die
de inschrijving openstellen of bij wie
de inschrijving opengesteld wordt voor
aandeelen van een reeds bestaande
naamloze vennootschap.”

Y^P.
Voorstel IV. „Bepalingen in de Statuten, die de aan-
„deelhouders, onder welke voorwaarden
of in welken vorm ook, geheel of gedeel-
„telijk ontheffen van de verplichting
tot storting hunner deelneming, zijn
ongeldig.”

Besloten wordt dit Artikel zo te redi-
„geeren dat het wel vrij zal staan een
aandeelhouders bijwanbetaling der sta-
„ting het lidmaatschap te ontzeggen,
maar steeds onder deze voorwaarde dat
hij verplicht blijft de vennootschap de
daaruitte ontstane schade te vergoeden,
verplicht dus ook om volke staten, in
„dien niet in zijn plaats een nieuwe
aandeelhouders gevonden wordt die

de

de volstorting doet. - De definitieve red
 „ hier wordt aangehouden.

Voorstel V Vermindering van het kapitaal der
 vennootschap door intrekking van een
 deel der aandelen en terugbetaling
 het daarop gestorte bedrag, mag alleen
 plaats hebben na betaling van alle
 schulden der vennootschap of zeker
 „ heidstelling voor de betaling daarvan.
 In plaats van dit voorstel, dat vol
 „ gens de andere leden der Commissie
 tevergaat, wordt besloten van a. 13.
 van het ontwerp, dat over kapitaal
 „ vermindering handelt, den aanhef
 te lezen: „ Een besluit tot vermindering
 van het kapitaal der vennootschap
 hetzij door vermindering van het be
 „ drag der aandelen, hetzij door in
 „ trekking van een deel der aandelen
 wordt enz.”

Voorstel VI. In geval van faillissement worden de
 den curator, met machtiging van de
 Rechter-Commissaris, allenog niet
 gedane stortingen op de aandelen
 onverschillig wat de statuten daar

„trekt bepalen, uitgeschreven en geind,
 „wordt daaraan behoefte bestaat.

Het voorstel wordt onveranderd aan-

„genomen.

Voorstel VIII Indien blijkt dat in strijd met de wet
 aandeelelen aan toonder zijn uitgegeven
 voor de algeheele volstorting der deelne-
 „ming zijn zij, die directeuren en Com-
 „missarissen waren op het oogenblik
 der uitgifte, hoofdelijk en voor het
 geheel aansprakelijk voor hetgeen aan
 de storting dier aandeelelen ontbreekt.

Het voorstel wordt verworpen, omdat
 dit onderwerp valt onder de Algemeene
 regeling van Artikel 93 van het ont-
 „werp, waarin de aansprakelijkheid
 van bestuurders voor overtreedingen
 der wet is vastgesteld. -

Voorstel VIII Aan Artikel 74 ontwerp toe te voegen
 de volgende wissende:

„Ontrent onderwerpen in de oproeping
 niet vermeld, kan in de Vergadering
 geen besluit worden genomen.

In plaats van dit voorstel, dat een
 uitvloeisel is van de discussie in

de

de 157de Vergadering (hierboven bl. 550 v.
 gevoerd over de décharge van bestuurders
 maar dan ook aan de andere leden der
 Commissie voorkomt te algemeen te
 zijn, wordt besloten te lezen: „ Een
 „ Sluit tot het verleenen van décharge
 aan het bestuur kan niet worden ge-
 „ nomen, zoo het niet bij de oproeping
 vermeld is, tenzij alle aandeelhouders
 in de Vergadering tegenwoordig of ver-
 „ tegenwoordigd zijn.”

Voorsel IX. Terug te komen op het besluit om de
 „ tikel 75 niet te vermelden in Artikel
 113 en in verband daarmee Artikel 87
 te lezen:

„ Het bestuur doet jaarlijks, op de wijze
 bij de statuten bepaald, aan de aan-
 „ deelhouders verslag omtrent het in
 afgelopen jaar gevoerde beheer en
 omtrent den financiëelen toestand
 der vennootschap. -

In elk geval wordt dit verslag ge-
 „ durende eën maand ten kantore van
 de vennootschap voor de aandeel-
 „ ders ter insage gelegd.”

Aan

Aan den Heer Aiser wordt overgelaten de plaats in het ontwerp te bepalen van die artikels, wier plaats nog niet is aangewezen.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de Voorzitter de Vergadering ten 3 ure.

De Secretaris,
(w.g.) Molengraaff

De Voorzitter,
(w.g.) J. G. Kist

Honderd twee en zestigste Ver-
gadering op Zaterdag 20 Juli 1889.
in de bibliotheekzaal van den
Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Vergade-
ring ten 10 ure.

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde zijn een drietal amen-
dementen van den Heer Molengraaff
op het ontwerp faillissement.

Het voorstel om de tweede zinne
van Art 125 te lezen:

Wanneer

„ Wanneer de voorrang betwist wordt
 kan deze door den Rechter. Commissie
 „ is voorwaardelijk worden erkend, zoo
 aangenomen.

De bepalingen van de Artikelen 132
 143, 180 al 2 en 181 al: 2 maken het onnoo-
 „ dig in het algemeen te bepalen dat
 vorderingen, wier voorrecht betwist
 wordt, hangende het geding als con-
 „ currente vorderingen worden behandeld.
 Een tweede voorstel tot wijziging van
 Art 221 al 3 wordt door den voorsteller
 ingetrokken. -

„ Het derde voorstel om in Art 245
 plaats van: „ uitgeroerd de Artikelen
 887 en 888 van het Wetboek van Koophand-
 „ del te lezen: „ uitgeroerd Artikelen
 887 van het Wetboek van Koophandel
 en in verband hiermede de Artikelen
 245bis en 245ter, in de voorige Vergadering
 vastgesteld, samen te smelten tot
 nieuw Artikel 245bis, wordt goedge-
 „ keurd.

„ Art 245bis luidt als nu: „ Op den Staat
 van kennelijk onvermogen, voor het

in

inwerking treden van deze wet uitge-
 „sproken, en op den gerechtelijken boedel.
 „afstand, waartoe een schuldenaar
 is toegelaten voor het inwerking tre-
 „den van deze wet, blijven de bestaande
 wettelijke bepalingen geheel van toe-
 „passing, met inachtneming van het
 „geen bepaald is in het tweedelid van
 Artikel 245.”

Op voorstel van den Voorzitter wordt
 aan Art 99 nog een tweedelid toege-
 „voegd luidende: „Protesten, den ge-
 „faillerde betreffende, worden gedaan
 aan den curator”. - blit met het oog op
 des Hoogen Raads Arrest van 27 Maart
 1889. W. N. 5400.

Vervolgens wordt overgegaan tot het
 lezen van de door den Heer Asser ont-
 „worpen Memorie van Toelichting op
 de bepalingen over de Naamloze Ven-
 „nootschap voorgoevere deze gereed
 is. -

De lezing geeft aanleiding tot het
 schrappen van Artikel 53 van het
 Ontwerp op de Venootschappen, daar

de

de Commissie van voordeel is dat aan
 akte moet worden overgelaten de spre-
 „sing der aandelen in onderaandeel
 al of niet toe te laten, en dat juist da-
 „gene wat dit Artikel toelaat door spre-
 „sing van het aandeel verkregen kan
 worden.

Voorts wordt in Artikel 58 van deren
 titel (vroeger 55) de aanhef van het
 tweede lid gelezen: „In dat register
 wordt voorts elke eigendoms-overdracht
 van aandelen vermeld, met aante-
 „kening” enz

De Heer Pijnappel brengt nog andere
 wijzigingen van deren titel te sprake
 met name de regeling van de openba-
 „making der akte van naamloze ver-
 „nootschap, waarop de Artikelen 40
 50 betrekking hadden, Artikelen die
 later gewijzigd nog niet definitief ge-
 „redigeerd en vastgesteld zijn.

Verschillende stelsels worden besproken
 als 1.º inschrijving der akte bij uittre-
 „sel in het handelsregister met toevoe-
 „ging der geheele akte als bijvoegsel te

Dit

dit register; 2° inschrijving van de ge-
 „heele akte in het register en 3° inschrij-
 „ving alleen van een uittreksel in het
 register. -

Ten slotte wordt besloten dat de Heer
 Pijnappel naderc voorstellen zal for-
 „muleeren en rondzenden ter behan-
 „deling in de eerstvolgende Vergadering,
 waarin dan tevens behandeld zullen
 worden zijne amendementen, op de si-
 „tels van vrachtvervoerders en expedi-
 „teurs. -

De Heer Asfer zal tevens redacties ont-
 „werpen voor eenkele reeds besliste doch
 nog niet geformuleerde punten.

Niets meer aan de orde zijnde sluit
 de Voorzitter de Vergadering ten 3 ure,
 nadat bepaald was dat de volgende
 Vergadering zal worden gehouden op
 Vrijdag 20 Juli 1889.

De Secretaris,

(w.g.) Abou-graaff

De Voorzitter,

(w.g.) J. G. Kist

Slouder

Honderd drie en zestigste Verga-
 "ding op Vrijdag 26 Juli 1889 in de
 raadkamer vanden Hoogen Raad

De Voorzitter opent de Vergader-
 ten 10 ure.

De notulen der vorige Vergadering
 "den gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde zijn de amendementen
 vanden Heer Pijnappel op den titel
 "van vennootschappen".

Ingevolge de bespreking in de voor-
 Vergadering, over de wijze van open-
 "making der naamlooze vennootschap-
 heeft de Heer Pijnappel drie lezingen
 van de Artikelen 49-50 ontworpen, die
 voorschrijvende inschrijving in het
 handelsregister van de akte van ven-
 "nootschap, van een extract dier
 met de akte welke als bylagen van
 een extract der akte zonder meer

De Voorzitter geeft de voorkeur aan
 het laatste stelsel: inschrijving van
 een extract der akte, des H. A. A. A.
 Pijnappel en Molengraaff aan de

107

inschrijving van de geheele akte in
het register.

Het laatste woordt dus aangenomen
Het voorstel luidde, bij aanneming
van dit stelsel de genoemde Artikelen
als volgt te redigeeren:

Art 48. De bestuurders zijn verplicht
noewel bij het handelsregister, binnen
welks kring de zetel der naamloze ven-
nootschap, als bij dat, binnen welks
kring een bijkantoor gevestigd is, een
authentiek afschrift der akte van
oprichting te inschrijven in te
leveren.

Voordemaking van verbintenissen,
die zij aangaan, voordat de wettelijke
termijn na de voorgeschreven openba-
making dier inschrijving verstreken
is, zijn zij hoofdelijk en ieder voor
het geheel, als borg, aansprakelijk.

Art 49 vervalt.

Art 50. De bepalingen van Artikel 44
en van het eerste lid van Artikel 48.
gelden mede voor alle in de akte van
oprichting gemaakte wijzigingen

en

ent voor de verlenging der naamloze vennootschap.

Zoolang niet van een wijziging in akte of van een verlenging een notaris akte is opgemaakt, bestaat die wijziging of die verlenging rechtens niet.

Zoolang niet een authentiek afschrift daarvan bij het handelsregister is ingeschreven is ingeleverd en de wettelijke termijn na de voorgeschreven openbaarmaking dier inschrijving verstreken is, kan daarop tegenover degenen geen beroep worden gedaan.

In deze redactie worden de volgende wijzigingen gebracht:

In 48 wordt gelezen in het tweede lid: „p. a. voordat de termijn, na verloop waarvan het ingeschrevene wettelijk geacht wordt bekend te zijn, is verstreken, zijn zij hoofdelijk” enz.

Evenzo in Art 50 derde lid: „p. a. en de termijn na verloop waarvan het ingeschrevene wettelijk geacht wordt bekend te zijn, is verstreken, daarop” enz.

Voorts

Voorts worden in het tweede lid van Art 48 de woorden „als boegen” geschrapt en aan dit lid toegevoegd de woorden: „be- houdens de aansprakelijkheid der vennootschap voor zooverre binnende grenzen der Akte is gehandeld.”

Met deze wijzigingen worden de voorgestelde Artikelen 48 en 50 aangenomen, terwijl Art 49 geschrapt wordt. Art 50bis als nieuw Artikel 50bis stelt de Heer Pijnappel voor:

Indien de zetel der naamloze ven- nootschap wordt verplaatst of een nieuw bijkantoor wordt opgericht, zijn de bestuurders verplicht, op gelijke staf als in Artikel 48 is bepaald, bij het handelsregister, binnen welks kring die zetel overgebracht of dat bijkantoor opgericht is, de aangifte, in de artikelen 48 en 50 voorgeschreven, te doen.

Dit Artikel wordt niet aangenomen. De bepaling omtrent de verplaatsing van den zetel der naamloze ven- nootschap is overbodig naast Art 44 2de lid en 50. - Immers of de zetel

is aangeweren in de akte, en kan hij ook niet verplaatst worden zonder wijziging van de akte, als wanneer Art 50 toepasselijk is, of hij is niet aangeweren in de akte, zoodat Art 47 2de lid toepasselijk is, maar dan kan de zetel ook niet verplaatst worden, zonder inschrijving der akte in het handelsregister van de plaats waarheen men hem wenst te verplaatsen.

De bepaling omtrent het vestigen een nieuw bijkantoor wordt eveneens overbodig gemaakt door in Art 48 lid in plaats van: "binnen welk een bijkantoor gevestigd is" te lezen: "nen welk bijkantoor gevestigd wordt," zoodat dit Artikel toepasselijk wordt bij elke vestiging van een bijkantoor.

Art 78 2de en 3de lid. Onder doorhaling van het bestaande. 2de lid worden in Art 78 twee nieuwe leden toegevoegd luidende:

"Feder bestuurder is, alvorens handlen of te treden, verplicht zijn hand

"kening

„kening openbaar te maken, hetzij door te-
 „kening ten overstaan van den ambtenaar
 met het houden van het handelsregister
 belast, of seene daarvan door desen
 op te maken akte, hetzij door over-
 „legging eener in originaliteitgegeven
 notariële akte, waarin de teke-
 „ning is gesteld. Van dese overlegging
 wordt mede door genoemden ambte-
 „naar seene akte opgemaakt. -

Hij die verzuimt aan een der voorschij-
 „fen van dit Artikel te voldoen, wordt
 gestraft met eene boete van ten hoogste
 honderd gulden, en indien hij ook, na
 tot betaling van die boete onherroepelijk
 te zijn veroordeeld of het maximum die-
 boete ende kosten vrijwillig te hebben be-
 „taald, aan zijne verplichting niet vol-
 „doet met eene boete van ten hoogste
 vijftwintig gulden voor elke inge-
 „gane week verzuim."

Art 99 In verband met de wijziging van
 de Artikelen 48-50 wordt Artikel 99 ge-
 „lesen: „De bestuurders zijn verplicht
 van het besluit tot ontbinding bij

ieder

ieder handelsregister, in Artikel 48 ge-
 „noemd aangiffter inschrijving te
 doen.

Voordat hieraan is voldaan en de ter-
 „mijn, na verloop waarvan het inge-
 „schreven wettelijk geacht wordt beken-
 te zijn, is verstreken, kan dat besluit
 aan derden niet worden tegengeworpen.

Teneinde eenvormigheid van redac-
 „tie te verkrijgen worden in het vast-
 „gestelde Artikel 50 de laatste woorden
 van het derde lid: „kan daarop tegen
 „over derden geen beroep worden gedaan
 vervangen door: „kan de wijziging
 of verlenging aan derden niet wor-
 „den tegengeworpen“.

Art 101 2° lid

Een voorstel om aan dit Artikel een
 tweede lid toe te voegen, luidende:

„Op de vereffenaars is Art 78 toepa-
 „selijk“ wordt niet aangenomen, om
 „dat deze bepaling naast Art 102 vol-
 „bodig zoude zijn.

Art 119 In verband met de wijziging
 van Artt 48-50 wordt Art 119 gelezen

„Alle bepalingen van de Artikelen 47-50
zijn op de onderlinge waarborgmaats-
„chappij toepasselijk“, en wordt Art 120 ge-
„schraapt. -

Art 128. Het voorstel om in dit Artikel
ook Artikel 78 aan te halen wordt aan-
„genomen. -

Art 136. In verband met het in de Ar-
„tikelen 48-50 aangenomen stelsel
worden in Art 136 geschrapt de woor-
„den: „ met dien verstande dat voor
het in Artikel 48 1° bedoelde in de plaats
treedt hetgeende akte ter voldoening
aan Artikel 134 inhoudt“ Bovendien
worden als overtoellig aangehaald
de woorden: „ en hare bestuurders“

Hierna wordt de lezing van de Me-
„morie van Toelichting op den Titel
van vennootschappen, voorzoverre
zij gereed is, voortgezet.

Van de orde zijn als nu de amente-
„menten van den Heer Sijnappel op
de titels van kapiteins en waachtver-
„voerders. Titel van waachtvervoerder
N° 34.

Art

Art 1. Aan het voorstel om aan dit Artikel een tweede lid toe te voegen, luidende: „Of ten, die niet op eigen naam, maar ten name van den afzender of ontvanger optreden, hoorned op het vervoer van brieven en postpakketten door den Staat, zijn de bepalingen van deze afdeeling niet toepasselijk”, wordt na discussie gevolg gegeven.

Het eerste was voorgesteld met het oog op knieers en dergelijke personen. Het „optreden ten name van den afzender of ontvanger” werd echter geen juist criterium gevonden ter kenschepping van deze personen, en vint al gemeen een juiste grens te trekken tusschen dezen eenen- en vervoerde anderzijds niet doenlijk geacht, en daarom besloten liever niets omtrent dit punt te bepalen, maar aan de rechter C. q. de quaestio facti te bepalen. Slisping over te laten of iemand vracht vervoerder is in den zin van dezen titel.

Het

Het tweede, de uitrondering voor brieven en postpakkettenvervoer, werd onnoodig geacht omdat dit vervoer bij afzonderlijke wetten is geregeld.

Art 3. De nummers 3° en 4° worden omgezet en voorts in N: 3° (thans N: 4) en N: 5 achter „ woonplaats ” gevraagd de woorden „ of kantoor ”

Art 7 In het eerste lid i. f. worden de woorden „ of van de verpakking ” gevraagd tusschen „ van het goed ” en „ of door de schuld ”.

Art 13. Het voorstel om de woorden „ met den oorspronkelijken vrachtbrief ” te schrappen wordt niet aangenomen, doch besloten om in een tweede lid de gevallen te voorzien dat er vervoerd wordt zonder vrachtbrief, en dat het goed wordt overgenomen zonder dat ook de vrachtbrief wordt overgenomen, en met in dien voege dat, ten wijl bij overneming van het goed met den vrachtbrief de latere vervoerder toekent tot de oorspronkelijke overeenkomst volgens den vrachtbrief,

in

in de beide andere gevallen de latere
 „verder alleen onderworpen zal zijn
 aan de bepalingen van deren titel, of
 „verschillig wat door den afzender
 met den eersten verzoender overeenge-
 „komen moge zijn.

De redactie wordt voorbehouden.

Art 15. Het voorstel luidt om dit Artikel
 te lezen als volgt:

„De in kracht van gewijsde gegane en
 „spraken in de hoofdzaak is, met betrek-
 „king tot aard en omvang der aanspre-
 „kelijkheid, grondslag voor de rechtsver-
 „ringen tot verhaal tusschen de vacht-
 „verzoenders onderling, mits de vosspron-
 „kelijke dagvaarding aan allen zoo ty-
 „dig zij betekend, dat zij tot tusschen
 „komst in de hoofdzaak gelegenheid
 hebben gehad. -

Zij worden geacht die gelegenheid te
 „bengehad, indien na de betekening
 de langste termijn verloopenis, die voss-
 der wet vereischt kon zijn geweest voor
 eene dagvaarding, aan een van hen
 den rechter, bij wien de zaak aanhang

was, te doen.

Indien niet reeds de voorspronkelijke
eischer de bedoelde beteekening heeft la-
"ten doen, kan de gedaagde, met opgaaf
van alle bij de zaak betrokken vrachtver-
"voerders, aan den rechter de bepa-
"ling van een termijn verzoeken, bin-
"nen welken hij de ontbrekende betee-
"keningen zal kunnen doen.

In de hoofdzak behoeven, indien
beteekening geschied is, of daarvoor een
termijn is genaagd, de conclusien op
de terechtritting niet genomen te
worden, voordat de in het tweede
lid genoemde termijn verstekens is?

Heggedaetic heeft ten doel te zorgen
dat alle betrokken vrachtvervoerders
met het geding door afzender of ont-
"vanger ter zake van het vervoer
tegen een hunner aanhangig ge-
"maakt bekend gemaakt worden,
opdat de uitspraak in dit geding
ook voor hen allen verbindend kun-
"nen zijn.

Het voorstel wordt aangenomen

met

met deze toevoeging dat de beteekening
kan worden vervangen door een door
den betrokken vervoerder afgegeven schijfje
„telyke erkentenis dat de inhoud op
dagvaarding hem tijdig bekend ge-
maakt is.

De redactie wordt aangehouden.

Art 18. Het voorgestelde nieuwe de-
lid wordt aangenomen. Het luidt
„De vrachtvervoerder behoudt zijn
recht op de volle vracht, behalve voor
zoveel hij die, bij volbrenging van
het vervoer overeenkomstig de oors-
pronkelijke bestemming, aan an-
dere vrachtvervoeders zou hebben
moeten afstaan, en hij daarvan het
gevolge van de nader beschikking
over het goed ontheven is!

In het derde / thans vierde / lid van
het Artikel worden de woorden: „de
ontlading van het goed en alle an-
dere“ geschrapt.

Art 31. Het voorstel luidt in het derde
lid van dit Artikel, zooals het werd
vastgesteld in de 150de Vergadering

in

in de plaats van de woorden: " is ver-
 "plicht, indien er niet reeds een ge-
 "rechtelijk onderzoek heeft plaats ge-
 "had, den vrachtvervoerder de gelegen-
 "heid te laten zulk een onderzoek te
 "doen plaats hebben, mits "enz,
 te lezen:

" is verplicht, hetzij zelf een gerechte-
 "lijk onderzoek te doen instellen,
 "hetzij den vrachtvervoerder daartoe
 "de gelegenheid te laten, mits "enz
 "dit voorstel wordt niet aangenomen,
 "maars in plaats daarvan het derde
 "lid gelezen: p a . " is verplicht,
 "hetzij hij zelf een gerechtelijk onder-
 "zoek doe instellen, den vrachtver-
 "voerder daartoe gedurende acht dagen
 "de gelegenheid te laten," op grond dat
 "den ontvanger niet verplicht moet
 "worden zich langer dan acht dagen
 "van de beschikking over zijn goede-
 "ren te onthouden.

Art 29 In dit Artikel wordt een tweede
 "lid ingevoegd luidende: " De benoeming
 "der deskundigen geschiedt door den

kan

kantourecht van de plaats der af-
"vering".

Art 30 In verband hiermede wordt
in Art 30 in het eerste lid voor: "met
het gevolg in het tweede lid van
vorige Artikel "gelesen:" met het
gevolg in het derde lid "en. Wijde
wordt het tweede lid van Art 30 ge-
"schrapt. -

Als nu wordt aan het gewijzigde
derde lid van Art 31 toegevoegd: "Art
"ikel 24 tweede en derde lid is op
"onderzoek toepasselijk".

Art 34 Een voorstel om Art 34 te schr-
"pen als zonder practisch belang
wordt verworpen.

Maarentegen wordt aangenomen
de titel van expeditieus te make
tot een tweede afdeling van een
titel van vachtvervoerders en ex-
"ditieus waarvan dan de titel van
vachtvervoerders de eerste afdeling
zal uitmaken.

Als overgangsbepaling wordt vast
"gesteld het volgende Artikel:

Binnen

„ Binnen zes maanden worden de
 Artikelen 1-3 van de wet van 9
 April 1875 (Stbl. N: 69) en het uit
 kracht daarvan uitgevaardigde St.
 „gemeen Reglement voor het vervoer
 op de spoorwegen herzien. Zoolang zij
 niet herzien zijn, blijven zij voor het
 spoorwegvervoer van kracht”

Niets meer aan de orde zijnde. Sluit
 de Voorzitter de Vergadering ten 2 ure.

De Secretaris,

(w.g.) Abolengraaff

De Voorzitter,

(w.g.) J. G. Kint

Honderdveenenveertigste Ver.
 „gadering opaterdag 12 October
 1889 in de Raadkamer van
 den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Vergadering
 ten 11 ure. -

De notulen der vorige Vergade.
 „ring worden gelezen en goedgekeurd.
 Aan de orde is de behandeling van

den

den titel van vennootschappen naar
aanleiding van de Memorie van Toelichting
des Heeren Asser.

De Secretaris herinnert dat in de 101ste
Vergadering de redacties van het door
den Heer Asser voorgestelde Art 49
2de lid en van het gewijzigde Art 60
van het Ontwerp zijn aangehouden.

Over Art 49 - 2de lid ontstaat eenige
discussie. - Geheel voorloopig wordt
de volgende redactie gekozen:

„Het toetreding tot de naamloze ven-
„nootschap moet in den vorm een
notariële akte geschieden, tenzij
de Stating van het volle bedrag
deelneming tegen ontvangst der af-
„deelen plaats heeft.”

Den Secretaris wordt opgedragen
de volgende Vergadering een de-
„finitieve redactie ter tafel te brengen.
„De Heer Asser zal een nieuwe
„redactie van Art 60 ontwerpen.

De Heer Molengraaff stelt, naar
aanleiding van de behandeling
zijn voorstel IV in de 101ste Vergadering

voor

voor het 2de lid van Art 55 als overbodig
te schrappen en in plaats daarvan
te lezen:

„Indien een hunner, ingevolge een
bepaling der akte, zijn lidmaatschaps-
recht verliest wegens wanbetaling eener
door hem op zijne aandeele verschul-
digde storting, blijft hij niettemin
voor de volstorting dier aandeele aan-
sprakelijk, zoolang niet in zijn plaats
door een nieuwen aandeelhouder de
volstorting is gedaan.“

Naar aanleiding van dit voorstel
komt het oorspronkelijke voorstel
IV (161ste Vergadering) op nieuw ter
sprake. - Door de Commissie wordt
daaraan thans de voorkeur gegeven,
daar het meer omvaten vollediger
is dan de nu ontworpen bepaling.

Tegen het weglaten van het tweede
lid wordt bezwaar gemaakt. Maar
echter de Heer Molengraaff de uit-
drukking „bepaalde aansprakelijk-
heid“ in dit verband minder juist
acht, wordt besloten de redactie

van

van het lid te wijzigen en wel in de
 voege: „Behoudens Storting, ²²
 zij voor niet meer aansprakelijk dan
 voor het bedrag hunner deelneming
 Voorstel II (161ste Vergadering) wordt
 als in het derde lid van dit artikel
 en luidt, na aanvulling: „Bepa-
 „lingen in de Statuten, die de aan-
 „deelhouders onder welke voorwa-
 „den of in welken vorm ook, geheel
 of gedeeltelijk ontheffen van de ver-
 „plichting tot volledige storting
 hunner deelneming, of aan het be-
 „stuur tot dergelijke ontheffing de
 bevoegdheid geven, zijn ongeldig.
 Vervolgens wordt nog voorstel
 (161ste Vergadering) als 4de lid aan
 het artikel toegevoegd.

Omtrent de bepalingen vastgesteld
 naar aanleiding van de voorstel-
 „len I - III (161ste Vergadering) wordt
 besloten ze te plaatsen onmiddellijk
 na Art 57.

De Heer Molengraaff brengt hi-
 „na een nieuwe omschrijving

van

van de onderlinge waarborgmaatschappij (Art 115) te spreken.

Na langdurige discussie wordt de volgende definitie aangenomen:

De onderlinge waarborgmaatschappij is de noodnige, waarvan de leden zich verbinden tot het betalen van een inleg of van doorlopende bijdragen, en welke ten doel heeft aan de leden of aan derden onder bepaalde omstandigheden een uitkeering in geld te doen of hun iets anders te verschaffen.

Voor de verbintenissen der maatschappij zijn de leden niet persoonlijk aansprakelijk.

De Heer Molengraaff wijst ten slotte op eenige leemten ontstaan door de wijziging van Art 87, in de 161ste Vergadering vastgesteld. Tengevolge dier wijziging zal geenlei verplichting voor de bestuurders meer bestaan om rekeningen verantwoording af te leggen, wat te bedenkelijker is omdat Artt 65 en 66

wel

wel van een balans spreken maar
evenmin de verplichting opleggen
voodanige balans jaarlijks op te
maken.

Deze opmerking geeft aanleiding
tot eene langdurige gedachtenver-
feling over de vragen of het jaarlijks
opmaken van een balans verplicht
gesteld moet worden en, of bepaald
moet worden dat jaarlijks eene af-
meene vergadering van aandeel-
houders moet worden gehouden
om de rekeningen verantwoord
der bestuurders op te nemen, dan
wel of de opneming dier rekeningen
ook aan anderen, met name aan
Commissarissen of aan eene Com-
missie uit de aandeelhouders kan wor-
den overgelaten. -

De Heer Osfer belast zich ten
slotte met de taak de Artt 84, 85
85 en 86 nader, met het oog op hun
onderling verband in overweging
te nemen en de noodige voorstellen
tot wijziging uit te werken.

Aan

624

Aan de orde zijn de door den Heer
Asfer ontworpen nieuwe bepalingen
betreffende de samensmelting van
naamloze vennootschappen. 59.

Na toelichting door den voorstel-
ler, ontwikkelt de Heer Pijnappel
eenige bedenkingen. - Zijn sinziens
draagt samensmelting van naam-
loze vennootschappen voor de
Schuldeischers feitelijk hetzelfde
karakter als vermindering van het
kapitaal. In beide gevallen heeft
er reeds een verbetering hunner
rechten plaats, waardoor het onder-
pand hunner vorderingen van
slechter conditie kan worden. Nu
niet spreker niet in dat bij samen-
smelting andere bepalingen moe-
ten gelden dan bij vermindering van
kapitaal. - In de regeling van Artikel
13 zijn voldoende waarborgen gelegen.
Hij geeft daaraan de voorkeur ook
voor het geval van samensmelting
omdat in het voorstel Asfer een
Schuldeischer door zijn verzet de
vereffening

vereffening der beide vennootschappen
 noodzakelijk kan maken, terwijl vo-
 „gens Art 63 steeds de beslissing aan
 den rechter verblijft. -

De Heer Asper wijst er op dat de
 beide gevallen niet gelijk staan.
 Bij vermindering van kapitaal
 „houdt de schuldeischer zijn schuld-
 „denaar, bij samensmelting wordt
 hem een nieuwe schuldenaar
 „gedrongen. Bovendien zal in het
 laatste geval het onderzoek van de
 rechter veel moeilijker zijn, ook
 omdat niet alleen de toestand
 van de vennootschap - schulden-
 „reasse onderzoek moet worden, maar
 tevens die van de vennootschap
 waarmede zij samengesmolten
 wordt. -

De Heer Molengraaff zou liever
 in de voorwaarden waaronder
 vermindering van kapitaal in de
 waaronder samensmelting toegelaten
 „laten wordt, willen verzuwaren
 beide alleen onder dit beding wilt

toelaten

toelaten, dat alle schulden vooraf
betaald worden of wel voor de beta-
ling zekerheid gesteld.

Alle bepalingen van Artikel 13 komen
thans nader ter sprake. Op voorstel
van den Heer Molenquaaff wordt
het eerste lid als volgt gewijzigd:

Een besluit tot vermindering van
kapitaal der vennootschap moet
inhouden de redenen, waarop het
gegrond is en aan wijzen de maat-
regelen tot uitvoering daarvan te
nemen. Het wordt niet uitgevoerd
dan drie maanden lang.

Deze wijziging heeft ten doel de
schuldeischers in staat te stellen
de portie van het genomen besluit
te bevoordelen.

Op voorstel vanden Heer Defer
wordt nog het laatste lid van het
Artikel in fine gelezen: "of indien
niet blijkt, dat, ook na de ver-
mindering, het kapitaal een vol-
doenden waarborg voor de schul-
deischers zal opleveren".

Hiendoor

Hierdoor wordt aangeduid dat de
rechter in geval van twijfel het
„sluit heeft te vernietigen.“

De Heer Osefer wijst er ten slotte
op dat men de keure heeft suspen-
die drie regelingen en wel 1° de door
hem voorgestelde, 2° de regeling
in Art 63 voor de vermindering van
kapitaal aangenomen, en 3° die
van de Pruische wet, die in elk
geval voorafgaande voldoening
van of zekerheidstelling voor de
schulden vordert, terwijl men zich
ook van regeling zou kunnen on-
houden, in welk geval steeds de
„effening van de Samenbesmet-
tenootschappen“ zou moeten
plaats hebben. —

Na verdere discussie wordt de
door den Heer Osefer voorgestelde
regeling aangenomen met 3-1 stem-
die van den Heer Pijnappel. —

Naar een der leden genoodzaakt
te vertrekken sluit de Voorzitter de
Tegadering ten 3 ure.

De Secretaris,

(w.g.) Abolengraff

De Voorzitter,

(w.g.) J. G. Kint

Honderd vijfen zestigste Ver-
gadering op Zaterdag 19 October
1889 in de Raadkamer van
den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Vergade-
ring ten 10 ure.

De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.

De Heer Molengraaff brengt eene
nader mededactie van Art 41bis - 2de en
3de lid ter tafel, luidende:

„Indien door de eerste deelnemers
in de vennootschap niet voor het
geheel kapitaal is deelgenomen ge-
schiedt de verdere toetreding van
aandeelhouders bij notariële akte,
tenzij bij de toetreding terstond het
volle bedrag der deelneming tegen
ontvangst der aandelen wordt
gestort.

„De notariële akte van toetreding
vermeldt de benaming der vennoot-
schap en de dagteekening van de
akte van oprichting en van de akte

die

die daarin wijziging hebben gebragt
alsmede de namen der notarissen
voorwie zij zijn verleden.

„Art 44 2de lid is op de akte van to-
beding toepasselijk.”

De redactie wordt goedgekeurd
aan het artikel voorloopig een
plaats aangeweren na Artikel 44
als 44bis.

Vervolgens komt op nieuw de def-
initie van onderlinge waarborgma-
schappij ter sprake, die zooals zij
is vastgesteld in de vorige Verga-
ring, veel te algemeen luidt; een
sociëteit, een leesgerelschap valt
onder die definitie.

Na discussie wordt zij als volgt
gewijzigd: „De onderlinge waar-
borgmaatschappij enz. onder
omstandigheden, waarvan het ont-
staan of het tijdstip, waarop zij
zullen voorkomen, onzeker is, en
uitkeering in geld te doen of in
anders te verstrekken.”

De definitie doet, zooals zij staat

luidt

lijds, recht wederwaren aan het
 kanselment, dat al dere maatschaps
 „pijen karakteriseert. -

Aan de orde is een voorstel vanden
 Heer Molengraaff om een Artikel
 vast te stellen vanden volgenden
 inhoud:

„In geval van faillissement kun-
 nen krachtens deelneming ver-
 schuldigde stortingen nimmer
 in vergelijking gebracht worden
 met vorderingen ten laste der
 vennootschap.”

De voorsteller acht dere bepaling
 gewenscht omdat hij er een waar-
 borg in ziet voor de realiteit van
 het kapitaal. - De wet moet voor
 zoover dit mogelijk is zorgen dat
 het kapitaal ten volle wordt op-
 gebracht. - De aandeelhouders
 moeten zich in geen geval onder
 welk voorwendsel dan ook kunnen
 onttrekken aan de verplichting
 tot storting.

De andere leden der Commissie

Kijn

zijn van oordeel dat het voorgestelde
 Artikel te ver gaat en dat er geen
 voldoende redenen zijn om hem
 die als aandeelhouders schulden
 der vennootschap zijn, inge-
 val van faillissement anders te
 handelen dan andere schulden
 der vennootschap.

In stemming gebracht wordt het
 Artikel verworpen met 371 stem
 die van den voorsteller.

De Heer Asper komt terug op de
 de vorige Vergadering vastgesteld
 3de en 4de alinea van Art 55. Hij
 de ontheffing van de verplichting
 tot storting op dezelfde wijze wil-
 len behandelen als tijdsbepaling
 voor de stortingen; maar alleen
 te loos willen verklaren ingeval
 van faillissement.

De andere leden deelen hierin
 wijze niet; zij zijn van oordeel
 dat ontheffing van de verplichting
 tot storting in tijd is met het
 der naamloze vennootschap als

„fitaals associatie.

„De discussie leidt echter tot verduidelijking van het derde lid van Art. 55, dat thans gelezen wordt:

„Bepalingen in de akte, die ten doel of tot gevolg hebben dat de aandeelhouders, onder welke voorwaarden of in welken vorm ook, geheel of gedeeltelijk ontheven worden van „enz

„De Leer Pijnappel wijst er op dat in Artikel 44 wordt gesproken van de oprichting der naamloze vennootschap, in Artikel 45 en elders van de akte van oprichting, terwijl de in de 161ste Vergadering vastge-

„stelde Artikels over de aansprakelijkheid der oprichters, onder op-

„richters andere personen verstaan dan zij, die de akte van oprichting helpen verlijden. Dit kan aanleiding geven tot misverstand.

„Ten einde dit te voorkomen wordt besloten de Artikels over de aansprakelijkheid op nieuw te redigeeren onder weglating van het woord oprichters,

maar

maar met behoud van de vanderes-
sonen gegeven omschrijving.

De Secretaris wordt met de redactie
belast.

De door den Heer Asfer ontworpen
artikels over de samensmelting kon-
stans op nieuw besproken.

Art 107 wordt als volgt vastgesteld.
„Samensmelting van twee of meer
naamloze vennootschappen, hetzij
door vorming eener nieuwe ven-
nootschap, hetzij door oplossing
eener of meer vennootschappen in
andere reeds bestaande, kan alleen
plaats hebben krachtens een besluit
door elke dier vennootschappen ge-
nomen.

„De bepaling van Artikel 67 is in dit
geval toepasselijk.”

Art 108 wordt, na een geringe wij-
ziging in het eerste lid, aldus gelezen.
„De besluiten tot samensmelting
hebben geen rechtsgevolg dan na
verloop van drie maanden sedert
de openbaarmaking dier besluiten

door

doormiddel der in Artikel 45 f bedoelde
nieuwsbladen.

„Feder schuldeischer heeft het recht
binnen dien tijd tegen de samensmel-
ting in verzet te komen. - Dit verzet
geschiedt in den vorm van een deur-
waanders exploit aan de vennootschap
waarvan hij, die zich verzet, beweert
schuldeischer te zijn. - Waarbij wordt
woonplaats gekozen binnen het
arrondissement, waarin de zetel
der vennootschap gevestigd is. Het
verzet schorst de uitvoering der be-
sluiten tot samensmelting.”

Art 104 de Pleer Asfer merkt op dat
volgens het Artikel, zooals dit door
hem ontworpen is, het bestuur der
vennootschap, waarvan een schuld-
eischer tegen de voorgenomen samen-
smelting in verzet is gekomen, met
de ten gevolge van dit verzet noo-
dig geworden vereffening belast
zal zijn. Dit kan aanleiding geven
tot een minder onpartijdige liqui-
datie, daar de belangen van de

schuldeischer

schuldeischers die het bestuur zal be-
 „ben te behartigen, allicht in strijd
 „kullen zijn met het belang der aan-
 „deelhouders om de liquidatie zoo
 „se richten dat deze feitelijk tot de
 „beoogde samensmelting leidt. Spre-
 „ker acht het dus gewenscht te bepalen
 „dat de vereffening zal geschieden door
 „personen, daartoe ten verzoeken van
 „de bestuurders of van een of meer
 „schuldeischers te benoemen door de
 „rechtbank van het Arrondissement
 „waarin de zetel der vennootschap
 „is gevestigd.

Dit voorstel wordt aangenomen.
 De redactie van de Artt 109 en 109^b
 geeft aanleiding tot verschillende voo-
 „gen. Hoe zal van de erkenning der
 „schuldeischers door de vennootschap
 „blijken? Is de uitdrukking vereffening
 „wel juist, waar bedoeld is afsonde-
 „lijk beheer tot dat de schuldeischer
 „afbetaald zijn of voor hunne vorderin-
 „gen zekerheid is gesteld? Welke zal
 „de toestand zijn hangende het ge-

waaraan

waarvan Art 109bis spreekt? Bestaat
tusschen de beide Artikelen wel een
juist verband? Wat zal rechtens zijn
als de vennootschap noch de schuld-
eischers erkent noch het geding van
Art 109bis afhankelijk maakt?

De over deze verschillende vragen
gevoerde discussie doet besluiten de
beide Artikelen aan den Heer Osefer
te renvoiereen, ten einde de geop-
ferde bedenkingen te overwegen
en een nader redactie te ontwerpen.

De Heer Osefer herinnert dat hem,
naar aanleiding van een vroeger
door hem gedaan voorstel (Artikel
49bis vierde lid, behandeld in de
154de Vergadering), was opgedragen
Artikel 60 te hervien. De conclusie
waartoe hij is gekomen is deze, Ar-
tikel 60 onveranderd te laten, maar
aan Artikel 49, evenals hij toen voor-
stelde, een nieuw lid toe te voegen
luidende: "Voorwaarden, aan de toe-
beding verbonden, worden als met
geschreven aangemerkt". Naar zijne

meening

meening moet de toetreding tot de na-
 looze vennootschap, welke overeen-
 komsten daartoe ook mogen geleid
 hebben, niet anders dan univ-
 onvoorwaardelijk kunnen geschied-
 Laat men voorwaarden toe dan tot
 men in allerlei moeilijkheden en
 kan men nooit weten of iemand
 of niet vennoot is, daar elk rogen
 blik kan blijken dat de voorwaarde
 niet vervuld is. Wie aandeelhouder
 zijn moet vaststaan, van daar
 dat spreker alle voorwaarden, al-
 thans alle ontbindende als niet
 geschreven wil beschouwd zien.
 De Heer Molengraaff onderscheidt
 het voorstel. Toetreding tot de ven-
 nootschap moet nooit anders
 plaats kunnen vinden dan op
 grondslag der statuten. Al wat
 in strijd, of nevens die statuten
 bedongen wordt moet nietig zijn.
 In het belang van hen, die met
 de vennootschap handelen, moet
 elke toetreding als onvoorwaardelijk

behandeld

behandeld worden, moeten althans
 alle geheime voorwaarden, dat wil
 zeggen alleniet in de statuten op-
 genomen voorwaarden, krachteloos
 zijn.

De Voorzitter ende Heer Pijnappel
 zijn van eene andere meening. Hun
 inzien ware het niet gerechtvaardigd
 personen, die te goeder trouw aan
 hunne toetreding tot de vennoot-
 schap voorwaarden verbonden
 hebben, tegen hun wil tot onvoor-
 waardelijke aandeelhouders te
 maken. Wenscht men geen voor-
 waardelijke toetredingen, dan
 moet de geheele handeling nietig
 verklaard worden, niet alleen de
 voorwaarde. -

Na eene langdurige gedachten-
 wisseling woort ten Slotte het
 voorstel van den Heer Oeser ver-
 worpen met de beslissende stem
 des Voorzitters; de H. H. Oeser en
 Molengraaff stemmen voor.

De Lezing der Memorie van Toe.

Lichting

lichting op den titel van vennoot
 open wordt vervolgens voortgezet tot
 de Voorzitter de Vergadering ten 2³/₄
 ure sluit. -

De Secretaris,

(w.g.) Abolengraaff

De Voorzitter

(w.g.) J. G. Kist

Honderdzesenveertigste Ver-
 gadering opaterdag 2 November
 1889 in de Raadkamer van
 den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Ver-
 gadering ten Nove.

De notulen der vorige Vergadering
 worden gelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter deelt mede dat hij
 onderhoud heeft gehad met Zijne
 Excellentie den Minister van Jus-
 tie en dat deze hem heeft medegedeeld
 dat hij gaarne ontrent enkele
 bepalingen van het ontwerp van wet
 op het faillissement en de surseis

van

van betaling, waartegen bij hem bes-
 „denkingen zijn geteerd, nog nader
 het oordeel der Commissie kon wil-
 „len vernemen. Ingevolge dit ges-
 „prek ontving de Voorzitter van
 den Heer Referendaris M. Teixeira
 de Mattos het verzoek om een on-
 „derhoud, waarop de Voorzitter den
 Heer Teixeira heeft uitgenoodigd
 deze Vergadering der Commissie
 te willen bijwonen. De Heer Teinei-
 „ra zal tegen 11 uur tegenwoor-
 „dig zijn -

Aan de orde is de verdere behan-
 „deling van den titel van Vennoot-
 „schap.

De Secretaris wijst erop dat enkele
 bepalingen van de afdeling over
 de „Onderlinge Waarborgmaatschap-
 „pij“, met name de Artikelen 117,
 125 en 126 wijziging behoeven in
 verband met de nieuwe redactie
 van Art 115.

Na eenige discussie wordt den
 Secretaris opgedragen na te gaan

welke

welke wijzigingen de nieuwe meer
omvattende begripsbepaling van de
Onderlinge Waarborgmaatschappij
noodig maakt en daarom trent
de noodige voorstellen te doen.

De Heer Asser heeft nader over
„voegen welke bepalingen ontbreken
het opmaken van een balans en
van eene jaarlijksche rekening
en verantwoording noodig zijn.

Hij stelt thans voor de bestuur-
„ders te verplichten jaarlijk rek-
„ning en verantwoording af te
leggen en een balans op te maken.

Voor levensverzekering Maatschappij-
„rijen niet bij daarin niet lang
een overwegend bezwaar, ook bij deze
Maatschappijen kan jaarlijks in
de boeken een balans worden ge-
„trokken; alleen dat deze niet
wiskundig zuiver maar slechts
globaal het bedrag van winst en
verlies kunnen aangeven.

Het voorstel leidt, na eenige ge-
„dachtenwisseling, tot de volgende

redactie

redactie van Artikel 87:

„Het bestuur doet jaarlijks aan de Algemeene Vergadering van Aandeelhouders rekening en verantwoording omtrent het gevoerde beheer, onder overlegging van een overeenkomstig de bepalingen van Art 15 ingerichte balans.“

„De balans ligt, ten minste tien dagen voor den dag der Algemeene Vergadering, waaraan zij ter goedkeuring wordt onderworpen, ten kantore der vennootschap voor de aandeelhouders ter inzage.“

De Heer Feineira de Mattos verscheijnt ter Vergadering.

Achtereenvolgens worden door hem ter sprake gebracht: de toelichting op Art 1 in verband met die op Art 6 van het ontwerp van wet op het faillissement en de surseance van betaling en de bepalingen van de Artikelen 38, 55, 124, 127 2de lid, 136, 157, 209, 221 3de lid en 211-213.

In antwoord op zijne bedenkingen

tegen

tegen deze bepalingen worden made
 de redenen uiteengeset die de Com-
 „missie tot het voorstellen daarvan
 hebben geleiden de gronden ont-
 „vondt waarop de Commissie die
 artikelen gehandhaafd zou wen-
 „schen te zien.

De Heer Feineira geeft te kennen
 dat hij den Minister met het
 „deel der Commissie ontrent de
 sprake gebrachte punten in her-
 „nis zal stellen. Hij verlaat de
 Vergadering te ruim 2 ure.

De Heer Pijnappel brengt de re-
 „ding van de fusie van maanloop-
 vennootschappen, in de vorige Ver-
 „gadering aangehouden, op nieuw
 ter sprake.

Na gedachtenwisseling over dit
 onderwerp nemen de Heeren Asse-
 „en Pijnappel op zich nader met
 elkander in overleg te treden over
 de redactie van de hierop betrek-
 „kelijke artikelen.

De Voorzitter sluit de Vergadering

1147
ten 2 ³/₄ ure.

De Secretaris,

(w.g.) Abolengroff

De Voorzitter,

(w.g.) J. G. Kuit

Honderd Zevenenveertigste
Verzameling op Zaterdag
9 November 1889 in de Raad-
kamer van den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Ver-
zameling ten Nive.

De notulen der vorige Ver-
zameling worden gelezen en goedge-
keurd.

De Voorzitter deelt mede dat is in-
gekomen een schrijven van den
Minister van Justitie dtd 8 November,
waarin deze der Commissie verzoekt
hem te willen mededeelen, wat
door hem kan worden geantwoord
op de vraag om inlichtingen om-
treft den stand der werkzaamhe-
den der Commissie, gedaan in

het

het Voorloopig Verslag over het IV^{de}
Hoofdstuk der Staatsbegroting
het dienstjaar 1890.

De Commissie besluit den Minis-
ter te berichten dat zij door ver-
schillende omstandigheden gedu-
rende geruimen tijd geen Verga-
dingen heeft kunnen houden, dat
thans echter wetsontwerpen, met
daarbij behorende toelichtingen
over het handelsregister en de
"ma gereed liggen, terwijl de Com-
missie weldra hooft gereed te
komen met wetsontwerpen en
toelichtingen over de vennootschap-
pen en het vrachtvervoer. In het
schrijven zal des Ministers bovendien
herinnerd worden aan de indie-
"ning reeds geruimen tijd geleden
van het wetsontwerp op het "Han-
delspapier"

Aan de orde is de behandeling
van den titel over vennootschap-
pen. De Heer Molengraaff heeft in
gevolge opdracht der vorige Verga-

dering

„dering eenige wijzigingen van enkele Artikelen der vierde afdeling:“ te onderlinge waarborgmaatschappij "ontwerpen.

Achtereenvolgens wordt besloten: Art 117 c. te vervangen door de volgende bepaling:

„de verplichtingen van geldelijken aard die de leden jegens de maatschappij op zich nemen.“

Art 121. te doen vervallen, als overbodig naast het gewijzigde Art 119.

Art 125. In dit Artikel in plaats van de woorden: „met opgave van het bedrag hunner deelneming“ te lezen: „met opgave van de door elk hunner aangegane verplichtingen van geldelijken aard.“

Art 126. te worden: „dan het bedrag waarvoor zij hebben deelgenomen“ te vervangen door: „dan waartoe zij zich jegens de maatschappij verbonden hebben.“

Vervolgens heeft een nadere bespreking plaats van de Artikelen

regulende

regelende de aansprakelijkheid van
 sprichers en emittenten, welke er toe
 slote toe leidt, deze artikelen op niet
 ter fine van nader redactie aan de
 Heeren Pijnappel en Molengraaff
 te verwijzen.

De Voorzitter stelt hierna aan
 orde de behandeling van de artikelen
 over de samensmelting van
 naamloze vennootschappen.

De Heer Pijnappel ontwikkelt een
 „ge bezwaren tegen de door den
 Heer Usser voorgestelde regeling.
 Hij wijst er op dat als één schulde
 „eischer verzet doet het aan de
 vennootschap niet moeielijk zal
 vallen deren te betalen en op die
 wijze het verzet te breken, terwijl
 dan de overige schuldeisers de
 zich niet verzet hebben, geacht
 worden in de fusie toe te stemmen
 en daarvan mischien de dupe
 worden. - Spreker acht dit bederf
 „kelijk omdat door de samensmel
 „ting feitelijk aan de schuldeisers

een

een nieuwe schuldenaar wordt
 opgedrongen. - Om die reden kan
 Samensmelting ook niet, zooals hem
 eerst voorkwam, met vermindering
 van kapitaal gelijk gesteld worden.
 Ook voor de reeds vroeger tegen het
 voorstel Ufer gerezen bedenkingen
 heeft Spieker geen voldoende oplos-
 sing gevonden. Het komt hem daar-
 om voor dat het toch beter ware
 te bepalen dat de samensmelting geen
 gevolg heeft tegenover de schuld-
 eischers, dan na betaling van of
 zekerheidsstelling voor hunne vorde-
 ringen. - De loopende schulden te
 betalen kan geen moeilijkheid
 opleveren, terwijl de vennootschap
 met obligatiehouders eene regeling
 zal moeten treffen.

De Heer Ufer heeft geen volstrekt
 bezwaar tegen eene regeling als de
 voorgestelde, maar wenscht toch op
 te merken dat zijn eigen voorstel
 dit voordeel aanbiedt, dat als geen
 der crediteuren verzet doet de

Samen.

Samensmelting haar beslag krijgt.
 Het voorstel Pijnappel maakt in el-
 geval ontbindingen vereffening
 „dig. - Het bepaalt eenvoudig wat
 thans reeds rechtens is. Voorts vraagt
 Spreker hoe geconstateerd. Het wor-
 ja hoe men ooit zal kunnen con-
 „stateeren dat alle schuldeische-
 voldaan zijn door betaling of zeker-
 „heidstelling?

De Heer Pijnappel meent dat dit
 laatste berwaar onder vangen zou
 kunnen worden door de bepaling
 dat de vennootschap als zij van
 „deel is aan al hare verplichtingen
 te hebben voldaan, aan de recht-
 „bank de benoeming kan vragen
 van een controleur, die dit punt
 zou hebben te onderzoeken en dat
 „van een verklaring af te geven. -

De Heer Asper antwoordt dat een
 dergelijke verklaring dat alle schul-
 „deische voldaan zijn nooit afgege-
 „zal kunnen worden, en dat het dan
 beter ware de vraag of de fusie kan

doorgaan

doorgaan aan het arbitrium van
den rechter over te laten, even als
de vraag of de schuldeischers niet
benadeeld worden door eene vermin-
dering van kapitaal.

De Voorzitter is van oordeel dat eene
verkorting of beperking van de rechte-
ten der schuldeischers in geen ge-
val zich laat rechtvaardigen. Ten-
nootschappen die zich wenschen
samen te smelten moeten dit doen
onder eerbiediging dier rechten
en dus trachten met hunne schul-
deischers eene regeling te treffen
die eene samensmelting zonder
voorafgaande ontbinding mogelijk
maakt. Hij zou dus ontrent de sa-
mensmelting niets willen bepa-
len en gelooft ook niet dat aan
eene regeling van dit punt veel
behoefte bestaat. -

Na eene vrij langdurige discussie
wordt in dien zin besloten met
2 > 2 stemmen, die van de Heeren
Asperen Pijnappel. - 1 stem des

Voorzitters

Voorzitters beslist. De Artikelen 107
- 109 worden dienovereenkomstig
geschrapt.

Sluiss is aan de orde het wetsont-
werp op de vrachtvervoerders, dat
de Heer Pijnappel op nieuw heeft
laten drukken, Stukken N: 39^x. Het
bij zijn eenige redactie wijzigingen
gebracht in de Artikelen 13 en 15, in
de Vergadering van 26 Juli 1889 aan
den Heer Pijnappel gerenoieerd. -
De wijziging van Art 13 heeft hem
tevens aanleiding gegeven in ver-
band daarmee de redactie van de
Artt 22 en 23 te wijzigen, in welke
artikelen eveneens ten onrechte van
den vrachtbrief gesproken wordt,
alsof bij alle goederen verzendingen
een vrachtbrief zou moeten
weten. - Ten slotte is in Art 21 aan
het slot een verduidelijking aan-
gebracht. -

Art 6. De Secretaris merkt op dat
volgens zijne aantekeningen het
slot van dit artikel moet luiden

"en hem, voorgevoergeen schuld
aan zijn zijde bestaat, schadeloos te
stellen."

Wordest besloten dezeredactie te ver-
vangen door die van den Heer Tijn.
"afpel en dus te leeren." en, voorge-
voegeen schuld aan diens zijde be-
staat, hem schadeloos te stellen".

Art 13. He Secretarismeent dat de
laatste zinrede: "de opvolgende
vrachtvervoerder treeds dan op de
voorwaarden van den vrachtbrief
tot het vervoer toe" kan vervallen,
immers de vrachtbrief behelst "de
overeenkomst van vervoer", en de be-
doelde zinrede herhaalt dus noo-
deloos wat reeds in het eerste lid
van het Artikel is bepaald.-

De Heer Asper zegt dat het Artikel,
zoals het thans is geredigeerd, niet
is in overeenstemming met hetgeen
besloten werd in de bovenvermelde
Vergadering. - Toen werd aangenomen
dat wanneer geen vrachtbrief is
of de vrachtbrief die er is, niet aan

den

den opvolgenden vervoerder is overgegeven
 de tweede en verdere vervoerders allen
 onderworpen zijn aan de bepalingen
 van deren titel, en dat zij dus in die
 gevallen vervoeren overeenkomstig
 de wettelijke bepalingen omtrent
 het vervoer. In het eerste lid van het
 Artikel, zooals het thans luidt, wordt
 daarentegen geregeld dat zij ook dan
 toetreden tot de overeenkomst van
 vervoer tusschen den afzender en
 den eersten vervoerder gesloten, wat
 geheel iets anders is. —

De Voorzitter sluit zich hierbij aan
 en betoogt dat de tweede en verdere
 vervoerders alleen dan verbonden wor-
 „nen zijn volgens de overeenkomst
 tusschen afzender en eersten vervoer-
 „der gesloten, alshun die overeen-
 „komst bekend is gemaakt, wat het
 geval is als zij het goed met den
 vrachtbrief hebben overgenomen.

De Heer Pijnappel verklaart dat
 hij bij de woorden „overeenkomst van
 vervoer“ in het eerste lid niet heeft

gedacht

gedacht aan mondelinge afspraken
 tusschen den afzender en den eerste
 vervoerder, maar aan de overeen-
 „komst van vervoer zooals die door
 de wet geregeld wordt. Overigens
 meent hij dat als er een vrachtbrief
 is, deze ook aan de opvolgende ver-
 „voeders overgegeven moet worden.
 Daarop is het geheele ontwerp ge-
 „baseerd. -

Hiertegen wordt aangevoerd dat
 als dit niettemin niet geschiedt,
 de opvolgende vervoerder, die niet
 kan weten of er een vrachtbrief
 is en misschien evenmin dat de
 eerste vervoerder die hem het goed
 bezorgt, niet is de eigenlijke afzender,
 „der, ook niet krachtens den vracht-
 „brief verbonden kan zijn.

Het Heer Pijnappel geeft dit aan-
 „leiding er op te wijzen dat anders-
 „zijds de afzender en de ontvanger
 niet kunnen weten of de vracht-
 „brief al of niet aan den opvolgen-
 „den vervoerder is overgegeven, en

de

de gemaakte opmerking dus feitelijk
 leidt tot de aanneming van ge-
 „broken vervoer, wat het ontwerp
 niet gewild heeft. Ook zal Art 15 ge-
 „wijzigd moeten worden met het
 oog op het vervoer zonder vrachtbrief
 voor het geval dat de aard of de
 omvang van des vervoerders aan-
 „sprakelijkheid tusschen den af-
 zender en den eersten vervoerder
 eene van de wet afwijkende wijze
 is geregeld en deze afwijkingen niet
 aan volgende vervoerders medege-
 „deeld zijn. Het een en het ander
 zal ingrijpende veranderingen
 het ontwerp noodig maken. -

De discussie leidt er ten slotte
 toe de nadere overweging van deze
 punten en daarmee de redactie
 van de Artt 13 en 15 aan den Heer
 Pijnappel op te dragen.

Art 15 2de lid. Het slot woord gele-
 zen: „voor eene dagvaarding te
 doen aan diengene hunner, die
 den langsten termijn kan aan-

„Spraak

"spraken maken".

Het 4de lid van het Artikel wordt overgebracht naar Art 16 om van dit Artikel het eerste lid uit te maken. Art 18. Behoudens nadere redactie wordt besloten het tweede lid van het Artikel met Art 19 tot een Artikel te vereenigen. -

Artikel 21. Het slot van het artikel wordt gelezen: "tenzij deze genoemen zijn ingevolge een bericht als vermeld in Artikel 20 tweede lid, ende de ontvangst van dit bericht aan een der drie genoemde feiten is voorafgegaan."

Artikel 25. Behoudens nadere redactie worden het tweederende lid van het Artikel met Artikel 26 vereenigd. -

In de overgangsbepaling wordt voor "zes maanden" gelezen: "een jaar".

De Voorzitter sluit de Vergadering ten 3 ure. -

De Secretaris,

De Voorzitter,

(w.g.) Molenjauff

(w.g.) J. G. Kint

Honderdachtenveertigste Ver-
gadering opaterdag 23. Novem-
ber 1889 in de Raadhamer
vanden Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Vergade-
ring ten 11 ure. -

Tegenwoordig de Voorzitter en de
H. H. Pijnappel en Molengraaff, nu
11 uur ook de Heer Oeser.

De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd
Aan de orde zijn de bepalingen
de aansprakelijkheid van oprichters
en daarmee gelijkgestelde personen.

Na eenige discussie wordt het vol-
gende Artikel vastgesteld:

"De Onderteekenaars van een stuk
dat verspreid wordt, en dat bestemd
is om deelneming in een op te richten
of reeds bestaande naamloze
vennootschap te verkrijgen, zijn
indien daarin mededeelingen ont-
hrent die zaak worden gedaan, of
op mededeelingen, elders of in andere

Stukken

stukken voorkomende, door bijvoeging
 of aanhaling dier mededeelingen of
 stukken beroep wordt gedaan, hoof.
 „delijken voor het geheel voor de
 waarheid dier mededeelingen ver.
 „antwoordelijk. —

Met onderteekenaars van een stuk
 worden gelijkgesteld zij, die daarin
 met hunne toestemming voorkomen
 als degenen, die zich het verkrijgen
 der deelneming ten doel stellen.

Op hen bij wie de inschrijving wordt
 opengesteld rust dezelfde aanspra.
 „kelijkheid, bij gebreke van personen
 die ingevolge het eerste of tweede
 lid van dit Artikel aansprakelijk
 zijn.”

De Heer Molengraaff vraagt of niet
 met het doen van onware mede.
 „deelingen gelijkgesteld moet wor.
 „den het verzwijgen van feiten,
 waarvan de kennis voor de inschrij.
 „vers van belang is. — Gesteld bijv.
 eene vennootschap wordt opge.
 „richt ter exploitatie van een ja.

brick

brick, eener mijn of plantage, en in
 het prospectus uitnoodigende tot
 deelneming worden lasten op het
 onroerend goed rustende verzweerd.
 De Heer Asferis van meening
 dat dit geval onder het 200even
 „gestelde Artikel zou vallen en dat
 het overigens niet wenschelijk ver-
 „wijging met onware mededeeling
 gelijk te stellen. - Beide gevallen
 staan niet gelijk. Bovendien kan
 eene verplichting om alles wat men
 weet mede te deelen niet worden
 aangenomen.

De Voorzitter en de Heer Pijnapp
 sluiten zich hierbij aan, waartop
 de Heer Molengraaff zijn denk-
 „beeld niet verder aandringt.

Hiermede zijn alle voorstellen en
 amendementen op den titel van ver-
 „nootschap afgehandeld. Alomt
 besloten dat de titel op nieuw zal
 worden gedrukt. - De Secretaris be-
 „last zich met de zorg voor het dru-
 „ken en het collationeeren van den

tehet

tekst met al de saangenomen wijze.
„gingen.

Aan de order is vervolgens de titel
van vrachtvervoeders en expeditieus
In Artikel 49 worden op voorstel
van den Heer Pijnappel, hersteld
de woorden: „tegen eenen in eens
vastgestelde vergoeding“, daarmede
naar zijne meening bij een volgende
gelegenheid ten onrechte geschrapt.
Artikel 13 geeft op nieuw tot lang-
durige discussies aanleiding.

De Heer Asfer wijst er op dat zijne
bezwaren nog niet zijn weggenomen.
In het geval dat de tweede vervoer-
„der niet weet dat hij niet is de eerste
vervoerder, omdat hem niet is mede-
„gedeeld door dengene die hem het
goed aanbiedt dat deze niet is de
afzender, gaat het niet aan hem
dezelfde aansprakelijkheid op te
leggen als den vervoerder die over-
„eenkomstig een vrachtbrief een
doorlopend vervoer bezorgt.

De Heer Molengraaff is eveneens

van

van voordeel dat van een doorlooper
 vervoer met voor alle vervoerders ge-
 „lijke aansprakelijkheid geen sprake
 kan zijn alser geen vrachtbrief is
 of de vrachtbrief niet wordt overge-
 „nomen door de verdere vervoerders.
 Is er een vrachtbriefen wordt deze
 doorgegeven dan kunnen alle be-
 „langhebbenden bij het vervoer: af-
 „zender, vervoerders en ontvanger
 weten welke overeenkomst tusschen
 afzender en eersten vervoerder ge-
 „sloten is en kan dus deze overeen-
 „komst hun aller rechtsbetrekkin-
 „gen beheerschen. Is er daarentegen
 geen vrachtbrief of is deze niet over-
 „gegeven dan zullen afzender en
 ontvanger onbekend zijn met de
 voorwaarden waarop de verdere
 vervoerders het vervoer op zich heb-
 „ben genomen en deren wederke-
 „rig onbekend waren met het geen
 tusschen afzender en eersten ver-
 „voerder omtrent het vervoer is
 overeengekomen. Toch is het even-

„schelijk

„schelijk dat ook in dit geval partijen
 weten waartoe zij verbonden zijn.
 Daarom moet dan het verdere ver-
 „voersluitend beheerscht wor-
 „den door de bepalingen der wet,
 welke aan alle partijen bekend
 kunnen zijn. Daarvan afwijken
 „de bedingen zullen alleen inge-
 „voepen kunnen worden tegen
 hem die het bestaan dier bedin-
 „gen kent. -

De Heer Pijnappel heeft hier tegen
 geen bezwaar, maar acht hier
 „mede de moeielijkheden niet
 orgelost. - De vraag is veel eer deze:
 Kan de ontvanger bijv. den laas-
 „sten vervoerder overeenkomstig
 Art 14 aanspreken omdat hem door
 deren niet is afgeleverd wat door
 den afzender aan den eersten ver-
 „voerder ten vervoer is toevertrouwd,
 ook wanneer het vervoer zonder
 vrachtbrief is geschied, of niet moet
 alsdan onder den laastten vervoerder
 te kunnen aanspreken bewezen
 worden

worden dat en in welken toestand
 en hoeveelheid der het goed van zijn
 voorganger heeft overgenomen.
 Dit laatste maakt het vervoer
 tot een gebroken vervoer. Spreker
 wenscht daartegenover in elk
 geval een doorlopend vervoer
 eenheid van vervoer; K. i. moet
 een verdere vervoerder het goed
 weigeren als hij niet tot dit door-
 loopend vervoer wil medewerken.
 De Heer Sper antwoordt dat
 dit alleen dan niet onbillyk
 kon zijn indien de verdere ver-
 voerder ten allentijde kon weten
 dat het hem aangeboden goed
 reeds vervoerd is. Dit is niet
 het geval. - Hoe kan bijv. een
 vervoerder, wanneer er geen
 vrachtbrief is en hem 3 balen
 ten vervoer worden aangeboden
 weten of zelfs gissen tenzij het
 hem words medegedeeld, dat
 die 3 balen een deel uitmaken
 van een partij van vijf balen

door

1167

door een afrunder elders verzonden,
van welke vijf balen er twee door
de schuld van een vorigen ver-
voerder verloren zijn gegaan.
De Heer Molengraaff stelt het
geval dat een transportonderne-
mer als van Genden Loos, die
eerste vervoerder is in den zin
van het ontwerp als hij de kosten
van het geheel vervoer voor zijne
rekening neemt, aan een spoor-
wegmaatschappij iets ten ver-
voer aanbiedt. Hoe wil die
Maatschappij beoordeelen wat
tusschen den afrunder en den
transportondernemer is overeen-
gekomen, welk recht heeft hij
daarnaar te informieren en
welke redenen om het vervoer
te weigeren indien hem daar-
omtrent geen inlichtingen ver-
strekt worden. Hier doorlopend
verkeerte gebieden, zooals de
Heer Pijnappel wil, ware niet
gerechtvaardigd. Wel mag in

de

de wet het vermoeden opgesteld wor-
 „den, dat de verdere vervoerder het
 goed onbeschadigd heeft overge-
 „nomen, althans zonder uiterlijk
 waarneembare gebreken, omdat
 hij in de gelegenheid is deze schade
 „de te doen constateeren alvorens
 over te gaan tot het verdere ver-
 „voer!

De Heer Pijnappeler kent dat
 in den titel niet voldoende is
 gelet op de gevallen dat er geen
 vrachtbrief is of deze niet is door-
 „gegeven. Voor een letterlijke
 „volging van het Bernsche ontwerp
 en het Zwitsche Handelswetboek is
 te besluitend het geval dat er wel
 een vrachtbrief is, in het oog gehouden.
 Om het ontwerp in dit opzicht thans
 te verbeteren wat het nog al belang-
 „rijke wijzigingen moeten onder-
 „gaan. Spreker verzoekt diligent ver-
 „klaring om den titel te herzien naar
 aanleiding en met inachtneming van
 het in deze en de vorige vergadering

ge

gesproken.

Buereenkomstig dit verzoek wordt besloten.

De artikelen 15, 16, 18, 19, 25 en 26 worden vastgesteld zooals zij door den Heer Pijnappel naar aanleiding van de besluiten der vorige vergadering nader zijn geredigeerd (zie N: 34 en 38), behoudens vervanging van de woorden „en wanneer hij hem schriftelijk gegeven worden, en, zoo er een vrachtbrief is opgemaakt, hem de gelegenheid verschafft wordt” in Art. 19 door de woorden: „deze beschikkingen hem schriftelijk worden gegeven en, zoo er een vrachtbrief is opgemaakt, hem de gelegenheid wordt verschafft”.

De woorden in Artikel 25 de woorden „machtiging verleenen” vervangen door: „machtigen”.

Vervolgens wordt overgegaan tot lezing en vaststelling van het grootste deel der Memorie van Toelichting op den titel van vrachtvervoerders en expediteurs.

ple

De Voorzitter sluit de Vergadering ten 1 ure.

De Secretaris,

(w.g.) Mobergraaff

De Voorzitter,

(w.g.) J. G. Kist

Honderd negenenveertigste Vergadering op Zaterdag 11 Januarij in de Raadkamer van den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Vergadering ten 10 ure.

Alle leden zijn tegenwoordig. -
De Notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De Secretaris doet mededeeling van een paar fouten bij de herdruk van den titel van vennootschappen in den tekst ingeslopen. - Bovendien is vergeten het Artikel in de 185de Vergadering vastgesteld en toen voorloopig geplaatst na Artikel 44, Al. 48. -

Ten

Teneinde vermindering te voorkomen
 wordt besloten bedoeld Artikel met
 Artikel 48 te vereenigen, in dier voege
 dat het eerste en tweede lid van Ar-
 tikel 44bis / Zie bl. 306 / worden ge-
 schreven tusschen het eerste en twee-
 de lid van Artikel 44, thans 48; het
 derde lid van Art. 44bis vervalt.

In verband hiermede wordt Artikel
 32 nieuw / aldus gewijzigd: in het
 eerste lid worden geschrapt de woor-
 den: " Artikel 48 tweede lid, en Ar-
 tikel 49 zijn op deze akte toepasselijk;
 terwijl het derde lid wordt gelezen:
 " De Artikelen 48 tweede, derde en
 vierde lid, 49, 52 en 53 zijn hier toe-
 pasfelijk."

Voorts wordt in de Artikelen 53 en
 136: " Artikel 48" vervangen door: " Ar-
 tikel 48 eerste en vierde lid."

Eene verbetering van den titel geeft
 vervolgens nog aanleiding tot de vol-
 gende wijzigingen:

In Art. 9 eerste lid wordt het woordje
 "er" tusschen "indien" en "inschrijving"

geschrapt

geschrift.

In Art. 11 in fine words gelezen: "feiten of rechtsbetrekkingen" in plaats van "feiten en rechtsbetrekkingen."

In Art. 25 words, voor het geheel en met hun gansche vermogen "gewijzigd in, voor het geheel, rechtstreeks en met hun gansche vermogen" Evenzo in Artikel 28 eerste lid. - Beide wijzigingen staan in verband met de redactie van Art. 14 eerste lid.

In Art. 29 in fine words: "van het commanditair contract" vervangd door: "der overeenkomst."

Van Art. 35 words het tweede lid geschrapt, als zonder belang naast het in het eerste lid treffendelijk verblaaide Artikel 63.

Voorts worden in het eerste lid van Artikel 35 bij de daar aangehaalde Artikelen gevoegd de Artikelen "53, 54 en 60."

Ten einde eene bepaling te geven omtrent de faillietverklaring van de Commanditaire vennootschap op

aandeelen

aandeelen wordt Artikel 41 vereenigd met Artikel 42 en een nieuw Artikel 41 vastgesteld, luidende:

„De bepalingen van de Artikelen 106 eerste lid en 108 zijn op deze vennootschap toepasselijk.

Verzoek tot faillietverklaring kan, behalve door de schuldeischers, ook door een Commissaris, gedaan worden. Artikel 105 derde lid is als dan toepasselijk.”

In Artikel 43 wordt „der Artikelen 111 en 112“ vervangen door „der Artikelen 111 en 112 tweede tot en met vijfde lid”.

In Artikel 57 wordt „volledige storting hunner deelneming“ gewijzigd in „volledige storting van het bedrag hunner deelneming”.

In Artikel 63 eerste lid wordt voor „maatregel van inwendig bestuur“ gelezen „maatregel van bestuur”. Evenzoo in Artt 128 en 145.

Het laatste lid van Artikel 63 wordt vervangen door het volgende: „Lij wordt eveneens toegezonden aan de

griffie

644
griffie van het kantongerecht waan
de vennootschap in het handelsre-
gister is ingeschreven, ten einde dan
„voor ieder terinzage te worden gelezen
Artikel 64 tweedelid words als volgt
geregideerd:

„Nade oprichting der vennootschap
mogen door de bestuurders de in de
Artikel bedroede overeenkomsten niet
worden aangegaan, en zijn zij te
over de vennootschap krachteloos
tenzij hun de bevoegdheid tot het
aangaan enz.”

Artikel 65. In sine words gelezen
„en voor het aantal jaren bij de
„te vast te stellen”.

In Artikel 80 vierdelid in sine words
„daarvoor vervangen in: „daarbij
Artikel 133 words gelezen: „de bep-
„dingen van de Artikelen 104, 105 en
106 eerste lid, 107 en 108 zijn op de ont-
„dingen waarborgmaatschappijen
soepasfelijk”.

In Artikel 154 aanhef worden bij
daaraangehaalde Artikelen nog gere-

de

de Artikelen „ 105, 107 en 108.”

De tekst van den titel van „Pennoot-
„schappen” is thans definitief vastge-
„held. -

Thans is aan de orde de titel „ Van
„Vrachtvervoerders en Expeditieus.”

De Heer Pijnappel heeft gevolgd ge-
„geven aan de opdracht hem in de
vorige Vergadering verstrekt en stelt
enkele amendementen voor: deze

leiden tot de volgende wijzigingen
„Artikel 4 wordt, als volgt geredigeerd.

„ Indien de vrachtvervoerder den
aard van het goed naardem uit

„wendigen toestand niet kan beoor-
„deelen, of indien de goederen hem niet

toegesteld, toegewogen of toegemeten zijn,
is hij bevoegd in den vrachtbrief of het

bewijs van ontvangst, bij zijne ondertee-
„kening, omtrent den aard, het getal,

het gewicht of de maat een voorbehoud te maken.”

In Artikel 7 tweedelid worden ge-
„schrapt de woorden: „ hij genoegeu

heeft genomen met een vrachtbrief waarop
en wordt vervolgens gelezen: „ die ge-

breken

646
„breken in den vrachtbrief of het bewijs
van ontvangst niet zijn vermeld.“

Van Artikel 13 wordt het tweede lid
geschrapt.

Artikel 14 wordt gelezen als volgt: „In
het geval van het voorgaande Artikel
heeft de afzender of ontvanger alleen
eene vordering tegen den vrachtver-
voerder, met wien tegen den
„gene, die en tegen hem, ge-
„rende“ enz.

Als eerste lid van Artikel 15 wordt
aangenomen:

„Met betrekking tot aarden omvang
der aansprakelijkheid, is de in kracht
van gewijsde gegane uitspraak in
het geding door den afzender of ont-
vanger aangelegd, behoudens den
invloed van bedingen tusschen de
vrachtvervoeders onderling, groot-
slag voor hunne onderlinge recht-
vorderingen tot verhaal, mits“ enz.

In Artikel 16 wordt eveneens „In de
hoofdzak“ vervangen door „In het
geding door den afzender of ontvanger“

aan

aangelegd.

De tekst van den titel "van Tracht.
"vervoerders en Expeditours" is hierme
"de definitief vastgesteld.

Vervolgens wordt overgegaan tot be-
lezen en vaststellen van de Memorie
van Toelichting op dezen titel, voor
zoverre dit nog niet was geschied.

Den Secretaris wordt opgedragen
omtrent het drukken der vastgestel-

"de titels en de memories van toe-
lichting met de firma Gebro. Belinfante
in overleg te treden, te seinde dit
op derzelfde wijze te doen plaats heb-
ben als indertijd het drukken van
het ontwerp van wet op het faillite-
ment ende surseance van betaling.

De ontwerpen zullen in de volgende
volgorde worden gedrukt: 1° de ontwer-
pen "Handelsregister" en "Firma"
met de memories van toelichting; 2°
het ontwerp "Vennootschappen" met
memorie van toelichting, 3° het ont-
werp omtrent den vierden titel ende
eerste afdeeling van den vijfden titel

van

van het eerste boek van het Wetboek
van Koophandel, met memorie van
toelichting; 4° het ontwerp "Tracht-
"vervoeders en Expediteurs" met me-
"morie van toelichting. - Aan het ge-
"heet zal een rapport der Commissie
voorafgaan.

De Secretaris zal met het drukken
een aanvraag maken goedgevonden
definitieven tekst van de de door
Heeren Pijnappet en Oefergeschied
Memories van Toelichting van des
heeft ontvangen. -

Niets meer aan de orde zijnde
sluit de Voorzitter de Vergadering
te ruim 2 1/2 ure.

De Secretaris, (was geteekend) Molengraaff, De Voorzitter, (was geteekend) J. G. Kist

Honderdveentigste Vergadering
op Zaterdag 1 Februari 1890, in
de Raadkamer van den Hoogen Raad

De Voorzitter opent de Vergadering

te 11 1/4 uur.

Alle leden zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Op voorstel van den Secretaris wordt besloten aan het Ontwerp betreffende de "Vennootschappen" tot titel te gebruiken: "Ontwerp van een voorstel van wet betreffende de vennootschap onderleene firma, de commanditaire vennootschap, de naamloze vennootschap, de onderlinge waarborgmaatschappijen en de coöperatieve vereeniging" alsook in Artikel 1 alinea 1 de woorden: "dit Wetboek" te vervangen door: "Deze wet".

In Art 133 van dit Ontwerp keul. len mag worden aangehaald de Artikelen 109 en 110.

Vervolgens wordt de Memorie van Toelichting op de Artikelen betreffen. de de Commanditaire vennootschap op aandeelen gelezen en vastgesteld, en worden voorts in de memorie van toelichting betreffende de naam.

Looye

„looze vennootschap eenige wijzigingen
 en aanvullingen aangebracht, in ver-
 „band met de wijzigingen op de des be-
 „treffende Artikelen in de laatste ver-
 „gaderingen aangenomen.

In het ontwerp betreffende de vracht-
 „vervoerders en expeditieus wordt nog
 Artikel 25 gewijzigd. In het eerste lid
 wordt gelezen: „den belanghebbende
 „machtigen” in plaats van: „van den
 „belanghebbende, machtigen.”

Den Secretaris wordt opgedragen
 het rapport aan Zijne Majesteit
 den Koning te ontwerpen.

De Voorzitter sluit de Vergadering
 te nuin / ure.

De Secretaris,

(w.g.) Abolengraaff

De Voorzitter,

(w.g.) J. G. Kirk

Honderdeen en Zeventigste Ver-
 „gadering op Zaterdag 13 September
 1890 in de Raadhkamer vanden Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Vergadering

ten

ten 10 ure.

Allerleden zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter stelt aan de orde:

1.º een commissie vanden Minister van Justitie ddt 29 Augustus 1870. naar aan-

„leiding van de door de Commissie ge-

vgl pag. 506

„dane ontslag-aanvraag. Het antwoord wordt voorloopig aangehouden.

2.º een commissie vanden Minister van Justitie ddt 17 Juli 1870. waarin de Commissie wordt verzocht van advies

te dienen omtrent de opmerkingen door den Raad van State gemaakt

op het ontwerp van een wet op het faillissement en de surseance van

betaling, als mede omtrent nog en-

„kele opmerkingen van het Depar-

„tement van Justitie.

De Artikelen 1-123 worden behan-

„deld en den Secretaris opgedragen

een Memoire te stellen, waarin

het oordeel der Commissie over de ge-

„maakte opmerkingen wordt geresumeerd

De

De behandeling gaf aanleiding tot het vaststellen van de hierna volgende wijzigingen in de daarbij aangegeven Artikelen van het Ontwerp.

Artikel 2 al 3. Voor „dan is alleen de uitgesproken door de rechtbank van het kantoor (hoofdkantoor), van kracht,“ wordt gelezen, „dan wordt alleen aan die, uitgesproken... (hoofdkantoor), gevolg gegeven.“

Artikel 2 al 5 wordt gelezen: „Ten aanzien van naamloze vennootschappen, wederkerige verzekerings- of waarborgmaatschappijen, coöperatieve vereenigingen, andere rechtspersoonlijkheden bezittende vereenigingen en van stichtingen, geldt,“ enz.

Artikel 14. Aan dit Artikel wordt het volgende tweede lid toegevoegd: „de plaatsing in de Staatsconrant geschiedt kosteloos.“

Artikel 16. Na de woorden: „op voordracht van den rechter-Commissaris“ worden ingevoegd de woorden: „en na de Commissie uit de schuldeisers, zoo diversis, gehoord te hebben“

hebben".

Artikel 19 al 2. Dit lid wordt gelezen:
"Ontrent worden door Ons bij
algemeene maatregel van bestuur
nader geregeld gegeven".

Artikel 21. Een nieuw tweede lid wordt
vastgesteld, luidende:

"Indien de schuldenaar wegens een
ambt of bediening een traktement,
soldij of pensioen geniet, vraagt de
curator daarop korting aan op de
wijze voorgeschreven bij de bijzondere
wetten, op dit onderwerp vastgesteld.

gedurende het faillissement wordt
uitsluitend ten behoeve van den
boedel korting verleend; alle vroeger
verleende kortingen nemen een
einde".

Artikel 23 Het slot wordt gelezen:
"dan voor zoverre deze tengevolge
daarvan verrijkt is".

Artikel 31 Het Artikel wordt ge-
wijzigd als volgt: "Indien een ge-
ding door of tegen den curator, of
ook ingeval van Artikel 28 tegen een
schuld."

schuldeischer, wordt voortzest, kan
 door den curator of door dien schulde-
 ischer de nietigheid worden inge-
roepen van handelingen, door den
 gefailleerde voor zijn failliet verkle-
 ding in het gedingbericht, zoo
 bewezen wordt; enz.

Artikel 41. Het artikel wordt ver-
 vangen door het volgende: "Erfende-
 sen, gedurende het faillissement
 aanden gefailleerde opkomende,
 kunnen door den curator niet anders
 worden aanvaard, dan onder voor-
 recht van breedelbeschrijving".

Artikel 45. In het tweedeslid wor-
 den de woorden, die echtgenoot of
 geschrapt.

Artikel 51. Het eerste lid wordt ge-
 redigeerd als volgt: "Behoudens
 het bepaalde bij artikel 46, moet
 het geen door de vernietigde recht-
 handeling uit het vermogen van
 den gefailleerde is gegaan, door
 hem, tegen wien de nietigheid wordt
 ingeroepen, teruggegeven worden".

Artikel

Artikel 54 Het slotwoord: „uitgespro-
ken“ wordt veranderd in: „aange-
vraagd“

Voorts wordt aan het Artikel een
tweedes lid toegevoegd luidende: „Na
de faillietverklaring overgenomen
voederingen of schulden kunnen
nimmer in vergelijking gebracht
worden“

Artikel 54 eerste lid. Hier worden
„na sommatic aanden curator“
en „openbaren“ worden geschrapt,
terwijl aan het slot worden toe-
gevoegd de woorden: „alsof er
geen faillissement ware“

Artikel 58 Hier worden: „uiterlijk
binnen een maand“ worden ver-
vangen door: „voor het verstrij-
ken van een maand“

Artikel 70 eerste lid „Indien meer
dere curators benoemd zijn“ wordt
veranderd in „indien meer dan
een curator benoemd is“

Artikel 73 eerste lid Na „door een
ander te verwangen“ worden ingevraagd

de

de woorden „of hem een of meer mede-
curators toebevoegen, eenen an-
der“.

Artikel 74. Aan het Artikel worden
toegevoegd de woorden: „zoo lang
over de benoeming van des in het
volgende Artikel genoemde Commis-
sie geen beslissing is genomen“.

Artikel 78. Na „lechts vordering te
verdedigen“ worden ingeroegd de
woorden „(uitgenomen waar het
gelds verificatie geschillen)“ Voor-
wordt de verwijzing naar Artikel 10
geschrapt, daarentegen een ver-
wijzing naar Artikel 100 opgenomen.

Artikel 81 eerste lid. In de woorden „of
gedeelte daarvan“ worden geschrapt
Voorwoordt aan het lid de volgende
nieuwe zin mede toegevoegd: „Voor-
vorderingen, of overschietende ge-
deelten van vorderingen, beneden
honderd gulden wordt mede eene
stem uitgebracht“.

Artikel 81 tweede lid. Het lid wordt
geregigeerd als volgt: „Splitsing van

vorderingen

vorderingen, na de verificatie ge-
"daan, doet geen stemrecht verwer-
"ven".

Artikel 84 eerste lid. Tusschen "dan
op" en "verzoek van den curator"
worden gevoegd de woorden: "voor"
"dracht van den rechter. Commis-
"saris of op".

Artikel 89 Voor "niet - nakomen"
wordt gevoegd het woord "opzett-
"lijk".

Artikel 93 tweede lid. "Een notaris"
wordt vervangen door "den kan-
"tonrechter".

Artikel 100 Voor "onderlinge waar-
borgmaatschappij, coöperatieve
vereeniging of andere rechtspersoon-
"lijkheid bezittende vereeniging"
wordt gelezen: "wederkerige
verzekerings- of waarborgmaat-
"schappij, coöperatieve vereeniging,
andere rechtspersoonlijkheid bez-
"ittende vereeniging of eener
stichting".

Artikel 107. "Tedienskosten" wordt
vervangen

vervangen door: "op diens kosten"
Artikel 108 eerste lid 1°. Binnenwel-
 "ken" wordt vervangen door "voor
 welksafloop".

Artikel 117 Voor "onderlinge, waar
 "borgmaatschappij, coöperatieve ver-
 "eeniging, of andere rechtspersoon-
 "lijkheid bezittende vereeniging"
 wordt gelezen: "wederkerige verzeker-
 "ings- of waarborgmaatschappij
 coöperatieve vereeniging, andere
 rechtspersoonlijkheid bezittende
 vereeniging of eener stichting".

Artikel 119. Aan het artikel wordt
 een derde lid toegevoegd luidende:
 "staater behoefte aan verdaging
 der Vergadering, dan wordt deze bin-
 "nen acht dagen, op het door den
 rechter-Commissaris aante wijken
 tijdstip, zonder nadere bijeenroeping
 voortgezet".

Artikel 120 "Gerecificeerde schulde-
 "eischers" wordt veranderd in "er-
 "kende schuldeischers".

Voorts wordt aan het Artikel een

nieuw

nieuw tweede lid toegevoegd, luidende:
 „de: „ Het proces-verbaal der vergadering wordt ondertekend door den rechter-commissaris en den griffier”.

Verder wordt besloten aan den Minister te kennen te geven dat de Commissie geen bezwaar heeft tegen de volgende voorstellen van den Raad van State, die zij evenwel niet tot de hare heeft gemeend te moeten maken.

Artikel 19 derde lid. Het Raad van State stelt voor aan dit lid toe te voegen de woorden: „tegen betaaling volgens een door ons vast te stellen tarief”.

Artikel 58. Toevoeging aan dit artikel van een nieuw tweede lid luidende: „De curator kan te allen tijde het verpandde voorwerp lossen tegen voldoening van het daarop verschuldigde met rente en kosten”.

Artikel 118. Toevoeging van een

tweede

Tweede lid luidende: "Hie daartoe
 strekkende volmacht is vrij van de
 "gd-en registratie rechten".

Hie Voorzitter sluit de Vergadering
 ten 5 ure.

De Secretaris,

(w.g.) Abolengraaff

De Voorzitter,

(w.g.) J. G. Kuit

Honderd twee en zeventigste
 Vergadering op dinsdag 23 Sep-
 tember 1870. in de bibliotheek van
 vanden Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Verga-
 dering ten 10 ure.

Alle leden zijn tegenwoordig.

De notulen der vorige Vergadering
 worden gelezen en goedgekeurd.

De Voorzitter stelt aan de orde
 het in de vorige Vergadering aan-
 gelonden schrijven vanden Min-
 ister van Justitie dtd 29 Augustus 1870.

Het antwoord op dit schrijven

wordt

691

wordt vastgesteld; de Commissie
verklaart daarin bij hare aanvraag
om ontslag te volharden, doch be-
reid te zijn om te voldoen aan de
opdrachten haar verstrekt bij de
missives vanden Minister dtd
10 Juli 1840, N° 124 en 17 Juli 1840,
N° 131 1de afd.

Trans is aande orde de verdere be-
handeling van het ontwerp van
een wet op het faillissement enz.
Op voorstel vanden Secretaris wordt
teruggelaten op de Artikelen 10, 21,
52 en 54, en vervolgens besloten:
1° om in verband met Artikel 10 het
Artikel 3 in derzelve te wijzigen;
dat de aanhef van Alinea 4 wordt
gelezen: "Het verzet of hooger be-
roep geschiedt bij een verzoekschrift
in te dienen ter griffie van het
rechtcollege" enz; dat voorts in
derzelve alinea de woorden, "zijn ver-
klaring heeft uitgebracht" worden
vervangen door, "zijn verzoek heeft
ingediend", terwijl het laatste lid
wordt

wordt gelezen: "Van het hooger beroep
wordt door den griffier van het recht
college, waarbij het is aangebracht
onverwijld kennis gegeven" enz.

2° Artikel 21 wordt nader geredigeerd
als volgt:

"Indien de schuldenaar wegens een
ambt of bediuning een traktement,
soldij of pensioen geniet, waarop schijn-
eischers alleen krachtens bijzondere
vergunningen met inachtneming
van bepaalde formaliteiten, rechten
kunnen doen gelden, geschiedt de uitroep-
ing dier rechten, gedurende het fail-
lisement, uitsluitend door den cur-
ator en nemen door de faillietver-
klaring alle rechten, door afson-
derlijke schuldeischers voeger ver-
bregeu, een einde".

3° In Artikel 52 worden in het tweede
lid geschrapt de woorden, niet tegen
staande de bekendmaking daarvan
en in plaats daarvan tusschen "wordt"
"plaatse" en "niet bekend" ingeroept
de woorden, "langs den weg der wetten".

"lyke"

„lijke aankondiging nog“

4° Van Artikel 54 wordt het slot der eerste alinea gelezen: „wist dat de faillietverklaring reeds was aangevraagd of aangevraagd kon worden“.

Vervolgens worden behandeld de Artikelen 124 - 210 en naar aanleiding daarvan de volgende wijzigingen in de daarbij aangegeven Artikelen van het ontwerp vastgesteld:

Artikel 126 al 1. Aan dit lid worden toegevoegd de woorden: „en“ zonder dat daardoor de erkenning der verordening in het faillissement, wordt verhinderd“

Artikel 127 al 1. Het slot van dit lid wordt gelezen: „indien noch de curator noch een der aanwezige schuldeisers daartegen bezwaar maakt“

Artikel 137. Het slot wordt gelezen: „Het is, evenals de akte van nederlegging, vrij van jegelen registratie. De nederlegging geschiedt kosteloos“.

Artikel 139 al 1. Het slot van dit lid wordt gelezen: „Het ontwerp wordt

onder

ondertekend door of namens den gefa
 „leerde en is vrij van zegel en registratie
Artikel 141, 2° „ Ten behoorlijke tijde
 wordt vervangen door „tijdig”

Artikel 143 al 1 Tusschen de woorden
 „tenzij zij” en „van hun hypotheek, jam
 en worden gevoegd de woorden: „voor
 den aanvang der stemming.”

Artikel 148. Aan het artikel wordt
 toegevoegd: „Het wordt na voorlezing
 ondertekend door den rechter Comm
 „saris en den griffier”.

Artikel 150 al 1. Het slot van dit lid
 wordt gelezen: „waarop de rechtbank
 de homologatie zal behandelen”.

Artikel 155. Het artikel wordt verra
 „gen door het volgende:

„Het hooger beroep geschiedt bij een
 verzoekschrift, in te dienen ter griffie
 „zie van het rechtocollege, dat van
 de zaak moet kennisnemen. De Voor
 „zitter bepaalt terstond dagen en uur
 voor de behandeling, welke zal moe
 „ten plaats hebben binnen twintig
 dagen. Van het hooger beroep wordt

door

door den griffier van het rechtscollege, waarbij het is aangebracht, onverwijld kennisgegeven aan den griffier van de rechtbank, die de beschikking om te kent de homologatie heeft gegeven.

Op de behandeling van het hooger beroep zijn, met uitzondering van het bepaalde omtrent den rechter-commissaris, Artikel 152 en het eerste lid van Artikel 153 toepasselijk."

Artikel 157 te aanhef van het Artikel wordt gelezen als volgt:

"Het in kracht van gewijsde gegane vonnis van homologatie levert in verband met het proces-verbaal der verificatiën behoeve der erkende voorzettingen" enz.

Artikel 162 al. 1. Tusschen de woorden "verplicht" en "rekeningen verantwoording" worden gevoegd de woorden: "ten overstaan van den rechter-commissaris."

Artikel 163 eerste lid. De woorden "voor de homologatie" worden geschrapt, en "Bijgebrekebandien"

vervangen

vervangen door "zoolang hieraan niet
is voldaan."

Artikel 173 tweedelid Voor "Niettemin
zal" wordt gelezen "Niettemin kan"

Artikel 174 1de tweede zinrede "Zoo
erene commissie" enz wordt geschrapt.

Artikel 177 1de woorden: "door de
Commissie uit de schuldeischers of, zo
deze er niet is" worden geschrapt, en
in verband hiermede in Artikel 178

Artikel 177 aangehaald.

Artikel 178 Aan het slot "bedoeld in
Artikel 114" wordt 114 in 14 veranderd.

Artikel 180 1de aanhef wordt gelezen
"de Curator maakt telkens de uitde-
"lingslijst" enz.

Artikel 181 "geverifieerde" wordt ver-
"vangen door "toegelaten".

Artikel 183 derde lid "Geverifieerde"
wordt vervangen door "erkende
en voorwaardelijk toegelaten".

Artikel 184 eerste lid "Schuldenaar"
wordt veranderd in "schuldeischer".

Artikel 185 eerste lid "Geverifieerde"
wordt vervangen door "toegelaten".

Artikel

697

Artikel 190. "De bepaling van Artikel 180" wordt vervangen door "het slot van Artikel 180."

Artikel 192 eerste lid Achter "is be-
"schikt" worden gevoegd de woorden:
"of welke ingevolge Artikel 189 gere-
"serveerd zijn."

Artikel 197. Voor "onderlinge waar-
"borgmaatschappij" wordt gelesen
"wederkerige verzekerings- of waar-
"borgmaatschappij."

Artikel 204 tweede lid Het slot
wordt gelesen: "met de wetenschap,
dat de faillietverklaring reeds was
aangevraagd of aangevraagd kon
worden."

Artikel 208 tweede lid Dit lid wordt
gelesen: "De griffier doet van de
indiening van het verzoek en van
den overeenkomstig het eerste lid
van het volgende Artikel bepaalden
dag onmiddellijk aankondiging
in de Nederlandsche Staatscourant
en in een of meer door de rechtbank
aan te wijzen plaatselijke dagbladen

Artikel 210 Het vierde lid wordt ge-
 „lesen:“ Indien de rechtbank het
 verzoek afwijst, kan zij bij derzelfde
 beschikking den Schuldenaar in
 staat van faillissement verklaren.

In het vijfde lid wordt het woord
 „alleen“ vervangen door „eerst“.

De Voorzitter sluit de Vergadering
 ten 3 ure, na de volgende Vergadering
 bepaald te hebben op Zaterdag 24 Sep-
 „tember ten 10 ure des voormid-
 „dags.

De Secretaris,
 [w.g.] M. de Graaf

De Voorzitter,
 [w.g.] J. G. Kist

Honderd drie en reventigste
 Vergadering op Zaterdag 24 Sep-
 „tember 1890 in de Raadkamer
 vanden Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Vergade-
 „ring ten 10 ure.

Alle leden zijn tegenwoordig.

De

De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde is de verdere behande-
ling van het ontwerp van een
wet op het faillissement en de sur-
séance van betaling.

Op voorstel van den Secretaris wor-
den alsnog in de Artikelen 21, 94 en
196 de volgende wijzigingen gebracht
Artikel 21 wordt gelezen: *post alia*
„waarop schuldeischers alleen bin-
„nen de grenzen en op de wijze voor-
geschreven bij de bijzondere wetten
en wettelijke verordeningen op dit
onderwerp vastgesteld, rechten kun-
„nen doen gelden, geschiedt de uit-
„oefening dier rechten, gedurende
het faillissement, uitsluitend door
den curator ten behoeve van den
boedel, en nemen door de failliet-
„verklaring” enz

Artikel 94 Het vierde lid van
het Artikel wordt geschrapt.

Artikel 196. Het aanhef van het
Artikel wordt gelezen: „klein Ar-

tikel

700.
„Artikel 211 bedoeld erkenning eener vor-
„dering heeft” enz. het slot van het
Artikel: „een voortenuitvoerleg-
„ging van baren titel op tegen den
Schuldenaar.”

De behandeling der Artikelen 211-213.
geeft aanleiding tot het vaststellen
van de volgende wijzigingen.

Artikel 212 tweede lid. - Dit lid
wordt gelezen: „Het hooger beroep
wordt ingesteld bij een verzoekschrift
in te dienen ter griffie van het
gerechtshof, dat van de zaak
kennis moet nemen. De schulde-
„naar voegt bij zijn verzoek de
stukken bedoeld in Artikel 204. De
Voorzitter bepaalt,” enz.

In het derde lid worden de woorden
„zijn verklaring heeft mitge-
„bracht” vervangen door: „zijn
verzoek heeft gedaan.”

Artikel 213 derde lid. Achter de woor-
„den: „der verleende voorloopige sur-
„séance” worden ingevoegd de woorden
„en verklaring in staat van faillissement

Artikel

Artikel 215 derde lid Het lid wordt
gelesen: „klit verslagen de akte van
nederlegging zijn vrij van regel en
registratie. - De nederlegging geschiedt
kosteloos.“

Artikel 218 Het slot van het Artikel
wordt gelesen: „Bijaldien de defini-
tieve surséance niet wordt ver-
leend, kan de schuldenaar in staat
van faillissement worden verklaard.“

Artikel 225 derde lid. - Het lid wordt
geregideerd: „De schuldenaar kan,
voorzoveel betreft rechtsvorderingen,
welke rechten of verplichtingen tot
zijn vermogen behoorende ten onder-
werp hebben, noch eischende“ enz.

Artikel 226 1de lid N: 1. Voor „dijk-
of polderlasten“ wordt gelesen: „wa-
terschaps-veenschaps- of polder-
lasten.“

N: b „gedurende
zes maanden voor de surséance“ wordt
veranderd in „gedurende de laatste
zes maanden voor de surséance“

2de lid. Aan het

Slot

702.
slot wordt het woord „vorderingen”
toegevoegd.

Artikel 229 vierde lid „Boedel” wordt
veranderd in „Schuldenaar”.

Artikel 229 laatste lid. - Hiet lid wordt
gelesen: „Tedurende de surséance
kan de faillietverklaring niet van
„welghts worden gevorderd.”

Artikel 231. Het Artikel wordt gelesen
„Indien de faillietverklaring wordt
uitsgesproken overeenkomstig eene
der bepalingen van deren titel of
wel binnen één maand na de af-
„wijzing van het verzoek tot surséance
of na de intrekking of den afloop
van de surséance, wordt het tijd.
„stip” enz.

Artikel 232 He woorden „uit den
boedel” worden geschrapt.

De behandeling van het ontwerp
is hiermede afgelopen.

Aan de orde is de missive van den
Minister van Justitie dth 10 Juli 1890.
N^o: 124, 1ste Afd., waarin de Commissie
wordt uitgenoodigd den Minister

te

te adviseeren over een door de Belgische
 regering gedaan voorstel tot rege-
 „ling bij tractaat van enkele conflic-
 „ten voortspuitende uit het ver-
 „schil van wetgeving op het gebied
 van het zeerecht, naar aanleiding
 ook van het daarover door den rechts-
 „kundigen adviseur van het Kepar-
 „tement van Britenlandsche Zaken,
 M. J. M. C. Asser, uitgebrachte ad-
 „vies, waarin de aanneming van
 dit voorstel wordt ontreden en om-
 „trent de verschillende bepalingen
 van het Ontwerp-tractaat opmer-
 „kingen worden gemaakt.

De Heer Asser licht het stand-
 „punt, door hem in zijn advies aan
 den Minister van Britenlandsche
 Zaken ingenomen, nader toe. Aan
 de bepalingen van het tractaat
 kleven naar zijne meening groo-
 „te gebreken. Niet voldoende op-
 „gelooft is bijv. de moeielijkheid,
 waartoe de verandering van vlag
 moet leiden, indien men het

recht

704.
recht der vlag over de rechten met
betrekking tot schepen wil laten be-
„slisfen; niet geregeld zijn de con-
„flicten waartoe het bevrachtingscon-
tract aanleiding kan geven; weinig
billijk zijn de regels gesteld met
het oog op aanvaringen tusschen
schepen van verschillende na-
„tionaliteit en op hulpverleening
door een schip aan een schip van
andere nationaliteit. - Wanneer
Spreker dit alles nagaat en tevens
erop let dat door het congres te
Brussel, welks besluiten aan het
voorstel van de Belgische rege-
„ring ten grondslag liggen, ontent
gelijkvormige wettelijke regeling
van verschillende derer punten
Zeer aanbevelenswaardige voor-
„stellen zijn gedaan, kan Spreker
dit tractaat niet aanbevelen, -
dat een gebrekkige oplossing van
conflicten bevat en eenmaal tot
stand gekomen het streven naar
internationale rechtseenheid

ver

vertragen.

De Heer Pijnappeli is het eens met
vele van de door den vorigen Spreker
gemaakte bedenkingen, maar komt
toch tot eene andere conclusie. Hij
is van voordeel dat onze regering
de door de Belgische regering toe-
„gestoken hand niet mag afslaan maar
onder de reserves, die noodig zullen
blijken te zijn, behoort aantemenen.

Toonen de regeringen te deser sake
geen tegemoetkoming dan wat op het
gebied der internationale wetgeving
nooit een stap verder gedaan kunnen
worden. Eenheid van het recht moet
meer zeker het einddoel wesen, maar
dit verhindert niet dat men met de
oplossing van conflicten een aan-
„vang kan maken en ook behoort te
maken, indien zich daartoe de
gelegenheid biedt.

De Heer Molengraaf vereenigt
zich met het door den Heer Pijnap-
„pel gesprokene.

De verdere discussie leidt tot het

besluit

706.

besluit dat de Commissie den Minister
zal adviseeren het voorstel der Belgische
regering niet afte wijzen. In het
advies zal worden geconstateerd dat de
Commissie eenheid van recht, interna-
tionale regeling der zeerechtsbetrekkingen
het meest wenschelijke acht, doch even
van voordeel is dat in afwachting daarvan
pogingen tot oplossing van bestaande
conflicten niet afgeweren mogen
worden; dat echter een tractaat
om daartoe te geraken niet met Bel-
gie alleen moet worden gesloten,
maar slechts dan als ook andere
zeemogendheden zich daartoe
bereid verklaren, daar een regeling
der zeerechtsconflicten alleen in het
laatste geval praktisch van eenige
betekenis zal weren; voorts dat de
Commissie het tractaat, zooals het
daar ligt, niet voor aanneming vat-
baar acht, daar verschillende bepa-
lingen wijziging behoeven; met
name van het recht der vlag moei-
elikheden worden gesproken zo lang

geen

geene eenvormige regels bestaan om
 „trent het recht tot het voeren van de
 vlag. -

De Voorzitter verklaart uitdrukkelijk
 dat hij aan het advies van den Heer
 Osfer aan den Minister van Bui.
 „tenlandsche Zaken de voorkeur
 geeft; zijns inziens is het verkeerd
 ontrent onderwerpen van bur.
 „gerlijk recht tractaten te sluiten.
 daar zij den wetgever binden in
 de regeling daarvan en dus eene
 opoffering van zelfstandigheid
 bevatten.

De Heer Pijnappel belast zich
 met de redactie van het advies der
 Commissie, waarna wordt overge.
 „gaan tot de bespreking van de af.
 „zonderlijke bepalingen van het
 voorgestelde tractaat.

Niets meer aan de orde zijnde,
 sluit de Voorzitter de Vergadering
 te ruim 2 ure.

De Secretaris,

(w.g.) Molengraaff

De Voorzitter,

(w.g.) J. G. Kist

Honderd vierenveertigste
 Vergadering op Zaterdag 31 Ja-
 nuari 1851, in de Raadkamer
 van den Hoogen Raad.

De Voorzitter opent de Vergade-
 ring ten 10 ure.

Alle leden zijn tegenwoordig.
 De notulen der vorige Vergadering
 worden gelezen en goedgekeurd.

De Secretaris vraagt wat moet ge-
 schieden met het officiële exemplaar
 der notulen onder zijne berusting,
 alsmede met de daarbij behoorende
 stukken, de adviezen van de Kamers
 van Koophandel, de correspondentie
 met den Minister van Justitie en
 verdere stukken het archief van de
 Commissie uitmakende; moet dit
 archief gesteld worden ter beschik-
 king van het Kabinet des Konings,
 van den Minister van Justitie of fly-
 ven onder berusting van de leden
 der Commissie.

De Heer Asser is van voordeel dat

het

het archief met aan de Regeering moet worden afgegeven. De Regeering heeft alleenrecht op het resultaat vanden arbeid der Commissie, niet ook op het „geen ter bereiking van dit resultaat is verricht. De notulen bevatten de meer intieme gedachten der Commissie, die onder de leden behoren te blijven. - Spreker wou het liefst zien dat het archief door den Secretaris werd bewaard.

De andere leden zijn van meening dat het archief, althans het officieele exemplaar der notulen, de daarbij behoorende bijlagen, de correspon-
 „dentie met den Minister van Justie-
 „ticien de adviezen der kamers van Koophandel meer eigenaar-
 „dig bij de Regeering thuis hooren. De Commissie kan het niet onder-
 „zich houden. - Tegen openbaarma-
 „king der notulen hoe weinig wen-
 „schelijk ook, zijn toch geen afdoende maatregelen te nemen, ook niet door
 „dat de leden der Commissie ieder

in

in het bezit zijn van een eigen
 „plaat met bylagen.

Nadat is besloten het archief aan
 de Regeering te zenden, doet de Seere-
 „taris de vraag aan wien de toe-
 „zending moet plaats hebben, aan
 het kabinet der Koningin of aan
 den Minister van Justitie. Het
 komt Spreker voor dat de afgifte
 moet worden gedaan aan het ka-
 „binet der Koningin; de Commis-
 „sie, die benoemd is door den Koning
 ook steeds aan den Koning haren
 „werpen heeft aangeboden, door
 den Koning is ontbonden, is z. i.
 verplicht ook haar archief te be-
 schikking te stellen. Hans van
 de Koningin Regentes.

Nareenige discussie wordt beslo-
 „ten dat de Voorzitter zich schrif-
 „telijk tot den Minister van Justitie
 zal wenden met de vraag, aan
 wien de Commissie haar archief
 heeft over te geven.

Nog wordt besloten dat de Secretaris

van

van de onder hem berustende gedruk-
 te exemplaren van de eerste, tweede
 en definitieve lezingen der verschil-
 lende ontwerpen en andere gedruk-
 te stukken niet meer dan twee exem-
 plaren in het archief zal laten, ter-
 wijl de overige, voorgeverre de leden
 der Commissie daarover niet wen-
 schen te beschikken, zullen wor-
 den vernietigd. -

Niets meer aande orde zijnde vraagt
 de Heer Asfer het woord om den
 Voorzitter voor zijne humane en
 voortreffelijke leiding van de Com-
 missie dank te zeggen en zijne
 medeleden toe te wenschen, dat zij
 de invoering der door de Commissie voor-
 bereide ontwerpen mogen beleven.

De Voorzitter dankt den Heer
 Asfer voor zijne welwillende woor-
 den en geeft de verzekering dat zijne
 zaak als Voorzitter steeds een keer
 aangename is geweest.

Na voorlezing der resolutien
 worden zij goedgekeurd en wordt

de

de Vergadering door den Voorzitter
gesloten ten half twaalf ure.

De Secretaris,

[w.g.] Molengraaff

De Voorzitter,

[w.g.] J. G. Kist

